PRAVOPIS

HRVATSKOGA ILI SRPSKOGA JEZIKA

NAPISAO

Dr. D. BORANIĆ

KR. SVEUČ. PROFESOR

CIJENA 24 KRUNE

Kr. Sveučilišna biblioteka • ZAGREB •

U ZAGREBU

TROŠAK I NAKLADA KR. HRV.-SLAV. ZEMALJSKE VLADE

1921

Ova se knjiga ne smije prodavati skuplje od cijene naznačene na prednjoj strani.

Sva se prava ustavljaju.

Kr. zemaljska tiskara u Zagrebu.

Predgovor.

Građa ove knjige, koliko nije nova, u većini odjeljaka znatno prerađena i zgodnije porazmještena, uzeta je iz posljednjega, VI. (1915) izdanja „Hrvatskoga pravopisa“, koji sam izgrađivao i objelodanio u četiri maha.

Ni ovaj put nije bilo razloga odstupati od osnovnih načela Vuka Stefanovića Karadžića i Đure Daničića, po kojima je dr. Ivan Broz u prvom izdanju g. 1892. utvrdio zakone za naš fonetički pravopis.

Koliko se ne protive pomenutim načelima te su inače opravdani, vrlo sam rado prihvatio želje i prijedloge g. dra. Marijana Stojkovića, što ih je starajući se usavršavanjem pravopisa iznio u XXIV. knjizi „Nastavnoga vjesnika“.

Zahvaljujem srednjoškolskomu inspektoru g. dru. Stjepanu Bosancu na djelovnoj pažnji, koju je obraćao na ovo izdanje, i na trudu, što ga je imao oko revizije štamparskoga sloga.

U Zagrebu 2. veljače 1921.

Dr. D. Boranić.

*

PRAVILA.

Prvi dio.

I.

Glasovi.

Glasovi u jeziku hrvatskom (srpskom) pišu se ovim 1
slovima:

1. latinicom: **A a, B b, C c, Č č, Ć ć, D d, Dž dž, Đ đ, E e, F f, G g, H h, I i, J j, K k, L l, Lj lj, M m, N n, Nj nj, O o, P p, R r, S s, Š š, T t, U u, V v, Z z, Ž ž;**

2. ćirilicom: **А а, Б б, В в, Г г, Д д, Ђ ђ, Е е, Ж ж, З з, И и, Ј ј, К к, Л л, Љ љ, М м, Н н, Њ њ, О о, П п, Р р, С с, Т т, Ћ ћ, У у, Ф ф, Х х, Ц ц, Ч ч, Џ џ, Ш ш.**

Glasovi ***a, e, i, o, u*** zovu se samoglasnici, a svi ostali suglasnici.

Glas ***r*** služi i kao suglasnik i kao samoglasnik; vidi pod 19—20.

Tri glasa u latinici nemaju osobitoga slova, već se pišu združenim slovima.

lat. ***lj***: *ljepota* — ćir. **љ**: *љепота*
„ ***nj***: *konj* — „ **њ**: *коњ*
„ ***dž***: *svjedodžba* — „ **џ**: *свједоџба*.

Neki i u latinici ta tri glasa pišu osobitim slovima ļ, ń, ģ.

I' složenim rječima, gdje se prvi dio svr uje sa ***d***, a drugi počinje sa ***ž***, izgovara se i ***d*** i ***ž*** svako napose, pa se u ćirilici i pi-e **дж**; na pr. lat. *nadžeti*, ćir. **наджети**.

*

Glasovi u riječima hrvatskim i u riječima, koje se govore za hrvatske, pišu se redovno onako, kako ih uho čuje da se izgovaraju. (Fonetički pravopis.)

IJE — JE.

2 U narječju štokavskom imaju tri glavna govora: ekavski (istočn.). ikavski (zapadni) i ijekavski (južni). Ta se tri govora razlikuju po tome, što se u određenim riječima ekavski*) govori ***e,*** ikavski ***i,*** a ijekavski ***ije, je.*** Tako se na pr. govori

ekavski	ikavski	ijekavski
mléko	*mlíko*	*mlijèko*
lêk	*lîk*	*lijek*
ìvêk	*ìvîk*	*ìvijek*
vêra	*vîra*	*vjêra*
svèdok	*svìdok*	*svjèdok.*

Prema tome:

3 **I.** 1. Kad je u istoj riječi u ekavskom govoru (ili u narječju kajkavskom) ***dugo ē,*** a u ikavskom govoru (ili u narječju čakavskom) ***dugo ī,*** onda je u ijekavskom govoru redovno ***ije;*** na pr.

ekavski	ikavski	ijekavski
smêh	*smîh*	*smijek*
dête	*dîte*	*dijète*
prìpovêst	*prìpovîst*	*prìpovijest.*

2. Prema dugome ekavskom *ē* i ikavskom *ī* ipak nije u ijekavskom govoru ***ije,*** nego samo ***dugo jē:***

4 *a)* u genitivu množine onih imenica. koje u nominativu jednine imaju (naglašeno ili nenaglašeno) ***kratko je;*** na pr.

---

*) U tom se podudara u glavnom narječje kajkavsko s govorom ekavskim, a narječje čakavsko s govorom ikavskim.

nom. jed.	*vjȅra:*		gen. množ.	*vjêrâ*
„ „	*mjȅsto:*		„ „	*mjêstâ*
„ „	*mèdvjed:*		„ „	*mȅdvjêdâ*
„ „	*kȍljeno:*		„ „	*kȍljênâ;*

b) u oblicima s produženim ***je*** ispred dva 5
suglasnika, od kojih je prvi ***n, l, lj, r, v;*** na pr.

zásjenak:	gen.	*zásjênka,*	dat.	*zásjênku . . .*
brȁtjenac:	„	*brȁtjênca,*	„	*brȁtjêncu . . .*
zemljòdjelac:	„	*zemljòdjêlca,*	„	*zemljòdjêlcu . . .*
rázdjeljak:	„	*rázdjêljka,*	„	*rázdjêljku . . .*
ponèdjeljak:	„	*ponèdjêljka,*	„	*ponèdjêljku . . .*
rázmjerak:	„	*rázmjêrka,*	„	*rázmjêrku . . .*
ìnòvjerac:	„	*ìnòvjêrca,*	„	*ìnòvjêrcu . . .*
prìdjevak:	„	*prìdjêvka,*	„	*prìdjêvku . . .*

ùmjeti:	prošli prilog	*ùmjêvši*
vȉdjeti:	„ „	*vȉdjêvši*
zàdjeti:	„ „	*zàdjêvši.*

U genitivu je množine ***je*** kratko (kao i u nominativu jednine), jer stoji pred jednim suglasnikom; dakle *brȁtjenâcâ, ponèdjeljâkâ . . .*

Produženo *jê* ostaje i onda, kad se prošli prilog gradi bez krajnjega ***-ši:*** *ùmjêv, vȉdjev . . .*

U nominativu jednine i u ostalim padežima osim 6
genitiva množine produžuje se ***je*** u ***jê*** ispred rečena dva suglasnika samo onda, kad je riječ izvedena od osnove s kratkim ***je;*** na pr.

prema *kȍljeno:*		nom. jed.	*kȍljênce*	
„ *sjȅna:*		„ „	*sjênka*	
„ *nèdjelja:*		„ „	*Nèdjêljko.*	

Genitiv množine: *kolenâcâ.*

Ako je riječ izvedena od osnove s ***ije,*** ostaje ono u nominativu jednine i u svim ostalim padežima osim genitiva množine; na pr.

prema *popijèvati:* nom. jed. *pòpijevka*
„ *polijèvati:* „ „ *pòlijevka*
„ *cȉjev:* „ „ *dvòcijè ka.*

Genitiv množine: *pòpjevâkâ, pòljevâkâ, dvòcjevâkâ.*

7 *c)* u pojedinim riječima umanjena značenja; na pr.

prema *djȇd:* *djédo*
„ *djèvôjka:* *djéva*
„ *djȇvêr:* *djéšo*
„ *Stjȇpân:* *Stjépo*
„ *nèdjelja:* *nedjéljak.*

Za riječima kao *svètac, skûpac, živac* . . . povela se i *vjéštac* prema *vjèst.*

8 **II.** 1. Kad je u istoj riječi u ekavskom govoru (ili u narječju kajkavskom) ***krátko e,*** a u ikavskom govoru (ili u narječju čakavskom) ***krátko i,*** onda je u ijekavskom govoru redovno ***krátko je;*** na pr.

ekavski	ikavski	ijekavski
mȇsto	*mȉsto*	*mjȇsto*
bèžati	*bìžati*	*bjèžati*
vetròvit	*vitròvit*	*vjetròvit*
zàsesti	*zàsisti*	*zàsjesti.*

2. Ako s promjenom riječi od dugoga sloga postane kratki, onda se (govori i) piše ***je.*** To biva poglavito

9 *a)* u imenicama srednjega roda s osnovom na suglasnik; na pr.

dijète: gen. *djèteta,* dat. *djètetu* . . .
zvijère: „ *zvjèreta,* „ *zvjèretu* . . .
tȉjelo: množ. *tjelèsa,* „ *tjelèsima* . . .

Tako i: *djèca, zrjȅrâd, tjelèsina* . . .

10 *b)* u dugoj množini dvosložnih imenica s postojanim akcentom; na pr.

cvȉjet — cvȉeta: množina *cvjȅtovi*
svȉjet — svȉjeta: „ *svjȅtovi*
snȉjeg — snȉjega: „ *snjȅgovi*
vȉjek — vȉjeka: „ *vjȅkovi*
žlȉjeb — žlȉjeba: „ *žljȅbovi.*

Ako je akcent nepostojan, ostaje *ije* i u dugoj množini; na pr.

lȉjek — lijȅka: množina *lijȅkovi*
dȉo — dijȅla: „ *dijȅlovi*
brȉjest — brijȅsta: „ *brijȅstovi.*

c) u imenicama umanjena značenja s nastavcima *-ić, -ica;* na pr. 11

prema *cvȉjet:* *cvjȅtić*
„ *dijȅte:* *djȅtić*
„ *vijȅnac:* *vjȅnčić*
„ *svijȅća:* *svjȅćica*
„ *zvijȅzda:* *zvjȅzdica;*

d) u apstraktnim imenicama s nastavcima *-oća, -ota, -ina;* na pr. 12

prema *bijȅsan:* *bjesnòća*
„ *slȉjep:* *sljepòća*
„ *lȉjep:* *ljepȏta*
„ *bȉjel:* *bjelȉna;*

e) u komparativu i u superlativu; na pr. 13

od *blȉjed:* *bljȅđi,* *nâjbljeđî*
„ *lȉjep:* *ljȅpši,* *nâjljepšî*
„ *smijȅšan:* *smjȅšniji,* *nâjsmjȅšnijî;*

f) u iterativima, koji su izvedeni od glagola IV. vrste; na pr. 14

od *rascijȅpiti:* *rascjepljívati*
„ *odlijȅpiti:* *odljepljívati*
„ *zamijȅniti:* *zamjenjívati.*

15 3. Kad se pokraćeni slog *je* nađe iza glasa. *r*, gubi se *j*. Tako je po pravilima u br. 9—14 na pr.

a) prema *vrijème:* *vrȅmena*
b) „ *brȉjeg:* *brȅgovi*
c) „ *crȉjep:* *crèpić*
d) „ *vrijèdan:* *vrednòća*
e) „ *prȉjek:* *prȅći*
f) „ *povrijèditi:* *povređivati.*

Jednako na pr.

prema *prijènos:* *prenòsiti*
„ *prijèpis:* *prepisati*
„ *prijèvod:* *prevoditi.*

16 Iza *r* ostaje *je* samo u glagolima 1. razreda III. vrste, na pr. *gòrjeti, stàrjeti,* zajedno s riječima, koje su od njih izvedene: *ogòrjelica, zastarjelost* . . .; zatim

prema *rȉječ:* *rječnik,* *rječit* . . .
„ *rijèka:* *rječica,* *rječina* . . .
„ *rijedak:* *rjeđi,* *prorjeđivati* . . .
„ *riješiti:* *rješenje,* *rješávati* . . .

Ispred naglašenoga sloga može stajati samo *je*; isp. *tjelesa, bjesnòća, bjelìna, iscjeđívati* . . .

17 **III.** Kad je u istoj riječi u ekavskom govoru *e*, a u ikavskom *i* pred samoglasnikom *o* ili pred suglasnikom *j*, onda je u ijekavskom govoru redovno *i* mjesto *je;* na pr.

ekavski	ikavski	ijekavski
cȅo	*cȉo*	*cȉo*
vȅjati	*vȉjati*	*vȉjati*
grȅjati	*grȉjati*	*grȉjati.*

U muškom rodu akt. part. kadšto se (govori i) piše *je* mjesto *i*; na pr. *sjȅo* i *sȉo, jȅo* i *ȉo, srȅo* (t. j. *srjeo,* vidi pod 15) i *srȉo, vreo* (t. j. *vrjeo*) i *vrȉo.*

IV. Mjesna imena i prezimena iz ekavskih i 18
ikavskih područja čuvaju ***e, i*** i u ijekavskom govoru; tako se na pr. piše

Nemčić	mjesto	ijekavski	*Nijemčić*
Belić	„	„	*Bijelić*
Be grad	„	„	*Biograd*
Delnice	„	„	*Dionice*
Split	„	„	*Spljet*
Bileća	„	„	*Bjeleća*
Cvitković	„	„	*Cvjetković.*

Vlastita imena ove ruke otimaiu se kadšto i od drugih glasovnih zakona; piše se na pr. *Livno* mjesto *Hlijevno*, *Foča* mj. *Hoča* (od Hotča), *Gacko* mj. *Gatsko*, *Rać* mj. *Rajić*.

R.

Glas *r* služi kao samoglasnik:

1. kad stoji 19

a) između dva suglasnika: na pr. ***krv***, *satrven*, *crkva*, *skrbnik*;

b) na početku riječi pred suglasnikom (osim *j*): na pr. *rvanje*, *rzati*, *rt*;

c) na svršetku riječi iza suglasnika; na pr. *utr*, *satr*.

Gdjekoje se strane riječi pogrešno pišu takvim glasom *r*; tako na pr. ne valja pisati *drvis*, *skrlet*, *srdar*, nego *dervis*, *sker et*, *serdar*.

2. Glas *r* kadšto služi kao samoglasnik stojeći pred samoglasnikom ili za njim; onda se između *r* i samoglasnika bilježi znak ’ u latinici, a u ćirilici ь: na pr. *gr’oce:* **грьоце**, *umr’o:* **умрьо**, *satr’o:* **сатрьо**, — *su’ržica:* **суьржица**, *po’rvati se:* **поьрвати се**, *za’rzati:* **заьрзати**.

Mjesto рь, ьр neki pišu u ćirilici ӣ, na pr. гӣоце, заӣђати.

Ipak se takvo *r* piše bez rečenih znakova: 20

a) kad je obilježeno akcentom; tako se na primjer *po’rđati* (**поьрђати**) obilježeno akcentom piše *pòrđati* (**пòрђати**);

b) kad se slogovi riječi prenose iz jedne vrste u drugu, pa ***r*** iziđe na svršetku sloga iza suglasnika (19 *c*) ili na početku sloga pred suglasnikom (19 *b*): tako se na pr. riječi *gr'oce* (грьоце), *su'ržica* (суьржица) rastavljajući pišu *gr-oce* (гр-оце), *su-ržica* (су-ржица).

Č — Ć.

1.

21 Glas ***č*** govori se i piše u oblicima i riječima, u kojima je postao od glasova ***c*** i ***k***.

Prema tome piše se *č*

I. u oblicima, i to

22 *A.* u imeničnim oblicima:

1. pred nastavkom ***-e*** u vokativu jednine muških imenica; na pr. ***junače, starče*** od ***junak, starac***;

2. pred nastavkom ***-evi*** u nominativu množine (a prema njemu i u ostalim padežima) muških imenica; na pr. ***jarčevi, stričevi, zečevi*** od ***jarac, stric, zec***;

23 *B.* u komparativu i u superlativu onih pridjeva, koji se u nominativu jednine za pozitiv svršuju na ***k***; na pr. ***jači, najkrepčiji*** od ***jak, krepak***;

24 *C.* u glagolskim oblicima:

1. u prezentu

a) od glagolâ 4. razreda I. vrste; na pr. ***pečem, rečeš, siječe, tučemo, tučete*** prema ***peku, reku, sijeku, tuku.***

Ti glagoli u infinitivu imaju *ć*: ***peći, reći*** . . .; vidi pod 46_5.

b) od glagolâ 2. razreda V. vrste, koji ispred osnovnoga ***a*** imaju suglasnik ***c*** ili ***k***; na pr. ***jaučem, plačeš, viče, mičemo, naričete, niču*** od ***jaukati, plakati, vikati, micati, naricati, nicati***;

2. u imperfektu od glagolâ 4. razreda I. vrste; na pr. *pečah* prema *pecijah* (isp. sprijed pod 1 *a*).

3. u aoristu od glagolâ 4. razreda I. vrste i II. vrste; na pr. *pěče* prema *pekoh* (isp. sprijed pod 1 *a*), *kliče* prema *klikoh, kliknuti;*

4. u sadašnjem prilogu od glagolâ 2. razreda V. vrste, koji ispred osnovnoga *a* imaju suglasnik *c* ili *k;* na pr. *mičući, jaučući* od *micati mičem, jaukati jaučem* (isp. sprijed pod 1 *a*):

5. u pasivnom participu od glagolâ 4. razreda I. vrste: na pr. *tučen, rečen* prema akt. part. *tukao, rekao* (isp. sprijed pod 1 *a*).

II. U izvedenim riječima stoji *č* (a *č* može biti po 25
91 i mjesto *dč* i *tč*) prema glasovima *k, c, č* osnovnih oblika i riječi na pr.

prema *mlijeko:* *mliječ*
„ *plakati:* *plač*
„ *poklíknuti:* *poklič*
„ *nejak:* *nejač*
„ *Grk:* *Grče*
„ *oblik:* *obličje*
„ *vuk:* *vučji*
„ *junak:* *junačina*
„ *opanak:* *opančar*
„ *trka:* *trčati*
„ *poruka:* *poručiti*
„ *daska:* *daščara*
„ *puška:* *puščani*
„ *sladak:* *slačica*
„ *glavnica:* *glavničar*
„ *vranac:* *vrančina*
„ *zec:* *zečić*
„ *stric:* *stričev*

prema *otac:* *očuh*
„ *tučen:* *tučenik*
„ *pečen:* *pečenka*
„ *orač:* *orački*
„ *trčati:* *trčkati*
„ *vrač:* *vračati.*

26 U nekim se rij čima m esto ***šč*** (g vori) piše i ***št***, na pr. *ljuštika* (mjesto *ljuščika* pr ma *ljusk t*), *voštanica* mjesto *oščanica* prema *vosak: voska*), *gorštak* (mjest *gorščak* prema *gorski*).

III. Ovi se **nastavci** pišu sa *č:*

27 1. ***-ač*** u imenica muškoga roda, koje su postale od glagolskih osnova (ponajviše V. i VI. vrste); na pr.

od *brijati:* *brijač*
„ *mijenjati:* *mjenjač*
„ *nabavljati:* *nabavljač*
„ *otimati:* *otimač*
„ *prostirati:* *prostirač*
„ *rezati:* *rezač*

od *spavati:* *spavač*
„ *uvijati:* *uvijač*
„ *vezati:* *vezač*
„ *davati:* *davač*
„ *kovati:* *kovač*
„ *pokrivati:* *pokrivač.*

28 2. ***-ača*** u imenica ženskoga roda, koje su postale ponajviše od imeničnih i pridjevnih, a rjeđe od glagolskih osnova (V. i VI. vrste); na pr.

od *bodlja:* *bodljača*
„ *ruda:* *rudača*
„ *sjeme:* *sjemenjača*

od *cerov:* *cerovača*
„ *ilov:* *ilovača*
„ *jabukov:* *jabukovača*

od *cijepati:* *cjepača*
„ *drljati:* *drljača*
„ *udavati:* *udavača.*

29 3. ***-č(a)k*** u pridjevâ s umanjenim ponajviše značenjem; na pr.

od *slab:* *slabačak*
„ *pun:* *punačak*
„ *dug:* *dugačak.*

Takvi su pridjevi postali povodeći se za pridjevima. kao na pr. što su *nejačak, uzačak*, u kojima je *č* od *k* (21) u *nejak, uzak*.

4 -*ač(a)n* u pridjevâ; na pr. *mladačan, ubitačan.* 30

Takvi su pridjevi postali povodeći se za pridjevima, kao na pr. što su *probitačan, srdačan*, u kojima je *č* od *k, c* (21) u *probitak, sr(d)ce*.

5. **-*ačina*** u imenica ženskoga roda. koje su postale 31
od glagolskih osnova (ponajviše V. vrste) na pr.

od *derati:* *deračina*
„ *premetati:* *premetačina*
„ *mjeriti:* *mjeračina.*

6. **-*čad*** u zbirnih imenica, kojima je za jedninu na- 32
stavak *-če* (33): na pr.

od *majmunče (majmun):* *majmunčad*
„ *pašče (pas):* *paščad*
„ *paunče (paun):* *paunčad*
„ *kumče (kum):* *kumčad.*

7. **-*če*** u imenica srednjega roda, koje ponajviše znače 33
mlado čeljade ili živinče, rjeđe kakvu stvar: na pr.

od *kum:* *kumče* od *konj:* *konjče*
„ *stražar:* *stražarče* „ *paun:* *paunče*
„ *mio* mj. *mil:* *milče* „ *srna:* *srnče*

od *akov:* *akovč*
„ *mijeh:* *mješče.*

I u onih imenica, koje su izvedene od riječi u kojima je *t*. ima 34
č, a nipošto *ć*; tako su na pr. od riječi *sirota* imenice *siroče, siročad*, a *č* je po 91 mjesto *tč*: *siroče* mjesto *sirotče.*

Takve su imenice postale povodeći se za imenicama. kao na pr. što su *momče, vranče*, u kojima je *č* od *k, c* (21) u *mom k. vranac.*

8. **-*čica*** u imenica umanjena značenja; na pr. 35

od *cijev:* *cjevčica*
„ *strana:* *strančica*
„ *grana:* *grančica.*

Ta ve su imeni e postale povodeći se za imenicama kao na pr. što su *čavčica ovčica* u kojima e *č* od *k*, *c* (21) u *čavka, ovca.*

36 9. *-čić* u imenica umanjena značenja i u vlastitih imena . na pr.

od *kamen:* *kamenčić*
„ *plamen:* *plamenčić*
„ *rog:* *roščić*
„ *Ivan:* *Ivančić*
„ *Todor:* *Todorčić.*

Takve su imenice postale povodeći se za imenicama. kao na pr, što su *iverčić, Jurčic, klinčić,* u kojima je *č* od *k, c* (21) u *iverak. Jurak klinac.*

37 Za *č* u riječima ao što su *doračić* prema *dorat, preklečić* prema *prijeklet* (mjesto *doratčic, pre letčic*), vidi pod 34.

Za *-ić* vidi dalje pod 53

38 10. *-čč(a)k* u imenica umanjena značenja; na pr.

od *kamen:* *kamečak*
„ *kremen:* *kremečak.*

Spomenute se riječi govore i s nastavk m *-ič(a)k,* koji vidi dalje pod 42.

39 U *lečak, telečak* nastavak je samo *-ak.* a *č* pripada k osnovi, koja je u riječima *leća, teleći.*

40 11. *-ič* u imenica *branič, gonič, vodič, — ribič* (onaj, koji brani. goni, vodi, — ribu hvata) ...

41 Ima i vlastitih imena na *-ič,* kao na pr. *Jurič, Dobrič, Radič,* od kojih se nastavkom *-ević* (vidi pod 58) izvode *Juričević, Dobričević, Radičević.*

Imenicama na *-ič* ne pripada redovno n jedno od značenja, koja će se spom nuti dalje kod nastav a *-ić* (53—56).

42 12. *-ič(a)k* u imenica umanjena značenja; na pr.

od *kamen:* *kamičak*
„ *plamen:* *plamičak.*

Takve su imenice postale od *kamik*, *plamik*, kao što i *jezičak* od *jezik*, *stričak* od *stric* (21); za njima se povela i riječ *kračak* od *kraj*.

Glas *č* dolazi još u nekim (rijetkim) nastavcima, koji ima su riječi navedene u rječniku.

2.

Glas *ć* govori se i piše u oblicima i rije- 43
čima, u kojima je postao od glasa *t*.

Prema tome piše se *ć*

I. u oblicima, i to

A. u instrumentalu jednine imenica ženskoga roda, 44
koje se u nominativu jednine svršuju na *t;* na pr.

od *smrt:* *smrću*
„ *kost:* *košću:*

B. u komparativu i u superlativu pridjeva, koji se u 45
nominativu jednine za pozitiv svršuju na *t* ili *t(a)k;* na pr.

od *ljut:* *ljući*
„ *gust:* *najgušći*
„ *kratak:* *kraći*
„ *plitak:* *najplići.*

Komparativ i superlativ tvore se bez krajnjega *-ak*, kao i u *tanak: tanji, uzak: najuži.*

C. u glagolskim oblicima, i to 46

1. u prezentu od glagola 2. razreda V. vrste, koji ispred osnovnoga nastavka *a* imaju suglasnik *t;* na pr.

od *metati:* *mećem*
„ *šćta i:* *šćem*
„ *kliktati:* *klikćem:*

2. u imperfektu od glagola 1. razreda III. vrste i IV. vrste, koji ispred osnovnoga *je* i *i* imaju suglasnik *t;* na pr.

od *plamtjeti:* *plamćah*
„ *buktjeti:* *bukćuše*
„ *pratiti:* *praćasmo*
„ *krstiti:* *kršćaste;*

3. u sadašnjem prilogu ima *ć*

a) u završetku *-ći;* na pr. *pletući, hodeći;*

b) u osnovi glagola 2. razreda V. vrste, koji ispred osnovnoga *a* ima aju suglasnik *t;* na pr.

od *kliktati — klikćem:* *klikćući*
„ *drhtati — drščem:* *drščući*
„ *bahtati — baščem:* *baščući* (isp. 46_2);

4. u pasivnom participu od glagola 1. razreda III. vrste i IV. vrste, koji ispred osnovnoga *je* i *i* imaju suglasnik *t;* na pr.

od *provrtjeti:* *provrćen*
„ *mlatiti:* *mlaćen* (isp. 46_2)

5 u infinitivu od glagolâ 4. razreda I. vrste ima završetak *-ći;* na pr. *reći, strići, vrijeći;* tako i *ići, doći.*

47 **II. U izvedenim riječima** stoji *ć* prema glasovima *t* i *ć* osnovnih riječi i oblika; na pr.

prema *brat:* *braća*
„ *plata:* *plaća*
„ *gost:* *gošća*
„ *prut:* *pruće*
„ *list:* *lišće*
„ *Dobrota:* *Dobroćanin*
„ *krst:* *krščanin*
„ *vratiti:* *vraćati*
„ *per:* *pećar*
„ *noć:* *noćnik*
„ *domaći:* *domaćin*

prema *kuća:* *pokućstvo*
„ *pamćen:* *pamćenje*
„ *mlaćen:* *mlaćenica*
„ *brijaći:* *brijaćica*
„ *vruć:* *vrućica*
„ *mogućˊ:* *mogućnost*
„ *moć:* *moćan*
„ *plemić:* *plemićki.*

U riječima iz tuđih jezika, ponajviše iz turskoga i grčkoga, postalo je *ć* od glasa *k:* na pr. 48

Ćirilo	od	Κύριλλος	*ćitap*	od tur.	*kitab*
Maćedonija	„	Μακεδονία	*ćošak*	„ „	*kjošk*
bećar	„	tur. *bekjar*	*ćurak*	„ „	*kürk.*

Gdjekoja se takva riječ govori i dvojako, kao na pr. *ćesa* i *kesa*, *šećer* i *šekˊer*. 49

III. Ovi se **nastavci** pišu sa *ć:*

1. ***-ći*** u pridjeva, koji su postali od glagolskih osnova V. i III. vrste na *-ati;* na pr. 50

od *brijati:* *brijaći*
„ *jahati:* *jahaći*
„ *orati:* *oraći*
„ *stajati:* *stajaći.*

2. ***-ći*** u sadašnjem prilogu; vidi sprijeda pod 46_3. 51

3. ***-ćći*** u pridjeva, koji su postali od imeničnih osnova; 52
na pr.

od *ovan:* *ovneći*
„ *srna:* *srneći*
„ *svinja:* *svinjeći.*

Takvi su pridjevi postali povodeći se za pridjevima, kao na pr. što su *pseći, teleći,* u kojima je *ć* od *t* (43): *pseto, tele teleta.*

4. *-ić:*

53 *a)* u imenica muškoga roda, kojima se kazuje što mlado, i to

α. mlado čeljade ili upravo sin onome, što riječi, od kojih su postale, same sobom znače; na pr. *bratić:* sin *bratov*, *sestrić:* sin *sestrin*, *Hrvatići:* mladi *Hrvati.*

Tako postaju mnoga prezimena, kao na pr. *Matić*, *Vukić*, *Jovanović*, *Kovačić*, *Jagodić*, *Daničić*. Od nekih se nastavkom ***-ević*** (vidi pod 58) dalje izvode prezimena; na pr.

Antić:	*Antićević*	*Matić:*	*Matićević*
Milić:	*Miličević*	*Stojić:*	*Stojićević*
Pribić:	*Pribićević*	*Vukić:*	*Vukićević.*

β. mlado živinče: na pr. *čavčić:* mlada *čavka*, *golubić:* mladi *golub*, *šarančić: šaranac*, mladi *šaran;*

γ. mlada biljka: na pr. *brezić:* mlada *breza*, *bukvić:* mlada *bukva*, *jasičić:* mlada *jasika*, *tikvić:* mlada *tikva;*

54 *b)* u imenica umanjena značenja; na pr. *badnjić:* mali *badanj*, *dukatić:* mali *dukat*, *gradić:* mali *grad*, *grozdić:* mali *grozd;*

55 *c)* u imenica, koje znače pripadanje onome, što pokazuje osnovna riječ: na pr. *kućić:* čovjek od dobre kuće, *plemić:* čovjek dobra plemena, *Mlečić:* čovjek iz Mletaka:

56 *d)* u geografičkih imena, koja će ponajviše biti samo prenesena s ljudi: na pr. *Bunić* (selo), *Draganić* (selo), *Kupić* (planina).

57 5. ***-óća*** u imenica, koje su postale od pridjevnih ili (veoma rijetko) od imeničnih osnova: na pr.

od	*blijed:*	*bljedoća*
„	*gluh:*	*gluhoća*
„	*tijesan:*	*tjesnoća*
„	*strah:*	*strahoća.*

6. ***-ović***, mjesto kojega ima ispred nepčanoga sugla- 58
snika i ***-ević***; na pr. *banović, duždević, Obrenović, Radivojević.*

Takve su riječi postale od posvojnih pridjeva na *-ov* (ili *-ev*) te su prvobitno značile, čiji je tko sin; na pr. *banović:* banov sin, *Obrenović:* Obrenov sin.

Đ — DJ.

Gdjegod se izgovara glas ***đ***, tamo ga valja 59
ovako i pisati; na pr. *smuđ, đak, gađati, đipati, rjeđi, rođak, Đuro, među.*

I. Suglasnik ***đ*** postaje od ***dj***:

1. u prezentu, imperfektu i u iterativima; 60
na pr. *glođati:* glodjem — *glođem, voditi:* vodjah — *vođah, obraditi:* obradjivati — *obrađivati;*

2. u pasivnom participu; na pr. *vidjeti:* vidjen 61
— *viđen, roditi:* rodjen — *rođen;*

3. u instrumentalu jednine i u komparativu; 62
na pr. *zapovijed:* zapovijedju — *zapovijeđu, lud:* ludji — *luđi;*

4. u izvedenim riječima na pr. *sud:* sudje — *suđe,* 63
kradem: kradja — *krađa, grad:* gradjanin — *građanin.*

Piše se ***dj***, kad se u književnom (ijekavskom) govoru razabiraju odjelito oba glasa ***d*** i ***j***, a to biva

a) u riječima sa ***dje***, koje u ekavskom govoru (ili u 64
narječju kajkavskom) glasi ***de***, a u ikavskom govoru (ili u narječju čakavskom) ***di***; na pr.

ekavski	ikavski	ijekavski
deca	***dica***	***djeca***
devojka	***divojka***	***djevojka***
videti	***viditi***	***vidjeti***
gde	***gdi***	***gdje***
ovde	***ovdi***	***ovdje***
onde	***ondi***	***ondje;***

*

b) u složenim riječima, u kojima ***d*** pripada prvome, a ***j*** drugome dijelu; na pr. ***nadjačati, odjezditi, odjuriti, podjariti;***

c) u gdjekojoj tuđoj riječi poknjiškoj; na pr. ***adjektiv, adjunkt.***

65 II. Suglasnik ***đ*** postaje u tuđim riječima, što ih je narod posvojio, od ***g*** pred samoglasnikom ***e;*** na pr. ***anđeo:*** grč. ἄγγελος, lat. angelus (= vjesnik), ***kaluđer:*** grč. καλόγερος (= dobar starac), ***đerdan:*** turski gerdān, ***đemija:*** turski gemi.

U poknjiškim riječima ostaje takvo ***g*** nepromijenjeno; na pr. ***genij, geometrija.***

H.

Slovo ***h*** treba da se piše

I. u oblicima, i to

66 1. u završetku ***-ih*** pridjevâ (brojeva) i zamjenica: na pr. ***velikih, dobrih, dvojih, svih, njih, kojih;***

67 2. u završetku za 1. lice jednine u imperfektu i aoristu; na pr. ***moljah, dah, vidjeh, skočih, rekoh, čuh*** i u kondicionalu ***bih*** (na pr. ***ja bih*** rekao — ne: *bi!*).

Ne valja pisati ***h***

68 *a)* u završetku za genitiv množine imenica: na pr. mnogo ***ljudi,*** od više ***ruku,*** dosta ***slugu, kostiju, otaca, sabalja;***

69 *b)* u završetku za genitiv množine brojeva *dva, tri, četiri: **dvaju, dviju, triju, četiriju;*** tako valja pisati i pridjev ***sviju*** (na pr. sa ***sviju*** strana, — ali: sa ***svih*** strana);

70 *c)* u završetku ***-u*** za lokativ množine; na pr. nositi nà ***rùkû,*** stajati nà ***nogû.***

II. U **pojedinim riječima** piše se ***h*** ondje, gdje mu 71
je po korijenu mjesto; na pr. ***hvala, zahvaliti, hvat, uhvatiti*** (a ne ***fala . . .***).

Pogrešno se piše ***h***

1. ispred nekih riječi,

a) što se počinju sa samoglasnikom (ponajviše riječi 72
tuđe, upravo turske); tako na pr.

ne valja pisati	valja samo
hametom	***ametom***
huditi (nahuditi)	***uditi (nauditi)***
hustiti (nahustiti)	***ustiti (naustiti);***

b) što se počinju s glasom ***r***, koji čini slog (19 *b*): 73
tako na pr,

ne valja pisati	valja samo
hrda (zahrđati)	***rđa (za'rđati)***
hrvati (pohrvati se)	***rvati (po'rvati se)***
hrzati	***rzati;***

2. u sredini nekih riječi; tako na pr. 74

ne valja pisati	valja samo
lahka	***laka***
mehko	***meko***
uhvati se	***ufati se***
velmuti	***venuti.***

L — O.

Glas ***l*** stojeći na kraju riječi ili sloga (na pr. 75
vladal-ca) mijenja se u ***o***; na pr.

prema	***dala***	od	***dal***	postaje	***dao***
„	***čula***	„	***čul***	„	***čuo***
„	***vladalac***	„	***vladalca***	„	***vladaoca***

prema *žetelac* od *žetelci* postaje *žeteoci*
„ *vola* „ *vol : voo* „ *vo*
„ *ubola* „ *ubol : uboo* „ *ubo*

Nemila je pogreška, ako se u riječima kao *vladalac, žetelac, nosilac . . .* prenosi *o* u nominativ jednine (* vladaoc) ili u genitiv množine (* vladaocâ). U tim je padežima nepostojano *a*, te *l* ne stoji na kraju sloga, nego na njegovu početku: *vlada-lac, vlada-la-ca.*

Nepromijenjeno ostaje *l:*

76 1. poglavito u tuđim riječima: na pr.

apostol *konzul*
Ćiril *instrumental*
kanal *žurnal;*

77 2. u nekim domaćim riječima: na pr.

bol *bijelca*
glagol *zahvalni*
topal *žalca*
napomol *prijestolni*
Radmil *molba*
Radul *stradalnik.*

78 U nekim riječima preteže pisanje s ***o***, u drugima opet *l*; na pr.

a) anđeo, cio, dio, prijesto, ugao; seoski, stradaoca, vlasteoski;

b) bijel, čil, obal, ždral; bolna(o), bolnik, bolnica, krvopilca, tobolca.

II.

Skupovi suglasnika.

Sljubljivanje suglasnika.

I.

79 U hrvatskom jeziku imamo suglasnike

zvučne	**b**	—	**d**	**dž**	**đ**	**g**	—	**v**	**z**	**ž**
bezvučne	**p**	**c**	**t**	**č**	**ć**	**k**	**h**	**f**	**s**	**š**

Po dva suglasnika, što stoje odijeljeni jedan nad drugim čine par; na pr. *b—p, d—t . . .; c* i *h* nemaju svoga para.

Kad se u riječi nađu jedan do drugoga dva suglasnika od r a z l i č i t e v r s t e, onda se (u govoru, a po tome i) u pismu sljubljúju po ovim pravilima:

1. Z v u č n i s u g l a s n i k i s p r e d b e z v u č n o g a m i- 80
j e n j a s e u b e z v u č n i, s k o j i m j e u p a r u.

Prema tome stojeći ispred bezvučnoga mijenja se

b u ***p***:

od	*vra**b**ci*	postaje	*vra**p**ci*
„	*ro**b**če*	„	*ro**p**če*
„	*gi**b**kost*	„	*gi**p**kost*
„	*ze**b**sti*	„	*ze**p**sti*
„	*o**b**ćina*	„	*o**p**ćina*
„	*o**bh**oditi*	„	*o**ph**oditi*
„	*o**b**šiti*	„	*o**p**šiti*
„	*o**b**tok*	„	*o**p**tok.*

d u ***t***:

od	*gla**d**ki*	postaje	*gla**t**ki*
„	*sla**d**ko*	„	*sla**t**ko*
„	*Vla**d**ko*	„	*Vla**t**ko*
„	*na**d**pis*	„	*na**t**pis*
„	*o**d**pasti*	„	*o**t**pasti*
„	*po**d**kopati*	„	*po**t**kopati.*

d u ***ć***:

od	*že**d**ca*	postaje	*že**ć**ca*
„	*ome**d**ka*	„	*ome**ć**ka.*

g u ***k***:

od	*bo**g**ca*	postaje	*bo**k**ca*
„	*dru**g**čije*	„	*dru**k**čije.*

***ž* u *s*:**

od *nizko* postaje *nisko*
„ *dolazka* „ *dolaska*
„ *grizti* „ *gristi*
„ *izpit* „ *ispit*
„ *razhladiti* „ *rashladiti*
„ *uzcvasti* „ *uscvasti.*

***ž* u *š*:**

od *lažca* postaje *lašca*
„ *težko* „ *teško*
„ *otežčati* „ *oteščati*
„ *druživo* „ *društvo.*

Protiv pravila ne mijenja se (na pismu): ***d*** ispred ***s*** (vidi 99) i ***v*** ispred bezvučnoga suglasnika; na pr. *ovca, lovče, kolijevka.*

81 2. Bezvučni suglasnik ispred zvučnoga mijenja se u zvučni, s kojim je u paru.

Prema tome stojeći ispred zvučnoga mijenja se

***č* u *dž*:**

od *svjedočba* postaje *svjedodžba*
„ *srčba* „ *srdžba.*

***k* u *g*:**

od *kdje* postaje *gdje*
„ *svakda* „ *svagda.*

***s* u *z*:**

od *sbor* postaje *zbor*
„ *sbilja* „ *zbilja*
„ *sdesna* „ *zdesna*

od *sdružiti* postaje *združiti*
„ *sgrada* „ *zgrada*
„ *sgoda* „ *zgoda.*

š u **ž**:

od *zadušbina* postaje *zadužbina*
„ *Varaždin* „ *Varaždin.*

t u ***d***:

od *ženitba* postaje *ženidba*
„ *svatbeni* „ *svadbeni*
„ *prositba* „ *prosidba.*

Protiv pravla ne mijenjaju se bezvu ni suglasnici ispred ***r***; na pr. *crkva, tvoj.*

II.

Suglasnici ***s*** i ***z*** mijenjaju se u ***š*** i ***ž***

1. ispred nepčanih ***č, ć, đ, š, ž.*** Tako se mijenja 82

sč u ***šč***:

prema pas: od *pasče* postaje *pašče*
„ kost (91): „ *kosčica* „ *koščica.*

sć u ***šć***:

prema mast: od *masću* postaje *mašću*
„ list: „ *lisće* „ *lišće.*

zd u ***žđ***:

prema grozd: od *grozde* postaje *grožđe*
„ gvozd· „ *gvozde* „ *gvožđe.*

Prije promjene proveo se zakon sljubljivanja (81):

zč — sč u ***šč:***

od *izčekivati — isčekivati* postaje *išče**k**ivati*
„ *obrazčić — obrasčić* „ *obraščić.*

zć — sć u ***šć:***

od *bezćutan — besćutan* postaje *bešćutan*
„ *izćuškati — isćuškati* „ *išćuškati.*

Poslije promjene proveo se zakon ispadanja (90):

zš — šš u ***š:***

od *izšarati — išš**a**rati* postaje *išarati*
„ *razširiti — rašširiti* „ *raširiti.*

žž — ǯǯ u ***ž:***

od *izžimati — iǯǯimat·* postaje *ižimati*
„ *razžariti — raǯǯariti* „ *ražariti.*

83 2. ispred nepčanih ***lj, nj.*** Tako se mijenja

slj u ***šlj:***

prema misli: od *mislju* postaje *mišlju*
„ poslati: „ *posljem* „ *pošljem.*

snj u ***šnj:***

prema bijesan: od *bjesnji* postaje *bješnji*
„ prositi: „ *prosnja* „ *prošnja.*

zlj u ***žlj:***

prema paziti: od *pazljiv* postaje *pažljiv*
„ smrzli: „ *smrzlju* „ *smržlju.*

prema ispraznіti: od *ispraznjen* postaje *ispražnjen*
„ groziti: „ *groznja* „ *grožnja.*

Ne mijenjaju se ***s, z***

a) ispred ***lje, nje,*** prema kojima je u ekavskom go- 84
voru (i u narječju kajkavskom) ***le, ne,*** a u ikavskom govoru (i u narječju čakavskom) ***li, ni***; na pr. prema

ekavskom	ikavskom	ijekavski
slepota	*slipota*	*sljepota*
poslednji	*poslidnji*	*posljednji*
sleme	*slime*	*sljeme*
slez	*sliz*	*sljez*
snežanik	*snižanik*	*snježanik*
oprazneti	*oprazniti*	*opraznjeti:*

b) stojeći na kraju prijedloga u složenim riječima: 85
na pr. ***sljubiti*** *se, razljutiti se,* ***iznjušiti.***

III.

Suglasnik ***č*** mijenja se u ***š***

1. ispred ***t;*** na pr. 86

od *junačtvo* postaje *junaštvo*
„ *proročtvo* „ *proroštvo*
„ *uredničtvo* „ *uredništvo.*

Nepromijenjeno ***č*** ispred ***t*** ostaje u (novijoj) riječi *učtiv.*

2. ispred ***c*** u završetku imenica srednjega 87
roda; na pr.

od *ličce* postaje *lišce*
„ *srdačce* „ *srdašce*
„ *sunačce* „ *sunašce.*

U svakom drugom događaju ostaje ***č*** ispred ***c*** nepromijenjeno.
na pr. *riječca,* Otočac: *Otočca,* oblučac: *oblučca.*

IV.

88 Suglasnik ***n*** mijenja se u ***m*** ispred ***b*** i ***p***; na pr.

od *zele**n**bać* postaje *zele**m**bać*
„ *hi**n**ba* „ *hi**m**ba*
„ *stra**n**putica* „ *stra**m**putica*
„ *jeda**n**put* „ *jeda**m**put.*

Ispadanje suglasnikâ.

I.

Kad se u riječi nađu dva jednaka suglasnika jedan do drugoga, onda jedan od njih ispadne. Tako se mogu sastati

89 1. dva iskonski jednaka suglasnika; na pr.

od *o**dd**ijeliti* postaje *o**d**ijeliti*
„ *bez**z**akonje* „ *bez**a**konje*
„ *vi**ss**ki (Vis)* „ *vi**s**ki.*

Izuzima se superlativ onih oblika, koji se u pozitivu počinju sa ***j***, pa se na pr.

prema *jak* piše *naj**j**ači*
„ *je**d**ar* „ *naj**j**edriji*
„ *ju**n**ačan* „ *naj**j**unačniji.*

90 2. dva jednaka suglasnika, od kojih je prvi postao po zakonu sljubljivanja (80, 81): na pr.

od *o**dt**rti — o**tt**rti* postaje *o**t**rti*
„ *la**gk**o — la**kk**o* „ *la**k**o*
„ *i**zs**ukati — i**ss**ukati* „ *i**s**ukati*
„ *ra**zš**iriti — ra**šš**iriti* „ *ra**š**iriti*
„ *ra**zž**ariti — ra**žž**ariti* „ *ra**ž**ariti*
„ *do**kg**od — do**gg**od* „ *do**g**od*
„ *pet**d**eset — ped**d**eset* „ *ped**e**set*
„ *šest**d**eset — šez**dd**eset* „ *šez**d**eset.*

II.

Suglasnici ***d*** i ***t*** ispadaju

1. ispred ***c, č, ć***. na pr. 91

od *kad**c**a* postaje *ka**c**a*
„ *grad**c**a* „ *gra**c**a*
„ *srd**c**e* „ *sr**c**e*
„ *sud**c**a* „ *su**c**a*
„ *kad**č**ara* „ *ka**č**ara*
„ *srd**č**ika* „ *sr**č**ika*
„ *srd**č**an* „ *sr**č**an*
„ *sud**č**ev* „ *su**č**ev*
„ *djet**c**a* „ *dje**c**a*
„ *ot**c**a* „ *o**c**a*
„ *svet**c**i* „ *sve**c**i*
„ *ot**č**uh* „ *o**č**uh*
„ *poot**č**im* „ *poo**č**im*
„ *svet**č**ar* „ *sve**č**ar*
„ *ot**č**e* „ *o**č**e*
„ *svet**č**ev* „ *sve**č**ev*
„ *kost**č**ica* „ *koš**č**ica.*

Odstupa se od pravila u pisanju:

a) vlastitih imena; tako imaju na pr. u starijoj knji- 92
ževnosti hrvatskoj dva spisatelja, od kojih se jedan piše ***Kad**č**ić,*** a drugi ***Kač**ić,* te se po tome može pisati na pr. prema *Zabrdac: Zabrd**c**a, Zabrd**č**ev;*

b) (ponajviše) poknjiških riječi, koje su složene s pri- 93
jedlozima *nad, od, pod;* na pr.

*od**c**ijepiti*	*nad**č**ovječni*
*nad**c**estar*	*pod**č**asnik*
*pod**c**arinik*	*od**ć**ušnuti*
*od**ć**epiti*	*nad**ć**utni.*

Kako rečene promjene ne dolaze između riječi, 94
nego u riječima, pisati valja u futuru: *čuvat ću, vidjet*

ćemo, dat ćete . . ., premda se govori samo *ćuvaću, vidjećemo, daćete . . .*

95 2. ispred **š**. na pr.

od *gospo**dš**tina* postaje *gospo**š**tina*
„ *slobo**dš**ina* „ *slobo**š**tina*
„ *hrvat**š**tina* „ *hrva**š**tina.*

Izuzimaju se složene riječi, kao na pr.

*o**dš**etati* *kad**š**to*
*po**dš**iti* *rad**š**ta.*

96 3. između dva suglasnika, od kojih drugi pripada osnovnome nastavku; na pr. *korist-no.* Prema tome mijenja se

stk u ***sk***:

prema čeljust: od *čelju**stk**a* postaje *čelju**sk**a.*

stl u ***sl***:

prema rasti: od *ra**stl**a* postaje *ra**sl**a.*

stm u ***sm***:

prema usta: od *u**stm**eno* postaje *u**sm**eno.*

stn u ***sn***:

prema bolest: od *bole**stn**ik* postaje *bole**sn**ik.*

štm u ***šm***:

prema tištati: od *tiš**tm**a* postaje *ti**šm**a.*

štn u ***šn***:

prema pozorište: od *pozori**štn**i* postaje *pozori**šn**i.*

štnj u ***šnj:***

prema godište: od *godi**štnji*** postaje *godi**šnji.***

zdn u ***zn:***

prema grozd: od *gro**zdni*** postaje *gro**zni.***

ždn u ***žn:***

prema nužda: od *nu**ždno*** postaje *nu**žno.***

ždnj u ***žnj:***

prema dažd: od *da**ždnjak*** postaje *da**žnjak.***

Pošto ***d*** i ***t*** ispadnu, kadšto je potrebno provesti zakon sljubljivanja (80—82); na pr.

stb — sb u ***zb:***

prema gost: od *go**stba** — *go**sba*** postaje *go**zba.***

stlj — slj u ***šlj:***

prema kost: od *ko**stljiv** — *ko**sljiv*** postaje *ko**šljiv.***

stnj — snj u ***šnj:***

prema vrsta: od *vr**stnjak** — *vr**snjak*** postaje *vr**šnjak.***

štb — šb u ***žb:***

prema vješt: od *vje**štba** — *vje**šba*** postaje *vje**žba.***

zdk — zk u ***sk:***

prema grozd: od *gro**zdka** — *gro**zka*** postaje *gro**ska.***

zdnj — znj u ***žnj:***

prema *pozdan: od *po**zdnjak** — *po**znjak*** postaje *po**žnjak.***

ždk — žk u ***šk:***

prema dažd: od *da**ždka** — *da**žka*** postaje *da**ška.***

Izuzimaju se

97 *a)* riječi, u kojima je prednji suglasnik ***j***; na pr. od *svojta: svo**jtljiv***,

98 *b)* gdjekoja poknjiška riječ; na pr. *popu**stljiv***, od *Istam: **Istma***.

III.

99 Suglasnici se ***d, t*** ispred ***s*** ne gube na pismu, te se piše na pr.

*gra**dski***	*bra**tski***
*o**dsjesti***	*svje**tski***
*po**dsmijeh***	*hrva**tstvo***.

Suglasnik j.

I.

100 Suglasnik ***j*** iza ***b, m, p, v*** postaje ***lj***; na pr.

od	*podne**bje***	postaje	*podne**blje***
„	*ri**bji***	„	*ri**blji***
„	*bezu**mje***	„	*bezu**mlje***
„	*so**mji***	„	*so**mlji***
„	*ko**pje***	„	*ko**plje***
„	*tu**pji***	„	*tu**plji***
„	*di**vjak***	„	*di**vljak***
„	*Posa**vje***	„	*Posa**vlje***
„	*ljuba**vju***	„	*ljuba**vlju***.

Izuzimaju se

101 *a)* riječi, u kojima slog ***je*** stoji prema ekavskom (i kajkavskom) ***e*** i prema ikavskom (i čakavskom) ***i***: tako je na pr. prema

ekavskom	ikavskom	ijekavski
svrbeti	*svrbiti*	*svrbjeti*
trpeti	*trpiti*	*trpjeti*
živeti	*živiti*	*živjeti*
grmeti	*grmiti*	*grmjeti*;

b) riječi složene s prijedlogom *ob*; na pr. *objaviti*, *objužiti*; 102

c) tuđe riječi, kao na pr. *Damjan* Damianus, *tamjan* θυμίαμα. 103

II.

1. Između samoglasnika i *i* piše se *j* u imenima s nastavkom ***-ić, -ica,*** prema kojima stoji ispred završetka osnovne riječi glas *j*; na pr 104

prema *Rajo:*	*Rajić*	*Rajica*
„ *Pejo:*	*Pejić*	*Pejica*
„ *Cvijo:*	*Cvijić*	*Cvijica*
„ *Maroje:*	*Marojić*	*Marojica*
„ *Grujo:*	*Grujić*	*Grujica.*

Jednako u općim imenima; na pr. prema *kutija: kutijica*, prema *peraja: perajica*. Isp. prema *sjajan: prosjajivati*. Ali *otoič* od *otolič*.

2. U pridjevima od imenica sa završetkom ***-ija*** piše se ***j***, kako bi se pisao koji drugi suglasnik ispred krajnjega ***-a***: 105

a) s nastavkom ***-ski*** (kao gor-a: gor-ski): na pr.

od *čaršija:*	*čaršijski*	
„ *rakija:*	*rakijski*	
„ *Azija:*	*azijski*;	

b) s nastavkom ***-in*** (kao kum-a: kum-in); na pr.

od *delija:*	*delijin*	
„ *sudija:*	*sudijin*	
„ *Ilija:*	*Ilijin.*	

Ispred nastavka ***-ski***, kojim se dalje grade pridjevi, izostavlja se čitavi slog ***-ji***; na pr. od *sudijin: **sudinski***, od *Ilijin: **ilinski*** (i *ilinštak*), od *Šumadijin: **šumadinski*** (i *Šumadinac, Šumadinka*).

106 3. U složenicama, kojima prvi dio izlazi na samoglasnik, a drugi se počinje s ***i***, ne piše se ***j***; na pr.

naime	***zaimati***
naizust	***uime***.

107 4. Između samoglasnika ***i-o*** ne piše se ***j*** u riječima, u kojima je ***o*** postalo od ***l***; na pr.

prema	*nosila:*	*nos**io***
„	*vidjela:*	*vid**io***
„	*cijela:*	***cio***
„	*dijeliti:*	*di**o**ba*
„	*nosilac:*	*nos**ioca***.

Ne piše se ***j*** ni u složenici *prionuti* (i *prianjati*).

III.

Iza nepčanih suglasnika ne piše se glas ***j***:

108 1. u završetku komparativa i superlativa; na pr.

mjesto	*jačji*	treba pisati	*jači*
„	*vrućji*	„ „	*vrući*
„	*višji*	„ „	*viši*
„	*širji*	„ „	*širi*
„	*najgorji*	„ „	*najgori*;

109 2. u instrumentalu jednine imenica ženskoga roda s krajnjim ***-ć*** i ***-đ***; na pr.

mjesto	*noćju*	treba pisati	*noću*
„	*moćju*	„ „	*moću*
„	*čađju*	„ „	*čađu*.

110 Zamjenički oblici ***ih, im*** pišu se bez ***j***.

III.

Tuđe riječi.

Iz živih jezika.

Opća imena.

U staro je doba primio naš narod od svojih susjeda više riječi 111
i tako ih priljubio svome jeziku, da se one više i ne osjećaju tuđicama; na pr. *kum, post, buna, vitez, kralj, kula, čoha, Rim.*

Tuđe riječi, koje u novije vrijeme ulaze u hrvatski književni jezik, pišu se našim slovima onako, kako se izgovaraju u narodu, iz kojega su uzete.

Za tuđe glasove, kojih nema u hrvatskom jeziku, uzimaju se glasovi, koji im najviše odgovaraju; završetak *-e* imenica ženskoga roda prelazi u *-a*.

Prema tome pišu se 112

1. samoglasnici; na pr.

refr*ain*	*refren*	b*u*ste:	*bista*
s*ou*ffleur:	*sufler*	aff*ai*re:	*afera*
порывъ:	*poriv*	t*oi*lette:	*toaleta.*

Između ***i-a, i-e, e-i*** umeće se ***j;*** na pr. kav*ia*r: *kavijar*, d*ia*mant: *dijamant*, tantième: *tantijema*, athé*i*sme: *ateizam*. Ali: *maestral, toreador, diurnist, avion.* Isp. 127.

Glasovi ruskih i čeških riječi priljubljuju se zakonima našega jezika; na pr. начало: *načelo*, zamek: *zamak* (gen. zamka), рубл = *rubalj* (gen. rublja), uzor: *uzor.*

2. suglasnici: na pr.

*ch*arge	*šarža*	ros*e*tte:	*rozeta*
co*g*nac:	*konjak*	stan*z*a:	*stanca*
ling*u*iste:	*lingvist*	*h*eslo:	*geslo.*

Tako valja pisati ampère: *amper*, volt: *volt*, ohm: *om*, watt: *vat*, joule: *džaul*, coulomb: *kuton*, farad: *farad*, curie: *kiri*, poncelet: *ponsle*, henry: *henri*, gauss: *gaus*, siemens: *simens.* Isp. 166.

Od udvojenih suglasnika piše se samo jedan: na pr. perron: *peron*, primadonna: *primadona*, подданикъ: *podanik*.

U riječima, kao *jurist*, *slavist*, *socijalist*, pa *diplomat*, *katehet*, *patriot*, ne treba na kraju dodavati *-a*; one se sklanjaju kao imenice muškoga roda, dakle: gen. *jurista*, dat. *juristu*, nom. mn. *juristi* . . .

113 Gdjekoje riječi posve zadržavaju oblik, što ga imaju u jeziku, iz kojega su uzete; na pr. *niveau*, *plateau*, *pointe*, *nuance*, *sujet*, *boulevard*, *budget*, *lawn-tennis*, *interview*, *whist*, *essay*, *spleen*. Za sklanjanje vidi 119—122.

U ćirilici se i takve riječi pišu prema izgovoru; na pr. нивo, нијанса.

Vlastita imena.

114 Vlastita imena posve zadržavaju oblik, koji imaju u jeziku, iz kojega su uzeta. na pr.

Mickiewicz	*Boccaccio*
New-York	*Lisboa*
Shakespeare	*Stuttgart*.

U ćirilici se takva imena pišu prema izgovoru; na pr. Шекспир, Бокачо, Лижбоа.

115 Ne valja pisati *Monakov* mjesto *München*, *Draždani* mjesto *Dresden*, *Lisabon* mjesto *Lisboa*, *Kopenhagen* mjesto *Kjöbenhavn*, jer se ta imena tako ne govore u narodu, kojemu pripadaju. Nasuprot po 111 pišemo na pr. *Prag*, *Varšava*, *Beč*, *Bruselj*, *Napulj*, *Milan*, *Mleci*, *Rim*, *Pariz*.

Odstupaju od pravila:

116 *a)* slovensko, bugarsko i rusko ***č*** na kraju prezimena prelazeći u ***ć***; na pr. Gregorčič: *Gregorčić*, Милетичъ: *Miletić*, Сергѣевичъ: *Sergjejević*;

117 *b)* završetak ***-skij*** ruskih prezimena krateći se u ***-ski***; na pr. Жуковскій: *Žukovski*, Достоевскій: *Dostojevski*;

118 *c)* završetak ***-e*** francuskih geografičkih imena zamjenjujući se s ***a***; na pr. Marne: *Marna*, Champagne: *Champagna*, Vendée: *Vendeja* (127).

Sklanjanje.

Vlastita imena sa završetkom

1. na suglasnik sklanjaju se kao naše riječi na su- 119
glasnik; na pr.

Tolstoj	gen.	*Tolstoja*
Versailles	„	*Versaillesa*
Hegel	„	*Hegela*
Faraday	„	*Faradaya.*

Jednako se sklanjaju opća imena; na pr. *sujet:* gen. *sujeta, whist:* gen. *whista.*

Vlastita imena sa završetkom na suglasnik u nas su muškoga roda (u jednini) bez obzira na njihov izvorni rod (broj); na pr. novi *Berlin*, zagrebački *Tagblatt*, londonski *Times* piše . . .

2. na nenaglašeno *-a, -o* sklanjaju se kao naše 120
riječi s istim završecima; na pr.

Petrarca	gen.	*Petrarke*
Spinoza	„	*Spinoze*
Tasso	„	*Tassa*
Borneo (127)	„	*Borneja.*

Jednako opća imena; na pr. *statua:* gen. *statue, duo:* gen. *dua, kakao:* gen. *kakaa.*

3. na *-e*, koje se ne izgovara, sklanjaju se kao naše 121
riječi na suglasnik: u kosim se padežima *e* izostavlja; na pr.

Molière	gen.	*Molièra*
Shakespeare	„	*Shakespeara*
Laplace	„	*Laplasa.*

Jednako opća imena; na pr. *pointe:* gen. *pointe*, dat. *pointi, nuance:* gen. *nuance*, dat. *nuanci.*

4. Između padežnih nastavaka 122

a) i krajnjega *-i, -y* umeće se *j*; na pr.

Verdi	gen.	*Verdija*
Disraeli	„	*Disraelija*
Grévy	„	*Grévyja*
Nancy	„	*Nancyja.*

Jednako opća imena; na pr. *maki:* gen. *makija*, *dandy:* gen. *dandyja.*

Ne idu ovamo, nego pod 1 mjesna imena u množini (151); na pr. *Rimini:* gen. *Riminâ*, dat. *Riminima.*

b) i ostalih samoglasnika nema umetka; na pr.

Dante	gen.	*Dantea*
Liné	„	*Linéa*
Peru	„	*Perua*
Anjou	„	*Anjoua*
Rousseau	„	*Rousseaua*
Richelieu	„	*Richelieua.*

Jednako opća imena; na pr. *kakadu:* gen. *kakadua*, *plateau:* gen. *plateaua*, *rokoko:* gen. *rokokoa.* — Između *e* i nastavka umeće se *j*; na pr. *komite:* gen. *komiteja.*

Slovenskim prezimenima na *-è* izlazi genitiv na *-èta*; na pr. *Smolè:* gen. *Smolèta*, *Molè:* gen. *Molèta.*

123 5. Slavensko (i hrvatsko kajkavsko) nepostojano *e* vlada se kao štokavsko nepostojano *a*; na pr.

kajk.	*Vramec*	gen.	*Vramca*
„	*Klanjec*	„	*Klanjca*
„	*Tuhelj*	„	*Tuhlja*
slov.	*Levec*	„	*Levca*
„	*Pregelj*	„	*Preglja*
„	*Prešeren*	„	*Prešerna*
bug.	*Sredec*	„	*Sredca* (92)
„	*Pleven*	„	*Plevna*
rus.	*Donec*	„	*Donca*
„	*Orel*	„	*Orla*
češ.	*Jireček*	„	*Jirečka*
„	*Liberec*	„	*Liberca*
polj.	*Kadłubek*	„	*Kadłubka*
„	*Królowiec*	„	*Królowca.*

Prema tome se grade i pridjevi; na pr. *Vramčev*, *Pregljev*, *Jirečkov*, *Kadłubkov.* — Za pridjeve od geografičkih imena vidi 242—243.

6. Slavenska prezimena na ***-ski*** sklanjaju se je- 124
dnako s našima (182) kao određeni pridjevi; na pr.

Dostojevski	gen.	*Dostojevskoga*
Czajkowski	„	*Czajkowskoga*
Vrchlický	„	*Vrchlickoga.*

Protiv našega i slovenskoga običaja (na pr. *Imotski:* gen. *Imotskoga, Krško:* gen. *Krškoga*) sklanjaju se slavenska mjesna imena na ***-sk, -sko*** kao neodređeni pridjevi; na pr. *Smolensk:* gen. *Smolenska, Gdańsk:* gen. *Gdańska, Kladsko:* gen. *Kladska.*

Određeni pridjevi u ruskim dvočlanim imenima idu po našoj određenoj deklinaciji; na pr. *Carskoje Selo:* gen. *Carskoga Sela, Jasnaja Poljana:* gen. *Jasne Poljane.*

Iz klasičkih jezika.

Glasovi.

Glasovi grčkih i latinskih riječi pišu se našim slo- 125
vima redovno onako, kako su se izgovarali u jeziku, iz kojega su riječi uzete. Mjesto glasova, kojih nema u hrvatskom jeziku, uzimaju se glasovi, koji im najviše odgovaraju.

Prema tome se pišu

a) samoglasnici, na pr.

pr*ae*fectus:	*pr**e**fekt*
*Ae*lius:	***E**lije*
σύμβολον-sy*m*bolum:	*s**i**mbol*
Τύρος-T*y*rus:	*T**i**r;*

b) suglasnici, na pr.

Πλειάδες-Ple*i*ades:	*Plejade*
Ταΰγετον-Ta*y*getus:	*Tajget*
Κόρινθος-Cori*nth*us:	***K**orint*
Ἀλέξανδρος-Ale*x*ander:	*Ale**k**sandar.*

Napose valja pamtiti:

1. Dvoglasnici αι, ει, οι grčkih riječi pišu se prema 126
latinskom izgovoru *(ae, i, oe)* ***e, i, e;*** na pr.

παιδαγωγός-paedagogus: *pedagog*
Αἴγινα-Aegina: ***Egina***
Αἰσχίνης-Aeschines: ***Eshin***
Νεῖλος-Nilus: ***Nil***
Πεισίστρατος-Pisistratus: ***Pisistrat***
οἰκονόμος-oeconomus: ***ekonom***
Οἴτη-Oeta: ***Eta***
Φοῖβος-Phoebus: *Feb.*

127 2. Između glasova ***i-a*** i ***i-e*** umeće se ***j*** svuda, a između ***e-a*** samo onda, ako su na kraju riječi; na pr.

gladiator:	*gladijator*	cliens:	*klijent*
dialectus:	*dijalekt*	oriens:	*orijent*
Diana:	*Dijana*	Πιερία:	*Pijerija*
studia:	*studija*	hieroglyphus:	*hijeroglif*
autonomia:	*autonomija*	idea:	*ideja*
Liburnia:	*Liburnija*	Medea:	*Medeja.*

Između ***i*** i ***o, u*** ne umeće se ***j***; na pr. *patriot, heroida, triumf, kazuistika.*

Bez promjene ostaju i ostale veze samoglasnikâ; na pr. *ideal, poezija, virtuelan, oktaedar, geografija, zeugma, augment, koalicija, zoologija, statua.* — Samo od ***au*** i ***eu*** u nekim riječima mogu postati ***av*** i ***ev***; na pr. Καύκασος-Caucasus: *Kavkaz*, Εὐρώπη-Europa: *Evropa.*

128 3. Od udvojenih suglasnika piše se samo jedan; na pr.

abbreviatura:	*abrevijatura*
suggestia:	*sugestija*
accumulator:	*akumulator*
Hannibal:	*Hanibal*
Agrippina:	*Agripina*
passivum:	*pasiv*
Κασσάνδρα-Cassandra:	*Kasandra*
Ἀττική-Attica:	*Atika.*

4. ***C*** se piše

129 *a)* gdje se u latinskim riječima izgovara *ti* kao *ci*; na pr. traditio: *tradicija*, Horatius: *Horacije.*

Ostaje *t* u grčkim vlastitim imenima na -τια i u općim imenima na -τεια, -θεια: na pr.

Βοιωτία-Boeolia:	*Beotija*
περιπέτεια-peripetia:	*peripetija*
δημοκράτεια-democratia:	*demokratija*
ἀριστοκράτεια-aristocratia:	*aristokratija*
χρηστομάθεια-chrestomathia:	*hrestomatija.*

b) prema latinskom izgovoru glasa χ u grčkim općim 130
imenima i u onima, koja služe kao opća: na pr.

κύκλος-cyclus:	*ciklus*
κυνικός-cynicus:	*cinik*
λύκειον-lyceum:	*licej*
κυκλάδες-cyclades:	*cikladi*

Vlastita imena grčka pišu se u takvoj zgodi svagda 131
sa *k*; na pr.

Ἀλκιβιάδης-Alcibiades:	*Alkibijad*
Κέρβερος-Cerberus:	*Kerber*
Κῦρος-Cyrus:	*Kir*
Μακεδονία-Macedonia:	*Makedonija*
Σκύλλα-Scylla:	*Skila*

5. ***H*** se piše

a) prema grčkome spiritu asp. i latinskome ***h***; na pr. 132

ἱστορία-*h*istoria:	***h**istorija*
Ἕκτωρ-*H*ector:	***H**ektor*;

b) prema grčkome χ (lat. ***ch***): na pr. 133

Χίμαιρα-*Ch*imaera:	***H**imera*
μοναρχία-monar*ch*ia:	*mònar**h**ija*
μηχανική-me*ch*anica:	*me**h**anika*
ἐποχή-epo*ch*a:	*epo**h**a*
ἀρχι-ar*ch*i:	*ar**h**iđakon*
ἀρχεῖον-ar*ch*ivum:	*ar**h**iv*
πάσχα-pas*ch*a:	*pas**h**a*
Βάκχος-Bac*ch*us:	*Bak**h**o.*

Neke su se riječi već uobičajile po latinskom izgovoru; na pr. *χάος-chaos*: ***kaos***, *χαρακτήρ-character*: ***karakter***, *χημεία-chemia*: ***kemija***, *χρίσμα-chrisma*: ***krizma***.

134 Prema grčkome *ῥ* (lat. ***rh***) i *ϑ* (lat. ***th***) ne piše se *h*; na pr.

*ῥαψῳδός-rh*apsodus:	***rapsod***
*ῥήτωρ-rh*etor:	***retor***
*Ῥόδος-Rh*odus:	***Rod***
Πύῤῥος-Pyr*rh*us:	***Pir***
μαθηματική-ma*th*ematica:	***matematika***
Ἀθῆναι-A*th*enae:	***Atena***.

6. ***Z*** se piše

135 *a)* prema glasu ***s*** između dva samoglasnika u latinskim riječima; na pr.

accusativus:	***akuzativ***	Misenum:	***Mizen***
revisor:	***revizor***	Nasica:	***Nazika***
resultatus:	***rezultat***	Caesar:	***Cezar***.

Tako se piše ***z*** i ondje, gdje između dva samoglasnika ispred ***s*** stoji ***n*** ili ***r***; na pr. ce***n***sura: ***cenzura***, co***n***sul: ***konzul***, ver***s***io: ***verzija***, ali ***perso***nifikacija.

136 *b)* prema glasu ***s*** između dva samoglasnika u grčkim općim imenima (po latinskom izgovoru); na pr.

κρίσις-crisa:	***kriza***
μουσική-musica:	***muzika***
μοῦσα-musa:	***muza***
μισάνθρωπος-misanthropus:	***mizantrop***.

Gdje se dragi dio složenice počinje sa ***s*** pa se i sam upotrebljava, ondje se ***s*** ne mijenja u ***z***; na pr. prema *σύνδετον*-syndetum: ***sindet*** valja pisati ***asindet***: *ἀ-σύνδετον*-asyndetum; tako i prema ***sigmatski***: ***asigmatski*** (t. j. a-sigmatski), prema ***sonant***: ***konsonant***.

137 Vlastitim imenima grčkim ostavlja se svagda ***s*** između dva samoglasnika; na pr.

Ἀγησίλαος-Agesilaus: *Agesilaj*
Ἀσπασία-Aspasia *Aspasija*
Ἡσίοδος-Hesiodus: *Hesiod*
Θησεύς-Theseus: *Tesej.*

Prema 111 piše se *Azija* (Ἀσία-Asia) i *Perzija* (Περσίς-Persia).

Gdje se na kraju pohrvaćena vlastita imena nađe ***s***, ne valja ga pretvarati u ***z***; na pr. Διόνυσος-Dionysus: *Dionis*, gen. *Dionisa*, ali (po 111) *Kavkaz* (127).

Glas ***s*** tuđih riječi ne valja u (govoru ni u) pismu ispred ***p*** i ***t*** pretvarati u ***š***; na pr. ***inspektor*** (ne inšpektor!), ***specijalan*** (ne špec*i*jalan!), ***statut*** (ne štatut!), ***statist*** (ne štatist!), ***apostol*** (na apoštol!).

7. U vezama zvučnih i bezvučnih suglasnika izvršuju se zakoni sljubljivanja (80, 81); na pr. 138

su*b*stantivum: *sup**s**tantiv*
a*b*surdus: *ap**s**urdan*
Has*d*rubal: *Haz**d**rubal*
Πελασγοί-Pelas*g*i: *Pelaz**g**i.*

U prijedlogu ἐξ — ***ex*** složenih riječi ostaju ***k*** i ***s*** bez promjene: na pr. ἐξηγητική: ***eksegetika***, exemplar: ***eksemplar***, exactus: ***eksaktan***.

Završeci.

Završeci se udešavaju prema završecima hrvatskih riječi.

Prema tome

I. izostavljaju se završeci:

1. grčki -ος, lat. ***-us*** i grč. -ον, lat. ***-um***, pa u hrvatskom obliku na kraju

a) ostaje jedan suglasnik; na pr. 139

ὀβολός-obol*us*: *obol*
cler*us*: *kler*
Ἡρόδοτος-Herodot*us*: *Herodot*

Τύρος-Tyr*us*:	*Tir*
Φοῖβος-Phoeb*us*:	*Feb*
Γλαῦκος-Glauc*us*:	*Glauk*
Plaut*us*:	*Plaut*
praeterit*um*:	*preterit*
consulat*us*:	*konzulat*
Tusculu*m*:	*Tuskul.*

Tako se izostavlja završetak u imenima grčkih ostrva na -ος, lat. -*os* (gen. -*i*); na pr. Δῆλος-Del*os*: *Del*, Πάρος-Par*os*: *Par*, Σάμος-Sam*os*: *Sam*. Od Τέως-Te*os* (ime gradu) u nas je *Teo* (gen. po 127 *Teja*).

Od Ἄθως-Ath*os* ostaje i u nas *Atos*.

140 *b)* ostaju dva različna suglasnika; na pr.

Ναύπακτος-Naupact*us*:	*Naupakt*
Ὄλυμπος-Olymp*us*:	*Olimp*
Λίνδος-Lind*us*:	*Lind*
Πόντος-Pont*us*:	*Pont*
Ἄργος-Arg*us*:	*Arg*
Ἵππαρχος-Hipparch*us*:	*Hiparh*
circ*us*:	*cirk*
κόθορνος-cothurn*us*:	*koturn*
ὀβελίσκος-obelisc*us*:	*obelisk*
Δαμασκός-Damasc*us*:	*Damask*
Augustus:	*August.*

Od dva jednaka suglasnika ostaje u nas (po 89 i 128) samo jedan; na pr. Φίλιππος-Philipp*us*: *Filip*, Crass*us*: *Kras*.

141 Između dva krajnja suglasnika umeće se nepostojano *a*:

a) gdje je drugi suglasnik *r*; na pr. Κύπρος-Cypr*us*: *Kipar*. Takvo se *a* umeće mjesto lat. nepostojanoga *e* u završetku -*er*, koji stoji prema grč. -ος; na pr. Ἀλέξανδρος-Alexand*er*: *Aleksandar*, Μελέαγρος-Meleag*er*: *Meleagar*;

b) između ***sm*** u završetku -σμος *(-smus)*; na pr ὀστρακισμός - ostraci*smus*: *ostraci**zam***, πλεονασμός - pleonas*mus*: *pleona**zam***;

c) u riječi Ἰσθμός-Isthm*us*: ***Istam*** (gen. *Istma* po 98).

Kad se na kraju nađu dva suglasnika teški za izgovor, 142
dodaje im se ***o***; na pr.

Πάτροκλος-Patroc*lus*:	*Patrok**lo***
Κάδμος-Cadm*us*:	*Kadm**o***
Βάκχος-Bacch*us*:	*Bakh**o***
Λῆμνος-Lemn*os*:	*Lemn**o***
Λέσβος-Lesb*os*:	*Lezb**o***
Falern*us*:	*Faler**no***.

Neka su se opća imena već uobičajila s latinskim završecima ***-us*** i ***-um***; na pr. *sta**tus***, *adla**tus***, *fo**kus*** (focus), *luk**sus*** (luxus); *da**tum***, *fa**tum***, *mini**mum***, *vo**tum***, *individu**um***. Takve riječi na ***-um*** u nas su muškoga roda pa se tako i sklanjaju; na pr. gen. jedn. *datuma*, *individuuma*, nom. množ. *datumi*, *individuumi*.

2. Izostavlja se grč. završetak -ης (-ες), lat. ***-es***; na pr. 143

Ἀριστείδης-Aristid*es*:	*Aristi**d***
Γύγης-Gyg*es*:	*Gi**g***
Verr*es*:	*Ver*
Ἄρης-Ar*es*:	*Ar*
Ulix*es*:	*Uli**ks***
Κυνόσαργες-Cynosarg*es*:	*Kinosar**g***
Λαέρτης-Laërt*es*:	*Laer**t***
Σοφοκλῆς-Sophocl*es*:	*Sofok**lo***
Ξέρξης-Xerx*es*:	*Kserk**so***
Ἑρμῆς-Herm*es*:	*Herm**o***.

3. Izostavlja se krajnje ***s*** u završecima grčkih riječi 144
na -ας (gen. -ου), lat. ***as*** (gen. -*ae*); na pr.

Λεωνίδας-Leonid*as*:	*Leonid**a***
Πυθαγόρας-Pythagor*as*:	*Pitagor**a***
Εὐρώτας-Eurot*as*:	*Eurot**a***
Ἱππίας-Hippi*as*:	*Hipij**a***
Αἰνείας-Aene*as*:	*Enej**a***.

145 4. U grčkim vlastitim imenima, koja su složena s -πολις, izostavlja se krajnje -ις; na pr. Ἀμφίπολις-Amphipol*is*: *Amfipol*, Νεάπολις-Neapol*is*: *Neapol*.

Općim se imenima dodaje ***-a***; na pr. ἀκρόπολις: *akropol**a***, μητρόπολις: *metropol**a***.

II. Izmjenjuju se završeci:

146 1. grč. -ιος, lat. ***-ius*** i grč. -ιον, lat. ***-ium***

a) općih i geografičkih vlastitih imena u ***-ij***; na pr.

gen*ius*:	*genij*	stud*ium*:	*studij*
Ἴλιος-Il*ius*:	*Ilij*	Ἠλύσιον-Elys*ium*:	*Elisij*
στάδιον-stad*ium*:	*stadij*	Capitol*ium*:	*Kapitolij*.

Izuzimaju se latinska imena mjeseci:

januar*ius*:	*januar*	mai*us*:	*maj*
februar*ius*:	*februar*	juni*us*:	*jun*
marti*us*:	*mart*	juli*us*:	*jul*.

Neka su se opća imena uobičajila sa završetkom ***-ija***; na pr. *gimnazija* (prema γυμνάσιον-gymnasium), *stipendija* (prema stipendium), *studija* (prema studium), koje se i značenjem razlikuje od *studij*.

147 *b)* ličnih vlastitih imena u ***-ije***; na pr.

Livi*us*:	*Livije*	Ovidi*us*:	*Ovidije*
Mercuri*us*:	*Merkurije*	Vergili*us*:	*Vergilije*.

148 2. grč. -ευς, -ειος, lat. ***-eus*** i grč. -ειον, lat. ***-eum*** u ***-ej*** na pr.

Ὀδυσσεύς-Odyss*eus*:	*Odisej*
Πρωτεύς-Prot*eus*:	*Protej*
Δαρεῖος-Dar*eus*:	*Darej*
σπονδεῖος-spond*eus*:	*spondej*
πρυτανεῖον-prytan*eum*:	*pritanej*
Herculan*eum*:	*Herkulanej*.

Od Ζεύς ostaje u nas *Zeus*, a prema riječima pod **142**: *tedeum*.

3. grč. -αος, lat. -***aus*** u -***aj***: na pr. 149

Ἀρχέλαος-Archel*aus*: *Arhelaj*
Δαναός-Dan*aus*: *Danaj*
Μενέλαος-Menel*aus*: *Menelaj*.

Od Ἀχελῷος-Achel*ous*: *Aheloj*.

4. grč -η, lat. -***e*** (gen. -*es*) i grč. -ω, lat. -***o*** (gen. -*us*) 150 kod ženskih imena u -***a***; na pr.

Ἀνδρομάχη-Andromach*e*: *Andromaha*
Εὐρυδίκη-Eurydic*e*: *Euridika*
Περσεφόνη-Persephon*e*: *Persefona*
Σαπφώ-Sappho: *Sapfa*
Καλυψώ-Calipso: *Kalipsa*
Κλειώ-Clio: *Klija* (127).

5. grč. -αι (gen. -ων), lat. -***ae*** (gen. -*arum*) u mjesnim 151 imenima u -***a*** dobivajući lik jednine; na pr

Ἀθῆναι-Athen*ae*: *Atena*
Μυκῆναι-Mycen*ae*: *Mikena*
Συρακοῦσαι-Syracus*ae* *Sirakusa*
Θῆβαι-Theb*ae*: *Teba*.

Izuzima se Θερμοπύλαι-Thermopyl*ae*: *Termopile* (množina).

I mjesna imena na -α (gen. -ων), *a* (gen. -*orum*) dobivaju u nas lik jednine; na pr. Ἄβδηρα-Abder*a*: *Abdera* (gen. *Abdere*), Σοῦσα-Sus*a*: *Susa* (gen. *Suse*). Nasuprot lat. mjesna imena na -*i* (gen. -*orum*) ostaju u množini; na pr. Pompe*i*: *Pompeji*, Puteol*i*: *Puteoli*, Philippi: *Filipi*.

III. Riječi s osnovom na suglasnik svršuju se u hrvatskom jeziku **prema osnovi**; u riječi ženskoga roda dodaje se osnovi ***a***. Prema nominativu

1. grč. -ας (gen. -αδος, -αντος), lat. -***as*** (gen. -*adis*, 152 -*antis*) hrvatski je -***ad(a)***, -***ant***; na pr.

Παλλάς-Pallas: *Palada*
Ναϊάς-Naïas: *Najada*

Ἄτλας-Atlas: *Atlant*
Γίγας-Gigas: *Gigant*
Κάλχας-Calchas: *Kalhant*
Αἴας: *Ajant.*

153 2. lat. ***-ens*** (gen. *-entis*) hrvatski je ***-ent***; na pr. prae*sens*: ***prezent***, refer*ens*: ***referent.***

154 3. grč. -ις (gen. -ιδος, -ινος), lat. ***-is*** (gen. *-idis, -inis*) hrvatski je ***-id(a)***, ***-ina***; na pr.

Θέογνις-Theogn*is*: *Teognid*
Πάρις-Par*is*: *Parid*
Ἔλις-El*is*: *Elida*
Αὐλίς-Aul*is*: *Aulida*
Θέτις-Thet*is*: *Tetida*
Σαλαμίς-Salam*is*: *Salamina*
Τραχίς-Trach*is*: *Trahina.*

155 4. grč. -ων (gen. -ωνος), lat. ***o*** (gen. *-onis, -inis, -enis*) hrvatski je ***-on(a)***, ***-en***· na pr.

Πλάτων-Plat*o*: *Platon*
Ἀπόλλων-Apoll*o*: *Apolon*
Cicer*o*: *Ciceron*
Ner*o*: *Neron*
Sulm*o*: *Sulmon*
Iun*o*: *Junona*
Ani*o*: *Anijen.*

Latinska opća imena ženskoga roda sa završetkom ***-io*** (gen. *-ionis*) izlazi u nas na ***-ija***; na pr. leg*io*: ***legija***, religi*o*: *religija*, instructi*o*: *instrukcija*, constituti*o*: *konstitucija.*

156 5. grč. -ων (gen. -ωντος), lat. ***-on*** (gen. *-ontis*) hrvatsk je ***-ont***; na pr.

Ξενοφῶν-Xenoph*on*: *Ksenofont*
Κτησιφῶν-Ctesiph*on*: *Ktesifont*
Λαοκόων-Laocoo*n*: *Laokont*
ἄρχων-archo*n*: *arhont.*

6. Prema dosada izloženom valja pisati i: 157

Μέλας (gen. -ανος):	*Melan*
Maecenas (gen. -atis):	*Mecenat*
Venus (gen. -eris):	*Venera*
Nepos (gen. -otis):	*Nepot*
Ὄποῦς (gen. -οῦντος):	*Opunt*
Θαλής-Thales (gen -etis):	*Talet*
servitus (gen. -utis):	*servitut.*

Neke riječi sa grč. i lat. završetkom -α, -*a*, ispred kojega je *m* (gen. -ατος -*atis*), drže se kod nas u svome nominativnom liku, tek im se pridjevi grade od osnove; na pr. δρᾶμα-drama: *drama, dramatski;* σχῆμα-schema: *shema, shematski*; δίπλωμα-diploma: *diploma, diplomatski.* Od σύστημα-systema: *sistem : sistematski.*

7. Prema osnovi se gradi hrvatski nominativ i onda, 158
kad je grčki i lat. na **suglasnik** + **s**; na pr.

Τίρυνς (gen. -θος)-Tiry*ns* (gen. -nthis):	*Tirint*
Mar*s* (gen. -tis):	*Mart*
Σφίγξ (gen. -γγός)-Sphin*x* (gen. -gis):	*Sfinga*
Ἀστυάναξ (gen. -κτος)-Astyana*x* (gen. -ctis):	*Astijanakt*
Ἴαπυξ (gen. -υγος)-Ia y*x* (gen. -ygis):	*Japig*
Κύκλωψ (gen. -ωπος)-Cyclo*ps* (gen -opis):	*Kiklop.*

Drugi dio.

I.

Početna slova.

Prva riječ u rečenici.

Velikim početnim slovom piše se prva riječ u rečeničnoj cjelini, i to

159 1. na početku članka i u natpisu; na pr. ***Slatke*** riječi ne mijese kolača. — ***Svakomu*** je narodu, koji što vrijedi, do čistoće, do ljepote i do pravila svoga jezika. — ***Putnik.*** — ***Jezik*** roda moga. — ***O*** glasovima. — ***Dragi prijatelju!***

Tako se piše natpis kao ime knjizi, pjesmi, raspravi, molitvi . . ., ako i nije prva riječ; na pr. Gundulićeva su djela izdana u IX. knjizi ***Starih pisaca hrvatskih*** — Preradović je spjevao ***Putnika*** god. 1845. — Vilin san ili ***Prošlost i budućnost.*** Djeca mole ***Očenaš, Zdravomariju*** i ***Vjerovanje.***

Takav se natpis može pisati u rečenici i znacima „ “; na pr. Preradović je spjevao „*Putnika*“ god. 1845. — „*Suze sina razmetnoga*“ najljepša je pjesma Gundulićeva. Vidi još pod 332 i 333.

160 2. poslije točke (.), koja je na kraju predašnje rečenice ili natpisa; na pr. Mudar sve od drugoga uči. ***Tko*** se iz tuđega zla čemu ne nauči, mudar nije. — Vladimir i Kosara. ***Opera*** u četiri čina. — Djed i unuk. ***Spjevao*** Petar Preradović.

Poslije točke, koja stoji iza rednoga broja, ne valja pisati veliko slovo u primjerima, kao što su: *I. zadaća* (čitaj: *Prva zadaća*), *2. poljeće* (čitaj: *Drugo poljeće*).

3. poslije dvotočja (:), kad je upravni govor među navodnicima („ “); na pr. Reče Bog: *„Neka* bude svjetlost!“ I bi svjetlost. 161

Ako je rečenica između navodnikâ samo dio rečenične cjeline te se nastavlja, onda se prva riječ u nastavku ne piše velikim početnim slovom; na pr. „Dat ću ja za tvoga sina djevojku,“ reče joj car, *„ako* načini most od moga dvora do svoga od bisera i dragoga kamenja.“ — Kad bi u neko doba noći, dođoše vile na izvor i stadoše govoriti, kako se izliječi careva kći; *„valjada* nas je“, rekoše, „netko slušao, kad smo govorile, da bi se ovom vodom iza nas izliječila“.

Kad govor između navodnikâ nije nastavak, prva se riječ piše velikim početnim slovom, ako se s njime i ne počinje rečenična cjelina; na pr. Kad je izašao pred narod, *„Nije“*, rekoše mu, „od potrebe da govoriš“.

Kad poslije dvotočja ne dolazi upravni govor, prva se riječ piše malim početnim slovom; na pr. I ja ću vama učiniti ovo: *pustit* ću na vas strah, suhu bolest i vrućinu.

4. poslije upitnika (?), koji je na kraju pređašnje (potpune ili krnje) rečenice; na pr. Oj svatovi, draga braćo, jeste li zdravo? *Idete* li svi zajedno gorom zelenom? — Tko je došao? *Brat? A* gdje je? 162

Ako je rečenica s upitnikom samo dio rečenične cjeline te se nastavlja, onda se prva riječ u nastavku ne piše velikim početnim slovom; na pr. Jedan ga putnik zapita: „Čije je to žito?“ *a* on se prevari pa reče: „Moje.“

5. poslije uzvičnika (!), koji je na kraju pređašnje (potpune ili krnje) rečenice; na pr. Ne uzdaj se u silu čovječju! *Uzdaj* se u jedinoga Boga i u životu i u čas smrti svoje! — Na noge se! *Pušku* u ruke pa sa mnom! 163

Ako je rečenica s uzvičnikom samo dio rečenične cjeline te se nastavlja, onda se prva riječ u nastavku ne piše velikim početnim slovom; na pr. Domaćin mu prihvati: „Bog ti dobro dao!“ *pa* mu reče, da sjedne do njega.

*

Katkad se poslije iste uzvične riječi (ili rečenice), s kojom se počinje rečenična cjelina, piše prva riječ sad velikim, sad opet malim početnim slovom; na pr. Gospodo, *jeste* li ga čuli, kako snuje? — ili: Gospodo! *Jeste* li ga čuli, kako snuje? — Veliko se slovo piše, kad se uzvična riječ izgovara s osobitom snagom, te iza nje dolazi oveća stanka (moglo bi se tada i ovako pisati: *Gospodo! — Jeste li ga čuli, kako snuje?*). Malo se slovo piše, kad je uzvična riječ uže vezana sa svojom rečenicom (moglo bi se tada i ovako pisati: *Jeste li ga čuli, gospodo, kako snuje?*)

164 6. svaka prva riječ u stihu; na pr.

Bože! živi, blagoslovi
Srdaca nam plamenište,
To hrvatsko rvalište,
Milu zemlju, sveti dom,
Da se mladi, da se novi
Svakim miljem rodu svom.

Prve riječi u stihovima pišu se kadšto i malim početnim slovom.

Vlastita imena.

Jednočlana imena.

Velikim početnim slovom pišu se:

165 1. geografička i narodna imena; na pr.

Evropa	*Zagreb*
Srbija	*Dubrovnik*
Hrvatska	*Novi*
Zagorje	*Visoko*
Krk	*Hrvat*
Velebit	*Srbin*
Sava	*Slovenac*
Tuškanac	*Rus*
Ilica	*Francuz.*

Imena ljudi, izvedena od geografičkih imena, pišu se također velikim početnim slovom; na pr.

prema *Hercegovina:* ***Hercegovac***
„ *Zagorje:* ***Zagorac***
„ *Krk:* ***Krčanin***
„ *Sava:* ***Posavac.***

Jedna ista imenica može se pisati i velikim i malim početnim slovom prema tome, da li je ime vlastito ili opće; na pr. Otišao je na ***Rijeku*** (grad); otišao je na ***rijeku***.

2. imena i prezimena: na pr. ***Petar Preradović,*** 166
Đuro Daničić, Ivan Mažuranić, Branko Radičević. Tako se pišu velikim početnim slovom pridjevi, koji služe za prezimena; na pr. Petar ***Zrinski,*** Ivan ***Trnski,*** Lukijan ***Mušicki*** (mj. Mušićski).

Malim početnim slovom pišu se:

a) prezimena, koja su dobila opće značenje; na pr.

prema *Boycott* s općim značenjem ***bojkot***
„ *Ampère* „ „ „ ***amper***
„ *Volta* „ „ „ ***volt***
„ *Watt* „ „ „ ***vat.***

Kao *volt* tako se još koje ime pokraćuje od česte porabe u općem značenju. Isp. 112.

b) imenice općega značenja izvedene od imenâ i prezimenâ; na pr.

prema *Krst* izvedena imenica ***kršćanstvo***
„ *Buda* „ „ ***budizam***
„ *Franjo* „ „ ***franjevac***
„ *Zapolja* „ „ ***zapoljinac.***

Imenice, koje znače nečijega štovatelja ili pristalicu, izvode se nastavkom *-ac* od pridjevnoga lika imena i prezimena; na pr. *Hus-Husov: husovac* (griješkom *husit); *Starčević-Starčevićev: starčevićevac* (griješkom *starčevićanac); *Pitagora-Pitagorin: pitagorinac* (griješkom *pitagorejac).

3. ***Bog*** je po našemu mišljenju lično vlastito ime i zato 167
treba da se piše velikim početnim slovom; tako i *Alah*. Je-

dnako Bog ***Otac***, Bog ***Sin***, ***Gospod***, ***Spasitelj***, ***Stvoritelj***; presveta ***Bogorodica***, blažena ***Djevica***. Nasuprot prema neznabožačkome mišljenju treba pisati na pr. ***bog*** Neptun, ***bogovi*** grčki.

168 4. imena zvijezdâ: na pr. ***Saturno***, ***Jupiter***, ***Plejade***, ***Ovan***, ***Labud***, ***Vlašići***, pa tako i ***Zemlja***, ***Sunce***, ***Mjesec***, ***Danica*** . . ., kad se o njima piše kao o nebeskim tjelesima.

Imena za dane (u sedmici), mjesece i strane svijeta pišu se malim početnim slovom; na pr. ***srijeda***, ***listopad*** ili ***oktobar***, ***istok***, ***zapad***.

169 5. imena svetkovinâ: na pr. ***Blagovijest***, ***Bogojavljenje***, ***Božić***, ***Duhovi***, ***Uskrs***, ***Barjam***;

170 6. nazivi stvarî i ustanova; na pr.

Galeb	naziv	brodu
Savremenik	„	časopisu
Obzor	„	novinama
Kolo	„	društvu.

Jedna ista imenica može se pisati i velikim i malim početnim slovom prema tome, da li je ime vlastito ili opće; na pr. Nijesam vidio ***Galeba*** (broda); nijesam vidio ***galeba*** (pticu). Sjutra ćemo u ***Kolo*** (društvo); sjutra ćemo u ***kolo***.

Dvočlana imena.

I. Ako je vlastito ime složeno od **dvije imenice,** a prva se od njih ne sklanja, onda se imenice sastavljaju znakom ▪ (352) i

171 1. kad su obadvije vlastita imena, pišu se velikim početnim slovom; na pr.

Hadži-Osman	gen.	***Hadži-Osmana***
Neum-Klek	„	***Neum-Kleka***
Brod-Moravice	„	***Brod-Moravica***
Špišić-Bukovica	„	***Špišić-Bukovice***.

2. kad je druga imenica opća, piše se samo prva 172
velikim početnim slovom; na pr.

Hasan-aga	gen.	*Hasan-age*
Zmaj-despot	„	*Zmaj-despota*
Rizvan-beg	„	*Rizvan-bega*
Okić-grad	„	*Okić-grada*
Križ-polje	„	*Križ-polja*
Ivan-planina	„	*Ivan-planine*
Soko-banja	„	*Soko-banje*
Vir-pazar	„	*Vir-pazara.*

3. Ako je vlastito ime složeno od dvije imenice, a oba- 173
dvije se sklanjaju, pišu se velikim početnim slovom i ne rastavljaju se znakom -; na pr.

Gromovnik Ilija	gen.	*Gromovnika Ilije*
Planje Orašje	„	*Planja Orašja*
Manastir Dragović	„	*Manastira Dragovića*
Han Pijesak	„	*Hana Pijeska*
Kula Banjer	„	*Kule Banjera*
Kaštel Lukšić	„	*Kaštela Lukšića*
Marija Bistrica	„	*Marije Bistrice*
Sveti Ivan Zelina	„	*Svetoga Ivana Zeline*
Kostrena Sveta Lucija	„	*Kostrene Svete Lucije.*

II. Ako je vlastito ime složeno od **pridjeva i imenice,** te se

1. pridjev ne sklanja, piše se on zajedno s imenicom 174
(po 195) i velikim početnim slovom; na pr.

Slankamen	gen.	*Slankamena*
Šarengrad	„	*Šarengrada*
Novigrad	„	*Novigrada*
Pustòpolje	„	*Pustòpolja.*

2. Ako se pridjev sklanja, piše se odijeljeno od imenice, pa ako je ona

175 *a)* opće ime u svome pravom značenju, onda se samo pridjev piše velikim početnim slovom: na pr.

Danilov grad	ime	gradu	gen.	***Danilova grada***
Dugo selo	„	selu	„	***Dugoga sela***
Jelačićev trg	„	trgu	„	***Jelačićeva trga***
Kačićeva ulica	„	ulici	„	***Kačićeve ulice***
Fruška gora	„	gori	„	***Fruške gore***
Goli vrh	„	vrhu	„	***Gologa vrha***
Crni lug	„	lugu	„	***Crnoga luga***
Lijeva rijeka	„	rijeci	„	***Lijeve rijeke***
Grabrov potok	„	potoku	„	***Grabrova potoka***
Plitvička jezera	„	jezerima	„	***Plitvičkih jezera***
Bakarski zaliv	„	zalivu	„	***Bakarskoga zaliva***
Crno more	„	moru	„	***Crnoga mora***
Đurđev dan	„	danu	„	***Đurđeva dana***
Veliki petak	„	petku	„	***Velikoga petka***
Narodne novine	„	novinama	„	***Narodnih novina***
Đački dom	„	domu	„	***Đačkoga doma.***

U nazivima, kao što su: ***Društvo hrvatskih književnika*** (ime društvu), ***Prva hrvatska štedionica*** (ime štedionici), piše se samo prva riječ velikim početnim slovom.

176 *b)* Ako je imenica opće ime u prenesenom značenju, onda se i pridjev i imenica pišu velikim početnim slovom; na pr.

Crna Gora	ime	zemlji	gen.	***Crne Gore***
Mokri Lug	„	potoku	„	***Mokroga Luga***
Grubišno Polje	„	mjestu	„	***Grubišnoga Polja***
Velika Gorica	„	„	„	***Velike Gorice***
Novi Sad	„	„	„	***Novoga Sada***
Mrzla Vodica	„	„	„	***Mrzle Vodice***
Ravna Gora	„	„	„	***Ravne Gore***
Babina Greda	„	„	„	***Babine Grede***
Žuta Lokva	„	„	„	***Žute Lokve***
Pokupski Soko	„	društvu	„	***Pokupskoga Sokola.***

c) Ako je imenica vlastito ime, onda se i pridjev 177
i imenica (165) piše velikim početnim slovom; na pr.

Donji Lapac	gen.	***Donjega Lapca***
Gornja Stubica	„	***Gornje Stubice***
Stara Gradiška	„	***Stare Gradiške***
Nova Kapela	„	***Nove Kapele***
Veliki Grđevac	„	***Velikoga Grđevca***
Mala Kladuša	„	***Male Kladuše***
Srpske Moravice	„	***Srpskih Moravica***
Srijemski Karlovci	„	***Srijemskih Karlovaca.***

Imenice se pišu velikim početnim slovom i u mjesnim imenima, kao što su: ***Sveta Nedjelja, Sveto Trojstvo,*** pa dakako i ***Sveta Jelena, Sveti Petar*** . . . Pridjevi se uza svetačka imena pišu velikim slovom i onda, kad sveza znači svetkovinu; na pr. ***Sveti Marko*** = Markovo; ali ***sveti Marko*** (181) = sveti čovjek Marko.

III. Ako je vlastito ime složeno od **prijedloga i imenice,** onda se imenica piše

1. zajedno s prijedlogom (po 193); na pr. 178

Nadgaj	mjesto	nad	gajem	gen.	***Nadgaja***
Nadlug	„	„	lugom	„	***Nadluga***
Podvrh	„	pod	vrhom	„	***Podvrha***
Pothum	„	„	humom	„	***Pothuma.***

Takva su imena postala od sveza: *Nad gajem, Pod vrhom* . . ., koje se danas nalaze sasma rijetko; na pr. *Pod zidom* (ulica pod zidom). Isp. *Sveti Petar u šumi* (mjesto u šumi), slovenski *Vrba ob jezeru* (mjesto na jezeru).

2. odjelito od prijedloga velikim početnim slovom (po 179
177); na pr.

Brod na Kupi	gen.	***Broda na Kupi***
Sveti Martin pod Okićem	„	***Svetoga Martina pod Okićem.***

IV. Ako se vlastitome imenu doda **pridjevna** 180
riječ (pridjev ili redni broj), onda se ona piše velikim po-

četnim slovom· na pr. Petar ***Prvi,*** Ludovik ***Veliki,*** Dušan ***Silni,*** Nikola Šubić ***Zrinski.***

Kadšto se nađu takvi pridjevi i pred vlastitim imenom te se pišu velikim početnim slovom; na pr. *Crni* Đorđe, *Visoki* Stefan.

181 Pridjevi: *blaženi, sveti,* kad stoje ispred imena svetačkih, pišu se malim početnim slovom (ponajviše pokraćeno *bl., sv.*); na pr. *bl.* Stanislav, *sv.* Ćiril. Kad takvi pridjevi stoje iza vlastitih imena, pišu se velikim početnim slovom, pa na pr. pored *sv.* Ludovik ima i Ludovik ***Sveti.***

Apozitivni se brojevi pišu ponajviše rimskim brojnim znacima; na pr. Petar I., Benedikt XV.

Pridjevi.

A. **Velikim** početnim slovom pišu se:

182 1. pridjevi od imenâ i prezimenâ; na pr.

od	*Petar:*	***Petrov***
„	*Branko:*	***Brankov***
„	*Jakov:*	***Jakovljev***
„	*Vladislav:*	***Vladisavljev***
„	*Ivan:*	***Ivanj*** (dan)
„	*Daničić:*	***Daničićev***
„	*Hasan-aga:*	***Hasan-agin***
„	*Zmaj-despot:*	***Zmaj-despotov.***

Od prezimena na ***-ski,*** koja su po svome postanju pridjevi, ne mogu se dalje graditi pridjevi, nego se uzima genitiv; na pr. trg *Zrinskoga,* ulica *Lisinskoga,* pjesme *Mušickoga.*

183 Malim početnim slovom pišu se od prezimena oni pridjevi, koji su dobili opće značenje te se tvore s nastavkom *-ski;* na pr. prema *Homerove* pjesme: ***homerski*** smijeh, prema *Solomunov* hram: ***solomunski*** sud.

Jedan isti pridjev može se pisati i velikim i malim početnim slovom prema tome, da li je postao od prezimena ili od općega imena; na pr. djeca ***Banova*** (otac im je čovjek, koji se zove *Ban*), djeca ***b****anova* (otac im je *ban*).

2. pridjevi kršćanskih i muhamedovačkih božanstva; 184
na pr.

od *Bog:* ***Božji***
„ *Spasitelj:* ***Spasiteljev***
„ *Alah:* ***Alahov***
„ *Bogorodica:* ***Bogorodičin.***

Jedan isti pridjev može se pisati i velikim i malim početnim slovom prema tome, da li je postao od imena vlastita ili općega; na pr. ***Bogorodičin*** cvijet (koji pripada *Bogorodici*), ***b****ogorodičin* cvijet (ime jednome cvijetu).

3. pridjevi od imenâ zvijezda; na pr. 185

od *Jupiter:* ***Jupiterov***
„ *Sunce:* ***Suncev***
„ *Zemlja:* ***Zemljin;***

4. pridjevi od naziva stvarî i ustanova; na pr. 186

od *Galeb* (brod): ***Galebov***
„ *Savremenik:* ***Savremenikov.***

B. **Malim** početnim slovom pišu se:

1. pridjevi od imenâ svetkovina; na pr. 187

od *Božić:* ***b****ožićni*
„ *Uskrs:* ***u****skršnji*
„ *Duhovi:* ***d****uhovski;*

2. pridjevi od geografičkih i narodnih imena; 188
na pr.

od *Hrvat:* ***h****rvatski*
„ *Hercegovac:* ***h****ercegovački*
„ *Sava:* ***s****avski*

od *Krk:* ***krčki***
„ *Novi:* ***novljanski***
„ *Okić-grad:* ***okić-gradski***
„ *Marija Bistrica:* ***marijobistrički***
„ *Šarengrad:* ***šarengradski***
„ *Crno more:* ***crnomorski***
„ *Novi Sad:* ***novosadski***
„ *Podvrh:* ***podvrški.***

Riječi za znak poštovanja.

Velikim početnim slovom pišu se neke riječi za znak poštovanja, i to

189 1. lične zamjenice ***Ti***..., ***Tvoj***..., ***Vi***..., ***Vaš***... u pismima, molbenicama, izvještajima i besjedama, a nasuprot u razgovoru (u pripovijetkama i dramama) pišu se malim početnim slovom;

190 2. imenice kao titule visokih glava; na pr. kraljevsko ***Veličanstvo!*** Vaša ***Uzoritosti!***

Tako se pišu i zamjenice za treće lice, koje se tiču najviših glava; na pr. vojska ***Njegova*** Veličanstva, dvor ***Njegova*** Visočanstva, pismo ***Njegove*** Svetosti pape, od ***Njegove*** Svetosti patrijarha.

II.

Složenice.

Opće napomene.

Složenice postaju:

191 1. ako se jedan od sastavnih dijelova sam sobom ne govori; na pr. *danaske, dokle, donekle, njojzi, oduvle, ovamote, uzastopce,* gdje se sastavine *-ke, -kle, -nekle, -zi, -vle, -te, -stopce* same ne govore;

2. ako se jedan od sastavnih dijelova sam sobom ne govori u onom obliku, koji ima u složenici; na pr. *onomadne, preklani, možda, Isukrst, jugoistok,* gdje se *onoma-, prek-, mož-, Isu-, jugo-* ne govori, nego *onom, preko, može, Isus, jug;* 192

3. ako jedan od sastavnih dijelova nema oblika, što bi ga po sintaktičkoj svezi trebalo da ima: na pr. *obadvjema, dovijek, iskraj, odmah, dvaput,* gdje bi po sintaktičkoj svezi trebalo da bude: *objema dvjema, do vijeka, iz kraja, od maha, dva puta;* 193

4. ako se više ne osjeća pravo značenje kojega sastavnog dijela: na pr. Udario jé *nase* (natrag) — prema: Udario je *na se* odijelo. — *Pošto* (kad) kupi. ode — prema: *Po što* kupio, po to i prodao. — Tu *bògme* nema šale — prema: *Bôg me* sačuvao zla! 194

Imenice.

Složene imenice postaju:

1. od sastavina prema 191—194; na pr. *bratučed, danguba, Očènâš, polubrat, soihljebnik, svaštòznanac, Pustòpolje, svilengaća, Šarengrad, svrzimantija, varimeso, sjeverozapad, jugoistok;* 195

2. od prijedloga u prvom dijelu; na pr. *beskućanik, doručak, pomajka, prababa, prekrvnik, sunasljednik;* 196

3. od riječce ***ne*** u prvom dijelu; na pr. *nebrat, nečovjek, nedjelo, neprijatelj, nevjera, nezgoda.* 197

Odjelito se od imenice piše ono *ne*, prema kojemu stoje nasuprot riječi *ali* ili *nego*, kao što je u primjeru: Je li ti ono brat? „*Ne* brat, nego rođak.“ (Prema duhu hrvatskoga jezika bilo bi bolje: . . . *Nije* brat, nego rođak.)

Znakom = vežu se imenice, od kojih se svakoj napose osjeća značenje, a prva se ne sklanja. Takove su složenice:

198 *a)* kojima se kazuje zajedinstvo; na pr. *Šurmin-Bosanac:* Čitanka staroslovenska (sastavili su je Šurmin i Bosanac).

Stanka se meće među imenice, od kojih prva znači početak, a druga svršetak nečemu; na pr. željeznička pruga *Zagreb—Rijeka.* Isp. 325.

Protiv pravila (192) piše se *Herceg-Bosna* (mjesto *Hercegovina i Bosna*), *Čeho-Slovačka.*

199 *b)* u kojima je jedna imenica dodatak drugoj; na pr. *Hadži-Osman, nadžak-baba, remek-djelo, Rizvan-beg, Hasan-aga, Zagreb-grad.*

Tako treba da se pored: nećak *Sibinjanina Janka, cara Nemanje* blago . . . piše: nećak *Sibinjanin-Janka, car-Nemanje* blago . . ., jer se prva imenica ne sklanja.

Ne treba pisati crtice između dva prezimena; na pr. *Kačić Miošić,* gen. *Kačića Miošića, Kukuljević Sakcinski,* gen. *Kukuljevića Sakcinskoga.*

200 *c)* u kojima je prvi dio imenica mjesto pridjeva; na pr. *ivan-cvijet* (mjesto *ivanjski cvijet*), *jelen-rog* (mjesto *jelenji rog*), *paun-pero* (mjesto *paunovo pero*), *slavuj-grlo* (mjesto *slavujevo grlo*).

Jednako valja pisati imenice, koje su tako postale od turskih riječi; na pr. *alaj-barjak* (barjak jednoga alaja), *deli-baša* (baša nad delijama), *demir-pendžer* (pendžer okovan demirom, t. j. gvožđem).

Pridjevi.

Složeni pridjevi postaju:

201 1. od sastavina prema 191—194; na pr. *sebeznao, svagdašnji, samovlastan, predobar, najbolji, najljepši, najjači;*

202 2. od prijedloga u prvom dijelu; na pr. *bezglasan, dovoljan, izvrstan, nagluh, okratak, pobolji, presvet, preispodnji, prosjed, sulud;*

203 3. od riječce ***ne*** u prvom dijelu; na pr. *nemio, neveseo, nezazoran, nepošten.*

Prema sastavljenim imenicama (pod 198—199) pišu 204
se i njihovi pridjevi znakom =. na pr. *Šurmin-Bosančeva* Čitanka, *Rizvan-begov,* a tako i *car-Lazareva* vojska.

Prema 198 piše se na pr. *modruško-riječka* županija. *srpsko-turski* rat, *češko-slovačka* republika.

Ne valja nikako pisati *sjevero-zapadni, jugo-istočni, jugo-slavenski, grko-istočni, crno-žut* . . ., nego treba da se piše *sjevero-zapadni, jugoistočni, jugoslavenski, grkoistočni, crnožût* (t. j. crn i žut) . . . (195), kako se piše i *crnogorski, svetogorski* . . .

Ne valja pisati *veleučeni, velecijenjeni, mnogopoštovani, tamnomodar* . . ., nego treba da se piše *vele učeni, vele cijenjeni, mnogo poštovani, támno mödar* . . ., jer su ovdje riječi *vele, mnogo, tamno* . . . prilozi.

Zamjenice.

Složene zamjenice postaju:

1. od sastavina prema 191—194: na pr. *njojzi, koje-* 205
kakav, svakoji, svašta, štošta, koješta.

Tako se pišu i prilozi, koji postaju od složenih zamjenica na pr. *kojekako, svakako, gdješto.*

Prema *koješta, kojekakav* . . . treba da se piše na pr. dogovaraju se *koje o čemu,* svađaju se *koje za kakve* sitnice; ali nasuprot: dogovaraju se *o koječemu,* svađaju se *za kojekakve* sitnice.

2. od prijedloga ***po*** u prvom dijelu; na pr. *pokoji,* 206
poneki

3. od veznika ***i*** u prvom dijelu: na pr. *ikakav, ikoji,* 207
išta, išto, itko;

4. od riječce ***ne*** u prvom dijelu; na pr. *netko, nešto,* 208
nekakav.

U prvoj je poli upravo *nje* te se u nekim krajevima i govori *njetko, nješto, njekakav,* ali se u hrvatskom književnom jeziku ne upotrebljava (isp. 229).

209 5. od riječce ***ni*** u prvom dijelu na pr. *nitko, ništa, nikakav, nikoji.*

Kad pred takve zamjenice dođe prijedlog, onda mu je mjesto između riječce *ni* i zamjenice, a sve troje piše se svako napose; na pr. *ni od koga, ni u čemu, ni za zašto, ni u kakvo* doba, *ni na koji* način, *ni u jednoga* cara — mjesto: *od nikoga, u ničemu, na ništo, u nikakvo* doba, *na nikoji* način, *u nijednoga* cara.

Kadšto bude *ništa* po značenju kao imenica, i u tom se događaju ne rastavlja riječca *ni* od zamjenice *šta;* tako se na pr. prema: Taj je čovjek *ništa* (kao *ništavac*) govori: Oni ga svi drže *za ništa* (kao *za ništavca*), mjesto kojega ne bi pristalo: .. drže ga *ni za što.*

210 6. od riječce ***god*** *(god)* u drugom dijelu; na pr. *tkogod (-god), štogod, kakavgod, kojigod;* u kosim padežima *čimgod, kogagod, komugod . . .*

Razliku među određenim i neodređenim značenjem takvih zamjenica, kad zatreba, označujemo akcentima. Određeno *tkȍgod, štȍgod* = netko, nešto; na pr. Može *tkȍgod* doći. Bolje *štȍgod* nego ništa. — Neodređeno *tkȍgȍd, štȍgȍd* = tko, što mu drago, makar tko, što; na pr. *Tkȍgȍd* što radi, preda nj pada. *Štȍgȍd* jedeš, drobi, što nosiš, prti.

Između sastavina neodređene zamjenice može se uklopiti enklitika, te se (protiv 191) piše na pr. *Tkȍ* je *gȍd* sirac izio, braca Milivoja krv šikala. *Čȅga* se *gȍd* dotakne, sve se pretvori u zlato.

Koji mu drago valja pisati odjelito; tako i *gdje mu drago . . .*

211 7. od riječce ***no*** u drugom dijelu na pr. *kojino, štono, kakvono* i u kosim padežima; na pr. *Kojuno* si muku mučio.

212 Oblik ***nj*** piše se (protiv 192) odjelito od prijedloga; na pr. *na nj, po nj, poda nj, uza nj,* a tako i oblik ***mnom*** u *sa (za, poda) mnom.*

Brojevi.

Složeni brojevi postaju:

213 1. od sastavina prema 191—194; na pr. *dvadeset, dvjesta, trista, četirista, trideseti, samdrugi, samtreći, samotreći, obadva, obadvije, obadvoje.* Tako se piše i *nijedan* (po 194), ali *ni jedan ni drugi,* gdje *ni* i *jedan* zadržavaju svoja osobita značenja.

I u kosim padežima pišu se takvi brojevi sastavljeno; na pr. *obadvjema, obadvaju.*

Prema *dvjesta, trista, četirista* valja pisati *dvije stotine, tri stotine, četiri stotine, dvadeset i pet, trideset prvi . . .*

Znači brojevima (cifre) govore se i ispisuju riječima ovako:

a) među deseticom i jedinicom, pa među stotinom i deseticom glavnih brojeva dolazi veznik *i;* na pr.

45 = četrdeset *i* pet,
131 = sto *i* trideset *i* jedan;

b) među tisućinom i stotinom glavnih brojeva nema veznika ni zareza; na pr.

1921 = tisuću devet stotina i dvadeset i jedan;

c) redni brojevi; na pr.

68. = šezdeset osmi,
572. = pet stotina sedamdeset drugi,
1045. = tisuću četrdeset peti.

2. od riječce ***put*** u drugom dijelu; na pr. *jedamput* 214 *(najedamput, ujedamput), dvaput, triput, petput.*

Ali prema ovome valja pisati: *dva puta, tri puta, pet puta(-i), prvi put, drugi put, po drugi put . . .*

Tako se piše i *višeput* prema *više puta(-i), čestoput* prema *često puta(-i), mnogoput* prema *mnogo puta(-i); neki put, svaki put, koji put, pokoji put.*

Isto vrijedi za ***krat,*** koje danas štokavcima malo služi; na pr. *dvakrat, stokrat, prvi krat.*

3. od riječce ***red*** u drugom dijelu; na pr. *jedared* 215 *(odjedared), dvared, trired.*

Glagoli.

Složeni glagoli postaju:

1. od prijedloga u prvom dijelu; na pr. *doteći, iz-* 216 *vesti, pogledati, isporazbolijevati se;*

217 2. od riječce ***de(r)*** u završetku drugoga lica imperativa; na pr. *dajde! upitajde! reciderte!*

Stoji li *de* ispred imperativa, piše se odvojeno od njega; na pr. *de upitaj! de recite!*

3. od negacije ***ne*** u prvom dijelu:

218 *a)* kad ona ne niječe glagola, nego zajedno s njime ima afirmativno značenje: na pr.

nestati (nestajati) = iščeznuti, poginuti (isp. nastati, postati);

nedostati (nedostajati) = faliti, manjkati (prema dostati = doteći);

nenavidjeti = mrziti (prema navidjeti = milovati).

Ako glagol treba zanijekati, uzima se još jedna negacija; na pr. Još ti *nije nestalo* hrane. Ništa mu *nije nedostajalo. Ne nenavidi* brata!

219 *b)* prema 191 uz imperativ *nemoj*, *nemojmo*, *nemojte* (od *ne mozi); pa uz zanijekano *imati:* prezent *nemam* . . ., imperativ *nemaj* . . ., sadašnji prilog *nemajući.*

U ostalim oblicima glagol nije okrnjen te se piše odjelito od negacije: *ne imati, ne imah, ne imao, ne imavši.*

220 *c)* uz participe i glagolske priloge, koji se osjećaju pridjevima ili prilozima; na pr. *nebrojeno* blago, *nečuveno* djelo, *nezvani* gosti, *neiskazano* lijepo; *nemoguć* = što ne može biti; *nevaljao* = kao rđav, *nečuo* = kao gluh, *nevidio* = kao slijep: Tko čujaše, *nečuo* se čini, a tko vidje, čini s' *nevidio.*

U primjerima, kao što je: Kako je lijepo pokošeno! „*Ne* košeno, nego striženo!“ piše se *ne* odvojeno od participa, a i ne može se drukčije pisati, ali bi bolje bilo: . . . *Nije* košeno, nego striženo! (Isp. 197.)

U svim ostalim događajima piše se ***ne*** odjelito od glagola; na pr. *ne smijem, ne ću* (protiv 191), *ne dođoše, ne gledajte!* Zlo je poći, a gore *ne poći.* Teško vuku *ne jedući* mesa. Od ruke mu ništa *ne rodilo!* Rastadosmo se *ne rekavši* jedan drugome ni riječi.

Prijedlozi.

Složeni prijedlozi postaju od sastavina prema 191—194; 221
na pr. *nadno, nakraj, posred, zaradi, uoči, navrh, izvan, namjesto, uime.*

Tako se sastavljeno pišu prijedlozi i onda, kad imaju priložno značenje; na pr. *nasuprot, unatoč.*

Gdje se druga pola osjeća kao imenica u padežu, koji zavisi o prvoj poli, piše se ona dakako odjelito; na pr. bio je *nakraj* polja, — ali: došao je *na kraj* polja; stoji *navrh* brda, — ali: popeo se *na vrh* brda; to je bilo *uoči* Božića, — ali: pogledao ga *u oči;* dat ću *namjesto* tebe, — ali: idi *na mjesto* svoje; to plaćamo *uime* duga, — ali: sudi se *u ime* kraljevo.

Do i *po* u primjerima, kao što su: Ode Marko *do pod* kulu svoju. Haljina s rukavima *do niže* pojasa. *Po s* tri koplja u visinu skače. Vodenice melju *po sa* dva kamena. Priveže svaki kraj *po za* jednu granu — nijesu dijelovi složenih prijedloga (kao na pr. što su *po, iz* u prijedlozima: *ponad, ispod*), već su osobiti prijedlozi svaki s određenim značenjem i zato se pišu odjelito.

Veznici.

Složeni veznici (čestice) postaju:

1. od sastavina prema 191—194; na pr. *pošto, ama,* 222
ipak, možda;

2. od veznika ***li*** u drugom dijelu, jer mu se izgubilo 223
prvobitno upitno značenje: na pr. *ali, ili, doli, kadli, negoli, kamoli, nekmoli.*

Odjelito se piše: *da li, eda li, je li, kako li, koliko li, što li, znaš li . . .,* gdje *li* ima svoje prvobitno upitno značenje. Amo pripada i pogodbeno *ako li,* koje se razvilo iz upitnoga značenja.

3. od veznika ***da*** u drugom ili u prvom dijelu; na pr. 224
premda, eda, kanda, valjada; dabogme, dakako, dašto.

Odjelito se piše: *budući da.*

4. od riječce ***no*** u drugom dijelu; na pr. *kadno, gdjeno,* 225
kano, kakono;

*

226 5. od riječce ***god*** *(gođ)* u drugom dijelu; na pr. *gdjegod, kadgod, kudagod.*

Razliku među određenim i neodređenim značenjem takvih riječi, kad zatreba, označujemo akcentima. Određeno *gdjȅgod, kȁdgod* = negdje, jednom; na pr. Da se *gdjȅgod* sakrijem. *Kȁdgod* Božić i u petak dođe. — Neodređeno *gdjȅgȍd, kȁdgȍd* = gdje, kad mu drago, makar gdje, kad; na pr. *Gdjȅgȍd* kokot popijeva, ondje svašta ima. *Kȁdgȍd* hoćete, možete siromasima dobro činiti.

Između sastavina takve neodređene riječi može se uklopiti enklitika, te se (protiv 191) piše na pr. *Gdjȅ* se *gȍd* ti nastaniš, nastanit ću se i ja. *Kȁd* se *gȍd* pobijemo, svu nas trojicu nadbije.

227 6. od riječce ***ti*** u drugom dijelu; na pr. *niti, iliti, nuti, kakonoti, kaonoti.*

Gdjekoji veznici pod 4 i 5 služe i kao prilozi.

Prilozi.

Složeni prilozi postaju:

I. od priloga

228 1. u prvom i u drugom dijelu; na pr. *gdjegdje, gdjekad, katkad.*

Zajedno se piše i *kadikad*, pa *dandanas, sjutradan.*

2. u drugom dijelu, dok je u prvom dijelu

229 *a)* ***ne;*** na pr. *negdje, nekako, nedavno, nedaleko, nesamo, nemálo, nekršćanski.*

Odjelito se od priloga piše ono *ne*, prema kojemu stoje nasuprot riječi *ali* ili *nego*, kao što je u primjeru: Jesi li malo zaslužio? „*Ne malo*, nego mnogo.“ (Prema duhu hrvatskoga jezika bilo bi bolje: . . . *Nijesam* malo, nego mnogo) Isp. 197 i 220.

230 *b)* ***ni;*** na pr. *nigdje, nikako, nimalo;*

231 *c)* ***i;*** na pr. *igdje, ikako.*

O prilozima *kano, kadgod* vidi 225 i 226, a o prilozima *kojekako, gdješto* 205.

Složeni prilozi postaju:

II. od prijedloga u prvom dijelu, a u drugom je dijelu

1. prilog. na pr. 232

dokad(a)	*otkud(a)*
otkad(a)	*dokud(a)*
dosad(a)	*najednom*
odsad(a)	*odasvud*
zasad(a)	*otkako*
dotad(a)	*otprije*
otad(a)	*otud(a)*
doonda	*podosta*
odonda	*prek(o)juče*
doskora(o)	*unaprijed*
naskoro	*nažao.*

Ali na pr. pored *dosada* može se pisati i *do sada*, kad se hoće *sada* osobito da istakne.

2. pridjev. koji ne pripada nikakvoj imenici i služi kao prilog

a) stojeći u srednjem rodu; na pr. 233

domalo	*pomalo*
nabrzo	*potanko*
nadaleko	*ujedno*
nadesno	*ukratko*
nakratko	*umalo*
nakrivo	*uopće*
nanovo	*zacijelo*
nasamo	*zadugo*
natašte	*zajedno*
podaleko	*zamalo*
podjednako	*zapravo.*

Pripada li srednji rod pridjeva imenici, služi kao pridjev i piše se dakako odjelito od prijedloga; na pr. reći ću ti *ukratko*, — ali: svršio je posao u *kratko* vrijeme; *zacijelo* znam, — ali: to vrijedi za *cijelo* društvo.

234 *b)* u neodređenom obliku genitiva ili kojega drugog padeža; na pr.

istiha	*zdesna*
isprva	*slijeva*
izdaleka	*nadaleku*
iznova	*pogotovu*
doskora	*uvelike.*

Pripada li takav pridjev imenici, piše se dakako odjelito od prijedloga; na pr. tko ljubi, *izdaleka* vidi, — ali: došao je iz *daleka* puta.

235 3. zamjenica prema 194; na pr.

međutim	*stoga*
napose	*uto(m)*
nato	*zašto*
potom	*zatim*
sasvim	*zato,*

gdje sveza prijedloga sa zamjenicom služi kao prilog vremena, načina, uzroka, svrhe.

Osjeća li se isprvično značenje sastavnih dijelova, ili pripada li zamjenica imenici, prijedlog se dakako piše odjelito; na pr. *nato* je govorio brat, — ali: *na to* (na nešto) ću ti odgovoriti; *potom* su otišli šetati, — ali: došao sam *po tom* poslu. Pamti: *na to* = na nešto, *po tom* = po nečem, *za tim* = za nečim, *za to* = za nešto.

236 Prema *sasvim* valja pisati: *sa svim tim.*

237 4. imenica, koja ulazi u složenicu prema 191—194; na pr.

obdan	*doduše*
obnoć	*naime*
uvijek	*nalik*
natrag	*napamet*
nizbrdo	*napolje.*

Osjeća li se isprvično značenje sastavnih dijelova, prijedlog se dakako piše odjelito; na pr. otišao je *napolje* (van), — ali: otišao je *na polje* (a ne u šumu).

Priložne sveze prijedloga s imenicom (ako nije po srijedi koji zahtjev 191—194) pišu se zajedno samo onda, kad se imenica sama više ne govori, kao na pr. *koštac, har, tenan* u prilozima *ukoštac, zauhar, natenani.* Nasuprot se odijeljeno pišu priložne sveze na pr. *bez sumnje, iz početka, na primjer, na žalost, na posljetku, od prilike, u susret.*

Pódne (od: *pô dnê*) kad znači: 238

a) polovinu dana, t. j. vrijeme od jutra do 12 sati ili od 12 sati do večera, piše se zajedno s prijedlogom: radio sam čitavo *dopodne (pretpodne, prijepodne);* šetao sam čitavo *popodne (poslijepodne);*

b) u 12 sati, piše se odjelito od prijedloga; na pr. sjednica će biti u 9 sati *do podne (pred podne, prije podne);* vlak odlazi u 3 sata *po podne (poslije podne). U podne* = u 12 sati; *o podne* = oko podne, nešto prije ili poslije 12 sati.

Pónoći (od: *pô nöći*) znači samo u 24 sata i piše se 239
odjelito od prijedloga; na pr. gluma će se svršiti u 10 sati *do ponoći (prije ponoći);* vlak odlazi u 3 sata *po ponoći (poslije ponoći). U ponoći* = u 24 sata; *o ponoći* = oko ponoći, nešto prije ili poslije 24 sata.

Mjesto lika *ponoći* služi i *ponoće,* koje se može i sklanjati: gen. *ponoća,* dat. *ponoću* . . . Pogrešan je lik **ponoć.*

III.

Izvođenje geografičkih imena.

Opće napomene.

Od imenâ mjestâ, zemalja, gora i voda izvode se imenice za ljude, koji od njih potječu, nastavcima *-ac, -janin* 240
za muški rod i *-ka* za ženski rod. Za pridjeve od takvih imena služi nastavak *-ski.*

Pored naših nastavaka ne treba upotrebljavati turski *-lija;* na pr. *Sarajlija* (mjesto *Sarajevac*), *Mostarlija* (mj. *Mostarac*), *Bečlija* (mj. *Bečanin*).

241 1. Nastavci se pridijevaju na osnovu, t. j. na onaj dio riječi, koji ostane, kad se u genitivu odbaci krajnji samoglasnik; na pr. *Glina:* gen. *Glin-e,* izvedena imenica *Glin-janin* (t. j. Глињанин), pridjev *glin-ski.*

Ako je ime u množini te u genitivu dobiva nepostojano *a*, osnova mu se postavlja bez njega; na pr. *Vinkovci:* gen. *Vinkovaca*, osnova *Vinkovc-.*

Osnove su jednosložne; na pr. Nin: gen. *Nin*-a, Ruma: gen. *Rum*-e; ili mnogosložne; na pr. Zagreb: gen. *Zagreb*-a, Vinodol: gen. *Vinodol*-a.

Među jednosložnice ide i *Novi* (gen. *Novoga*), koje je postalo od staroga *Nov* (gen. *Nov*-a); isp. ruski *Novgorod.* Među mnogosložnice idu i dvočlana imena; na pr. *Krivi Put, Brod-Moravice.*

Nepostojano se ***a:***

242 *a)* gubi u izvedenim imenicama; na pr.

Šabac	gen.	*Šapc*-a:	*Šapćanin*
Zadar	„	*Zadr*-a:	*Zadranin*
Risan	„	*Risn*-a:	*Rišnjanin*
Grbalj	„	*Grblj*-a:	*Grbljanin.*

Jednako se vlada slavensko (i kajkavsko) nepostojano *e*; na pr. *Klanjec* (gen. *Klanjc*-a): *Klanjčanin*; *Jablonec* (gen. *Jablonc*-a): *Jablončanin; Šumen* (gen. *Šumn*-a): *Šumnjanin.*

243 *b)* javlja u izvedenim pridjevima, kadgod se ispred nastavka *-ski* nađu dva suglasnika, s kojima se ne može svršavati riječ; na pr.

Šabac	gen.	*Šapc*-a:	*šabački*
Zadar	„	*Zadr*-a:	*zadarski*
Pljevlje	„	*Pljevlj*-a:	*pljevaljski*
Žepče	„	*Žepč*-a:	*žepački.*

Na kraju riječi mogu stajati samo ovi suglasnički skupovi: ***st*** (prst), ***zd*** (grozd), ***št*** (prišt), ***žd*** (dažd). Glas *r* u *Zadr*-a služi kao suglasnik.

U pridjevima od slavenskih (i kajkavskih) imena s nepostojanim ***e*** dolazi nepostojano ***a***; na pr. *Klanjec: klanjačk**i**, Jablonec: jablonačk**i**.* Jednako u suglasničke skupove, koji ne mogu stajati na kraju tuđih riječi; na pr. *Kovno* (gen. *Kovn*-a): *kovanski; Smirna:* (gen. *Smirn*-e): *smiranski*; *Firenca* (gen. *Firenc*-e): *firenački.*

U tuđim imenima nije potrebno posezati za nepostojanim *a* kod onih suglasničkih skupova, koji su na kraju imena (isp. 140) ili ispred raširene osnove; na pr. *Frankfurt: frankfurtski; Lombardija: lombardski; Hamburg: hamburški; York: jorčki; Stockholm: stockholmski; Köln: kölnski; Dortmund: dortmundski; Lotaringija: lotarinški; Luzern: luzernski;* tako i *Rajna: rajnski.* — Izuzimaju se skupovi, u kojima je *c* drugi suglasnik; na pr. *Linz: linački, Harz: haračk**i**.*

2. Nastavci se redovno pridijevaju na čistu osnovu; zato se ispred njih odbacuju naknadni završeci:

a) ***-je*** u prostim i složenim izvedenicama sa zbirnim 244
značenjem; na pr.

*Gomir**je**:*	*Gomirac*	*gomirski*
*Zagor**je**:*	*Zagorac*	*zagorski*
*Prekodrin**je**:*	*Prekodrinac*	*prekodrinski.*

Gomirac, gomirski nijesu izvedeni od *Gomirje,* nego od osnove imenice *Gomiri* (t. j. Gojmiri): ljudi, po kojima se selo prozvalo; *Zagorac* je izvedeno od osnove „zagora“ u svezi *za gorom:* krajevi za gorom; *Prekodrinac* od osnove „prekodrina“ u svezi *preko Drine:* krajevi preko Drine.

b) ***-ina*** iza posvojnih pridjeva na *-ov (-ev);* na pr. 245

*Pisarov**ina**:*	*Pisarovac*	*pisarovski*
*Rađev**ina**:*	*Rađevac*	*rađevski*
*Bukov**ina**:*	*Bukovac*	*bukovski.*

U takvim imenima nastavak *-ina* ima upravo zbirno značenje: *Pisarovina, Rađevina* znače *Pisarovu, Rađevu* svojinu (zemlju); *Bukovina* znači kraj ili mjesto, gdje ponajviše rastu bukve.

Pisarovac, pisarovski nijesu izvedeni od *Pisarovina,* nego od osnove pridjeva *Pisarova* (t. j. zemlja); *Rađevac* od *Rađeva* (t. j. zemlja), *Bukovac* od *Bukovo* (na pr. polje) ili *Bukova* (na pr. zemlja).

246 *c)* ***-ija***, na pr.

Banija:	*Banjanin*	*banski*
Jonija:	*Jonjanin*	*jonski*
Burgundija:	*Burgunđanin*	*burgundski.*

Ovim (tuđim) završetkom grade se poglavito imena državama od imenâ narodâ, gradova, zemalja, vodâ i t. d.; na pr. *Ilir: Ilirija, Srbin: Srbija, Jugoslaven: Jugoslavija; Babilon: Babilonija; Island: Islandija; Moldava: Moldavija.* — Kao što *Srbin* nije izvedeno od *Srbija,* nego obrnuto, tako ni *Banjanin, banski* nijesu izvedeni od *Banija,* nego od osnove riječi *ban; Jonjanin* od *Jon, Burgunđanin* od *Burgund.*

Na osnovu nepokraćena imena dolaze nastavci redovno onda, kad je *-ija* nerastavni dio imena; na pr. *Sofija: Sofijac, sofijski; Pavia* (t. j. Pavija): *Pavijac, pavijski; Metohija* (od grč. μετόχιον = zadruga): *Metohijac, metohijski.*

247 *d)* ***-ski***; na pr.

*Imot**ski**:*	*Imoćanin*	*imotski*
*Sutin**sko**:*	*Sutinac*	*sutinski*
*Vrbov**sko**:*	*Vrbovac*	*vrbovski.*

Takva su imena upravo pridjevi, kao i mnogi nazivi državama, načinjeni od narodnih imena: na pr. *Hrvat: Hrvatska* (t. j. zemlja), *Grk: Grčka, Bugarin: Bugarska, Korušac: Koruška, Poljak: Poljska.* — Kao što *Hrvat* nije izvedeno od *Hrvatska,* nego obrnuto, tako ni *Imoćanin, imotski* nijesu izvedeni od *Imotski,* nego od osnove riječi *Imota; Sutinac* od *Sutin, Vrbovac* od *Vrbovo.*

Na osnovu nepokraćena imena dolazi nastavak samo onda, kad se pravo ne razabira oblik ili značenje temeljne riječi, ili je ona već sama izvedena; na pr. *Volosko: Vološćanin, Plaški: Plaščanin; Gradiška* (izvedeno od osnove *Gradišt-e* prema *grad: Gradišt-ska*): *Gradišćanin.* Pridjevi se dalje ne šire: *voloski, plaški, gradiški.*

Za francusko *-gne* i njemačko *-en* vidi 261, 272.

248 3. Pridjevni nastavak ***-ski*** redovno dolazi na osnovu imena; na pr. *Samobor: samoborski, Rijeka: riječki, Gomirje: gomirski.* Vidi 244—247.

Izuzetno se ***-ski*** priklapa na osnovu izvedene imenice (osim nekih osamljenih slučajeva naročito):

ⓐ kad bi nepostojano *a* izazvalo nezgodan lik pri- 249
djeva; na pr.

Tuzla	*Tuzlanin:*	*tuzlanski*	mj.	tuzalski
Sutla	*Sutljanin:*	*sutljanski*	„	sutalski
Mačva	*Mačvanin:*	*mačvanski*	„	mačavski
Žabno	*Žabnjanin:*	*žabnjanski*	„	žabanski
Pušća	*Pušćanin:*	*pušćanski*	„	pušaćki.

Kako prema *Amerika, Afrika* . . . nema izvedenih imenica **Amerikan, *Afrikan* . . .*, tako ne mogu biti valjani ni pridjevi *amerikanski, afrikanski.* Pravilni su likovi: *američki, afrički* . . . (272).

ⓑ kad imenica nije izvedena od iste osnove, koja je 250
u imenu; na pr.

Virje	*Virovac:*	*virovski*	mj.	virski
Zagreb	*Zagrebac:*	*zagrebački*	„	zagrepski
Dubrovnik	**Dubrovac:*	*dubrovački*	„	dubrovnički
Mitrovica	**Mitrovac:*	*mitrovački*	„	mitrovički.

Pridjev *virovski* načinjen je prema izvedenoj imenici *Virovac* (mj. Viranin); *zagrebački* od izvedene imenice *Zagrebac* (mjesto Zagrebljanin); *dubrovački, mitrovački* od izvedenih imenica *Dubrovac, Mitrovac* (mjesto Dubrovničanin, Mitrovičanin). Posljednje su tri osnove dalje raširene nastavkom *-janin: Zagrepčanin, Dubrovčanin, Mitrovčanin.*

ⓒ kad se hoće istaknuti razlika između onoga, što 251
pripada kraju, i onoga, što pripada ljudima iz toga kraja; na pr.

Srijem:	*srijemski*	= što	pripada		Srijemu
Posavlje:	*posavski*	= „	„		Posavlju
Bačka:	*bački*	= „	„		Bačkoj
Srijemac:	*sremački*	= „	„		Srijemcima
Posavac:	*posavački*	= „	„		Posavcima
Bačvanin:	*bačvanski*	= „	„		Bačvanima.

Budući da svako geografičko ime pokazuje samo jedan predmet, dovoljan mu je i jedan pridjevni nastavak *(-ski)*; na pr. od *Ruma, Rijeka* ne može se načiniti drugi pridjev nego *rumski, riječki.* To isto

vrijedi za imena rijekama i gorama; na pr. *Sava: savski.* Zato su pogrešni oblici na pr. **Savin* pritok (mjesto *savski* ili pritok *Save*); **Labino* ušće (mj. *lapsko* ili ušće *Labe*); **Dravin* most (mj. *dravski*); **Dinarin* vrh (mj. *dinarski* ili vrh *Dinare*).

252 4. Dvočlana imena postaju u izvedenici jednočlane imenice i pridjevi, jer im prvi dio dobiva lik osnove (složenica); na pr.

Crna Gora:	*Crnogorac*	*crnogorski*
Duga Resa:	*Dugorešanin*	*dugoreski*
Krivi Put:	*Krivopućanin*	*krivoputski.*

Crtica u sastavljenim imenima (171. 172) ostaje i u izvedenicama; na pr. *Špišić-Bukovica: Špišić-Bukovčanin, špišić-bukovički; Vir-pazar: Vir-pazarac, vir-pazarski.* — Od dvije imenice, koje se sklanjaju (173), obično se samo druga (ime) dalje izvodi; na pr. *Kaštel Lukšić: Lukšićanin, lukšićki;* ali *Marija Bistrica: Marijobistričanin, marijobistrički.* Od *Brod na Kupi* (179): *Brođanin, brodski.*

Ako je prvi član posvojni pridjev, ulazi u izvedenu složenicu sa čistom osnovom bez nastavaka *-ov, -in;* na pr. *Rajevo selo: Rajoselac, rajoselski; Karlovy Vary: Karlovaranin, karlovarski; Vrgin Most: Vrgomošćanin, vrgomoski* (t. j. vrgomost-ski 96).

5. Po glasovnim se zakonima *j* od nastavka *-janin*:

253 *a)* gubi iza nepčanih suglasnika i iza *r;* na pr.

Gospić:	od	*Gospićjanin*	postaje	*Gospićanin*
Drniš:	„	*Drnišjanin*	„	*Drnišanin*
Gruž:	„	*Gružjanin*	„	*Gružanin*
Senj:	„	*Senjjanin*	„	*Senjanin*
Skoplje:	„	*Skopljjanin*	„	*Skopljanin*
Hvar:	„	*Hvarjanin*	„	*Hvaranin.*

Povodeći se za osnovama na *r* gubi se *j* također iza *l, v,* ako je ispred njih nepčani suglasnik ili bi poradi *j* morao postati; na pr. *Korčula: Korčulanin* (mjesto Korčuljanin), *Kaštela: Kaštelanin* (mjesto Kašteljanin), *Mačva: Mačvanin* (mjesto Mačvljanin); *Tuzla: Tuzlanin* (mjesto Tužljanin), *Visla: Vislanin* (mjesto Višljanin).

b) iza usnenih suglasnika prelazi u ***lj*** (100); na pr. 254

Evropa:	od	*Evropjanin*	postaje	*Evropljanin*
Rab:	„	*Rabjanin*	„	*Rabljanin*
Hum:	„	*Humjanin*	„	*Humljanin*
Piva:	„	*Pivjanin*	„	*Pivljanin;*

c) sa zubnim, grlenim i piskavim suglasnicima slijeva 255 se u nepčane, koji im odgovaraju; na pr.

Siget:	od	*Sigetjanin*	postaje	*Sigećanin*
Lopud:	„	*Lopudjanin*	„	*Lopuđanin*
Lika:	„	*Likjanin*	„	*Ličanin*
Pag:	„	*Pagjanin*	„	*Pažanin*
Podvrh:	„	*Podvrhjanin*	„	*Podvršanin*
Pakrac:	„	*Pakracjanin*	„	*Pakračanin*
Toplica:	„	*Toplicjanin*	„	*Topličanin*
Pariz:	„	*Parizjanin*	„	*Parižanin*
Veles:	„	*Velesjanin*	„	*Velešanin.*

6. Po glasovnim zakonima ***s*** od nastavka *-ski:*

a) gubi se iza nepčanih suglasnika *č, ć, š, ž;* na pr. 256

Brestač:	od	*brestačski*	postaje	*brestački*
Stalać:	„	*stalaćski*	„	*stalački*
Niš:	„	*nišski*	„	*niški*
Spuž:	„	*spužski* (80)	„	*spuški;*

b) gubi se iza suglasnika *z, s;* na pr. 257

Pariz:	od	*parizski* (80)	postaje	*pariski*
Kavkaz:	„	*kavkazski*	„	*kavkaski*
Klis:	„	*klisski*	„	*kliski*
Odesa:	„	*odesski*	„	*odeski.*

U takvim prilikama n e v a l j a *s* ispred *-ski* pretvarati u *š;* na pr. **pariški*, **kliški*.

c) izaziva promjenu grlenih *k, g, h* i piskavoga *c* u ne- 258 pčane suglasnike, koji im odgovaraju; na pr.

Timok:	od *timokski*	postaje	*timočki*
Brlog:	„ *brlogski*	„	*brloški* (80)
Podvrh:	„ *podvrhski*	„	*podvršk*i
Poljica:	„ *poljicski*	„	*poljički*
Užice:	„ *užicski*	„	*užički.*

Takve je promjene izazvao osobiti *i*-glas, t. zv. tanki poluglas, koji se nekoć nalazio ispred nastavka *-ski;* na pr. *timok ьski.*

259 7. Tuđa geografička imena iz živih jezika redovno čuvaju svoj oblik (glasove i završetke, 114) i u izvedenim imenicama i pridjevima; na pr.

Příbram:	*Příbramac*	*příbramski*
Avignon:	*Avignonac*	*avignonski*
Liverpool	*Liverpoolac*	*liverpoolski*
Stockholm:	*Stockholmac*	*stockholmski*
Westphal:	*Westphalac*	*westphalski.*

260 Izuzimaju se:

a) imena, u kojima se nastavci pridijevaju na one glasove u završetku, koji se doista izgovaraju; na pr.

Belfort:	*Belforanin*	*belforski*
Bernard:	*Bernaranin*	*bernarski*
Orléans:	*Orléanac*	*orléanski*
Limoges:	*Limožanin*	*limoški;*

b) imena, koja se u izvedenici poradi nepčanoga glasa tako prerušuju, da ih valja pisati po izgovoru (fonetički); na pr.

Ajaccio:	*Ajačanin*	*ajački*
Greewich:	*Grinvičanin*	*grinvički*
Göttingen:	*Getinžanin*	*getinški*
New-York:	*Njujorčanin*	*njujorčki.*

Nastavak -ac.

Nastavak ***-ac*** (s nepostojanim *a*) dobivaju imena, kojima se mnogosložne osnove svršuju na suglasnike ***n (nj), m, r, l (lj), v (f), j*** i na samoglasnike (u tuđim imenima); na pr.

n (nj): 261

Lovran:	*Lovranac*	*lovranski*
Amiens:	*Amienac*	*amienski*
Ljubljana:	*Ljubljanac*	*ljubljanski*
Šestine:	*Šestinac*	*šestinski*
Rimini:	*Riminac*	*riminski*
Sveta Jana:	*Svetojanac*	*svetojanski*
Maćedonija:	*Maćedonac*	*maćedonski*
Sutinsko:	*Sutinac*	*sutinski*
Lošinj:	*Lošinjac*	*lošinjski*
Županja:	*Županjac*	*županjski*
Trebinje:	*Trebinjac*	*trebinjski.*

Od starijega *Dalmatin* (prema *Dalmacija*, t. j. Dalmatija): *Dalmatinac* i pridjev *dalmatinski;* od *Šumadija* (prema *Šumadijin*): *Šumadinac, šumadinski* (105).

Povodeći se za jednosložnicama (269) gdjekoja se imenica od imena s osnovom na *nj* izvodi nastavkom *-janin;* na pr. *Sibinj: Sibinjanin (sibinjski), Cetinje: Cetinjanin (cetinjski).*

Francuski završetak ***-gne*** (118) vlada se kao *-ija*, od kojega je i postao; na pr. *Boulogna: Boulonac, boulonski; Bretagna: Bretonac, bretonski; Champagna: Champanac, champanski; Auvergna: Auvernac, auvernski.*

m: 262

Srijem:	*Srijemac*	*srijemski*
Jerusalim:	*Jerusalimac*	*jerusalimski*
Jokahama:	*Jokahamac*	*jokahamski*
San Remo:	*Sanremac*	*sanremski*
Polimlje:	*Polimac*	*polimski*
Mesopotamija:	*Mesopotamac*	*mesopotamski*
Nizozemska:	*Nizozemac*	*nizozemski.*

Pored *srijemski* (od *Srijem*) ima i pridjev *sremački* (od *Srijemac*); isp. 251.

263 *r:*

Bjelovar:	*Bjelovarac*	*bjelovarski*
Alger:	*Algerac*	*algerski*
Crna Gora:	*Crnogorac*	*crnogorski*
Abdera:	*Abderac*	*abderski*
Kairo:	*Kairac*	*kairski*
Zagorje:	*Zagorac*	*zagorski*
Asirija:	*Asirac*	*asirski*
Jastrebarsko:	*Jastrebarac*	*jastrebarski.*

Povodeći se za jednosložnicama (269) od *Kotor: Kotoranin, kotorski; Makarska: Makaranin, makarski.*

Ako je u imenu na *-ija* ispred *r* još koji suglasnik, nastavci dolaze na nepokraćenu osnovu (bez obzira na 246); na pr. *Flandrija: Flandrijac, flandrijski; Austrija: Austrijac, austrijski; Kalabrija: Kalabrijac, kalabrijski.*

264 *l (lj):*

Vinodol:	*Vinodolac*	*vinodolski*
Kapela:	*Kapelac*	*kapelski*
Puteoli:	*Puteolac*	*puteolski*
Tesalija:	*Tesalac*	*tesalski*
Brazilija:	*Brazilac*	*brazilski*
Bitolj:	*Bitoljac*	*bitoljski*
Sevilla:	*Seviljac*	*seviljski*
Nestopolje:	*Nestopoljac*	*nestopoljski.*

Gdjekoja se imenica od imena s osnovom na *l* izvodi nastavkom *-janin;* na pr. *Korčula: Korčulanin*, *Kaštela: Kaštelanin* (253); prema izvedenim imenicama načinjeni su i pridjevi: *korčulanski, kaštelanski.*

265 *v (f):*

Azov:	*Azovac*	*azovski*
Resava:	*Resavac*	*resavski*

Poltava:	*Poltavac*	*poltavski*
Lastovo	*Lastovac*	*lastovski*
Posavlje:	*Posavac*	*posavski*
Podravina:	*Podravac*	*podravski*
Moldavija:	*Moldavac*	*moldavski*
Vrbovsko:	*Vrbovac*	*vrbovski*
Tenerifa:	*Tenerifac*	*tenerifski.*

Od negdašnjega *Hercegova* (t. j. zemlja, danas *Hercegovina*) izvedena je imenica (245) *Hercegovac* i prema njoj pridjev *hercegovački;* od *Moslavina: Moslavac, moslavački.* — Prema *Valpovac* (od *Valpovo*): *valpovački;* prema *Đakovac* (od *Đakovo*): *đakovački.*

Od *Bijela Crkva* (prema pridjevu *crkven*): *Bjelocrkvenac, bjelocrkvenski.*

Pored *posavski* (od *Posavlje* i *Posavina*) ima i pridjev *posavački* (od *Posavac*); isp. 251.

Njemačka se imena s osnovom na ***-au*** izvode kao naša na *-ava,* jer je završetak *-au* i postao od slavenskoga *-ava;* na pr. *Passau: Passavac, passavski; Lindau: Lindavac, lindavski.*

j: 266

Maglaj:	*Maglajac*	*maglajski*
Sveti Juraj:	*Svetojurac*	*svetojurajski*
Suvaja:	*Suvajac*	*suvajski*
Sofija:	*Sofijac*	*sofijski*
Opatija:	*Opatijac*	*opatijski*
Belgija:	*Belgijac*	*belgijski*
Pompeji:	*Pompejac*	*pompejski.*

Ovamo idu i tuđa imena s dva krajnja samoglasnika, kojima osnova izlazi na *j* (120); na pr. *Tokio* (gen. *Tokija*): *Tokijac, tokijski; Borneo* (gen. *Borneja*): *Bornejac, bornejski; Guinea* (gen. *Guineje*): *Guinejac, guinejski.*

Od *Srbija* izvedena je (nepravilno mjesto *Srbijac*) imenica *Srbijanac,* koja ne znači samo Srbina, nego čovjeka iz Srbije kojega mu drago plemena. Prema imenici i pridjev: *srbijanski.* Isp. 273.

267 ***a, e, i (y):***

Arras:	*Arrajac*	*arraski*
Blois:	*Bloijac*	*bloiski*
Calais:	*Calaijac*	*calaiski*
Nagasaki:	*Nagasakijac*	*nagasakiski*
Haiti:	*Haitijac*	*haitiski*
Nancy:	*Nancyjac*	*nancyski*
Jassy:	*Jassyjac*	*jassyski.*

Imenice i pridjevi izvode se (protiv 241) od imena u nominativu. Zijev se između nastavka *-ac* i krajnjega samoglasnika ukida glasom *j:* Haiti-ac = *Haiti-j-ac.*

Ovamo idu samo ona imena, koja u sklanjanju čuvaju krajnji samoglasnik (122); na pr. *Nagasaki:* gen. *Nagasakija; Arras* (t. j. Ara): gen. *Arrasa* (t. j. Araa).

Jednako se vladaju imena s dva krajnja samoglasnika, od kojih se drugi u sklanjanju gubi (120); na pr. *Lisboa* (gen. *Lisboe*): *Lisboajac, lisboaski.*

268 ***o, u:***

Saint Malô:	*Saintmalóvac*	*saintmalóski*
Bordeaux:	*Bordeauvac*	*bordeauski*
Peru:	*Peruvac*	*peruski*
Baku:	*Bakuvac*	*bakuski*
Či-fu:	*Či-fuvac*	*či-fuski.*

Imenice i pridjevi izvode se (protiv 241) od imena u nominativu. Zijev se između nastavka *-ac* i krajnjega samoglasnika ukida glasom *v:* Peru-ac = *Peru-v-ac.*

Ovamo idu ona imena, koja u sklanjaju čuvaju krajnji samoglasnik (122); na pr. *Baku:* gen. *Bakua; Bordeaux* (t. j. Bordô): gen. *Bordeauxa* (t. j. Bordoa).

Jednako se vladaju imena s dva krajnja samoglasnika, od kojih se drugi u sklanjanju gubi (120); na pr. *Balbao* (gen. *Balbaa*): *Balbaovac, balbaoski; Makao* (gen. *Makaa*): *Makaovac, makaoski.*

Nastavak -janin.

Nastavak ***-janin*** dobivaju:

1. imena, kojima se jednosložne osnove svršuju na - 269
suglasnike ***n (nj), m, r, l (lj), v (f), j;*** na pr.

Nin:	*Ninjanin*	*ninski*
Brno:	*Brnjanin*	*brnski*
Banija:	*Banjanin*	*banski*
Dvinsk:	*Dvinjanin*	*dvinski*
Krim:	*Krimljanin*	*krimski*
Ruma:	*Rumljanin*	*rumski*
Hvar:	*Hvaranin*	*hvarski*
Gora:	*Goranin*	*gorski*
Bol:	*Boljanin*	*bolski*
Gola:	*Goljanin*	*golski*
Piva:	*Pivljanin*	*pivski*
Krf:	*Krfljanin*	*krfski*
Gaj:	*Gajanin*	*gajski*
Troja:	*Trojanin*	*trojski.*

Od *Tuzla* i *Visla* (253) izvedene su imenice *Tuzlanin* i *Vislanin* i prema njima pridjevi *tuzlanski, vislanski.* Prema *Mačvanin* (od *Mačva*): *mačvanski;* prema *Budljanin* (t. j. Budvljanin, od *Budva*): *budljanski;* prema *Novljanin* (od *Novi*): *novljanski* pored *novski.*

Neka se imena ove vrste šire osobitim završecima te se povode za mnogosložnicama; na pr. *Lokve: Lokvarac, lokvarski; Fužina: Fužinarac, fužinarski; Virje: Virovac, virovski; Trojstvo: Trojstvanac, trojstvanski.* — Od *Moskva: Moskov, moskovski.*

S nepostojanim *a:* 270

Risan:	*Rišnjanin*	*risanski*
Cerna:	*Ceranin*	*ceranski*
Livno:	*Livnjanin*	*livanski*
Krupanj:	*Krupnjanin*	*krupanjski*

*

Istam:	*Istmljanin*	*istamski*
Zadar:	*Zadranin*	*zadarski*
Dnjestar:	*Dnjestranin*	*dnjestarski*
Grbalj:	*Grbljanin*	*grbaljski*
Pljevlje:	*Pljevljanin*	*pljevaljski.*

Jednako slavenska (i kajkavska) imena s nepostojanim *e*; na pr. *Tuhelj: Tuhljanin, tuhaljski* (243); *Šumen: Šumnjanin, šumanski; Plzenj: Plznjanin, plzanjski.*

Od *Bosna: Bošnjanin, bosanski,* a uz to još običnije (pored *Bošnjak*) prema mnogosložnicama: *Bosanac.*

Za domaćim se imenima ove vrste povode tuđa sa sličnim skupovima suglasnika na kraju osnove; na pr. *Kovno: Kovnjanin, kovans i Vilno: Vilnjanin, vilanski; Smirna: Smirnjanin, smiranski; Lemno: Lemnjanin, lemanski; Parma: Parmljanin, paramski.*

2. imena, kojima se osnove svršuju na kojigod od ostalih suglasnika bez obzira na broj slogova; na pr.

271 Nepčani *č, ć, đ, š, ž:*

Poreč:	*Porečanin*	*porečki*
Greenwich:	*Grinvičanin*	*grinvički*
Žiča:	*Žičanin*	*žički*
Gospić:	*Gospićanin*	*gospićki*
Bunić:	*Bunićanin*	*bunićki*
Korođ:	*Korođanin*	*korođski*
Vareš:	*Varešanin*	*vareški*
Omiš:	*Omišanin*	*omiški*
Gruž:	*Gružanin*	*gruški.*

Prema *Fočanin* (od *Foča*) pridjev: *fočanski;* prema *Pušćanin* (od *Pušća*): *pušćanski.*

S nepostojanim *a:*

Žepče:	*Žepćanin*	*žepački*
Švarča:	*Švarćanin*	*švarački*
Bihać:	*Bišćanin*	*bihaćki.*

Grleni ***k, g, h:*** 272

Osijek:	*Osječanin*	*osječki*
Lübeck:	*Libečanin*	*libečki*
Rijeka:	*Riječanin*	*riječki*
Amerika:	*Američanin*	*američki*
Trakija:	*Tračanin*	*trački*
Plaški:	*Plaščanin*	*plaški*
Topusko:	*Topuščanin*	*topuski*
Prag:	*Pražanin*	*praški*
Riga:	*Rižanin*	*riški*
Norvegija:	*Norvežanin*	*norveški*
Podvrh:	*Podvršanin*	*podvrški*
Ansbach:	*Ansbašanin*	*ansbaški.*

Od *Dubrovnik* izvedena je nastavkom *-ac* imenica *Dubrovac (koja se ne govori), a od nje *Dubrovčanin* i pridjev *dubrovački;* od *Šibenik* prema *Šibenac: *Šibenčanin,* ali *šibenički.*

Od *Pečuh: Pečujac, pečujski,* gdje se *h* zamijenilo glasom *j,* kako je češće u dijalektima (na pr. snaja mjesto snaha).

Od *Bačka* (što je upravo pridjev od Bač: Bačska) mjesto *Bačanin: *Bačvanin* (s naslonom na Mačvanin 269), *bački* i *bačvanski* (251).

Prema *Baščanin* (od *Baška*) i *Damaštanin* (od *Damask* 26) pridjevi: *baščanski, damaštanski.*

Njemački završetak ***-en*** u mjesnim imenima s osnovom na *g* odbacuje se kao i naši naknadni završeci (244—247); na pr. *Göttingen: Getinžanin, getinški; Erlangen: Erlanžanin, erlanški; Solingen: Solinžanin, solinški.* (Po svome postanju to su upravo dativi množine.)

S nepostojanim *a:*

Jazak:	*Jaščanin*	*jazački*
Palanka:	*Palančanin*	*palanački*
Mleci (91):	*Mlečanin*	*mletački.*

Jednako slavenska imena s nepostojanim *e;* na pr. *Písek: Píščanin, písački* (243).

Za domaćim se imenima ove vrste povode tuđa sa sličnim skupovima suglasnika na kraju osnove; na pr. *Vjatka: Vjačanin, vjatački; Suvalki: Suvalčanin, suvalački; Jablunka: Jablunčanin, jablunački.*

273 Zubni ***t, d:***

Pirot:	*Piroćanin*	*pirotski*
Krivi Put:	*Krivopućanin*	*krivoputski*
Zeta:	*Zećanin*	*zetski*
Helvecija (129):	*Helvećanin*	*helvetski*
Imotski:	*Imoćanin*	*imotski*
Brod:	*Brođanin*	*brodski*
Lourdes:	*Lourđanin*	*lourdski*
Florida:	*Floriđanin*	*floridski*
Islandija:	*Islanđanin*	*islandski*
Kladsko:	*Kladanin*	*kladski.*

Od *Trst: Tršćanin* i prema tome pridjev *tršćanski;* od *Perast: Peraštanin* (mjesto Perašćanin kao kršten mj. kršćen), *peraski* (t. j. perast-ski 96); od *Vrgin Most: Vrgomošćanin, vrgomoski* (t. j. vrgomost-ski).

Od *Gradište: Gradišćanin, gradiški* (t. j. gradišt-ski, 96, 247); jednako s dijalektičnim *šć* mjesto *št: Središće: Središćanin, središki; Nedjeljišće* (kajkavski Nedelišče): *Nedjeljišćanin, nedjeljiški; Križišće: Križišćanin, križiški.*

Od *Hrvat*ska izvedena je imenica *Hrvaćanin,* koja ne znači samo Hrvata, nego čovjeka iz Hrvatske kojega mu drago plemena. Prema imenici i pridjev: *hrvaćanski.* Isp. 266.

274 Usneni ***p, b:***

Župa:	*Župljanin*	*župski*
Evropa:	*Evropljanin*	*evropski*
Skoplje:	*Skopljanin*	*skopski*
Olimpija:	*Olimpljanin*	*olimpski*

Pokupsko:	*Pokupljanin*	*pokupski*
Rab:	*Rabljanin*	*rapski*
Kuba:	*Kubljanin*	*kupski*
Polablje:	*Polabljanin*	*polapski*
Nubija:	*Nubljanin*	*nupski.*

Od *Zagreb* izvedena je nastavkom *-ac* (250) imenica Zagrebac (koja se danas ne govori), a od nje *Zagrepčanin* i pridjev *zagrebački.*

Piskavi *c, z, s:* 275

Loznica:	*Lozničanin*	*loznički*
Subotica:	*Subotičanin*	*subotički*
Korenica:	*Koreničanin*	*korenički*
Brod-Moravice:	*Brod-Moravičanin*	*brod-moravički*
Užice:	*Užičanin*	*užički*
Galicija:	*Galičanin*	*galički.*

Imenima sa završetkom *-ica,* koji je prionuo uz pridjevni lik na *-ov (-ev),* često se izvode imenice od posredne osnove na *-ac,* na pr. *Brezovica* prema *Brezovac: *Brezovčanin; Kraljevica* prema *Kraljevac: *Kraljevčanin; — Mitrovica* prema *Mitrovac: *Mitrovčanin; Orahovica* prema *Orahovac: *Orahovčanin.* Pridjevi se jednima grade od osnove imena: *brezovički, kraljevički;* drugima od osnove posredne imenice: *mitrovački, orahovački.*

Ovamo (a ne pod 261) idu imena sa završetkom *-ina,* koji je prionuo uz pridjevni lik na *-ski;* na pr. od osnove *Konjski, Budinski: Konjščina* (t. j. Konjskina), *Budinščina* (t. j. Budinskina 26). Odbacivši završetak *-ina* (245) izvode se imenice *Konjščanin, Budinščanin* i prema njima pridjevi: *konjščanski, budinščanski.*

S nepostojanim *a:*

Šabac:	*Šapčanin*	*šabački*
Vinkovci:	*Vinkovčanin*	*vinkovački*
Selca:	*Selčanin*	*selački*
Jajce:	*Jajčanin*	*jajački.*

Jednako slavenska (i kajkavska) imena s nepostojanim *e*; na pr. *Brdovec: Brdovčanin, brdovački* (243); *Sredec: Srečanin, sredački; Liberec: Liberčanin, liberački.*

Za domaćim se imenima ove vrste povode tuđa sa sličnim skupovima suglasnika na kraju osnove; na pr. *Linz: Linčanin, linački; Firenca: Firenčanin, firenački.*

Pariz:	*Parižanin*	*pariski*
Kavkaz:	*Kavkažanin*	*kavkaski*
Sleska (80):	*Sležanin*	*sleski*
Vis:	*Višanin*	*viski*
Efes:	*Efešanin*	*efeski*
Odesa:	*Odešanin*	*odeski*
Potisje:	*Potišanin*	*potiski.*

Nastavak -ka.

Nastavak ***-ka*** za ženski rod dolazi:

276 1. na osnove imena, kojima se muški rod gradi nastavkom ***-ac***; na pr.

Zemun:	*Zemun**ac***	*Zemun**ka***
Srijem:	*Srijem**ac***	*Srijem**ka***
Bjelovar:	*Bjelovar**ac***	*Bjelovar**ka***
Vinodol:	*Vinodol**ac***	*Vinodol**ka***
Kučevo:	*Kučev**ac***	*Kučev**ka***
Maglaj:	*Maglaj**ac***	*Maglaj**ka.***

Posve se rijetko uzima taj nastavak za imena, kojima se muški rod gradi nastavkom *-janin;* na pr. *Užice: Užičanin, Užič**ka***; *Banja Luka. Banjolučanin, Banjolučka.* (Glasovi *c, k, g, h* prelaze u *č, ž, š,* jer je ispred nastavka *-ka* nekoć bio osobit *i*-glas; isp. 258.)

Nastavak ***-ka*** u izvedenim imenicama ove vrste može se raširiti nastavkom ***-inja,*** s kojim od narodnih imena prema muškome rodu postaje ženski (kao *Grk: Grkinja*); na pr.

od	*Zemunka*	raširenо	*Zemunk**inja***
„	*Srijemka*	„	*Sremk**inja***
„	*Resavka*	„	*Resavk**inja***
„	*Užička*	„	*Užičk**inja.***

Iz takvih se raširenih imenica izvio završetak ***-kinja,*** 277
s kojim od narodnih imena prema muškome rodu postaje ženski, kao *Rus: Ruskinja, Francuz: Francuskinja, Čeh: Češkinja, Srb*in: *Srpkinja, Polj*ak: *Poljkinja.* Tim se nastavkom izvode imenice od geografičkih imena (osobito s malo slogova), koja muški rod grade nastavkom *-janin;* na pr.

Poreč:	*Porečkinja*	*Porečanin*
Imotski:	*Imotkinja*	*Imoćanin*
Zadar:	*Zadarkinja*	*Zadranin*
Osijek:	*Osječkinja*	*Osječanin*
Požega:	*Požeškinja*	*Požežanin*
Pariz:	*Pariskinja*	*Parižanin.*

Nastavak se *-kinja* rijetko upotrebljava, jer se prema svakoj imenici izvedenoj njime govori imenica s običnim nastavkom *-ka.*

2. na osnove izvedenih imenica s nastavkom 278
-janin bez krajnjega *-in;* na pr.

Nin:	*Ninjanin*	*Ninjanka*
Risan:	*Rišnjanin*	*Rišnjanka*
Zadar:	*Zadranin*	*Zadranka*
Istra:	*Istranin*	*Istranka*
Gospić:	*Gospićanin*	*Gospićanka*
Osijek:	*Osječanin*	*Osječanka*
Ika:	*Ičanin*	*Ičanka*
Prag:	*Pražanin*	*Pražanka*
Pirot:	*Piroćanin*	*Piroćanka*
Župa:	*Župljanin*	*Župljanka*
Zagreb:	*Zagrepčanin*	*Zagrepčanka*
Pariz:	*Parižanin*	*Parižanka.*

Imenice ženskoga roda na *-ka* redovno dobivaju u genitivu množine nastavak *-î* (bez nepostojanoga *a*); na pr. *Crnogorka:* gen. mn. *Crnogorkî; Slavonka:* gen. mn. *Slavonkî; Dubrovčanka:* gen. mn. *Dubrovčankî.*

*

279 Za s r e d n j i r o d (t. j. mlado), koliko se s osobitim likom uopće upotrebljava, služi nastavak **-*e*** (gen. *-eta*), ispred kojega *k* prelazi u *č*. Dodaje se osnovama imenica ženskoga roda s nastavkom *-ka,* koji stoji prema *-ac;* na pr.

*Lovran**ka**:*	*Lovranče*	gen.	*Lovrančeta*
*Zagor**ka**:*	*Zagorče*	„	*Zagorčeta*
*Sarajev**ka**:*	*Sarajevče*	„	*Sarajevčeta*
*Hercegov**ka**:*	*Hercegovče*	„	*Hercegovčeta.*

Treći dio.

I.

Razgoci.

Opće napomene.

Kako dijelove riječi (glasove) bilježimo slovima, tako nam i za dijelove govora služe osobiti znaci: razgoci (interpunkcije).

Riječ je *razgodak* načinjena od glagola *razgoditi*, koji znači „razdijeliti“; latinska riječ *interpunkcija* potječe od glagola *interpungere*, koji znači „među (dijelove pisana govora) pozabadati (točke)“.

1. Razgoci naznačuju mjesta, na kojima valja završiti 280
neki dio govora popostavši duže ili kraće. Tako

a) točka (punkt = zabodak: .) pokazuje mjesto, gdje se potpuno svršuje rečenica: na pr. *Nije blago ni srebro ni zlato, već je blago, što je srcu drago.*

b) zarez (koma = odsjek: ,) pokazuje mjesto, gdje se svršuje dio rečenice, koji je s cjelinom u uskoj vezi; na pr. *Kad me sunce grije, za mjesec i ne marim.*

c) točka i zarez (semikolon = polučlanak: ;) pokazuje mjesto, gdje se svršuje dio rečenice, koji je s cjelinom u slaboj vezi; na pr. *Dok smo živi, radimo; kad umremo, da se spominjemo.*

d) dvotočje (kolon = članak: :) pokazuje mjesto, gdje se svršuje jedan dio rečenice, a drugi se oče-

kuje; na pr. *Ja pravim držalicu, a ono se načini kijak: ja kijak i volim.*

Dijelovi govora s takvim razgocima stoje prema cjelini kao glasovi prema riječi, koja je od njih sastavljena.

281 2. Razgoci naznačuju, koje dijelove govora valja izreći osobitim glasom ili tonom (rečenični naglasak). Tako

a) upitnik **?** pokazuje, da se rečenica ili riječ (sažeta rečenica) izgovara upitnim tonom; na pr. *Došao si da nas pogubiš? — Što ste izišli da vidite? Proroka?*

b) uzvičnik **!** pokazuje, da se rečenica ili riječ (sažeta rečenica) izgovara uzvičnim tonom; na pr. *Tako mi Bog dušu od nečastivoga sačuvao! — Dobro jutro! — Živio!*

c) stanka **—** pokazuje, da se rečenica prekida i posljednja se riječ izgovara otegnutim tonom; na pr. *To nije lijepo, što vi —, ali je najbolje šutjeti.*

U riječi ispred razgodaka ove vrste jačina glasa pada od sloga do sloga; na pr. drukčije se izgovara *laža* u izjavnoj rečenici, koja se svršuje točkom (San je *laža.*); drukčije u rečenici, koja se svršuje upitnikom (San je *laža?*) ili uzvičnikom (San je *laža!*). Jednako pada jačina glasa u riječi ispred zareza: San je *laža,* a Bog je istina. (Krupnija slova naznačuju jači glas.)

Dijelovi govora s takvim razgocima stoje prema cjelini kao naglašeni slog prema ostalim slogovima u riječi.

282 3. Razgoci naznačuju, koje dijelove govora valja od cjeline odvojiti ili ih izostaviti. Tako

a) navodnici **„ “** pokazuju, da se riječ ili rečenica odvaja od cjeline po smislu ili po značenju; na pr. *Kad je preša: „Gdje si, Teša?“ Kad nije preša: „Oklen si, Peša?“ — Čuo sam „Zrinskoga“* (operu).

b) zagrada **( )** pokazuje, da riječ ili rečenica nije nužni dio govora; na pr. *Bolje je da te drugi hvale (nego da se sam hvališ). — Dva lješnika orahu (su) vojska.*

Među ove razgotke (koji su upravo samo za oko) ide i stanka u primjerima pod 321 i 330.

Dijelovi govora s takvim rezgotkom stoje prema cjelini kao zagrađeni ili izostavljeni glasovi prema riječi; na pr. *igum(a)na* (353), *pomoz'* (354).

Točka.

Točka se bilježi:

1. na svršetku rečenične cjeline; na pr. *Krv nije voda.* — *Veresija gola šija.* — *Božić prođe, zima dođe.* — *Tko te pre? Turčin.* 283

Na svršetku rečenične cjeline može biti i upitnik i uzvičnik, za koje vidi 286 i 290.

2. na svršetku natpisa (150), koji su upravo pokraćene rečenice; na pr. *Prvi ljudi. Od P. Preradovića.* 284

Namještaj. Točka se ne bilježi iza uzvičnika, upitnika i stanke (osim u primjerima, koji su nalik na primjer u 317); na svršetku rečenice meće se pred drugi navodnik (vidi u 327), a u primjerima u 331 iza njega. 285

Ako se zagradi samostalna rečenica (kao u 332) ili natpis, meće se točka ispred zagrade; inače se bilježi poslije zagrade (vidi u 298, 306, 335 i dr.).

Upitnik.

1. Upitnik se bilježi mjesto točke na svršetku upravnoga pitanja; na pr. *Koja ti je golema nevolja?* — *Kome ću se privoljeti carstvu?* — *Komu pišeš? Bratu?* — *A zašto te imam, kad mi ne ćeš u nevolji pomoći?* 286

Ako ima više pitanja, a po smislu su samostalna jedno prema drugome, onda se iza svakoga meće upitnik; na pr. *Gdje si bio? Šta si radio?* — *Što se srdiš? Što ti se lice promijenilo?*

Ako takva pitanja nijesu po smislu samostalna (obično su združena s veznicima), onda se samo na svršetku posljednjega meće upitnik, a do potrebe rastavljaju se pitanja

jedno od drugoga zarezom; na pr. *Zar hajduci da nam sude i knezove i braću našu da biju? — Tko nije zgriješio, tko li ne će?*

287 2. Na svršetku neupravnoga pitanja ne bilježi se upitnik; na pr. Pitali Kraljevića Marka, *kako je postao onaki junak,* a on odgovori, da je naučio od djece i od pasa.

288 **Namještaj.** Poslije upitnika ne valja metati ni točku ni zareza; navodnik se piše obično iza upitnika (vidi u 329), a u primjerima, kakav je u 332, ispred upitnika.

Uzvičnik.

Uzvičnik se bilježi:

289 1. iza pojedinih uzvičnih riječi; na pr. *Zdravo! — Živio! — A on krkac! padne s tavana. — Pljuskac! polije ga vodom.*

290 2. iza uzvičnih rečenica (čitavih ili krnjih), kojima se izriče čuđenje, željenje, proklinjanje, zaklinjanje, zapovijest, pozivanje, pozdravljanje, nešto nenadano, neobično, smiješno; na pr. *Aoh čuda! — Gle ti njega! — Kud se to dijeva rod s naše jabuke! — Dobra gvožđa u loša junaka! — S vama došla svaka sreća i sam Gospod Bog! — Tako mi očinjeg vida! — Da si brzo k vodi Drini! — I go i bos, i još mu je — zima!*

Ako ima više uzvikivanja, a po smislu su samostalna jedno prema drugome, onda se iza svakoga meće uzvičnik; na pr. *Ovamo te! Evo suhote! — U zao čas! Ja tebe izbavih, a sebe pogubih! — Drži! Ne daj!*

Ako takva uzvikivanja nijesu po smislu samostalna (obično su združena s veznicima), onda se samo na svršetku posljednjega meće uzvičnik, a do potrebe rastavljaju se uzvikivanja jedno od drugoga zarezima; na pr. *Svako drvo urodilo, a jasika ne rodila, već jasika trepetala usred ljeta i bez vjetra! — Umukni, pukao! — Prođi me se, Bog s tobom! — Vlasi odasvud! Puške, nože! — Konja, konja, Haso, konja!*

3. iza vokativa

a) na početku rečenice; na pr. *Kćerko! Iz ovoga doma izljegla u dobri čas, a u drugi dom uljegla u bolji čas! — Starče Mirko! Blago tebi sada! — O aždajo, o aždajo! Izađi mi na mejdan, da se još ogledamo!* 291

Ako je vokativ u tješnjoj svezi s ostalom rečenicom te se ne izgovara osobitom snagom, onda se meće za njim zarez; na pr. *Jesi l' koga vidio? „Brate, nijesam vidio nikoga.“*

b) na kraju rečenice (a od ostale se rečenice rastavlja zarezom); na pr. *Skin' oružje, neznana delijo! — Zdravo da si, domovino mila! — Ne pitaj me, kralju gospodaru!*

U rečenici samoj ne meće se iza vokativa uzvičnik, nego se vokativ rastavlja od ostale rečenice zarezima; na pr. *Vidio sam, brate, sve selo veselo.*

4. Kad bi u istoj rečenici trebalo metnuti prema jednome dijelu upitnik, a prema drugome uzvičnik, onda se metne samo jedan znak, i to ponajviše kakav treba da bude prema posljednjemu dijelu; na pr. *Šta je, brate, za Boga! — Za Boga, brate, šta je to?* 292

Ako je u pitanju posljednja riječ vokativ sam, meće se upitnik; na pr. *Šta je to, djeco?*

5. Kad je uzvikivanje (osobito od čuda) vrlo jako, mogu se iza njega metnuti dva uzvičnika na pr *Strašna kletva našeg roda: da slavenska tužna majka u vlastitoj svojoj krvi potapljat' si djecu mora!!* — Ako je s takvim čuđenjem združeno i pitanje, meće se upitnik i uzvičnik; na pr. *Da ti dadem svoje krvce, bi l' pomoglo tebi to?!* 293

Namještaj. Poslije uzvičnika ne valja metati ni točku ni zarez; navodnik se piše obično iza uzvičnika (vidi u 322), a u primjerima, kakav je u 332, ispred uzvičnika. 294

Zarez.

I. Zarez se bilježi u samoj rečeničnoj cjelini i rastavlja:

1. usporedne rečenice od glavnih s različnim subjektima; na pr. *Dođite sjutra, i mi ćemo doći.* 295

— *Srce se moje veseli, pa još i tijelo moje počivat će u nadu.* — *Veselo srce veseli lice, a žalost u srcu obara duh.* — *Mnogo je zvanih, ali je malo izabranih.* — *Ne kazuje baba, što joj se snilo, nego kako joj je milo.* — *Muka duše ne vadi, nego suden dan.* — *Boj ne bije svijetlo oružje, već boj bije srce od junaka.* — *Moja krava, dakle moje i tele.*

296 2. zavisne rečenice od glavnih; na pr. *Vjera je, da se drži, a zakon, da se brani.* — *Kad máčka kod kuće nije, onda se miši vesele.* — *Dokle prosi, zlatna usta nosi.* — *Kako tko zna, onako i pjeva.* — *Nađe dijete, gdje plače.* — *Dođe zapovijest od cara, da se ide na vojsku.* — *Učaše ih po zbornicama njihovim tako, da mu se divljahu.* — *Ako je i crn, nije đavo.* — *Ne pada kiša, premda je oblačno.* — *Tko brzo sudi, brzo se i kaje.* — *Što visoko leti, nanisko pada.* — *Zna, što je jučer večerao.* — *Blago majci, koja ga rodila!* — *Gdje koga boli, ondje se i pipa.*

297 3. pojedine dijelove u rečeničnom nizu; na pr. *Nesta blaga, nesta prijateljâ.* — *Božić prođe, zima dođe.* — *Da li soko pronese labuda, da li vranac Jakšića Todora?* — *Ne razumije pjesma zapovijedi, slobodna je, svome glasu slijedi!*

298 4. rečenične dijelove od iste vrste, koji nijesu između sebe vezani veznicima; na pr. *Svijet vara, izdaje, laže i hini.* — *Smrt upored meće i valja stara i mlada, roba i kralja.* — *Leti soko visoko, visoko.* — *Tako reče dvije, tri riječi.* — *Bio sam na Rijeci, na Učki i u Opatiji.* — *Mi smo djeca blagoga, dobroga i milosnoga Oca.*

Kadšto se prema različitome pomišljanju može između pojedinih dijelova i bilježiti i izostaviti zarez; tako se na pr: pored: Čitaj *dobre hrvatske* knjige (koje znači: Čitaj *dobre knjige hrvatske, a ne čitaj zlih knjiga hrvatskih*) . . . može napisati ovako: Čitaj *dobre, hrvatske* knjige (koje znači: Čitaj *dobre knjige, i to hrvatske knjige, a ne čitaj knjiga na tuđem jeziku).*

299 5. uklopljene rečenice od ostalih rečeničnih dijelova; na pr. *Djcca, dok su mala, ne znaju ništa.*

— *Kraljeva kći, koja je bila djevojka na udaju, uzme ključe.* — *Od krvi, vele stari, ne može biti voda.* — *„Vidio sam“, odgovori šura, „dva brava, gdje se kose.“*

6. apoziciju, koja ima više od jedne riječi te stoji iza imenice, koju tumači; na pr. *Marko Marulić, najstariji pjesnik hrvatski, umrije g. 1524.* — *Care Lazo, čestito koljeno!* 300

Apozicija ispred imenice ili od jedne riječi iza imenice ne rastavlja se od nje zarezom; na pr. *O veliki care Kostadine!* — *Žali šarac tebe gospodara.*

7. vokativ od ostale rečenice; na pr. *Znaš li, bane, ne znali te jadi!* — *Mili Bože, na svemu ti hvala!*

II. Ne piše se zarez:

1. iza glagolskih priloga i participa, kad oni služe kao dodaci; na pr. *Putujući tako naprijed udari na jednu vodu.* — *Teško vuku ne jedući mesa.* — *To rekavši baci novčić u potok.* — *Sve ovo obišavši i vidjevši vrati se natrag.* — *Udare preko livade skoro pokošene.* — *Imaše car sina dorasla do oružja.* 301

Ako glagolski prilog čini uklopljenu rečenicu, rastavlja se od ostalih rečeničnih dijelova zarezima (299); na pr. *Što ti, tuđinac budući, tražiš ovdje?* — *Caru, pogledavši na nju, odmah omilje djevojka.*

Usporedne se i zavisne rečenice obično počinju veznicima, ispred kojih po 295, 296 dolazi zarez. Ipak se zarez ne piše:

2. ispred veznika: 302

a) usporednih **i, te, pa, ni (niti), ili,** kad se njima vežu samo riječi ili rečenice, koje imaju isti subjekt ili predikat; na pr. *Šta je ljepše od slave Božje* ***i*** *od večere s pravdom stečene?* — *Ja sam mlijeko prosio* ***te*** *sam jagnje hranio.* — *Otide svomu gospodaru* ***te*** *mu kaže.* — *Uzme buzdovan* ***pa*** *zamahne njime* ***i*** *udari zmaja u glavu.* — *Čardak* ***ni*** *na nebu* ***ni*** *na zemlji.* — ***Niti*** *je ona vila* ***niti*** *će za vilu poći.* — ***Ili*** *kupi alat* ***ili*** *ostavi zanat.*

b) poredbenih ***nego (negoli), kao***; na pr. *Bolja je dobra štednja* ***nego*** *rđavo tečenje. — Bolja je prazna torba* ***negoli*** *vrag u torbi. — Da bude volja tvoja na zemlji* ***kao*** *na nebu.*

303 3. ispred veznika ***da,***

a) kad on s prezentom stoji mjesto infinitiva; na pr. *U ravni na vodi Eufratu naumiše ljudi da grade grad. — U tom poče on da govori. — Nemoj da se plašiš. — Djevojka se klela cvijeće da ne nosi.*

b) u izričnoj rečenici, iz koje je subjekt prenesen u glavnu; na pr. *Steče mnogo, ali je za sve govorio da je Miličino* (mjesto: govorio je, da je sve Miličino). — *O pticama pripovijedaju da na Ćirilov dan traže druga svaka sebi* (mjesto: pripovijedaju, da ptice . . .). — *Za te sam uvjeren da me ne ćeš ostaviti* (mjesto: uvjeren sam, da me ti . . .).

304 4. iza imperativa ili imperativne riječce, kojima se pojačava drugi imperativ; na pr. *Daj sakupi vojske nekoliko! — Dajte pomozite meni! — Hodi pođi ovamo! — Idi pošlji Pavla po tazbinu! — Daj da se sakrijemo! — Deder kažite mi, gdje je zmajev dvor. — De da ronimo!*

305 5. iza upitnika i uzvičnika; na pr. *Jedan ga putnik zapita: „Čije je to žito?“ a on se prevari pa reče: „Moje.“ — Domaćin mu prihvati: „Bog ti dobro dao!“ pa mu reče, da sjedne do njega.*

306 **Namještaj.** Zarez se piše svagda ispred prvoga navodnika (primjer vidi u 299); u primjerima, kakav je u 323, ispred drugoga, a u primjerima, kakav je u 327, iza drugoga navodnika.

Uza stanke, kojima se naznačuje uklopljena rečenica, ne meće se zarez (vidi primjere u 321).

Točka i zarez.

Točka i zarez odvajaju:

307 1. omanje rečenične cjeline, koje bez veznikâ sastavljaju veću rečeničnu cjelinu; na pr. *Kućni starješina*

vlada i upravlja kućom i svim imanjem; on naređuje djetiće i momčad, kuda će koji ići i šta će raditi; on prodaje, što je za prodaju, i kupuje, što treba kupiti; on drži kesu od novaca i brine se, kako će platiti harač. — U koga je stara majka, zastarat će se; u koga je muško čedo, uplakat će se; u koga je mladi vojno, pokarat će ga.

Tako se odvajaju i one rečenice, koje istom u svezi s drugom rečenicom čine omanju rečeničnu cjelinu: na pr. *Kao da je sam Bog htio, da drugi stvaraju misli, a Ti da stvorenim mislima tijelo stvoriš; da drugi izjavljuju volju narodnu, a Ti da izjavljenoj volji život dadeš; da drugi žele sreću narodnu, a Ti da želju tu ispuniš; da drugijeh bude glas budućnosti, a Tvoje da bude djelo budućnosti; da druge poznaje potomstvo po mislima, osjećajima i željama, a Tebe po čistim velikim djelima!*

2. prvu polovinu perioda od druge; na pr. *I kao* 308
što se nadamo, da se do svršetka ovoga stoljeća u hramovima našim ništa ne će nalaziti ni spolja ni iznutra, što nije iz života narodnoga izašlo, što nije vrsna ruka stvorila, po vjeri, ljubavi, nadi i pobožnosti svojoj; tako se isto uzdamo, da će sve to biti mnogo ljepše i mnogo krasnije, mnogo veličanstvenije, mnogo savršenije i mnogo ugodnije Bogu od onoga, što su doslije na hramovima našim tuđe ruke radile.

Kad u periodu mjesto točke i zareza treba bilježiti dvotočje, vidi u 313.

3. pojedine vrste jednu od druge u nabra- 309
janju; na pr. *Oko njega na gomile leže sredstva svake muke, leže znaci svake sile: pluzi, brane, srpi, grablje; malji, kliješta, noži, šila; topi, puške, koplja, sablje; dlijeta, pile i šestari; vesla, sidra i kormila; kisti, pera, kolobari; stijezi, grbi, žezla, krune; mitre, štapi, čisla, krsti.*

Namještaj. Točka i zarez dolaze redovno iza zagrade, a inače za 310
njihov namještaj vrijedí isto, što i za namještaj točke ili zareza 285 i 306.

*

Dvotočje.

Dvotočje se bilježi:

311 1. ispred upravnoga govora; na pr. *Jednom se stane car razgovarati sa svojim sinovima: „Kud se to dijeva rod s naše jabuke!“ Nato će reći najstariji sin: „Ja ću noćas čuvati jabuku, da vidim, tko je bere.“*

312 2. ispred rečenice bez veznika, kojom se objašnjava pređašnja rečenica; na pr. *I rešeto srce ima: stani mu na jedan kraj, ono će te drugim po golijeni. — Tada se ponudi drugi sin da čuva jabuku, ali i on prođe kao onaj: zaspi pod jabukom. — Oni svi na to pristanu: djevojka posadi tri loze u bašči i svakomu namijeni po jednu.*

313 3. u polovini perioda, kad je jedna ili druga polovina sastavljena od dijelova, koji su između sebe odvojeni točkom i zarezom (308); na pr. *Ako je sunce visoko, ako je more duboko, ako je sve puno Božjega stvora i po zraku i po vodi i po kopnu: čovjek, u koga nauke nema, za to se nestara, za to ne pita; njega niti je briga, koliko je toga, ni kako je, ni zašto je, ni otkad je, ni od koga je, ni komu je.*

Kad u periodu mjesto dvotočja treba da se bilježi točka i zarez, vidi u 308.

314 4. ispred onoga dijela rečenice, u kojemu se što izbraja; na pr. *Kosovo se zove sav onaj kraj, gdje su varoši: Priština, Vučitrn, Mitrovica i Banjska. — Okladi se s njima: ako ne pojede sve jelo, da im da svoju kijaču; ako li pojede, da oni njemu dadu sve, što je gvozdeno na njihovim plugovima. — Znate li šta? Ovako da uradimo: neka djevojka uzme tri loze pa neka posadi u bašči namjenjujući koju kome hoće, pa na čijoj sjutra bude grožđe, za onoga neka pođe djevojka.*

Poslije pokraćenoga *na pr.* (na primjer) ne treba bilježiti dvotočje.

315 Tako se bilježi dvotočje i u navođenju, kad ono, što se navodi, nije upravo sastavljeno od više odjelitih di-

jelova: na pr. *Nadjenut ću sinu ime Emanuilo, koje će reći: s nama Bog. — U toj izbi čudno čudo kažu: bijesno Ture, gdje se krstu klanja. — Otac i mati i drugi dvorani stanu ga odvraćati, da se prođe te sramote: kako bi on, carski sin, uzeo govedarsku kćer kod tolikih carskih i kraljevskih kćeri.*

Namještaj. Dvotočje dolazi redovno samo s navodnikom i sa za- 316
gradom, a bilježi se ispred navodnika i poslije zagrade.

Stanka.

Stanka se bilježi:

1. na mjestu, gdje se govor prekida, a zapo- 317
četa misao ne dovršuje; na pr. *„Kajite se, jerbo zora rana nać će mnogog, kud za vazda gre se. Kajite se —“, ali u grlu dobru starcu riječca zape. — Ali Sefer Marku govoraše: „Ja ti ništa kazat ne umijem, nego sinoć, kad mi udarismo —.“ Još hoćaše Sefer kazivati, no se Gašo namjerio blizu pa opali sjajna džeferdara i pogodi Sefera Pipera.*

Mjesto stanke u takvom događaju bilježe i po više to- 318
čaka, ali točkama se redovno prekida rečenica, koju može čitalac lako (a kadšto i po volji) popuniti; na pr. *Trla baba lan . . . — Zvučni suglasnici ispred bezvučnih postaju bezvučni: Bošković, pćela, rotkva . . .*

Tako se bilježe točke i u isprekidanom govoru, u kome se samo pojedine riječi spominju; na pr. *Ne dajte! . . . Pade! . . . Bože! . . . Avaj, avaj! . . . mili . . . oče!*

2. kad za njom dolazi što neočekivano ili 319
upravo suprotno onome, što se očekuje; na pr. *Pošao Saul da potraži oslice svoga oca, a našao — kraljevsku krunu. — I go i bos, i još mu je — zima.*

3. na prekretu, gdje se rečenica drukčije nastavlja 320
negoli se počela; na pr. *Ponosimo li se ljepotom? Ta cvijet i metulj ljepši su od nas! Ako li pak snagom, to je lav i slon i bik i konj i noj i kit — svi su jači od nas. — Da Hrvatska zna iz svoje rude zlato vadit' i — da ima ljudi!*

321 4. ispred uklopljene rečenice i za njom; na pr. *Dobro, što čovjek čini — a nikada ga ne može dovoljno činiti — jedino je blago, koje mu ostaje poslije smrti. — Moja majka — Bog da joj dušu prosti! — imala tri sina i kćer jedinicu.*

Stanka u toj službi odvaja uklopljenu rečenicu od ostale rečenice jače nego zarezi (vidi u 299 i 328), koji se pored stanke i bilježe. — Mjesto stankî bilježe se kadšto i zagrade; vidi u 335.

322 5. u pripovijedanju, da bi se riječi jednoga lica odvojile od riječî drugoga lica; na pr. *Kad dođe dijete u jednu vodenicu, a to u njoj sjedi ćoso: „Pomoz' Bog, ćoso!“ — „Bog ti pomogao, sinko!“ — „Bih li ja mogao tu malo samljeti?“ — „Bi, zašto ne bi! Evo će se moje sad izamljeti, pa onda melji, koliko ti drago!“*

Ne treba bilježiti stanke:

323 *a)* kad je izrijekom kazano, tko šta govori; na pr. *Anđeo zapita najstarijega brata: „Šta bi ti želio?“ A on odgovori: „Da je sve vino od ove vode pa da je moje.“ Onda zapita najmlađega brata: „A šta bi ti htio?“ „Ja ne bih ništa drugo,“ odgovori mu najmlađi brat, „već da mi Bog da ženu od prave krvi kršćanske.“*

324 *b)* kad se riječi svakoga lica, koje govori, pišu odvojeno jedne ispod drugih; na pr.

„Tebe hvale, da si junak dobar;
Al' da uđ're miši iz planina,
Kaž', Bauče, koliko bi miša
Ti jedinac junak posjekao?“
„Daj šestinu, dobri gospodaru!“
„Rđo, kučko, vojvodo Bauče!
Mislio sam, da si junak bolji.“

325 6. između brojeva stojeći mjesto veznika *do* (a *od* se pred prvim brojem misli); vidi posljednji primjer u 335 i čitaj: od (godine) 1589. *do* (godine) 1638.

Mjesto veznika *do* služi stanka i u svezama dviju riječi, od kojih prva znači početak, a druga svršetak nečemu; na pr. utrka *Zagreb—Samobor*: utrka će biti *od* Zagreba *do* Samobora. Isp. 198.

7. između pojedinih primjera, koji se navode (vidi na svakoj strani ove glave).

Namještaj. Ako se prekida rečenica, koja je između navodnikâ, onda se stanka bilježi pred drugim navodnikom (vidi primjer u 317). U službi 325 ne može stajati na kraju niti na početku vrste, nego mjesto stanke valja ispisati *do*. 326

Navodnici.

Između navodnika se meće:

1 tuđi upravni govor, da bi se odvojio od ostaloga u rečeničnoj cjelini; na pr. *Kad se navrši godina, reče Bog anđelu: „Idi vidi, kako one sirote žive. Pa ako teško žive, podaj im bolju hranu.“ — „Šta veli usud?“ zapita ga domaćin. — „Ne čudi se, zemljo tamna,“ veli zvijezda nebesnica; „rodu dođoh u pohode, da posjetim sestru ljubav, tvoju zvijezdu jedinicu.“ — „Uzmi ovaj orah“, reče mu žena, „i čuvaj ga do potrebe.“* 327

Ako se tuđi govor može od ostaloga lako razabrati i bez navodnikâ, onda nije od potrebe, da se oni pišu; na pr. *Narodna poslovica uči: Tko se ne muči u mladosti, kuku mu u starosti! — Za zlato rđa ne prianja, veli narod.* 328

Ako se u takvom događaju prekida govor uklopljenom rečenicom, onda se ona odvaja od ostaloga stankama; na pr. *Tko visoko leti — kaže narod — nisko pada.*

Kad se u pripovijedanju naizmjence nižu tuđe riječi (kao u primjeru u 322), onda se mogu riječi jednoga lica pisati i bez navodnikâ; na pr. *Kad dođe dijete u jednu vodenicu, a to u njoj sjedi ćoso: „Pomoz' Bog, ćoso!“ — Bog ti pomogao, sinko! — „Bih li ja mogao tu malo samljeti?“ — Bi, zašto ne bi! Evo će se moje sad izamljeti, pa onda melji, koliko ti drago!* 329

330 Ako se u primjerima, kao što je u 324, ne bilježe navodnici, onda valja u početku svakoga govora staviti stanku: na pr. *Nazvavši sunce materi dobar veče reče joj:*

— *Majko, tu miriše rajska dušica.*

— *Nema tu, sinko, nikoga; ta ne može ovamo ni ptica doletjeti, a kako bi rajska dušica došla.*

— *Ima, ima, majko, nego neka iziđe slobodno, ne ću joj ništa.*

331 2. tuđe riječi, koje su tako svezane s rečenicom, te se ni po čemu ne mogu u misli razabrati kao tuđe, a pisac hoće da ih naznači za tuđe; na pr. *Ne razmeći se svojim znanjem, jer „pametan čovjek pokriva znanje“. — Služeći domovini ne zaboravimo, da „pokoljenja djela sude; što je čije, daju svjema“.*

332 3. pojedine riječi, koje imaju svoje osobito značenje (kao što su natpisi), ili da bi se pokazalo, da nijesu piščeve, ili se uzimaju u podrugljivom smislu; na pr. *„Žeravinske dubrave“ u hladu, po kojoj ti „glasovi“ se ore i mirisne „đulabije“ zore, počivaš nam po lijepom si radu.* (Preradović Vrazu.) — *Dva pjevanja u „Osmanu“, koja su po svjedodžbi nekih rukopisa ostala u peru Gundulićevu, spjevao je Ivan Mažuranić. — Poznaješ li „Suze sina razmetnoga“? — To je bilo u ono „zlatno“ doba. — Svatko bi umio napisati takvu „pjesmu“!* (Govor je o rđavoj pjesmi.)

333 Kad se u rečenici, koja je između navodnikâ, nađe riječ (rjeđe rečenica), te bi je prema pomenutim pravilima trebalo bilježiti navodnicima, onda se mjesto njih uzme znak ‚ ‘; na pr. *Za Preradovićeva „Kraljevića Marka“ piše Marković: „Ideja ‚Kraljevića Marka‘ najuzvišenija je i najnarodnija od svih, što ih je Preradović spjevao.“*

334 **Namještaj.** Pravila za namještaj navodnikâ navedena su u 285, 288, 294, 306, 316, 326.

Zagrada.

Zagrada se bilježi, da se pokaže, kako r i j e č i, koje 335
služe samo za objašnjenje ili popunjenje, nijesu u najtješnjoj svezi s rečenicom samom, p a b i s e m o g l e i z o s t a v i t i; na pr. *Sinko! Ja ti ne umijem ništa kazati, nego idi Premudrome (t. j. Solomunu).* — *Oko gdjekojih gazdinskih kuća stoje vajati i ostale zgrade (na pr. žitnice, kačare) kao malo seoce.* — *Oko varoši je iz Save u Dunavo iskopan veliki šanac (ali nije ozidan), pored koga su iznutra udareni palisati.* — *Zna kao (i) pop.* — *Ivan Gundulić (1589—1638) najznatniji je pjesnik dubrovački.*

Uklopljene rečenice odvajaju se od ostaloga i stankama; vidi u 321.

Treba li u zagrađenoj rečenici još koju riječ zagraditi, upotrebljava 336
se u g l a t a z a g r a d a; na pr. *Sit veseo, gladan plakao (odgovori onaj, koga zapitaju, kako mu je ime, a on ne će da kaže; t. j. sit [zovem se] „veseo“, gladan [zovem se] „plakao“).*

Namještaj. Svi se ostali razgoci obično bilježe poslije zagrade, a 337
za točku vidi u 285.

II.

Rastavljanje riječî.

Kada se riječ ne može čitava ispisati u jednoj vrsti, 338
rastavi se u dva dijela, od kojih se drugi prenese u drugu vrstu. Rastavni se znak „ (u štampanju -) meće samo iza prvoga dijela riječi.

Riječi n e v a l j a rastavljati tako, da u p r v o m dijelu 339
ostane samo jedan suglasnik, na pr. *s-pasti*, ni da u d r u g o m dijelu ostane samo jedan samoglasnik ili suglasnik, na pr. *vidi-o, juna-k.* Nasuprot u p r v o m dijelu može ostati samo jedan samoglasnik; na pr. *o-pis, u-skok.*

Proste riječi.

Proste se riječi rastavljaju prema s l o g o v i m a, koje 340
dobivamo, kad riječ polagano izgovaramo.

Prema tome:

341 I. Od **dva samoglasnika** drugi pripada drugomu slogu; na pr.

vlada-oca *žete-oci*
ja-ukati *di-oba.*

342 II. **Suglasnik** između dva samoglasnika pripada drugomu slogu; na pr.

ma-tere *vu-kovi*
vi-jenac *kr-vav.*

343 III. **Dva** ili **tri suglasnika** pripadaju drugomu slogu, ako se sa samoglasnikom iza sebe mogu lako izgovoriti.

Laki su za izgovor redovno oni skupovi suglasnika, kojima se počinju riječi (u književnome govoru i u narječjima).

Tako sa samoglasnikom čine slog i zato se ne rastavljaju

344 1. dva suglasnika; na pr.

*sta-**blo***	prema na pr.	*blato*
*do-**bro***	„ „ „	*brod*
*ma-**čka***	„ „ „	*čkalj*
*vi-**djeti***	„ „ „	*djelo*
*se-**dlo***	„ „ „	*dlan*
*ra-**dnik***	„ „ „	*dno*
*sr-**džba***	„ „ „	*džbun*
*sva-**gda***	„ „ „	*gdje*
*dr-**htati***	„ „ „	*htjeti*
*ta-**knuti***	„ „ „	*knez*
*gr-**mjeti***	„ „ „	*mjesto*
*ko-**pča***	„ „ „	*pčela*
*va-**pno***	„ „ „	*(za)pnem*
*lje-**pši***	„ „ „	*pšenica*
*mo-**tka***	„ „ „	*tko*
*ča-**vli***	„ „ „	*vladati*
*da-**vno***	„ „ „	*vnogo* (kaj. mj. mnogo)

Ga-vro prema na pr. *vrata*
pra-znik „ „ „ *znati*
da-ždem „ „ „ *žderati*
stra-žnji „ „ „ *žnjeti.*

Ako je drugi od suglasnika nepčan, također pripada drugomu slogu; na pr.

bo-dljika prema *se-dlo*
su-dnji „ *ra-dnik*
di-vljak „ *ča-vli*
gro-žđe „ *da-ždem.*

Nasuprot ne čine sloga te se rastavljaju na pr.

maj-ka *sun-ce*
taj-na *janj-čev*
mal-ko *bor-ba*
dovolj-no *per-ce*
zam-ka *ov-ca.*

2. tri suglasnika: na pr. 345

i-skra prema na pr. *skriti*
se-stra „ „ „ *strah*
ubi-stvo „ „ „ *stvoriti*
o-štro „ „ „ *štrocnuti.*

Nasuprot tri suglasnika ne čine sloga, te se prvi rastavlja od druga dva; na pr.

grad-ski *zemalj-ski*
voj-ska *gor-štak*
lijen-ština *kraljev-ski.*

IV. Od **četiri suglasnika** posljednja tri pripadaju drugomu slogu: na pr. 346

škol-stvo *car-stvo*
očin-stvo *brat-stvo.*

Po navedenim pravilima mogu se trosložne riječi rastavljati dvojako, četverosložne trojako i t. d., ne protivi li se to 339; na pr. *dobrota* ili *dobro-ta, Vin-kovcima* ili *Vinkov-cima* ili *Vinkovci-ma.*

Složene riječi.

347 Složene se riječi rastavljaju prema sastavinama, od kojih su složene (koliko se ne protivi 339); na pr.

na-dmem	*ne-vjera*
nad-metati	*ni-tko*
o-bjeđivati	*naj-bolji*
ob-javiti	*ov-čas*
po-čnem	*prek-lani*
po-dlanica	*crno-ok*
pod-žeći	*golo-glav*
pri-pnem	*Rado-slav*
ras-taliti	*prazno-ruk.*

348 Gdje su između sastavinâ dva suglasnika prešli u jedan, ovaj se prenosi u drugu vrstu; na pr. *ra-sjeći* (mj. *raz-sjeći*), *ra-staviti* (mj. *raz-staviti*), *i-sisati* (mj. *iz-sisati*).

Pojedine sastavine složenih riječi mogu se prenositi kao proste riječi.

349 Prema izloženim se pravilima u glavnom rastavljaju proste i složene tuđe riječi; ne razabiraju li se složenima sastavine, neka se rastavljaju kao proste.

III.

Pravopisni znaci.

350 **Naglasci** (akcenti) ´ ˝ ` ^ u svakidašnjem se pisanju bilježe samo onda, kada treba da se pokaže razlika između riječi i oblika, kojima se značenje može razabrati samo po naglasku; tako se obilježuju riječi na pr. *grâd* i *grȁd*, *pâs* i *pȁs*, *sámo* i *sàmo*, oblici na pr. *mògu* i *mȍgû*, kad se ne bi moglo drukčije znati, misli li se na pr. *grâd* (varoš) ili *grȁd* (tuča), je li *mogu* 1. lice jednine *(mògu)* ili je 3. lice množine *(mȍgû)*.

U nekim se knjigama dugi nenaglašeni samoglasnici bilježe znakom ¯; na pr. *mȍgū*, *oráčā*, *sêlā*.

Znak za genitiv množine ^ bilježi se na posljednjem slogu, i to samo onda, kada se drukčije ne bi moglo znati, misli li se upravo genitiv množine; na pr. U toj zemlji nema *junaka* (t. j. jednoga) — ali: U toj zemlji nema *junakâ* (t. j. više njih). — To se vidi iz *primjera* (t. j. jednoga) — ali: To se vidi iz *primjerâ* (t. j. više njih). — On se napokon dosjetio *molbi* (t. j. jednoj) — ali: On se napokon dosjetio *molbî* (t. j. više njih). — Nesta blaga, nesta *prijateljâ* (t. j. više njih). 351

Sasvim je nepotrebno bilježiti taj znak, kad riječ sama sobom ili u svezi s drugim riječima ne dopušta nikakve sumnje, da je genitiv množine; tako ga na pr. ne treba bilježiti u oblicima: *otaca*; mnogo *žena;* malo *prijatelja;* velikih *junaka;* dosta *vježbi;* više *riječi;* iz *razloga*, koji su nam poznati; od *dječaka,* što smo ih vidjeli; *tužbi,* za koje nijesmo znali.

Crtica - se upotrebljava:

1. u pisanju složenica: na pr. *remek-djelo, slavuj-grlo,* *Šar-planina;* vidi 171—172, 188, 198—200, 204; 352

2. u rastavljanju riječî na slogove; na pr. *go-vo-ri-ti, ov-či-ca;* vidi 340—349;

3. kad se (za naučne poslove) hoće da pokaže, od kojih je dijelova postala riječ; na pr. *plet-e, s-pasti.*

Zagrada ( ) se upotrebljava pokazujući, da se ono u riječi, što je zagrađeno, može po volji izostaviti; na pr. riječ *iguman* glasi u genitivu jednine *igum(a)na,* koje se može čitati i *igumana* i *igumna.* 353

Apostrof ’ se bilježi na onom mjestu u riječi, na kojemu je izostavljen koji glas; na pr. *Pomoz’* Bog! (mj. *Pomozi* Bog!) — *Stan’de!* (mj. *Stanide!*) 354

Ne valja bilježiti apostrof: 355

a) uz prijedloge ***k*** i ***s*** (na pr. *k’ tebi, s’ tobom*), jer tu nije ništa izostavljeno.

Što se piše na pr. *ka* gradu, *sa* sobom, tu je *a* nepostojano kao i u riječima *san — sna, dobar — dobra.*

b) uz imenični oblik ***nj;*** dakle ne valja na pr. *na nj'* već *na nj*, jer je oblik *nj* (mjesto kojega se govori i *njega*) potpun oblik;

c) ispred ***o*** ili ***a***, što je stegnuto od *ao (eo);* na pr. *reko, reka* (od *rekao*), *čuvo, čuva* (od *čuvao*), *poso, posa* (od *posao*), *debo* (od *debeo*). Ne valja pisati *rek'o, čuv'a, deb'o.*

d) u stihovima mjesto *i*, da se pokrati slog ***ije;*** ne valja dakle pisati na pr. *L'jepa* naša domovino! već: *Lijepa* naša domovino!

Znak ' bilježi se i uz samoglasno *r* u riječima na pr. *gr'oce, po'rvati se* (19), da bi se razlikovalo od suglasnoga *r* (na pr. *grom, survati*).

Točka . se bilježi:

356 1. iza rednih brojeva za razliku od glavnih; na pr. Petar Preradović rodio se 19. ožujka 1818. u Grabovnici. — Petar I. Kresimir pripada među najznatnije hrvatske kraljeve.

357 2. iza pokraćenih riječi, koje se pokraćuju ponajviše tako, da im se piše

a) samo prvo slovo; na pr. *P. P.* (Petar Preradović). *A.* (August) Šenoa, *g.* (gospodin), *o. g.* (ove godine), *o. m.* (ovoga mjeseca), *i t. d.* (i tako dalje), *t. j.* (to jest);

b) više početnih slova, ali ne smije da bude potpun slog i da se svršuje na samoglasnik; na pr. *kr.* (kraljevski), *pl.* (plemić), *mj.* (mjesto), *na pr.* (primjer), *zem.* (zemaljski), *vel. gimn.* (velika gimnazija), *razr.* (ili prema *a*) *r.* (razred);

c) prvo i posljednje slovo; na pr. *dr.* (doktor), ili prvo slovo i posljednji slog; na pr. *gđa.* (gospođa), *dra.* (doktora).

Pokraćene riječi *don, fra, prilj*, koje se tako i govore, ne pripadaju ovamo.

Pokraćenice za metričke mjere, novčane vre- 358
dnote i kemičke formule pišu se bez točke; na pr. *l* (litra), *m* (metar), *mm* (milimetar), *g* (gram), *kg* (kilogram), *K* (kruna), *D* (dinar), *p* (para), $H_2 SO_4$. — Ne meće se točka ni uz § (paragraf).

Jednačina = (znak pozajmljen iz matematike) služi 359
kao kratica mjesto riječi „jednak“, „znači“ i slično; na pr. *časi* = *časovi:* oblik časi jednak je obliku časovi (t. j. oba su nominativ množine); *patria* = *domovina:* latinska riječ patria znači hrvatski domovina.

Zvjezdica * se bilježi uz riječ (ili rečenicu), koja se 360
objašnjava ispod linije (citat). Ako je takvih citata više, mogu se bilježiti brojevi [1]) [2]). Primjer vidi na str. 4.

RJEČNIK.

BIBLIOTECA

Napomene.

1. U rječniku nema onakvih izvedenih riječi, koje se pišu kao i osnovne, od kojih su postale: tako na pr. nema riječi *djeverov*, *djeverstvo*, *djeverak*, jer se pišu kao i osnovna riječ *djever*.

2. Glagolske imenice, koje se pišu kao glagoli, od kojih su izvedene, nijesu zabilježene; tako na pr. nema riječi *čuvanje*, *oklijevanje*, jer se pišu kao i glagoli *čuvati*, *oklijevati*.

3. Složene su riječi zabilježene i onda, kada se pišu kao i proste (navlastito one, koje se pišu sa *č*, *ć*, *je*, *ije*); ne nađe li se ipak koja složenica, neka se potraži prosta riječ.

4. Nema li u rječniku koje riječi, za koju se hoće doznati, treba li joj u nastavku pisati *č* ili *ć*, neka se pogledaju nastavci pod br. 27—42 i 50—58; isp. i „Ključ“ iza rječnika.

5. Riječi se tumače (položenim slovima) redovno poradi pravopisnih potreba; a inače samo onda, kad se mjesto tuđe, neobične ili pokrajinske riječi hoće istaknuti njezina domaća, obična ili književna zamjena.

6. Što je obilježeno zvjezdicom *, neka se ne upotrebljava u književnom govoru.

7. Brojevi pokazuju članke u „Pravilima“, a pokraćenice znače:

adj.	= *adjektiv (pridjev)*
adv.	= *adverbij (prilog)*
augm.	= *augmentativno (uvećano)*
čak.	= *čakavsko narječje*
dem.	= *deminutivno (umanjeno)*
dijal.	= *dijalektički (u narječju)*
gen.	= *genitiv (2. padež)*
hip.	= *hipokoristički (od mila)*
impf.	= *imperfektivno (trajno)*
instr.	= *instrumental (7. padež)*
jed.	= *jednina*
kaj.	= *kajkavsko narječje*
kol.	= *kolektivno (zbirno)*
komp.	= *komparativ (drugi stepen)*
mn.	= *množina*
m. r.	= *muški rod*
nom.	= *nominativ (1. padež)*
perf.	= *perfektivno (trenutno)*
prijedl.	= *prijedlog*
slov.	= *slovenski*
s. r.	= *srednji rod*
vezn.	= *veznik*
ž. r.	= *ženski rod.*

A.

Abdera: Abderac, abderski; *griješkom* *Abderićanin, *abderitski
ače: ačeta *prema* at
ačiti se
Aćim
Aćo
adrapovački
Afrika: Afričanin, afrički; *pravilnije od* *Afrikanac, *afrikanski
ahar, *konjušnica*
Ajdovčina *(slov.)*
ajme
ajmeh
akademac, *sveučilišni slušač; bolje od* *akademičar
akademik, *član akademije*
ako li
akono
*akoprem, *griješkom mjesto* premda
akovče: akovčeta
Akvileja, *vidi* Oglej
Alah
alat; *dijal.* *halat
Albanija: Albanac, albanski
Aleksandar; *griješkom* *Aleksander
alfabetičan
alfabetički
aliti
Alpe: Alpinac (*protiv* 274), alpski
alva, *vidi* halva
aljkav; *dijal.* *haljkav
Aljmaš; *griješkom* *Almaš
*am, *dijal. mjesto* ham
*amajlija, *dijal. mjesto* hamajlija
ambar; *dijal.* *hambar
Amerika: Američanin, američki; *pravilnije od* *Amerikanac, *amerikanski
ametice; *dijal.* *hametice
ametom; *dijal.* *hametom
Ančica
Andrijevci: Andrijevčanin, andrijevački
Andrijevica: Andrijevčanin, andrijevički
Andrijica *prema* Andrija
anđelak: anđelka
anđelčić
Anđelija
Anđelijica *prema* Anđelija
anđeo (anđel): anđela
anđeoski
Antonijica *prema* Antonija
Antun
apostol
april, *travanj*
*aps, *dijal. mjesto* haps
*apta, *dijal. mjesto* hapta
Arabija: Arapin, arapski
Aranđelovac
Arbanija: Arbanac (Arbanas), arbanski (arbanaski)
arhanđel (arhanđeo)
arhi- *u složenicama kao* arhiepiskop, arhiđakon . . .; *griješkom* *arki-
arhiv
ariš; *dijal.* *hariš
arpadžik, *luk sijanac*
artičoka
*artija, *dijal. mjesto* hartija

Assisi: Asišanin, asiski
at; *dijal.* *hat
Atlant, *div*
Atlas, *gora*
atlas, *zbirka geografičkih karata*
august, *kolovoz*
augustinovac, *redovnik reda sv. Augustina; bolje od* *augustinac
Australija: Australac, australski
Avala, *običnije od* Havala
avlijica *prema* avlija, *ulica*
*avta, *vidi* hapta
azbučan
Azija: Azijac (Azijat), azijski
aždaha; *dijal.* *haždaha
aždaja

B.

babičiti
Babina Greda: Babogređanin, babogredski
babine, *mn. ž. r.*
Babino Polje: Babopoljac, babopoljski
bablji
baboličan
baburača
bacač
bacaljka; *gen. mn.* bacaljkî
bača, *svekar*
bačenka
bačija
Bačinci
Bačka *(dativ i lokativ* Bačkoj): Bačvanin, bački (bačvanski)
bačva
bačvarnica
Bačvice
baća, *brat*
Badljevina: Badljevac, badljevski
badnjača
badnjić
bagra; *gen. mn.* bagrî
bahat: bah(a)ta, *praska*
bahat *(adj.)*
bahnuti, *mjesto kojega se (govori i) piše i* banuti
baboriti
bahtati: bašćem
bahuljati
bajač
bajačica
bajalac: bajaoca . . .; *gen. mn.* bajalaca
Bajram, *vidi* Barjam
bajunet
Bakač
bakalać, *trgovac*
bakar: bakra
bakrač
bakrenjača
Baku (*gen.* Bakua): Bukuvac, bakuski
Balačko
balavčad
balavče: balavčeta
balčak
balsam
balega
bambadava *(adv.)*
Banat: Banaćanin, banatski
bančiti
bandijera, *zastava*
baničin
Banovina: Banovac, banovski
banuti, *vidi* bahnuti
Banja Luka (*gen.* Banje Luke; Banjaluka, *gen.* Banjaluke): Banjolučanin banjolučki
Banjska (*dativ i lokativ* Banjskoj): Banjanin, banjski

ć se piše prema *t;* metati: *mećem.*

Baranja: Baranjac, baranjski
barčica
barilče: barilčeta
Barilović
barioce: barioca; *gen. mn.* barilaca
barjačić
Barjam
*barjelo, *dijal. mjesto* barilo
bašča, *koje se govori po 26 i* bašta
baščovan
Baška: Baščanin, baščanski
baštinički
batačić
batalijun
batić
batinati
Batočina
baučak: baučka
bavljenje *prema* baviti se
bdjenje
bdjeti: bdim ... bde; bdeći; bdjeh ...; bdjev(ši); bdio, bdjela ...
Beč
bečati: bečim
Bečej
Bečkèrek
Bečmen
bećar
Bedekovčina: Bedekovčanin, bedekovčanski
bedevijče: bedevijčeta
Bednja: Bednjanin, bednjanski
beglučiti
beglučki
behar, *cvijet*
bekeljiti se
Belgija: Belgijac, belgijski
Belišće 18
Belostenec: Belostenca (*prezime* 18)
Beljak *(slov.)*
benđeluk
benediktovac, *redovnik sv. Benedikta; bolje* od *benediktinac
benetati: benećem
Beočin
Beògrad (18): Beògrađanin, beògradski
bepče: bepčeta
berač
beračica
berba; *gen. mn.* berbî
beríćet
Berisav *i* Berislav, *adj.* Berisavljev
besavjesno
besavjesnost
besavjestan: besavjesna
bescjen
bescjenje
besjeda; *gen. mn.* bẽsjêdâ
besjediti
besjednički
besjednik
besjeđenje *prema* besjediti
beskičmenjak
beskonačan
beskonačnost
beskućanik
beskućević
beskućnik
besolnica
besposličar
besposličiti
besprijekoran; *dijal.* *besprikoran
besprimjeran
bespuće
bestjelesan
bestjelesnost
besuđe
besvijesno
besvijesnost
besvijestan: besvijesna
besvjestica
beščašće

beščast
beščinje, *bezakonje*
beščovječan
beščuvstven
bešćutan
Beška: Beščanin, beški
bezakonički
bezbjedan
bezbjednost
bezbožnički
bezdjelica
bezdjetan
bezgrešan
bezgrešnost
bezjački *prema* bezjak
bezličan
bezličnost
bezmalo *(adv.)*
bezmjeran
bezmjernost
beznačajan
beznačajnik
bezočan
bezočanstvo
bezočiti
*bezodvlačno; *bolje* odmah, smjesta
bezub
bezumlje
*bezuvjetno; *bolje* svakako
bezvjerac: bèzvjêrca
bezvjeran
bèzvjêrka
bezvučan
bežičan
bibernjača
bič
bičalje
biče: bičeta, *dem. prema* bik
bičevati *i* bičovati
bičić, *dem. prema* bik *i* bič
bičji
bičkarati
bičovati *i* bičevati
biće
Bić
biglisati; *griješkom* *biljisati
bih, bi, bi, bismo, biste, bi; *griješkom* *bi *za 1. jedn., 1. i 2. mn.*
Bîhać (*gen.* Bîšća *i* Bihaća): Bišćanin, bihaćki
bijeda
bijedan; *komp.* bjedniji
bijediti
bijednica
bijednik
bijednost
bijeđenje *prema* bijediti
bijeg; *mn.* bijezi
bijel (bio): bijela . . .; *komp.* bjelji
bijelac: bijelca, *na pr. konj*
bijelac: bioca, *što i* bioce. *bjelance*
Bijela Crkva: Bjelocrkvenac, bjelocrkvenski
Bijela Stijena: Bjelòstjenac, bjelòstjenskî
bijeliti, *činiti što bijelim; drugo je* bijeljeti
bijelka
bijelonja
bijelost
bijelj: bijelja
bijeljeti: bijelim . . .; bijeljah . . .; bijeljeh . . .; bijeljev(ši); bijelio, bijeljela . . ., *postajati bijel; drugo je* bijeliti
Bijeljina
bijeljka
Bijenik
bijes; *mn.* bjesovi
bijesan; *komp.* bješnji *ili* bjesniji
bijesnica
bijesnik

bijesnost
bijest: bijesti
Bileća: Bileće 18
Bilo-gora
biljac, *običnije od* bjeljac
biljača
biljeg; *gen. mn.* bȉljêgâ
biljega; *gen. mn.* bȉljêgâ
bilješka; *gen. mn.* bilježaka *i* bilješkî
bilježiti
bilježje
bilježnički
bilježnik
*biljisati, *griješkom mjesto* biglisati
Binča *ili* Binačka Morava
bio, *vidi* bijel
bioce: bioca; *gen. mn.* bjelaca
biočug
Biograd, *ijekavski i ikavski lik* 17
biona; *gen. mn.* biònâ
Biokova *i* Biokovo
birač
biračiti
bisačci: bisačaca, *dem. prema* bisaci
biserče: biserčeta
bistijerna, *dijal. mjesto* studenac
Bistra: Bistranin, bistranski
bistrički *prema* bistrica
bistričkinja
bistroća
bistvo
Bišće, *vidi* Bihać
bivo: bivola
bivolče: bivolčeta
bivolčić
bivolski
Bizant: Bizanćanin, bizantski
bječva
bjegac: bjekca
*bjegati: *bjegam, *dijal. mjesto* bježati
bjegunac
bjegunče: bjegunčeta
bjegunica
bjel, *vrsta hrasta*
bjelača
bjelajica
bjelance: bjelanca
bjelančevina
*bjelanjak, *dijal. mjesto* bjelance
bjelasati se
Bjelasica
bjelaš
Bjelašnica
bjelava
bjeleusnast
bjelica
Bjelice
bjeličast
bjelidba; *gen. mn.* bjelidbȋ
bjelika
bjelilo
bjelilja
bjelina
bjelkast
bjelo-; *tako se pišu sve složenice, kojima je prva pola prema* bijel; *na pr.* bjelobrk, bjelodan, bjelolik, Bjelopavlić, Bjelorusi
bjeloća
bjelogoričan
Bjeloš
bjelov
Bjelòvâr: Bjelovára
bjeluce: bjeluca
bjelug
bjeluga
Bjeluš
bjeluša
bjelušast
bjelušina
bjeluška
bjelutak

bjelj
bjelja
bjeljac, *vidi* biljac
bjeljača
bjeljar
bjeljara
bjeljina, *augm. prema* bijelj
bjesnilo
bjesnoća
bjesnjeti: bjesnim . . .; bješnjah . . .; bjesnjeh . . .; bjesnjev(ši); bjesnio, bjesnjela . . .
bjesomučan
bjesovati
bjesovski
bješnjenje *prema* bjesnjeti
bježalac: bježaoca . . .; *gen. mn.* bježalaca
bježan
bježati
blaćanje *prema* blatiti
blag; *komp.* blaži
blagajnica; *griješkom* *blagajna
blagajnički
blagdan: blagdana; blag dan: blaga dne (dana)
blagočastiv
blagoća
blagodjet: blagodjeti
blagodjetan
blagohotan
blagorječiv
blagoslivljati
blagoslov
blagosloviti
blagovaonica; *griješkom* *blagovaona
Blagovijest
blagovjesnik
Blagovještenje
blašče: blaščeta
blebetati: blebećem
blečati: blečim
Bled *(slov.)*
Bledsko jezero *(slov.)*
blezgarija
blezgati
blijed; *komp.* bljeđi
blijedjeti: blijedim . . .; bljeđah . . .; blijedjeh . . .; blijedjev(ši); blijedio, blijedjela . . .
blijedost
bljeđenje *prema* blijedjeti
blijesak
blijèska; *gen. mn.* bljesákâ *i* blijèskî
blijeskati
bliješnjak
bliještati: bliještim
bliještiti
bliz(ak); *komp.* bliži
blizoća
bližnjajiv
blućenje *prema* blutiti
bluđenje *prema* bluditi
blječkati se
blječkavica
bljedica
bljedičast
bljedilo
bljedo-; *tako se pišu sve složenice, kojima je prva pola prema* blijed; *na pr.* bljedolik
bljedoća
bljedovit
bljeđahan
bljeđan
bljesnuti
blještilo
bobičav
Bočac (*gen.* Bočca): Bočanin, bočački
bočan: bočna
bočica
bočina

bočiti se
bočka
bočnjak
bodeč
bodljikav
bodljiv
Boduo: Bodula
bogac: bokca
bogaćenje *prema* bogatiti
bogatiti (se)
bogatstvo
bogme *(adv.)*
bogočašće
bogorađenje *prema* bogoraditi
Bogorodičin
Bogosav *i* Bogoslav, *adj.* Bogosavljev
bogoštovlje, *vidi* bogočašće
bogovetni; *griješkom* *bogovjetni
bogzna *(adv.)* 194
Bohinj *(slov.)*
Bohinjsko jezero *(slov.)*
bojadisaonica; *griješkom* *bojadisaona
bojažljiv
Bojica
bojnički
bojse *(adv.)*
bojske *(adv.)*
Boka: Bokelj, bokeljski
Boka kotorska: Bokokotorac, bokokotorski
bokal
bol: bola; *mn.* bolovi
bolahan
bolan: bolna
boleći
bolećica
*Boleslav, *griješkom mjesto* Boljeslav
*bolesničarka; *bolje* bolničarka
bolešljiv *je prema* bolest, *a* bolježljiv *prema* boljezan
boleština
*boležljiv *je ekav., ijekav. je* bolježljiv
*bolijest, *dijal. mjesto* bolest
bolnica
bolničar
bolničarka
bolnik
boljarka; *gen. mn.* boljarkî
Boljeslav, *adj.* Boljesavljev
boljeti: bolim . . .; boljah . . .; boljeh . . .; boljev(ši); bolio, boljela . . .
boljetica
Boljevci
boljezan: boljezni
bolježljiv *je prema* boljezan, *a* bolešljiv *prema* bolest
Boljunčica
bonik, *vidi* bolnik
borački
borić
borba; *gen. mn.* borbî
borilac: borioca . . .; *gen. mn.* borilaca
Borneo (*gen.* Borneja): Bornejac, bornejski
borovičan
borovička
Borovlje *(mn. ž. r., slov.)*: Borovac, borovski
bosilak: bosioka
bosiljak: bosiljka
Bosiljevo
*bosiok, *griješkom mjesto* bo ilak
Bosna: Bosanac (Bošnjak, Bošnjanin), bosanski (bošnjački)
bosoća
bostančić
bošča
*botaničar; *bolje* botanik
Bovec (*slov.*, *gen.* Bovca): Bovčanin, bovački
Bović
Božić

Zvučni pred bezvučnim postaje bezvučni; nadpis: *natpis.*

božićevati *i* božićovati
božićni
Božjakovina: Božjakovac, božjakovski
Božji
brač, *berač*
Brač
bračan
Bračevci
brâče: brâčâ, *vinova komina*
brâče: brâčeta, *hip. od* brat
braća
braćenje *prema* bratiti
bradavičav
bradavičica
Brajilo
braminac, *štovatelj Bramin; bolje od* *bramanac
branič
Braničevo
branilac: branioca . . .; *gen. mn.* branilaca
Brašančevo
bratična
bratičina
bratić
brâtjenac: brâtjênca; *gen. mn.* brâtjenâcâ
bratoubica
bratoubistvo
bratski
bratstvo
bratučed
bratučeda
bravče: bravčeta
bravlji
brazda; *gen. mn.* brazdî
Brazilija: Brazilac, brazilski
bražđenje *prema* brazditi
brbljati
brčić
brčina
brčiti
brčji
brčkati
brčkavica
Brčko (*gen.* Brčkoga): Brčanin, brčki
Brdovec (*kaj.*, *gen.* Brdovca): Brdovčanin, brdovački
brdski
brđanin
brđanka; *gen. mn.* brđankî
brečati: brečim
bred
Bregalnica
Bregana
Bregava
bregovit *prema* brijeg
brektati: brekćem
breme
brenčati: brenčim
breskva; *gen. mn.* bresaka *i* breskvî
Brestačje
brestov *prema* brijest
brestovača
breščić, *dem. prema* brijeg
breza
brezić
Brezje
brezovača
Brezovica: Brezovčanin, brezovički
Brežice, *mn. ž. r. (slov.)*
brežina *prema* brijeg
brežuljast
brglijez
bričiti
bridjeti: bridim . . .; briđah . . .; bridjeh . . .; bridjev(ši); bridio, bridjela . . .
briđenje *prema* bridjeti
brijač
brijačica, *koja brije* (*prema* brijač); *drugo je* brijaćica

Bezvučni pred zvučnim postaje zvučni; sbor: *zbor*.

brijačnica
brijaći, *na pr.* brijaći *sapun*
brijaćica, *zamjena pridjevu* brijaći, *na pr. britva* brijaćica, *kao* brijaća *britva; drugo je* brijačica
brijeg; *mn.* bregovi
brijest; *mn.* brijestovi
briješće
briježak, *dem. prema* brijeg; *gen. mn.* brîježâkâ
briježan
brinuće
Brinje, *jed. s. r.*
Brioni
Brionski otoci
Brist (18): Brišćanin, briski
brkljoč
brnača
Brno: Brnjanin, brnski
broć
broćast
broćika
broćiti
Broćno: Broćnjanin, broćanski
Brod: Brođanin, brodski
brodarče: brodarčeta
brodljiv
Brod-Moravice: Brod-Moravčanin, brod-moravički
Brod na Kupi: Brođanin, brodski
brojač
brojati *i* brojiti: brojim
bršćenje *prema* brstiti
brusionica; *griješkom* *brusiona
Bruvno: Bruvnjanin, bruvanski
brz; *komp.* brži
brzić
brzoća
brzorek
brzoreka
bubreg
bubreščić
Buč
buča; *drugo je* buća
bučad *prema* budija
bučan
bučati: bučim
buče: bučeta, *dem. od* budija
bučica, *dem. od* buča
bučići; *jed.* buče
bučiti, *činiti buku; drugo je* bućiti (se)
Bučnica
buć, *kosa na glavi zamršena*
buća, *gvozdena kugla za gimnastiku; drugo je* buča
bućati se *prema* buća
bućav, *čupav*
bućica, *dem. prema* buća
bućiti se, *kao nadimati se; drugo je* bučiti
bućkalo
bućkati
bućkuriš
bućnuti, *perf. prema impf.* bućkati
bućoglav
Budački: Budačkoga
budinac, *štovatelj Budin; bolje od* *budist
budionik
Budinščina (*prema* Budinski; *griješkom* *Budinšćina): Budinščanin, budinščanski
Budisav *i* Budislav, *adj.* Budisavljev
budući
budući da
budućnost
Budva: Budljanin, budljanski
budža, *batina*; *drugo je* buđa
budžak, *ugao, kut*
budžati se
buđ *ili* buđa, *plijesan; drugo je* budža
bugačica
Bug rče: Bugarčeta

buha
buhač
buhara
buhav
buhavan
bukač
bukača, *sova*
bukćenje *prema* buktjeti
bukoč
bukovača
Bukovina: Bukovac, bukovski
buktjeti: buktim . . .; bukćah . . .; buktjeh . . .; buktjev(ši); buktio, buktjela . . .
Bukurešt (*griješkom* *Bukarešt): Bukurešćanin, bukureški
bukvić
bulažnjenje *prema* bulazniti
bulumać
bulješ; *gen. mn.* bŭljêšâ
buljiti
bumbača, *vidi* bočka
bunarčić
Bunić
bunište *i* bunjište
buntovnički
Bunjevac: Bùnjêvca . . .; *mn.* Bùnjêvci: Bùnjevâcâ . . .
bunjevački
Bùnjêvka
bunjište *i* bunište
burgijica *prema* burgija
buržoazija: buržoaski
burundžuk
Busovača
buzdohan *i* buzdovan

C.

carevati *i* carovati
carević
caričin
carić
Carigrad: Carigrađanin, carigradski
carovati *i* carevati
*cavtjeti, *dijal. mjesto* cvatjeti *ili* cvjetati
ceh; *dijal.* *cej
Celovec (*slov.*, *gen.* Celovca): Celovčanin, celovački
Cerić
ceriti se
Cerje: Ceranin, cerski
Cerknica *(slov.)*
Cerkničko jezero *(slov.)*
Cerna: Cernjanin, cernjanski
cerovnjača
Cesar-grad
Cetin-grad
Cetina, *voda*
Cetinje *(jed. s. r.)*: Cetinjanin, cetinjski
cić
ciča
cičati: cičam
cići (ciknuti): ciknem
ciganče: cigančeta
cigančica
cigančiti
ciglovetni *u svezi:* cigli ciglovetni
*cijeć, *cijeća; *griješkom* *cjeć; *dijal. mjesto* radi, poradi, zaradi
cijediti
cijeđ: cijeđa
cijeđenje *prema* cijediti
cijel, *vidi* cio
cijelac: cijelca
cijelost
*cijelj, *griješkom mjesto* cilj
cijeljeti: cijelim . . .; cijeljah . . .; cijeljeh . . .; cijeljev(ši); cijelio, cijeljela . . .

d, t se pišu ispred *s: gradski, bratski.*

cijen; *komp.* cjenji
cijena
cijenac; *gen. mn.* cȉjenâcâ
cijenan: cijena; *komp.* cjenji
cijene *(adv.); komp* cjenje
cijeniti
cijep; *mn.* cjepovi
cijepac; *gen. mn.* cȉjepâcâ
cijepalac: cijepaoca . . .; *gen. mn.* cijepalaca
cijepati
cijepiti
cijepljenje
cijetka; *gen. mn.* cȉjedâkâ
cijev
Cijevna
ciktati: cikćem
cilj; *griješkom* *cijelj
cio (cijel): cijela
cjedilo
cjediljka
cjedina; *običnije* cjedište
cjeđenik
cjelcat *u svezi:* cijel cjelcat
cjelica
cjelina
cjeliv, *cjelov*
cjelivaći
cjelivati: cjelivam
cjelo-; *tako se pišu sve složenice, kojima je prva pola prema* cio: cijela; *na pr.* cjelokup
cjeloća
cjelov
cjelovati
cjelovit
cjelovitost
cjelunuti
cjenik
cjenoća
cjenje, *adv. prema* cijene
cjenjkati se
cjepač
cjepački *(adv.)*
cjepak: cjepka *(adj.)*
cjepalo
cjepanica
cjepčica
cjepidlačiti
cjepidlački
cjepidlaka
cjepika
cjepivo
cjepka; *gen. mn.* cjepaka *i* cjepki
cjepkati
cjepljiv
cjepnuti
cjepotak
cjepotina
cjepotka
cjeriti se, *vidi* ceriti se
cjevanica
cjevast
cjevaš
cjevčica, *dem. od* cijev
cjevčina, *augm. od* cijev
cjevnjača
cjevnjak
ckiljeti: ckilim
*cmiljeti, *dijal. mjesto* cviljeti
cmokati: cmokam
cokotati: cokoćem
crći (crknuti): crknem
crepar
crepara
crepić
crepina
crepovlje
crepulja
Crês: Crešanin, creski
crevar
crevlja

crevljar
crijep; *mn.* crepovi
crijeplje
crijepnja; *gen. mn.* crepánjâ *i* crijèpnjî
crijevan: crijevna
crijevce; *gen. mn.* crevácâ
crijevo
Crikvenica *(čak.)* 18
crkva; *gen. mn.* crkvî
crljen
crljénac
crljenica
crljeniti, *činiti što crljenim; drugo je* crljenjeti
crljênka; *gen. mn.* crljênkî
crljênko
crljenjeti: crljenim . . .; crljenjah . . .; crljenjeh . . .; crljenjev(ši); crljenio, crljenjela . . ., *postajati crljen; drugo je* crljeniti
crmpurast
Crna gora, *planina*
Crna Gora, *zemlja:* Crnogorac, crnogorski
crnčić
crniti, *činiti što crnim; drugo je* crnjeti
crnoća
Crnogorče: Crnogorčeta
crnogoričan
Crno more: Crnomorac, crnomorski
crnjenje *prema* crniti *i* crnjeti
crnjeti: crnim . . .; crnjah . . .; crnjeh . . .; crnjev(ši); crnio, crnjela . . ., *postajati crn; drugo je* crniti
crnjka
crnjkast
crpenje *prema* crpsti
crpsti: crpem . . . crpu; crpao, crpla . . .; crpen; *griješkom* *crpiti: *crpim . . . *crpe; *crpio, *crpila . . .; *crpljen
crtač
crtež
Crvać
crvembrk
crvemperka; *gen. mn.* crvemperaka *i* crvemperâ
crvendać
crveniti, *činiti što crvenim; drugo je* crvenjeti
crvenjenje *prema* crveniti *i* crvenjeti
crvenjeti: crvenim . . .; crvenjah . . .; crvenjeh . . .; crvenjev(ši); crvenio, crvenjela . . ., *postajati crven; drugo je* crveniti
crvić
crvljiv
crvotoč: crvotoči
crvotočina
*ctjeti, *dijal. mjesto* cvjetati
cubaljka; *gen. mn.* cubaljkî
curenje *prema* curiti
curičica
curiti
cvatjeti: cvatim . . .; cvatjev(ši); cvatio cvatjela . . .
cvijeće
cvi,eliti
cvijeljati
cvijet; *mn.* cvjetovi
Cvijeta
cvijetak; *gen. mn.* cvîjetâkâ
Cvijeti
Cvijica
cvil; *dijal.* *cvijel
cvilidreta
cviljenje *prema* cviljeti
cviljeti: cvilim . . .; cviljah . . .; cviljeh . . .; cviljev(ši); cvilio, cviljela . . .
cvjetača
cvjetan: cvjetna
Cvjetan
Cvjetana

Instrumental jednine: *noću, moću, smrću.*

cvjetar
cvjetarica
cvjetaričin
cvjetast
Cvjetašin
cvjetati
cvjetić, *dem. prema* cvijet
Cvjetimir
cvjetište
Cvjetko
Cvjetnica
cvjetnjak
Cvjetonosije
cvjetonja
Cvjetoš
cvjetoša
cvjetulja
cvjetunica
cvokotati: cvokoćem
cvrčak
cvrčati: cvrčim
cvrčež
cvrće
cvrénje *prema* cvrijeti
cvrijeti: cvrem ... cvru; cvr'o: cvrla ...
cvrkutati: cvrkućem

č.

ča, *pokraćeno mjesto* čiča
čabar
Čabar: Čabranin, čabarski
čabrenik
čabrenjak
čabričica
čabrić
Čabulja
čačak: čačka
Čačak (*gen.* Čačka): Čačanin, čačački
čačkalica
čačkati
čaditi *prema* čađ, čađa
čador
čađ: čađi; *instr. jed.* čađu
čađa
*čafran, *dijal. mjesto* šafran
čágalj: čáglja, *čačak*
čȁgalj: čȁgalja, *zvjerka*
Čaglić
čagrljati
čagrtaljka; *gen. mn.* čagrtaljkī
čagrtati: čagrćem
čahura
čaj
čajati: čajem
Čajniče, *jed. s. r.*
čak
čakavac
*čakavački; *bolje* čakavski
čaklja
Čakovac
čakšire *(mn. ž. r.), nogavice*
čaktar *i* čaktor
čalabrcati: čalabrcam
čalabrčak: čalabrčka
čalabrknuti
čalakati *i* čalekati se
čalma; *gen. mn.* čalama *i* čalmī
Čalma: Čalmljanin, čalmljanski
čama
čamac
čamalica
čamati: čamam
čaminjati: čaminjam
čamiti
čamotinja
čamunjati
Čanad (*gen.* Čaȁnada): Čanađanin, čanadski

čanak, *zdjela*
čančar, *zdjelar*
čančara, *kornjača*
čandrljiv
čangrizati: čangrizam
čankoliz
čapak: čapka
čaplja
čaponjak
čaporak: čaporka
čar, *prema kojemu je i* čarati . . .; *drugo je* ćar
čaralac: čaraoca . . .; *gen. mn.* čaralaca
čarapa
čaratan
čarati
čardačić
čardački
čardak
čarkati, *dirati u vatru;* čarkati se, *mali boj biti; drugo je* ćarkati
čarnuti (se)
čaroban
čarobija
čarobnica
čarojica
čarolija
čarovan
čaršav
čaršija, *trg*
čas
časak
časiti
Časlav
časlovac
časnički
časnik
*časomičan, *griješkom mjesto* časovit
časopis
časovit
časovnik
čast
častan: časna
častiti
čaša
čašćenje *prema* častiti
čaška
čatac: čaca . . .; *gen. mn.* čataca
Čataldža
čatati *i* čatiti, *čitati*
Čatež: Čateža *(slov.)*
čatma, *pleter*
čatrnja, *bunar*
čauš
čavao: čavla . . .; *gen. mn.* čavala
čavčica
čavčji
čavka; *gen. mn.* čavkî
Čavle: Čavljanin, čavljanski
čavlić
čavrljati
čavrzgati
čazba; *gen. mn.* čazbî
čazbina
Čazma: Čazmljanin, čazamskî
čečati: čečim, *čučati*
čečica, *dem. prema* četka
čečnuti, *čučnuti*
Čedad *(slov.)*
čedan
čedance: čedanceta
čednost
čedo
Čedomil
čedoubistvo
čega (česa), *gen. od* što
čegović
čegrst: čegrsti
čegrtaljka; *gen. mn.* čegrtaljkî
čegrtati: čegrćem
čegrtuša
Čeh; *adj.* češki

Složeni se prilozi pišu zajedno: *doduše.*

čehati: čeham
čehno, *česno*
čehnuti
Čeho-Slovačka: Čeho-Slovak, čeho-slovački
Čehotina
čehulja
ček, *u bankarstvu*
čekač
čekalac: čekaoca . . .; *gen. mn.* čekalaca
čekalica
čekalo
čekati
čeketalo
čeketati: čekećem
čekić
čekinja, *četina*
čekljun
čekrk
čektalo
*čela, *dijal. mjesto* pčela
čelebija, *gospodičić*
čelenka; *gen. mn.* čelenaka *i* čelenkî
čeličan
čeličiti
čelik
čèlo; *drugo je* ćélo
čelopek
čelovođa
čeljace: čeljaceta
čeljad: čeljadi
čeljade: čeljadeta
čeljuska; *gen. mn.* čeljustaka *i* čeljuskî
čeljust
čemer, *otrov, jed; drugo je* ćemer
čemeran
čemerika
Čemernica
čemin
čempres
čemu, *dativ i lokativ od* što
čengel, *grozdena kuka*
čeoce: čeoca (*dem. od* čelo); *gen. mn.* čelaca
čeona, *glavnica*
čeoni: čeona *prema* čelo
čeonik
čep
čepati: čepam (čepljem)
čeperak
čepić
Čepić
Čepićko jèzero
Čepin
čepiti se
čepkati: čepkam
čepljuskati: čepljuskam
čepnuti
čeprkati: čeprkam
čeprljati
čepukati: čepukam
čereg, *četvrt*
čerenac
Čerević
čereviz
čerga; *gen. mn.* čergî
čerjen; *gen. mn.* čȅrjēnâ
Čerkez: čerkeski
*čerpić, *griješkom mjesto* ćerpič
čerupati: čerupam
Červinjan *(slov.)*
česalo
česa; *bolje* čega
česan: česna, *česno i češnjak*
česati: češem
česma, *vrelo; drugo je* ćesma
česmina; *dijal.* *česvina
česnica
*česnik; *bolje* razlomak: razlomka
česno
česov, *kakav*
čest: česta *(adj.); komp.* češći

Uz ***nj***, ***k*** i ***s*** ne piše se apostrof.

čest: česti
česta
čestan: česna
čestica
čestina
čestit
čestitalac: čestitaoca . . .; *gen. mn.* čestitalaca
čestitati
čestitka
često; *komp.* češće
čestoput; *ali* često puta (puti)
*česvina, *dijal. mjesto* česmina
češagija, *česalo*
češalj
češanj: češnja
češer
Češka; *griješkom* *Česka
češki; *griješkom* *češki
češljaonica; *griješkom* * češljaona
češljati
češljić
češljika
češljuga
češljugar
češljugarka; *gen. mn.* češljugarkî
češnjak
četa
četina
četinjača
četiri
četirista; *ali* četiri stotine, *griješkom* *četiri sto
četka
četkati
četnik
četovati
četovođa
četrdeset
četrnaest; *dijal.* *četrnajst
četrun
četruna
četvoran
četvori
četvorica
četvorina
četvorka; *gen. mn.* četvorkî
četvorocjepan
četvoronoške
četvrt: četvrti
četvrtača
četvŕtak: četvŕtka *četvrti dan u nedjelji*
četvŕtâk: četvrtáka, *konj od četiri godine*
četvrtalj
četvrti
četvrtinka
Čevljanovići
čevrljati, *vidi* čavrljati
čevrljuga, *ševa*
čeznuće
čeznuti
čežnja
čibučić
čibučina
čibuk
čibuljica
*čič, *dijal. mj.* cič
čiča
čičak
Čičavica
Čiče, *jed. s. r.*
čičimak
čičkati
čičoka
Čigota
čigov, *čiji*
čigra
*čijati, *dijal. mjesto* čehati
čiji
čijigod, čijegagod . . .; *ali* čiji mu drago; *vidi* 210

Tuđe ***i-a*** u nas je ***ija***: *dijalekt.*

*

čika
čïkati: čikam
čiko, *stric*
Čikola
čikoš
čikov
čil: čila
čilaš
čiljeti: čilim . .; čiljah . . .; čiljeh . . .; čiljev(ši); čilio, čiljela . . .
čim, *instr. od* što
*čimbenik, *griješkom mjesto* činilac
čimkati: čimkam
čimpanza
čini, *mn. ž. r.*
činija, *zdjela*
činijica *prema* činija
činilac: činioca . .; *gen. mn.* činilaca
činiti
činovničić
činovnički
činovnik
činjenica
činjenje *prema* činiti
čio, *vidi* čil
čioda
čiopa
Čiovo, *mjesto* Čihovo (18)
čipav
čipčica
čipka
čipkaći, *čim se čipka, na pr.* čipkaća *igla*
čipkati
čir
čirak: čiraka, *svijetnjak*
čisaonica
čislo
čist; *komp.* čistiji, *griješkom* *čišći
čistikuća
čistilac: čistioca . . .; *gen. mn.* čistilaca
čistilište
čistina
čistionica; *griješkom* *čistiona
čistiti
čistoća
čistota
čistunac
čistunstvo
čišćenje *prema* čistiti
čitač
čitak: čitka
čitalac: čitaoca . . .; *gen. mn.* čitalaca
čitan a
čitaonica; *griješkom* *čitaona
čitatelj
čitati
čitav
čitluk, *poljsko dobro, imanje*
čitljiv
čitula
čivija, *klin*
čivijica *prema* čivija
*čivit
*čivo, *dijal. mjesto* tkivo
čizma; *dijal.* *čižma
čižak: čiška
čkakljati; *običnije* škakljati
čkalj, *čičak*
član
članak
člančić
člankovit
človiti
čoban(in)
čobančad
čobanče: čobančeta
*čoek, *dijal. mjesto* čovjek
čoha; *dijal.* *čoja
*čokanj, *dijal. mjesto* kočanj
čokoće, *kol. prema* čokot
čokot
čom, *zamotuljak na pr. duhana*

čopor
čorba, *juha*; *gen. mn.* čorbî
čorda, *krdo*; *gen. mn.* čordî; *drugo je* ćorda
čoroje, *jed. m. r.*
Čortanovci
Čovići
čovječac
čovječan
čovječanstvo
čovječić
čovječina
čovječji
čovječki
čovječnost
čovječuljak
čovjek
čovještvo
čpag, *špag, džep*
*črez, *dijal. mjesto* kroz
*črknja, *dijal. mjesto* zarez
Črnomelj (*slov., gen.* Črnomlja): Črnomljanin, črnomaljski
čubar
čubrast
čučanj: čučnja
čučati: čučim; *drugo je* ćućati, *koje se govori samo složeno, na pr.* išćućati
Čučerje: Čučerac, čučerski
čučnuti
čudak
čudan
čudesan, *čudan*
čudika
čuditi se
čudnovat
čudo
čudotvorac
čuđenje *prema* čuditi se
čukalj: čuklja, *kuka*
čuknuti
čukumbaba
čukundjed
čûla. *u koga su malene uši*
čúla, *vrsta igre*; *drugo je* ćula
*čulo, *osjetilo*
čuma, *kuga*; *drugo je* ćuma
čun
čunak
čunčić
*čunj *i izvedene; bolje* stožac
čup
čupa
čupati
čupav
čupavac
čuperak
čupica
čupkati
*čustvo, *griješkom mjesto* čuvstvo
čušljav, *čupav; drugo je* ćuslav
čuti
čutura
čuvač
čuvalac: čuvaoca . . .; *gen. mn.* čuvalaca
čuvar
čuvarica
čuvarkuća
čuvati
čuven
čuvenje
čuvida
čuvstven
čuvstvo; *griješkom* *čustvo *i* *ćustvo
čuvstvovati
čvakati: čvakam
čvalikati: čvaličem
čvarak
čvariti
čvor
čvorak
čvornat

U komparativu je uvijek *je*; bijedan: *bjedniji*.

čvornovit
čvoruga
čvorugav
*čvrčak, *dijal. mjesto* cvrčak
*čvrčati, *dijal. mjesto* cvrčati
čvŕkati: čvrkam
čvrknuti
čvrljak, *čvorak*
Čvŕsnica
čvrsnuti
čvrst; *komp.* čvŕšći
čvrstoća

Ć.

ća
ćaba
ćaća
ćaćko
ćahnut *i* ćaknut
ćako
ćapiti
ćaporak, *čuperak*
ćar, *trgovina (turski); drugo je* čar
ćariti *prema* ćar, *trgovati*
ćarkati, *1. ćariti, 2. ćarlijati; drugo je* čarkati
ćarlijati
ćaskati
ćata *ili* ćato, *pisar*
ćaušak: ćauška, *ćuška*
ćebe: ćebeta
*ćedan, *dijal. mjesto* *tjedan, *koje vidi*
ćef, *volja*
Ćeklići
ćela
ćelav
ćelibar, *jantar*
ćelija
ćelijica *prema* ćelija
ćélo, *ćelav čovjek; drugo je* čèlo
ćelonja
ćemer, *svod, pojas; drugo je* čemer
ćenar
ćepica, *kapica*
ćepurkati: ćepurkam
*ćerati, *dijal. mjesto* tjerati
ćereće *(jed. s. r.):* ćereća
ćeretati: ćeretam
*ćerka, *dijal. mjesto* kćerka
ćerpič
ćesa, *kesa*
ćesar, *bolje* cesar
ćesma, *šupljika; drugo je* česma
ćevap, *pečak*
ćevapčić
ćevkati: ćevkam
*ći, *dijal. mjesto* kći
Ćić
Ćićarija
ćifta *i* ćivta, *trgovac*
ćiler, *kiljer, kućerak*
ćilim, *sag*
ćilimčić
ćilit, *katanac, lokot*
ćiribar, *vidi* ćelibar
ćirija, *kirija*
Ćiril
ćirilica
Ćirilo
ćirilovica
ćirilovski
ćirilski
Ćiro
Ćitap, *Sveto Pismo muhamedovcima (Koran)*
ćivot
ćivta *i* ćifta, *trgovac*
ćohati se: ćoham se

Genitiv množine: *sviju*, ali: *svih.*

ćopiti
ćor, *ćorav*, *na pr.* ćor-Božo, ćor-sokak
ćorav
ćorda, *sablja*; *drugo je* čorda
ćoro
ćosa
ćoso
ćošak, *ugao*
ćozot
ćuba, *kukma*
ćubast
ćućenje *prema* ćutjeti
ćućurin
ćud
ćudati se
ćudljiv
ćudoredan
ćudoređe
ćudovit, *ćudljiv*
ćuh
ćuhnuti
ćuk
ćukati: ćučem
ćukati: ćukam, *govorkati*
ćuknuti
ćúla, *kijača; drugo je* čula
ćulati se
ćuliti
ćuma, *čuperak, hrpica; drugo je* čuma
ćup
ćupa, *krčag; drugo je* čupa
ćupić
ćuprija, *most*
Ćuprija
ćuprijica *prema* ćuprija
ćurá, *pura*
ćurad
ćûrak: ćurka, *kožuh*
ćúrak: ćurka, *puran*
ćuran
ćurče: ćurčeta, *dem. prema* ćurak
ćurčija, *krznar*
ćurčji *prema* ćúrak
ćurdija, *kožuh*
ćurdijica *prema* ćurdija
ćurići; *jed.* ćurče
ćuriti
ćurka, *pura*
ćurlika
ćurlikati: ćurličem
ćurliti
ćuskija, *poluga ozib*
ćuslav, *ošišan do glave; drugo je* čušljav
*ćustvo, *griješkom mjesto* čuvstvo
ćušati, *čuškati*
ćúšiti, *lahoriti*
ćûšiti, *zaušiti*
ćuška
ćuškati
ćušnuti
ćut: ćuti
ćutati: ćutim
ćutilo, *ćut*
ćutjeti: ćutim . . .; ćućah . . .; ćutjeh . . .; ćutjev ši); ćutio, ćutjela . . .
ćutkati
ćutke
ćutljiv
*ćuv, *dijal. mjesto* ćuh
ćužiti

D.

dabógme *i* dabome *(adv.)*
daća
daće *prema* dati
dah
dahija
dahnuti; *dijal.* *danuti

Govori se i piše: *lak(o)*, *mel(o)*.

dahtati: daščem
daidža, *ujak*
dajbar *(adv.)*
dajbudi *(adv.)*
dakako *(adv.)*
dalak: dalka
*dalečina, *griješkom mjesto* daljina
da li
Dalmacija: Dalmatinac, dalmatinski
dalji, *komp. od* dalek *i* daljni
daljni: daljna . . ., *udoljen; komp.* dalji
Damask: Damaštanin, damaštanski
Dančul
dandanas *(adv.)*
Daničić
Danilov grad: Danilograđanin, danilogradski
daninoć, *biljka*
dano *(vezn.)*
danü, *nuder*
*danuti, *dijal. mjesto* dahnuti
*dapače; *bolje* pače, pa i, štaviše
*darežljiv, *dijal. mjesto* podašan, podatljiv
*darežljivo t, *dijal. mjesto* podašnost
darivalac: darivaoca . . .; *gen. mn.* darivalaca
darmar
daščan
daščara
daščica, *koje glasi po* 26 *i* daštica
daščurina
dašlo
davač
davalac: davaoca . . .; *gen. mn.* davalaca
daždic
daždjeti: daždim . . .; daždah . . .; daždjeh . . .; daždjev(ši); daždio, daždjela . . .
dažđenje *prema* daždjeti
dažnjak
debeliti, *činiti debelim*
debeljeti: debelim . . .; debeljah . . .; debeljeh . . .; debeljev(ši); debelio, debeljela . . ., *postajati debeo*
debeo: debela
decembar, *prosinac*
Deč
Dečani
dečko, *običnije nego* dječko
de(r) *piše se zajedno s glagolom; na pr.* pogledajde(r), izađide(r), hajdede 217
dede(r)
Dedeagač
dederte
*dekembar, *bolje* decembar
dela, *dede*
delate
delinski *prema* delija
Delnice (18), *mn. ž. r.*
denjak: denjka, *svežanj*
derač
deračina
derčad
derče: derčeta
derež: dereža
derište: derišteta
dernuti
dernjava
dervečiti se
Derventa
derviš; *griješkom* *drviš
desetača
desetačka
desetičan
Desinić
despotstvo
dešnjak
dete *(uzvik)*
deva, *kamila; drugo je* djeva
devetati: devetam

Piše se: *umr'o, satr'o, su'ržica.*

devetnaest; *dijal.* *devetnajst
Devin *(slov.)*
dičan
dičiti
dići (dignuti): dignem
*didaktičar; *bolje* didaktik
dihati: dišem
*dijalektičar; *bolje* dijalektik
dijel, *vidi* dio
dijelac: dijelca, *djelilac*
dijelak: dijelka, *dem. od* dio
dijelan
dijeliti
*dijelom — *dijelom, *griješkom mjesto koje* — koje
dijeljenje *prema* dijeliti
dijete: djeteta . . .; *mn.* djeca
dijetiti se
dijevati, *impf. prema perf.* djeti
dilberče: dilberčeta
Dilj-gora
dimljiv
dimnjačar; *griješkom* *dimnjičar
dinarčić
dio (dijel): dijela . . .; *mn.* dijelovi
dioba; *gen. mn.* dìòbâ
dionica
dioničar
dionički
dioništvo
diploma: diplomatski
dirljiv
Divača
Divić-grad
divljač
divljačan
divljačina
divljačiti se
divljački
divljaštvo
divlji; *dijal.* *divji
divolijeska
Divoselo: Divoselac, divoselski
djeca
dječački
dječak
dječarac
dječica
dječina
dječinji *prema* djeca; djetinji *prema* dijete
dječji
dječko; *običnije* dečko
dječurlija
djed
djédo, *hip. prema* djed
djedovac
djedovski
djéko, *djedo*
djelatan
djelatelj
djelati
djelatnik
djelatnost
djèlce: djelca, *dem. prema* djelo
djelić, *dem. prema* dio: dijela
djelidba; *gen. mn.* djelidbî
djelilac: djelioca . . .; *gen. mn.* djelilaca
djelilo
djelimice
djelište
djelo; *gen. mn.* djêlâ
djelo-: *tako se pišu sve složenice, kojima je prva pola prema* djelo; *na pr.* djelotvoran
*djelokrug; *bolje* područje
djelomice
djelovan
djelovati
djeljač
djeljača
djeljaonica

djeljati
djeljenik
djeljiv
djeljivost
djeljkati
djenuti
djesti, *vidi* djeti
djéšo, *hip. prema* djever
djetao: djetla
djeteći
djetelina
djetence: djetenceta
djetešce: djetešceta
djetetina, *augm. prema* dijete
djeti (djesti): djenem (djedem) . . .; djeh, djedoh (djenuh) . . .; djêvši, djenuvši); dio: djela . . .; djeven
djetić
djetićak
Djetinci, *mn. m. r.*
djetinjarija
djetinjast
djetinje, *mn. ž. r.*
djetinji *prema* dijete; dječinji *prema* djeca
djetinjiti
djetinjski
djetinjstvo
djetlić
djêva, *djevica gen. mn.* djêvâ; djéva *hip. prema* djevojka; *drugo je* deva
djevenica
djeveničar
djevenje
djever
djeveričić
djeverična
djeverić
djeverivati
djeveruša
djevica
djevičanski
djevičanstvo
djevojački
djevojaštvo
djevojče: djevojčeta
djevojčica
djevojčin
djevojčiti
djevojčura
djevojka; *gen. mn.* djevojaka *i* djevojkî
djevovati
dlačan: dlačna *prema* dlaka
dlačica
dlijece (*hip. prema* dlijeto): dlijeca; *gen. mn.* dljetácâ
dljetast *prema* dlijeto
dlijeto
dnevničar
do: dola
dob: dobi *znači das Alter, aetas, na pr. koje si dobi? (koliko ti je godina?)*
doba *(ne sklanja se) znači die Zeit, tempus, na pr. u staro doba*
dobavljač
dobiće
dobijeliti
dobivalac: dobivaoca . . .; *gen. mn.* dobivalaca
dobjeći: dobjegnem
dobjegalac: dobjegaoca . . .; *gen. mn.* dobjegalaca
dobjeglica
dobježati
doboljeti
dobrahan
dobričak
dobričav
dobričica
dobričina
dobrić, *čir*
Dobrinj, *selo na Krku*

Govori se i piše: *gdje, ovdje, ondje, svagdje.*

Dobrinja, *selo u Srbiji*
Dobrljin
Dobrna *(slov.)*
dobročinac
dobročinstvo
dobroća
dobroćud
dobrodjéva, *cvijet*
Dobrosav *i* Dobroslav, *adj.* Dobrosavljev
dobrosrećan
docijepiti
docjepljivati
docniti
docnolègalac: docnolègaoca . . .; *gen. mn.* docnolègalâcâ
docnjenje *prema* docniti
dočarati
dočaravati
doček
dočekati
dočekivalac: dočekivaoca . . .; *gen. mn.* dočekivalaca
dočekivati
dočekljiv
dočepati (se)
dočeti: dočnem; *griješkom* *dočmem
dočić, *dem. prema* do: dola
*dočim, *griješkom mjesto* dok
dočuti
dočuvati
doći: dođem
*dodijeliti; *bolje* pridijeliti
dodijevati
dodjenuti se
dodjesti se
dodjeti se
dodno *(prijedl.)*
dodrijeti: dodrem; dodr'o, dodrla . . .
doduše *(adv.)*
događaj; *griješkom* *događaj
dogod *(vezn.)*
dogorijevati
dogorjeti
dograđivati
dogrdjeti
dòhititi, *dohvatiti*
dohítjeti, *doći hiteći*
dohodak: dohotka
dohoditi
dohraniti
dohranjivati
dohvaćati; *dijal.* *dofaćati
dohvatati; *dijal.* *dofatati
dohvatiti; *dijal.* *dofatiti
doimati se; *griješkom* *dojimati se
doista *(adv.)*
doisto *(adv.)*
dojača
dojahati
dojahivati
dojako *(adv.)*
Dojčin
dojenče: dojenčeta
doježdivati *prema* dojezditi
*dojimati se, *griješkom mjesto* doimati se.
dojmiti se
dokad(a) *(adv.)*
doklegod 226
doklegođ(e) 226
dokolan: dokolna (dokona)
dokoljenica
dokončati
dokrajčiti
dokročiti
dokučiti
dokučivati
dokučljiv
dokud(a) *(adv.)*
dolac: doca . . .; *gen. mn.* dolaca
*dolenka, *dijal. mjesto* doljanka
*dolenjak, *dijal. mjesto* doljanin

Velikim se slovom piše: *Bog, Božji.*

Dolenjska (*slov.* Dolenjsko): Dolenjac, dolenjski
doletjeti
doli *(vezn.)*
*doličan; *bolje* pristao: pristala
dolijetati
dolijevati *i* dolivati
dolje
dòljevak: dòljêvka . . .; *gen. mn.* dòljevâkâ
*doljni: *doljnoga . . .; *bolje* donji: donjega
domaća
domaći
domaći (domaknuti): domaknem
domaćica
domaćičin
domaćin
domaćiti
domahati
domahivati
domala *(adv.)*
domalo *(adv.)*
domiljeti
dominikovac, *redovnik sv. Dominika; bolje od* *dominikanac
domišljanka; *gen. mn.* domišljanki
*domjenak, *rđavo mjesto* razgovor
domljeti
*domoći se: domognem se, *rđavo mjesto* dostati se, dokopati se, dosinuti se
don *(bez točke!), na pr.* don *Frano*
donalijevati *i* donalivati
*donašati, *dijal. mjesto* donositi
donde *(adv.)*
donedavna *(adv.)*
donedavno *(adv.)*
donekle
donijeti; donijeh, dönese . . .; donesao(ši); donio, donijela . . .; donesen (donijet)
donle *(adv.)*
donosilac: donosioca . . .; *gen. mn.* donosilaca
doncšče: donoščeta
*donjekle, *vidi* donekle
donji, *bolje nego* *doljni
donjoselac: donjoseoca . . .; *gen. mn.* donjoselaca
doonda *(adv.)*
dopeći: dopečem
dopijèvati, *impf. prema perf.* dopjevati
dòpjevati; *drugo je* dopijevati
doplaćivati
dopodne *(adv.)* 238
dopraćivati
doprijeti: doprem; doprijeh . . .; doprv(ši); dopr'o, doprla . . .
*doprinijeti, *doprinositi, *griješkom mjesto* pridonijeti, pri(do)nositi
*dopušćati, *dijal. mjesto* dopuštati
dopuštenje
doračić, *dem. prema* dorat
doramče: doramčeta
Dorijan
doručak
doručkovati
dosad(a) *(adv.)*
dosađivati
doseći (dosegnuti): dosegnem
dosezati; *griješkom* *dosizati
dosjećati se
dosjetan
dosjetiti se
dosjetka
dosjetljiv
doskočica
doskočiti
doskočljiv
doskora *(adv.)*
dosle *(adv.)*
doslije *(adv.)*

doslućivati
dosljedan
dospijevati
dospjetak: dospjetka . . .; *gen. mn.* dòspjetâkâ
dospjetan
dospjeti: dospijem
dostići (dostignuti): dostignem
došljački
doštedjeti
dotaći se (dotaknuti se): dotaknem se
dotada *(adv.)*
dotamo *(adv.)*, *veoma*
doteći: doteče
dotepuh
doteščati *i* doteštati
doticati *prema* dotaknuti; *drugo je* dotjecati *prema* doteći
dotičan
dotjecati *prema* doteći, *a* doticati *prema* dotaći, dotaknuti
dotjerati
dotjerivati
dotle' *(adv.)*
dotočiti
dotrčati
dotrčavati
dotući: dotučem
*dovađati, *griješkom mjesto* dovoditi
*dovažati, *griješkom mjesto* dovoziti
dovde *i* dovdje *(adv.)*
doveče(r) *(adv.)*
dovečerati
dovijek(a) *(adv.)*
dovjerovati
dovlačiti
dovle(n) *(adv.)*
dovoče: dovočeta, *pastorče*
dovreti: dovrim...; dovreo, dovrela...
dovrh *(prijedl.)*
dovući: dovučem
dozlaboga *(adv.)*
dozlogrdjeti
*doznačiti *na pr.* nagradu; *bolje* odrediti
*doznačnica; *bolje* uputa, *na pr.* novčana
dozoriti, *vidi* dozreti
dozreti: dozrim (dozrem) . . .; dozreo, dozrela . . .
dozrijevati
*dozvola, *dozvoliti (*dozvolja . . .) *tuđe su riječi; mjesto njih valja govoriti i pisati* dopuštenje, dopustiti . . .
doživjeti
*dožnjeti, *dožnjévati; *pravilnije* dòžeti, dòžinjati
drač
Drač
drača
Dračevica
dračje
dračosijek
drag; *komp.* draži
Draganić
drago *u svezi na pr.* što mu drago, kako mu drago, gdje mu drago *piše se odjelito* (210)
dragocjen; *komp.* dragocjeniji
dragocjenost
Dragočaj
dragoća
Dragosav *i* Dragoslav, *adj.* Dragosavljev
dragović
drama: dramatski
*dramatičar; *bolje* dramatik
Drava: dravski; *griješkom* *Dravin
dr̂če: dr̂čâ *(mn. ž. r.)*, *drhtalice, hladetina*
drečati: drečim
dremežljiv
dremljiv

Piše se: *dva puta*, ali: *dvaput*, *jedamput*.

dremovac
dremovan
*dren, *vidi* drijen
drenić, *dem. prema* drijen
drenik
Drenopolje; *bolje* Jedrene: *gen.* Jedreneta *(turski)*, Adrijanopol *(grčki)*
drenov
Drenovac
drenovača
drenovina
drenjak
drenjina
Dretulja: dretuljski; *griješkom* *Dretuljin
dretva
drevad: drevadi *prema* drijevo
drevan
Drežnica: drežnički; *griješkom* *Drežničin
Drežnik
drhat: drhta
drhtati: dršćem; *griješkom* *drhćem
drijem
drijemak: drijemka
drijemalac: drijemaoca . . .; *gen. mn.* drijemalaca
drijemalica
drijemalo
drijemati: drijemam (drijemljem)
drijemež
drijen
drijenak
driješiti
drijeti: derem . . .; drijeh . . .; drvši; dr'o, drla . . .; drt
drijevo
Drim, *voda u Albaniji; griješkom* *Drin
Drina: drinski; *griješkom* *Drinin
Drinjača
*drktati: drkćem; *bolje* drhtati
drljača
drljančiti
drobiž; *griješkom* *dobriš
drozak: drozga; *gen. mn.* drozaka
drozgović
drožđan
drožđe
drščić, *dem. prema* držak
drugačije
drugačiji
drugdje; *dijal.* *drugđe
drugobratučed
drugobratučeda
drugojače
drugojačije
drugojačiji
drukčije
drukčiji
drukud(a) *(adv.)*
družba; *gen. mn.* družbî
Družičalo
drveće
drvenjača
*drviš, *griješkom mjesto* derviš
drvodjelja; *gen. mn.* drvòdjêljâ
drvotoč: drvotoči
drvotočan
držajica
državnički
držeć *(adj.)*
Držisav *i* Držislav, *adj.* Držisavljev
dubač: dubača
dubačac: dubačca
*dublijer, *dijal. mjesto* duplir
dubljina
Dubrovnik: Dubrovčanin, dubrovački
dučiti se
dućan
dućančić
dućandžija, *trgovac*
dug; *komp.* duži *i* dulji

Govori se i piše: *rđa, rvati, rzati, nauditi.*

dugačak
Duga Resa: Dugorešanin, dugoreski
*dugočasan; *bolje* dosadan
dugoljetan
Dugo selo: Dugoselac, dugoselski
dugovetni, *koje se govori sàmo uz* dugi, *na pr. dugi* dugovetni *dan*
dugovječan
dugovječnost
dugovjek
dugovremen
duguljast, duguljat; *griješkom* *dugoljast, *dugoljat
duh
duhan; *dijal.* *duvan
duhandžija
duhan-kesa
duhati; *dijal.* *duvati
duhnuti *prema* duhati; *drugo je* dunuti
duhovan
Duhovi
duhovit
duhovnički
Dukađin
dukatić
Duklja: Dukljanin, dukljanski
dulac: dulca
dumača
Dumno: Dumnjanin, dumanski
dunđer(in), *drvodjelja*
dunuti *prema* duti; *drugo je* duhnuti
dupao: dupla
duplir
durača
Durmitor
dušičan *prema* dušik
*duvati, *dijal. mjesto* duhati
Duvno, *vidi* Dumno
duždević
dužnički
dvakrat *(adv.)*
dvanaest; *dijal.* *dvanajst
dvaput *(adv.), ali* dva puta
dvared *(adv.)*
dvije; *dativ i lokativ* dvjema
dvjesta, *ali* dvije stotine; *griješkom* *dvjesto *i* *dvije sto
dvòcijevka; *gen. mn.* dvòcjevâkâ *i* dvòcijevkî
dvocjepan
dvogoče: dvogočeta
dvojačiti
dvojaćno
dvojba; *gen. mn.* dvojbî
dvojčica
dvojezičan
dvojica
dvoličan
dvoličiti
dvolučan
dvomjesečnjak
dvorba; *gen. mn.* dvorbî
dvosječan
dvotočje

Dž.

džaba, *na čast, na dar, prosto, badava*
džagor
džagoriti
džak, *vreća; drugo je* đak, *učenik*
džamadan
džamija
*džara, *zemljani sud; bolje* žara
džbun, *grmen*
džebana, *municija*
džebračiti, *prosjačiti*
džebrak, *prosjak*
dželat, *krvnik*

dženet, *raj*
džep
dževerdan *i* dževerdar
džibra, *drop*
džida, *koplje; drugo je* đida, *hip. prema* đidija
džidža, *igračka*
džigerica, *utrobica;* crna džigerica, *jetra;* bijela džigerica, *pluća*
džilit, *koplje, sulica*
džin, *(zao) duh, div*
džonjati: džonjam
Džula, *rječica*
džungla

Đ.

đače: đačeta
đačić
đački
đak
đakon
đakonija
Đakovo: Đakovac, đakovački
Đakovština
đaur, *nevjernik*
đavao: đavla
đavo: đavola
đavolak: đavolka
đavolče: đavolčeta
đavolica
đavolski
đavolstvo
đavòljî, *vražji*
đävoljî, *nijedan*
đečerma, *vidi* ječerma
Đelekovac
*đe, *dijal. mjesto* gdje
đem, *žvale*
đemija, *lađa*
đemijica *prema* đemija
đeram: đerma
đerdan
đerdap, *brzica*
đerđef *i* đerđev
đerma, *vidi* đeram
Đero
Đevđelija
đidija
đikati
điknuti
đinđuha
đipati
đipiti
đoga
đogat
đoja, *kao da, tobože*
đon, *poplat*
Đorđe
đubre: đubreta, *gnoj*
Đuka
đul
đulabija
Đulaves: Đulavešanin, đulaveski
đumbir
đumruk, *carina*
đumrukčija, *carinik*
Đur
Đurađ: Đurđa
Đurđevac
Đurđevi Stupovi
đurđic
đurđica
Đurisava
Đuro
đuture *i* đuturice, *osjekom*
đuvegija *i* đuveglija, *mladoženja*

Govori se i piše: *branič, gonič, vodič.*

E.

eda *(vezn.)*
eda li
Efes: Efešanin, efeski
*egede, *dijal. mjesto* hegede
Egipat: Egipćanin, egipatski
*eklektičar; *bolje* eklektik
*ekscar, *ekskralj, *nagrdno mjesto* rascar, raskralj
Elba: Elbljanin, elpski
*elegičar; *bolje* elegik
*eljda, *dijal. mjesto* heljda
*epičar; *bolje* epik
Epikurovac, *pristalica Epikurov; griješkom* *Epikurejac; *adj.* epikurovski, *griješkom* *epikurejski
Epir: Epirac (*griješkom* *Epirođanin), epirski
*Erceg-Novi, *dijal. mjesto* Herceg-Novi
*Ercegovina, *dijal. mjesto* Hercegovina
Èrdelj: Erdèlja
erlav, *kriv*
*esap, *dijal. mjesto* hesap
Esop; *griješkom* *Ezop
*estetičar; *bolje* estetik
Etrurija: Etrurac, etrurski; *griješkom* *Etruščanin, *etruščanski
eunuh
evanđelički *prema* evanđelik
evanđelik
evanđelist
evanđelje
evanđeoski
Evropa: Evropljanin, evropski; *griješkom* *Evropejac, *evropejski

F.

fajda; *gen. mn.* fajdî; *griješkom* *hvajda
*fala, *faliti, *griješkom mjesto* hvala, hvaliti
februar, *veljača*
fenić
Fenikija: Feničanin, fenički
feredža
Feričanci
fesić
fićfirić, *kicoš*
fićukati
fildžan
financijski *prema* financija, *bolje od* *financijalan
finoća
Firenca (*tal.* Firenze): Firenčanin, firenački
fitiljača
*fizičar; *bolje* fizik
Foča (18, *mjesto* Hoča): Fočanin, fočanski
Fojnica (18), *mjesto* Hvojnica
forintača
fra *(bez točke!), na pr.* fra *Marko*
Francuska: Francuz, francuski
franjevac, *redovnik sv. Franje*
Fruška gora: Fruškogorac, fruškogorski
fučija
fućkati
fućukati
funta; *gen. mn.* funata *i* funtî
*futač, *ptica* pupavac
Fužina (*griješkom* *Fužine): Fužinarac, fužinarski

Futur: *dobit ću, plest ćemo; ići ću, doći ćemo.*

G.

Gacka (*protiv* 99 *mjesto* Gatska): gatački; *griješkom* *Gackin
Gàcko (*protiv* 99 *mjesto* Gatsko): Gacka (*protiv* 182 *mjesto* Gatskoga): Gačanin, gatački
Gáča, *hip. prema* Gavrilo
gačac: gačca
gaćast
gaće
gaćnik, *koje se govori i* gatnjik
gadljiv
gađač
gađati
gađenje *prema* gaditi
gagričav
Galicija: Galičanin galički
galičast, *vran*
galić, *gavran*
galijica *prema* galija
Galipolje
galjuh
galjuha
ganač: ganča, *pandža*
ganuće
Garčin
gargača
Garić
gasilac: gasioca . . .; *gen. mn.* gasilaca
gatalac: gataoca . . .; *gen. mn.* gatalaca
gazdaričin
gazilac: gazioca . . .; *gen. mn.* gazilaca
gdje; *dijal.* *gđe, *đe *i* *gdi
gdjegdje
gdjegod(ijer) 226
gdjekad
gdjeko, *vidi* gdjetko
gdjekoji
gdje mu drago 210
gdjeno
gdješto: gdječega . . .
gdjetko: gdjekojega . . .
geačiti (se)
gedžav
gibak; *komp.* gipčiji
gimnazijski *prema* gimnazija, *bolje od* *gimnazijalan
ginuće
gipkoća
*glačalo; *bolje* gladilo, laštilo
glačina
gladak *komp.* glađi
gladionica; *griješkom* *gladiona
gladnjeti: gladnim . . .; gladnjah . . .; gladnjeh . . .; gladnjev(ši); gladnio, gladnjela . . ., *biti gladnu*
glađenje *prema* gladiti
glagol (*a prema tome i* glagolski), *vrsta riječi; drugo je* glagolj
glagolica
glagolj, *ime slovu; drugo je* glagol
glagoljaš
Glàmoč: Glamòča
glasač
glasački
glasić
glasnički
glatkoća
glavačke
glavčina
glavičati se *i* glavičiti se
glavičica
glavičina
glavničar
glavničav
glavnja; *gen. mn.* glavnji
glavoč
glavočika
glavosijek

Sadašnji prilog: *moleći slaveći, čitajući, vičući.*

glavosječan; *Ivan* Glavosječni
glavosječenje
glavuča
glavurda; *gen. mn.* glavurdî
gledaòc: gledaoca . . .; *gen. mn.* gledalaca
gležanj: gležnja
*glijeto, *dijal. mjesto* dlijeto
glista; *gen. mn.* glistî; *dijal.* *gljista
globljenje *prema* globiti
glogovača
gluh; *komp.* gluši
gluhač, *biljka*
gluhać, *gluhak*
gluhnuće
gluhoća
gluhonijem
glumački
glupačina
gljiva
gmečaljka; *gen. mn.* gmečaljkî
gmiljeti, *vidi* hmiljeti
*gnida, *dijal. mjesto* gnjida
gnijezditi
gnijezdo
gniježdenje *prema* gnijezditi
gnoj *i sve izvedene*
gnu: gnua
gnus *i sve izvedene*
gnjecati
gnjecav
gnjecovan
gnječiti
gnječkati
gnječkavica
gnječkavina
gnjed, *mrk*
gdjedača
gnjesti
gnjeteo: gnjetela
gnjêv
gnjêvan
gnjevetati: gnjevetam (gnjevećem)
gnjéviti (se)
gnjevljiv
gnjezdašce: gnjezdašca
gnjida; *dijal.* *gnida
gnjijenje *prema* gnjiti
gnjila
gnjilac: gnjilca
gnjilež
gnjiliti
gnjiljenje *prema* gnjiliti
gnjio: gnjila
*gnjoj, *dijal. mjesto* gnoj
gnjurac
gnjuriti
*gnjus, *dijal. mjesto* gnus
go: gola; *komp.* goliji
god *ili* god *ili (rjeđe)* godijer *sastavlja se s riječima, na pr.* tkogod, štogod, kakogod, kadgod, gdjegod . . . kogagod, komugod . . . 210, 226
godišnica, *sluškinja, što se najmi na godinu; drugo je* godišnjica
godišnji
godišnjica, *obljetnica; drugo je* godišnica
gođenje *prema* goditi
gol, *vidi* go
golac: golca
golcat *i* golcit *u svezi:* go golcat (golcit)
golem
golet: goleti
golić
golijen: golijeni
golobrače: golobračeta
golupče: golupčeta
goljenica *prema* golijen
goljenjača, *augm. prema* golijen
Gomionica
Gomirje: Gomirac, gomirski

Govori se i piše: ***gostionica, učionica, pisarnica.***

*

gončin
gondže: gondžeta
gonetalac: gonetaoca . . .; *gen. mn.* gonetalaca
gonetati: gonećem
gonič
gonjenje *prema* goniti
gorak; *komp.* gorči *i* gorčiji
Goražde *(jed. s. r.)*: Goraždanin, goraški
gorčac
gorčak
gorčika
gorčina
gore (*suprotno* dolje); *ikav.* *gori
gorenje *prema* gorjeti
Gorenjska (*slov.* Gorenjsko): Gorenjac, gorenjski
gori, gora, gore, *komp. prema* zao
Gorjanec: Gorjanca *(kaj.)*
gorjeti: gorim . . .; gorah *i* gorijah . . .; gorjeh . . .; gorjev(ši); gorio, gorjela . . .
gorljiv
goropađenje *prema* goropaditi se
Gorski kotar: Gorskokotarac, gorskokotarski
gorštak
goruć *(adj.)*
gorušičan
Góspić
gospodaričin
gospodičić
gospodična
gospodski
gospodstvo
gospođa
gospođica
gospođičin
gospoja
gospojičin
Gosposvetsko polje *(slov.)*
gospoština
gostionica; *griješkom* *gostiona
gostioničar
gostionički
gostoljubljiv
gošća
gošćenje *prema* gostiti
goveče: govečeta
govedarče: govedarčeta
govedarka; *gen. mn.* govedarkī
*govordžija; *bolje* govornik
govorljiv
govornički
gozba; *gen. mn.* gozbī
grabežljiv
grabić
grabljiv
Gračac (*gen.* Gračca *i* Gračaca): Gračanin, gračački
Gračani
Gračanica
Gradac (*gen.* Graca): Gračanin, gradački
Gradačac (*gen.* Gradačca): Gradačanin, gradački
Gradaščević *prema* Gradačac
Gradež: Gradeža *(slov.)*
Gradiška: Gradiščanin, gradiški
Gradište: Gradišćanin, gradiški
*gradonačelnik, *griješkom mjesto* gradski načelnik
gradski
građa
građanče: građančeta
građanin
građanka; *gen. mn.* građankī
grah
grahor
grahorast; *dijal.* *graorast
grahorica
Grahovo
*gramatičar; *bolje* gramatik
gramzljiv

grančica
graničan
graničar
graničast
graničiti
grbača
Grbalj (*gen.* Grblja): Grbljanin, grbaljski
grcati: grcam
grč
Grče: Grčeta
grčevit
grčina
grčiti
Grčka
grčki
grčkoistočan
grd; *komp.* grđi
grdan; *komp.* grdniji
grditi, *činiti što grdim, psovati*
grdjeti: grdim . . .; grđah . . .; grđeh . . .; grdjev(ši); grdio, grdjela . . ., *postajati grdan*
grdnja; *gen. mn.* grdnjî
grđenje *prema* grditi *i* grdjeti
Grđevac
grebača
Greben-grad
grehota
grehovan
grehovati
grešan
grešić, *dem. prema* grijeh
grešlja, grešljika; *griješkom* *grješlja . . .
grešnica
grešnički
grešnik
greznuće
grgača
grgeč
Grgeteg (*gen.* Grgetega): Grgetežanin, grgeteški
grgotati: grgoćem
grič
Grič
grijač
grijačina
grijalac: grijaoca . . .; *gen. mn.* grijalaca
grijaonica; *griješkom* *grijaona
grijati
grijeh; *mn.* grijesi *ili* grijehovi
griješiti
grieška; *gen. mn.* griešaka *i* griješki
Grintavec: Grintavca *(slov.)*
grivna
Grižane, *stari lik za* Grižani
grk; *komp.* grči
grknuće
grkoistočan
grlat, *u koga je jako grlo; drugo je* grljat
grličica
grličin
grličji
grlić
grljat, *grivast; drugo je* grlat
Grmêč: Grméča
grmečak *i* grmičak
grmić
grmjelica
grmjeti: grmim . . .; grmljah . . . grmjeh . . .; grmjev(ši); grmio, grmjela . . .
grnčara
grnjača
groblje
gr'oce (*dem. prema* grlo): gr'oca . . .; *gen. mn.* grlaca
Grocka (*protiv* 99 *mjesto* Grotska): Gročanin, gročanski
Gročica *prema* Grocka
grohnuti, *bolje nego* *gronuti

ć se piše prema *t;* metati: *mećem.*

grohot
grohotati: grohoćem
groktati: grokćem
gromača
groničav
grošićar
grozdak: groska
grozdić
grozničav
grožđe
grožđic
grožnja; *gen. mn.* grožnjî
grštenje *prema* grstiti se
grtati: grćem
grub; *komp.* grublji
grubahan
Grubišno Polje: Grubišnopoljac, grubišnopoljski
grubiti, *činiti što grubim*
grubjeti: grubim . . .; grubljah . . .; grubjeh . . .; grubjev(ši); grubio, grubjela . . ., *postajati grub*
grubljenje *prema* grubiti *i* grubjeti
grubоća
grudnjača
gruhač
- gruhati: gruham, *bolje nego* *gruvati
- gruhnuti, *bolje nego* *grunuti
Grujica
grumečak *i* grumičak
grumenčić
gruntovničar
gruntovnički
Gruž: Gružanin, gruški
gubljenje *prema* gubiti
Gučevo
gučiti
Gučja Gora, *manastir*
gudac: guca; *gen. mn.* gudaca
gudač
gudački
*gudalački, *griješkom mjesto* gudački
gudjeti: gudim . . .; guđah . . .; gudjeh . . .; gudjev(ši); gudio, gudjela . . .
gudža, *budža*
guđenje *prema* gudjeti
gugutati: gugućem
gukati: gučem
gulidba; *gen. mn.* gulidbî
guljačina
guljenje *prema* guliti
gumno; *dijal.* *guvno
gunđati
gunjče: gunjčeta
guritati: gurićem
gusjenica
gusjeničav
guslač
gusnuće
gusomača
gust; *komp.* gušći
*gustijerna, *dijal. mjesto* studenac
gustoća
guščad *prema* gušče, *dem. od* guska; *drugo je* gušćad
guščak
guščar
guščarica
gušče: guščeta, *dem. od* guska
guščica
guščići; *jed.* gušče
guščji
gušćad *prema* gust: gušći; *drugo je* guščad
Gušće: Gušćanin, gušćanski
gutljaj
gužva; *gen. mn.* gužvî
gužvača
gvozdac: gvosca
Gvozdansko: Gvozdanac, gvozdanski
gvožđe

H.

habat: habata (hapta), *vidi* hapta
habati, *kvariti*
haber, *glas*
hadum
Hadži- *s imenima, na pr.* Hadži-Loja; *inače* hadžija
hadžija, *poklonik*
hadžinica
hadžinski
hajati
hajd, hajdemo, hajdete
hajdučina
hajdučiti se
hajdučki
hajduk
Hajduk-Veljko
hajduštvo
hajka; *gen. mp.* hajkî
hajkač
hajoš, *lađar*
hajvar
hak
hala
*halabuka, *dijal. mjesto* buka
halal, *blagoslov*
*halat, *dijal. mjesto* alat
halav
Haldeja; *griješkom* *Kaldeja
halif, *bolje od* *kalif
halka; *gen. mn.* halkî
haluga
halva; *gen. mn.* halvî
halja
haljétak: haljétka
haljina
*haljkav; *bolje* aljkav
ham; *dijal.* *am
hamajlija, *zapis*
hamajlijica *prema* hamajlija
*hambar, *dijal. mjesto* ambar
*hametice, *hametom, *dijal. mjesto* ametice, ametom
han, *gostionica*
han, *poglavica, gospodar; griješkom* *kan
handžar
hanum
hanuma
haps, *zatvor*
hapta; *gen. mn.* haptî
harač: harača, *glâvnica (poreza)*
harač: harča, *trošak*
harambaša
haramija
haran
harati
harčiti
harčljiv
harem
*hariš, *dijal. mjesto* ariš
hartija
hartijica *prema* hartija
*hasna, *dijal. mjesto* korist
*hasniti, *dijal. mjesto* koristiti
hasura
*hat, *dijal. mjesto* at
hatar, *područje*
Havala; *običnije* Avala
hazna, *blago*
hazur(ala), *spremajte se!*
*haždaha, *dijal. mjesto* aždaha
hećim, *liječnik*
hegede, *mn. ž. r.*
heljda
henjati, *prestati; običnije* jenjati
Herceg-Novi (*gen.* Herceg-Novoga): Herceg-Novljanin, herceg-novski
Hercegovina: Hercegovac, hercegovački

ije se piše u dugome slogu: *dijete.*

*hergela, *dijal. mjesto* ergela
Hero, *Hergovac*
heroglavče: heroglavčeta
hesap: hesapa, *račun*
hićenje *prema* hitjeti
hidžra
hihotati: hihoćem
hijena
Hilandar; *u nar. pjesmi* Vilindar
hiljada
hiljav
himba; *gen. mn.* himbî
himben
himera; *griješkom* *šimera
hiniti
hintov, *kočija*
hip
hirjeti: hirim . . .; hirah . . .; hirjeh . . .; hirjevši; hirio, hirjela . . .
*historičar; *bolje* historik
historički
historija
hitar
hitati: hitam
hititi, *baciti*
hitjeti: hitim; hićah . . .; hitjeh . . .; hitjev(ši); hitio, hitjela . . ., *žuriti se*
hitnja; *gen. mn.* hitnjî
hitroća
hitroprelja
hlače
hlad
hladionica; *griješkom* *hladiona
hladiti
hladnoća
hladnjenje *prema* hladnjeti
hladnjeti: hladnim; hladnjah . . .; hladnjeh . . .; hladnjev(ši); hladnio, hladnjela . . ., *postajati hladan*
hlađahan
hlađenje *prema* hladiti
hlapimuha
hlâpiti, *šćapiti*
hlápiti, *vjetriti*
hlaptati: hlapćem
hlepiti; *griješkom* *hlijepiti
hlijev: hlijeva; *mn.* hljevovi
Hlijevno, *vidi* Livno
hljeb *i sve izvedene*
hljepčić
hljevina, *augm. prema* hlijev
hmelj
hmiljeti, *gmiljeti, gamizati; uobičajilo se* miljeti
hober
hobotnica
hoća
hoćak *(adj.)*: hoćka
hoćan: hoćna
hoćenje *prema* hotjeti
hoćo
hod
*hodaja, *dijal. mjesto* odaja
*hodočasnik, *hodočastiti, *hodočašće; *bolje* crkvar, poklonik, crkvariti, ići na poklonstvo, poklonstvo
hodulje, *mn. ž. r.*
hodža, *muhamedovački duhovnik*
hođa *prema* hoditi, *na pr. rđava* hođa
Homolje, *jed. s. r.*
homuć, *vidi* homut
homućak
homut, *šaka, na pr. sijena*
Hopovo; *dijal.* *Opovo
hora
hostija
hotimce
hotimice
hotimičan
hotjeti, *vidi* htjeti
Hotnja: Hotnjanin, hotanjski
hotomičan

hrabar
hračak
hrákati: hračem
hram
hramati: hramljem
hrana
hranič
hraniti
hranljiv
hranjeniče: hranjeničeta
hranjenje *prema* hraniti
hrapav; *dijal.* *rapav
hrast; *dijal.* *rast
hrastić
hrastićak
hrastovača
hrbat: hrpta (hrbata)
hrčak: hrčka
hrče: hrčeta
*hrđa, *dijal. mjesto* rđa
*hrđav, *dijal. mjesto* rđav
hreb, *panj*
hrek
Hreljin
hren
Hrgud: Hrguda
hridovka *(zmija); gen. mn.* hridovkî; *dijal.* *riđovka
hripati: hripam *i* hripljem
hriputati: hripućem
hriputljiv
hrisovulj
hrisovulja
Hrist *i* Krist
hrišćanin
hrizantema; *griješkom* *krizantema
hrkač, *koji hrče*
hrkać, *tako kršćani u Dalmaciji zovu hrišćane*
hrkati: hrčem
Hrmanj: Hrmnja
hrnjav
hr'o: hrla
hrom
hromoća
hropac
hroptati: hropćem
hrpa; *dijal.* *rpa
hrptenica
hrskati: hrskam; *dijal.* *rskati
hrskavica
hrstati: hrstam, *hrskati; dijal.* *rstati
hrsuz, *lupež*
hrt, *pas; drugo je* rt, *šiljak*
hrtenica *i* hrtenjača, *hrptenica*
Hrtkovci
hrupiti
hruskati: hruskam
hrušt
Hrvaćanin 273
hrvaćenje *prema* hrvatiti
hrvaština, *vrsta vina; griješkom za* hrvatski jezik
Hrvat
*hrvati (se), *dijal. mjesto* rvati (se): rvem (se) . . .
Hrvatska
hrvatski
Hrvoje
*hrzati, *dijal. mjesto* rzati: ržem . . .
*hrž, *dijal. mjesto* rž (raž)
htijenje *prema* htjeti
htjeti: hoću, ću . . .; htjednem; htjeh, htjedoh; hoćah (šćah, šćadijah); hoteći *(griješkom* *htijući); hotjevši; htio, htjela . . .
hubav; *običnije* ubav
*huckati, *dijal. mjesto* uckati
hučac: hučca
hučati: hučim
hučka
hud; *komp.* huđi

č ispred *t* postaje *š*; junačtvo: *junaštvo*.

*huditi (*u značenju* škoditi) *ne valja, nego treba da se (govori i) piše* uditi
hudjeti: hudim . . .; huđah . . .; hudjeh . . .; hudjev(ši); hudio, hudjela . . ., *hudu biti*
huhor
hujati: hujim *i* ujati: ujim
huk
huka
hukač
hukati: hučem *i* hukam
huktati: hukćem
hula
huliti
hulnik
hulja
huljenje *prema* huliti
hum
Hum: Humljanin, humski
humčica
hunjavica
hunjkati
hunjkavica
hupnuti
*hupoćak, *dijal. mjesto* upoćak
husovac, *pristalica Husov; bolje od* *husit
*hustiti, *dijal. mjesto* ustiti
*hvajda, *griješkom mjesto* fajda *ili* vajda
hvala *i izvedene; dijal.* *fala . . .
*hvaldžija, *hvališa*
hvalilac: hvalioca . . .; *gen. mn.* hvalilaca
hvalospjev
Hvar: Hvaranin, hvarski
hvastati se
hvat; *dijal.* *fat
hvatati; *dijal.* *fatati
hvoja
Hvosno (*gen.* Hvosna): Hvošnjanin, hvosanski

I.

i- *u svezi sa zamjenicama i prilozima, na pr.* igdje, ikad, ikakav, ikako, išta, itko; *vidi* 207, 231
i ako
Ibar: Ibra
ibričić
Ičići *prema* Ika
ići: idem
ićindija
idol
idući
iđirot
igda
igdje
igrač
igračka
igrači, *na pr.* igraće *karte*
igraonica; *griješkom* *igraona
ijed *i izvedene riječi:* ijedak, ijedan, ijediti se *govore se i pišu ponajviše* jed, jedak . . .
ikad(a)
Ika: Ičanin, ički
ikakav
ikaki
ikako
ikoji
ikoliko
ikričav
Ilača
Iličko, *hip. od* Ilija
ilidža, *toplica*
Ilidža: Ilidžanin, ilički
Ilijica *prema* Ilija
ilinski *prema* Ilija
ilinštak *prema* ilinski

Ilirija: Ilir, ilirski
iliti *(vezn.)*
ilovača
imaće
imalac: imaoca (imalca) . . .; *gen. mn.* imalaca
imanče: imančeta, *magare*
imati, *složeno s riječcom* ne *vidi* 219
*imendan; *bolje* godovno
imeničan
imenički
*imetak; *bolje* imovina
Imotski (*gen.* Imotskoga): Imoćanin, imotski
imuć *(adj.)*
imućan
imuće
inače
inačica
inaćenje *prema* inatiti se
inadžija, *koji se rado inati, naletica*
Indija: Indijac, indijski (*protiv* 246)
indje, *drugdje*
industrijski *prema* industrija, *bolje od* *industrijalan
Inđija, *selo u Srijemu; drugo je* Indija
inoča
inòvjerac: inòvjêrca . . .; *gen. mn.* inòvjerâcâ
inovjeran
inovjerčev
inòvjêrka; *gen. mn.* inòvjerâkâ *i* inòvjêrkî
iole
isceriti
iscijediti
iscijeliti, *izliječiti*
iscijeljeti, *izliječiti se*
iscijeniti
iscijepati se
iscjeđivat
iscjelivati, *perf. prema* cjelivati; *drugo je* iscjeljivati
iscjeljenje *prema* iscijeliti
iscjeljiv
iscjeljivati, *impf. prema* iscijeliti; *drugo je* iscjelivati
iscjepkati
iscrpljiv
iscuriti
iscvjetati
iseljenički
iseljenik
isheriti (se)
ishititi se
ishladiti (se)
ishlapiti
ishlapljiv
ishmiljeti; *običnije* izmiljeti
ishod
ishodati se
ishoditi
ishođenje *prema* ishoditi
ishrakati
ishrskati
isijȅcati *je impf., a* ìsjecati *perf.*
isijevati
isijevci: ìsjevâkâ, ìsijevcima
ìsjecati *je perf., a* isijȅcati *impf.*
isjeckati
isječak: isječka
isjeći: isiječem
isjek; *gen. mn.* ìsjêkâ
iskačkati
iskamčiti
iskandžijati
iskati: ištem
iskečiti
Isker: Iskera
iskihati (se)
iskipjeti
isključiti

Bezvučni pred zvučnim postaje zvučni; sbor: *zbor.*

isključiv
isključivati
iskočiti
iskolačiti
iskončati
iskopnjeti
iskorenjivati
iskorijeniti
iskorijepiti, *iskorijeniti*
iskorišćivati
iskraj *(prijedl.)*
iskrčiti
iskrhati
iskrnji, *bližnji*
islam
ismijavati (se)
ispaštati (se), *prema* postiti
ispeći: ispečem
ispičutura
ispijèvati *je impf.*, *a* ispjevati *perf.*
ispitivač
ispjeniti se
ispjevati *je perf.*, *a* ispijèvati *impf.*
isplaćivati
ispljeti: isplijevem
ispod *(prijedl.)*
ispodmukla *(adv.)*
ispodsunčanik
ispolac: ispolca
ispopriječiti
isporazbolijevati se
isporučiti
isposijècati
ispovidjeti, *vidi* ispovjediti
ispovijed
ispovijedalac: ispovijedaoca . . .; *gen. mn.* ispovijedalaca
ispovijedaonica; *griješkom* *ispovijedaona
ispovijedati
ispovijest
ispovjediti *mjesto pravilnoga lika* ispovjedjeti
ispovjedni
ispovjednički
ispovjednik
ispraćati
ispred *(prijedl.)*
ispreko *(prijedl.)*, *na pr.* ispreko Save *drugo je* isprijeka
isprekrštati
ispresijècati: isprèsijecâm
isprevraćati
ispričati
ispričavati
ispričešćivati
ispričnica
ispriječati: ispriječam
ispriječiti
isprijeka *(adv.)*, *sa strane; drugo je* ispreko
ispripovijedati, *ali* ispripovjediti
isprosijecati
isprosjačiti
isprva *(adv.)*
ispuhati
ispupčina
ispupčiti se
ispuštati
istaći (istaknuti): istaknem
*istančan; *bolje* istanjen
istančati: istančam
isteći: istečem
isticati *prema* istaći; *drugo je* istjecati
istiha *(adv.)*
istiještiti
istinabog *(adv.)*
istisnuće
istjecati *prema* isteći, *a* isticati *prema* istaći, istaknuti
istjerati
istjerivati

istočan: istočna
istočanin
istočanka; *gen. mn.* istočanki
istočiti
istočnjački
istočnjak
istorija, *vidi* historija
istosmjeran: istosmjerna
istovetan; *griješkom* *istovjetan
istòvjerac: istòvjêrca . . .; *gen. mn.* istòvjerâcâ
Istra: Istranin, istarski
istraživalac: istraživaoca . . .; *gen. mn.* istraživalaca
istrčati
istrčavati
istrebljavati *i* istrebljivati
istrebljiv
istrgnuće
istrijebiti
istruhliti
istruhnuti
istući: istučem
istumačiti
isturčiti
Isukrst
isusovac, *redovnik reda Isusova; bolje od* *jezuit
iščačkati
iščašiti
iščehati
iščekati
iščekivati
iščeprkati
iščerupati
iščesati
iščešljati
iščeznuće
iščeznuti
*iščijati, *dijal. mjesto* iščehati
iščiljeti
iščinjati
iščistiti
iščitati
iščuditi se
iščupati
išćesmati
išćuškati
išokčiti se
išta, išto: ičega
itko: ikoga
ivančica
Ivančica; *griješkom* *Ivanšćica
Ivanec (*kaj.*, *gen.* Ivanca): Ivančanin, ivanački
Ivanić-grad
ivanovac, *vitez reda sv. Ivana; bolje od* *johanit
Ivan-planina
Ivanska: Ivanac, ivanski
Ivanj dan: Ivanja dana (dne)
iverčić
ivičiti
iza *(prijedl.)*
Izačić
izaći: izađem
izadjesti
izadjeti
izadrijeti: izadrem; izadr'o, izadrla . . .
izagnjiti
izagođa *(adv.)*
*izakako *(vezn.); bolje* pošto, kad
izamljeti
izasjeći: izasiječem
izatoga *(adv.)*
izavreti: izavrim
izazada *(adv.)*
izazivač
izbečiti
izbijeliti, *učiniti što bijelim*
izbijeljeti, *postati bijel*
izbirač

izbirljiv
izbjeći
izbjegavati
izbjeglica
izbjegnuti
izbježiv
izblijedjeti
izbliza *(adv.)*
izbliže *(adv.)*
izbočina
izboljeti
izbornički
izbrežak
izbroćine
izbućiti, *izbuljiti (oči); drugo je* bučiti
izdahnuće
izdahnuti
izdajica
izdajičin
izdajnički
izdajništvo
izdaleka *(adv.)*
izdavač
izdavalac: izdavaoca . . .; *gen. mn.* izdavalaca
izdavna *(adv.)*
izdaždjeti se
izderilijeska
izdijeliti
izdijevati
izdjeljati
izdjeljivati
izdjenuti
izdje(s)ti
izdno *(prijedl.)*
izdovoljiti: izdovoljim; *griješkom* *izdovoliti
izdrijeti: izdrem; izdr'o, izdrla . . .
izginuće
izgladnjeti
izgnječiti
izgorjelica
izgorjelina
izgorjeti
izgrijati
izgrmjeti se
izgrtati: izgrćem
izgruhati
izići: iziđem (izidem)
izjahati: izjašem
izjalovče: izjalovčeta
izjedipogača
izjednačiti
izjednačivati
izjelica
izjesti
izješa; *gen. mn.* ïzjêšâ
izješan, *proždrljiv*
izleći: izležem; *drugo je* izljeći
izletjeti
izliječiti
izlijemati
izlijetati
izlijevati *i* izlivati
izliv *i* izljev
izlivati *i* izlijevati
izlučiti
izlječiv
izljeći: izljegnem, *izljesti; drugo je* izleći: izležem
izljesti: izljezem
izljev *i* izliv
izljubiti
izmahnuti
izmaknuće
izmala *(adv.)*
izmalena *(adv.)*
izmašičke *(adv.)*
izmašiv
izmeče: izmečeta
izmećar, *sluga*
između *(prijedl.)*

Komparativ: *jači, vrući, širi, viši, teži.*

izmetati; *griješkom* *izmitati
izmetnuće
izmijeniti
izmijenjati
izmiješati
izmiljeti, *običnije nego* ishmiljeti
izmišljač
izmjena; *gen. mn.* ìzmjênā
izmjence
izmjenice
izmjenit
izmjenjivati
izmjeran
izmjeriti
izmoći: izmognem
izmrčiti
izmučiti
iznad *(prijedl.)*
iznajprije *(adv.)*
iznašašće
*iznašati, *dijal. mjesto* iznositi
iznebuha *(adv.)*
iznèdâjboga *(adv.)*
iznemoći: iznemognem
iznenada *(adv.)*
iznevjeriti
iznići (izniknuti): izniknem
iznijeti: iznesem . . .; iznijeh, iznese . . .; iznesav(ši); iznio, iznijela . . .; izne sen (iznijet)
iznikao: iznikli, *imenica ž. r.*
iznova *(adv.)*
iznutra *(adv.)*
izobičajiti se
izobijestiti se
izobila *(adv.)*
*izobličen; *bolje* nakažen
*izobličiti; *bolje* nakaziti
izobušice *(adv.)*
izodjenuti
izodjesti
izodjeti
izodsijecati
izokola *(adv.)*
izopačiti (se)
izopačivati (se)
izopćenik
izopćiti
ìzopćivati
izosijecati
izračunati *i* izračuniti
Izrailj: Izrailjac (*griješkom* *Izraelićan), izrailjski
izrana *(adv.)*
izrastao: izrasli, *imenica ž. r.*
izrebar *(adv.)*
izrebra *(adv.)*
izrečno (*bolje nego* *izrično); *najbolje je* izrijekom
izreći: izrečem
izreda *(adv.)*
izređati
*izreka; *bolje* rečenica
izričaj
*izrično; *bolje* izrijekom
izrijekom; *drugo je na pr. izreći što* *izrekom *(rečenicom)*, *a opet drugo: izreći što* izrijekom *(upravo)*
izrinuće
izručiti
izručivati
izručke *(adv.)*
izubaha *(adv.)*
izučiti
izumijevati *prema* izumjeti
izumiti (se), *obezumiti se; drugo je* izumjeti
izumjelac: izumioca . . .; *gen. mn.* izumjelaca
ìzùmjeti, *naći umom; drugo je* izumiti
izumrijeti: izumrem; izumrijeh . . .; izumr'o, izumrla . . .

Instrumental jednine: *noću, moću, smrću.*

izuvač
*izvađati, *griješkom mjesto* izvoditi
izvan *(prijedl.)*
*izvažati, *griješkom mjesto* izvoziti
izvidjeti
izvijestiti
izviše *(prijedl.)*
*izvjedljiv; *bolje* radoznao
izvjekovati
izvjesno
izvjestan : izvjesna
izvjestitelj
izvješati
izvješće
izvješćivati
izvještačen
izvještačiti
izvještaj
izvještavati
izvještiti (se)
izvjetriti
izvježbati
izvježbavati
izvlačiti
izvlazba *prema* izvlastiti
izvolijevati
izvoljeti
izvorčić
izvraćati
izvreti: izvrim
izvrh *(prijedl.)*
izvrijeći: izvršem
izvrština
izvrtjeti
izvrvjeti
izvući: izvučem
Iž (*gen.* Iža): Ižanin, iški
ižednjeti
ižlijebiti
ižvatati: ižvaćem

J.

jabučan
jabučar
jabučica
jabučić
jabučnjak
jabukovača
jačati: jačam
jačina
*jačiti *koga ili što, griješkom mjesto* jačati
*jačmen, *dijal. mjesto* ječam
*jačmičak, *dijal. mjesto* ječmičak
jaćenje *prema* jatiti se
jadič
jadnoća
Jadransko more
jaganjčići
jagnjeći
*jagnjećina, *dijal. mjesto* jagnjetina
jàgnjêd : jagnjéda
jagnješce: jagnješceta
jago(r)čevina
jagorčika
jahač
jahačica, *koja jaše* (*prema* jahač); *drugo je* jahaćica
jahaći, *na pr.* jahaći *konj*
jahaćica, *zamjena pridjevu* jahaći; *na pr.* mazga jahaćica, *kao* jahaća *mazga; drugo je* jahačica
jahaonica; *griješkom* *jahaona *i* jaši-on(ic)a
jahati: jašem . . ., jašući; *dijal.* *jašiti: *jašim . . ., *jašeći
*jahor, *dijal. mjesto* javor
Jahorina

ne se rastavlja od glagola: *ne vidim.*

Jajačka kosa
Jajce: Jajčanin, jajački
jak; *komp.* jači, *superlativ* najjači
*jal, *jalan, *dijal. mjesto* zavidnost, zavidan
jamačan
jamačno
jamčevina
jamčiti (se)
jamičak: jamička, *trnokop*
jamić, *jamica*
Janča kosa
jansenijevac, *pristalca Janseniijev; bolje od* *jansenit
januar, *siječanj*
janjčevina
janjeći
janješce: janješca
janjičar
japundže: japundžeta, *kabanica*
jarčevina
jarčić
jarčji
jarebičji
jarećak: jarećaka
jareći
*jarećina, *dijal. mjesto* jaretina
jarič, *biljka*
jarići, *jarad; jed.* jare: jareta
jasičić
jasnoća
jastreb
Jastrebac: Jastrepca
Jastrebarsko (*gen.* Jastrebarskoga): Jastrebarac, jastrebarski
jastrebast
jastrebuša
jastučić
jastučnica
*jašionica, *vidi* jahaonica
jaukati: jaučem
Java: Javljanin, javski
javljenje *prema* javiti
Jâzak (*gen.* Jaska): Jaščanin, jazački
jazavčar
jazavčji
ječam: ječma
ječati: ječim
ječerma; *gen. mn.* ječerama *i* ječermī
ječmen, *adj. prema* ječam
ječmenica
ječmičak: ječmička
jed *i izvedene riječi:* jêdak, jêdan, jediti (se) *govore se i pišu redovno mjesto:* ijed, ijedan, ijediti (se)
jedaći, *na pr.* jedaći *nož*
jedamput *(adv.)*
jedanaest; *dijal.* *jedanajst
jedared *(adv.)*
jedenje *prema* jesti; *drugo je* jeđenje
jedinče: jedinčeta
jedljiv
jednačina
jednačiti
jednadžba; *gen. mn.* jednačaba *i* jednadžbî
jednocijevka; *gen. mn.* jednòcjevâkā
jednoć
jednoličan
jednoličke
jednoljetkinja
jednomjeran
jednoničiti
jednòvjerac: jednòvjêrca . . .; *gen. mn.* jednòvjerâcâ
jednovjeran
jedovan
jedovit
jedrenjača
jeđenje *prema* jediti (se); *drugo je* jedenje
Jeđupak: Jeđupka, *Ciganin*

Složeni se prilozi pišu zajedno: *doduše.*

jeftimba; *gen. mn.* jeftimbî
jeftin *i* jevtin
jeftinoća *i* jevtinoća
jejina, *sova*
jektičav, *sušičav*
Jelačić
Jeleč
jelenče: jelenčeta
Jelenje: Jelenac, jelenski
je li
jelić
Jelša: Jelšanin, jelaški
jemač, *berač*
jemačica, *beračica*
*jemčiti; *običnije* jamčiti
*jemstvo; *običnije* jamstvo
jenjati, *običnije nego* henjati
*jerbo; *bolje* jer
Jerusalim; *griješkom* *Jeruzolim, *Jeruzalem
jesti: jedem, ijem . . .; io *ili* jeo: jela . .
ješan: ješna, *izješan*
jetrnji *prema* jetra *(jed. ž. r.):* jetre
jevanđelje, *vidi* evanđelje
Jezerane, *stari lik za* Jezerani
jezičac
jezičak
jezičan
jezičina
jezičnica
jezičnik
joha
jorgančić
jošte(r)
Jovanj dan: Jovanja dana (dne)
juče(r)
jučèranjdân
jugoistočan
jugoistok
Jugoslaven
jugoslavenski
jugozapad
jugozapadan
juha
jul, *srpanj*
jun, *lipanj*
junačan
junačić
junačina
junačiti (se)
junački
junaštvo
junčić
juneći
Jupiter: Jupitera; *griješkom* *Jupitra
Juraj: Jurja
jurve
jutarnji, jutrenji, jutrnji

K.

k' *bilježi se pogrešno mjesto* k 355
kabao: kabla
kablić
kača, *zmija*
kačan: kačna *prema* kaca
kačamak
Kâčanîk
Kačanik
kačar, *bačvar*
kačara, *bačvarnica*
kačati: kačam
kačica, *dem. prema* kaca
Kačić
kačji
kačkati
kačkavica
kačnik
kaćipera
kaćiperka

Uz ***nj*** ***k*** i ***s*** ne piše se apostrof.

kaćun
kaćuniti se
kad(a)god, kad(a)gođ 226
kadikad
kadilac: kadioca . . .; *gen. mn.* kadilaca
kadinica
kadinski
kadioni
kadionica; *griješkom* *kadiona
kadli *(vezn.)*
kadno
kadnokad(a)
kadšto
kađenje *prema* kaditi
kaftan
kajiš, *remen*
Kajmakčalan
kakadu: kakadua
kakao: kakaa
kakaovac
kakavgod: kakvogagod . . . 210
kakigod 210
kakogod 226
kako mu drago 210
kakono
kakonoti
kakovgod: kakovagod . . . 210
kakvoća
kal: kala
kalajisati
kalamućenje *prema* kalamutiti
kalan: kaona (kalna)
kalendar, *knjiga svečanica, svečanik; drugo je* kolendar
kalež; *griješkom* *kališ
*kalif, *vidi* halif
Kalnik
kaluđer
kaluđeričin
kalvinovac, *pristalica Kalvinov; bolje od* *kalvin
kamatnički
Kamčatka: Kamčaćanin, kamčatski
kamečak *i* kamičak
kamenčić
Kamen-grad
kamičak *i* kamečak
kamivao: kamivala, *presrt*
kamogod 226
kamoli *(vezn.)*
*kan, *vidi* han
kanal: kanala
kanda *(vezn.)*
kandilo; *dijal.* *kandjelo (kanđelo)
kandža; *gen. mn.* kandži
kandžija
*kanica, *dijal. mjesto* tkanica
kano *(vezn.)*
kanonički
kao: kala, *vidi* kal
*kaon, *griješkom mjesto* kalan
kaono *(vezn.)*
kaonoti
kao što
Kàpela
kapetaničin
kapidžija, *vratar*
Karadžić
Karađorđe
Karađorđević
karanfić
karanfil
karba; *gen. mn.* karbî
Karlovac: Karlovčanin, karlovački
Karlovčić
kartač *i* kartuč
kasacijski *prema* kasacija, *bolje od* *kasacioni
kasač
kasnilac: kasnioca . . .; *gen. mn.* kasnilaca
kasno: *komp.* kasnije

Tuđe ***i-a*** u nas je ***ija***: *dijalekt.*

*

kasnjeti: kasnim . . .; kašnjah . . .; kasnjeh . . .; kasnjev(ši); kasnio, kasnjela . . .
Kastav (*gen.* Kastva): Kastavac, kastavski
Kastavština
Kàštela (*mn. ž. r., griješkom* *Kastèla): Kaštelanin, kaštelanski
kašteo: kaštela
katarčica *prema* katarka
katarinčica
katolički
katoličtvo
kaučuk
kaurin, *nevjernik*
kava
kavez
kavgadžija, *naletica*
Kavkaz: Kavkažanin, kavkaski
kavotočje
kazaljka; *gen. mn.* kazaljkî
kazančić, *kotlić*
kazandžija, *kotlar*
kazivač
kaznionica; *griješkom* *kazniona
kažnjenički
kažnjenje *prema* kazniti
*kćer, *griješkom mjesto* kći
kćerca; *gen. mn.* kćercî
kćerka; *gen. mn.* kćerkî
kći: kćeri
kečiga
kečiti
kehisati, *kidisati*
*kemičar; *bolje* kemik
kenjača, *kolomaz*
kenjčev *prema* kenjac
kerče: kerčeta
kerebečiti se
kesedžija
kičeljiv
kičica
kičma; *gen. mn.* kičama *i* kičmî
kičmenica
kičmenjača
kićen
kićenka; *gen. mn.* kićenkî
kićenje *prema* kititi
kidljiv
kihati: kiham
kihavica
kijača
Kijev
kiljêr: kiljéra, *kućerak*
Kina: Kinez, kineski
kinđuriti se
kinjenje
kinjiti; *dijal.* *kiniti
kipjeti: kipim . . .; kipljah . . .; kipjeh . . .; kipjev(ši); kipio, kipjela . . .
kipuć *(pridj.)*
kipući
kiridžija, *vozač*
kiseljača
kiseo: kisela
kisičan *prema* kisik
kisnuće
kišiti; *dijal.* *kišjeti
kišljiv
kišovit
kitničar
kitničarka; *gen. mn.* kitničarkî
klač, *koji kolje*
klačiti
klaćenje *prema* klatiti
Kladanj (*gen.* Kladnja): Kladnjanin, kladanjski
klađenje *prema* kladiti se
klamitati: klamićem
klanac; *dijal.* *klanjac
klanjalac: klanjaoca . . .; *gen. mn.* klanjalaca

Klanjec (*kaj., gen.* Klanjca): Klanjčanin, klanjački
klaonica; *griješkom* *klaona
klaonički
klasić
klatež: klateži
klečak: klečaka
klečati
klečka
kleći (kleknuti): kleknem
Klekovača
klen, *drvo; drugo je* kljen
Klenak (*gen.* Klenka): Klenčanin, klenački
klepati: klepljem
klepčica
klepetati: klepećem
kletva; *gen. mn.* kletvî
klevetati: klevećem
klevetnički
kličak: klička
kličav, *prosjed*
kličica, *dem. prema* klica
klići (kliknuti): kliknem
klijenit, *sakat*
kliješta, *mn. s. r.*
kliješte, *mn. ž. r.*
klijet: klijeti
klijetka
kliktati: klikćem
klinčac: klinčaca, *karanfil*
klinčanik
Klinča-sela: Klinčoselac, klinčoselski
klinčenjak
klinčić
klinčiti
klin-čorba
klipić
Klîs: Klišanin, kliski
klisić
klobučac: klobučca
klobučar
klobučić
klobučina
klokoč: klokoča
klokočika
klokotati: klokoćem
kloniti se, *na pr. zla društva*
klonuti, *na pr. klonuti duhom*
klopotati: klopoćem
klubašce: klubašceta, *dem. prema* klupko
klupče: klupčeta, *dem. prema* klupko
klupčica, *dem. prema* klupa
kljen, *riba; drugo je* klen
kljenić
kljenićak
klještice *(mn. ž. r.), dem. prema* kliješta
ključ
Ključ
ključanica
ključar
ključarica
ključati: ključam
ključica
ključić
kljuka
kljunčić
kljuvati: kljujem
kmečati: kmečim
kmetičin
kmetić
kmetski
kneginja; *griješkom* *knjeginja
kneščić, *dem. prema* knez
knežević
kneževina; *griješkom* *knježevina
knjeziti se
knjigovođa
knjižara *ili* knjižarnica
književnički
knjižničar
*ko, *vidi* tko

U komparativu je uvijek *je;* bijedan: *bjedniji.*

koalicijski *prema* koalicija, *bolje od* *koalicioni
kobača
kobačiti
kobasičar
kocka
kočak: kočaka
kočanica
kočanj: kočanja; *dijal.* *kočan
kočenje *prema* kočiti (se); *drugo je* koćenje
kočet: kočeti, *kostret*
Kočevlje: Kočevac, kočevski
kóčić, *dem. prema* kolac; kòčić, *dem. prema* kotac
kočija
kočijaš
kočina
kočiti (se)
kočoperan
kočoperiti se
koćenje *prema* kotiti (se); *drugo je* kočenje
*kogod, *vidi* tkogod
kojegdje
kojekad
kojekakav: kojekakvoga
kojekaki
kojekako
*kojeko, *vidi* kojetko
kojekud(a)
koješta: koječega (koješta)
kojetko: kojekoga
koji (koja, koje); *ne valja* *koj
kojigod(er), kojigođ 210
koji mu drago 210
kojino
koji put
kokoćenje *prema* kokotiti se
kokotić
kolac: kolca (koca)...; *gen. mn.* kolaca
kolač
kolačić
kolajna; *gen. mn.* kolajnî
kolan: kolna *(adj.)*
kolce: kolca, *dem. prema* kolo
kolčak
kolčiti
kolebati: kolebam, *običnije od* koljebati
kolebljiv
koleđanin *prema* koleda
kolendar, *momak od* kole(n)de, *koleđanin; drugo je* kalendar
koliba; *griješkom* *koljeba
kolibrić
količ, *koji koli lozu*
količak, *dem. prema* kolik
količina
količnik
*kolijer, *jaka*, *dijal. mjesto* kolir
kolijevčica
kòlijevka; *mn.* kòlijevke, kòljevâkâ (kòlijevkî), kòlijevkama
kolikoća
kolikogod 226
koliko mu drago 210
kolir, *ogrlica*
kolni
kolnica
kolnik
Koločep
kolonijski *prema* kolonija, *bolje od* *kolonijalan
kolosijek
kolotečina
koloturić
kolovođa
kolski
Kolùbara
koludrički
kolutić
koljač

Genitiv množine: *svîju*, ali: *svih.*

koljčati: koljčam
kȍlje *prema* kol(ac)
kȍlje: *nije mi* kolje, *nemam kad*
kòljênce: kòljênca, *dem. prema* koljeno; *gen. mn.* kòljenâcâ
koljenčiti
koljeno; *gen. mn.* kȍljênâ
koljenović
koljenje *prema* koliti
koljivo
komadić
komadićak
komađe, *kol. prema* komad
komarča
komešati se
*komičar; *bolje* komik
komičiti se
komidba; *gen. mn.* komidbî
komilac: komioca . . .; *gen. mn.* komilaca
komisijski *prema* komisija, *bolje od* *komisionalan
Komogovina: Komogovac, komogovski
komorač
komornički
komovača
komšinica
komšinski
konačan
konačić
konačiti
konačno
Konavli (*gen.* Konavala): Konavljanin, konavaoski (*od* konavalski)
končan
končati: končam
končić
konda *(t. j. kao ono da)*
*kondijer, *dijal. mjesto* kondir
kono *(t. j. kao ono)*
konopčar
konopčić
konjanički
konjaništvo
konjče: konjčeta
konjic
konjičak
konjičić
konjički
konjić
Konjščina (*prema* Konjski; *griješkom* *Konjšćina): Konjščanin, konjščanski
kopač
kopačica, *koja kopa* (*prema* kopač)
kopačina
kopaćica, *zamjena pridjevu* kopaći, *na pr. motika* kopaćica
Kopaonik
Kopar (*gen.* Kopra): Kopranin, koparski
kopča; *gen. mn.* kopčî
kopčati
kopljača
kopljanički
koplje
kopnjeti: kopnim . . .; kopnjah . . .; kopnjeh . . .; kopnjev(ši); kopnio, kopnjela . . .
koprena
*koracati, *dijal. mjesto* koračati
koračaj
koračati
koračiti
koračnica
korać
koraćić
koral, *crkveno pjevanje*
koralj, *polip*
Kòrana: koranski; *griješkom* *Koranin
korba; *gen. mn.* korbî
korbač
korbačić
Korčula: Korčulanin, korčulanski

Govori se i piše: *lak(o)*, *mek(o)*.

korečak, *hip. od* korijen
Koreja: Korejac, korejski; *griješkom* *Korejanac, *korejanski
koren, *korenit*
korenčić
Korènica
korenika, *dijal., na pr. stara hrvatska korenika; bolje: čovjek staroga hrvatskoga kova*
korenit
korenjak: korenjaka
korenje *prema* koriti; *drugo je* korijenje
koričiti
koričnjak
korijen
korijènak
korijenje *prema* korijen; *drugo je* korenje
korilac: korioca . . .; *gen. mn.* korilaca
*korisan, *griješkom mjesto* koristan: korisna
koriti
korizma; *gen. mn.* korizmî
kornjača
Korođ: Korođanin, korođski
Korsika: Korsičanin, korsički
Koruška: Korušac, koruški
kosač
Kosača
kosidba; *gen. mn.* kosidbî
*kosijer, *dijal. mjesto* kosir
kosilac: kosioca . . .; *gen. mn.* kosilaca
kosir
kosirić
kositer: kositera
Kositerni otoci; *griješkom* *Kositarski otoci
kosmeć
Kosovčica
kosović
Kosovo polje
kostjela, *dub*
Kostrena Sveta Lucija: Kostrenac, kostrenski
kostreš
kostret: kostreti
kostretan
kostriješiti se
košarač
koščan
koščat
koščica, *koje se govori i* koštica 26
koščina, *augm. prema* kost
košic *i* košić
košljiv
koštan
koštica, *koje se govori i* koščica 26
koštunjača
koštunjav
kotač
kotačić
kotalac: kotalca
kotao: kotla
kotaričica
Kotič
kotlača
kotlić
Kotor: Kotoranin, kotorski
kotuljač
koturača
koturić
kovač
kovačnica
kovandžija, *pčelar*
kovča, *vidi* kopča
kovčeg
kovčežić
Koviljača
kovrčast
kovrčica
kovrčiti

Piše se: *umr'o, satr'o, su'ržica.*

kovrtač
kozalac: kozalca
kozao: kozla
kozarče: kozarčeta
kozaričin
kozičav
kozjevina
kozlići; *jed.* kozle: kozleta
kožarnica; *griješkom* *kožarna
kožuh
kračati, *postajati kratak; drugo je* kraćati
kračina
kračun
kraćahan
kraćan, *kratak*
kraćati, *postajati kraći; drugo je* kračati
kraćenje *prema* kratiti
kradljiv
krađa
kraguj
krajan: krajna
krajičak: krajička
krajina
Krajisav *i* Krajislav, *adj.* Krajisavljev
krajišnički
krajišnik
krajnost
krajnji
kralješ: kralješa
kralješnjak; *griješkom* *kralježnjak
kraljevati
Kraljevčani
Kraljevica: Kraljevčanin, kraljevički
kraljević
králjēvka; *gen. mn.* králjevâkâ
kraljičin
kraljički
kraljić
Kranjska: Kranjac, kranjski
kras (Kras): (Krašanin), kraski
Krašić
krat, *sastavlja se s riječima; na pr.* dvakrat, trikrat, stokrat 214
kratak; *komp.* kraći
Kratečko: Kratečanin, kratečki
kratkoća
kratkovječan
kratkovjek
kravačac: kravačca
Kravarsko: Kravarac, kravarski
kravlji
krbač, *korbač*
krbačiti
krč: krča
krčag
krčanik
krčati: krčim
krčažić
Krčèdin
krčenik
krčevina
krčidba; *gen. mn.* krčidbî
krčilac: krčioca . . .; *gen. mn.* krčilaca
krčiti
krčma
krčmaričin
krčmiti
krčumati se
kreč
krečana
krečati: krečim, *kriještati*
krečiti *prema* kreč
kreketati: krekećem
Kremalj (*gen.* Kremlja): Kremljanin, kremaljski
kremečak: kremečka
kremenjača
kremičak: kremička
kremičan *prema* kremik
krepak; *komp.* krepčiji

Riječi se rastavljaju po slogovima: *do-bro.*

krepčina
krepkost
kreposnica
kreposnik
krepost
krepostan: kreposna
kresati
Kresimir
kresivo
kresnuti
Kresoje, *hip. od* Kresimir
kreševo
kreštalica
kreštati: kreštim
kreštelica
krešteličji
kretač
kretalac: kretaoca . . .; *gen. mn.* kretalaca
kretati: krećem
krevetić
krhak, *lomljiv*
krhati: krham
kričati
krijepiti
krijepljenje *prema* krijepiti
krijes; *mn.* kresovi
krijesiti se
krijesnica
krieštati: krieštim
krieštavac
krieševa, *trešnja*
krijomice
krioce (*dem. prema* krilo): krioca; *gen. mn.* krilaca
Krist *i* Hrist
kristaličan
kriščica, *dem. prema* kriška
kriška; *gen. mn.* kriški
*kritičar; *bolje* kritik
kriv; *komp.* krivlji
krivača
kriviča̍n
krivljenje *prema* kriviti (se)
Krivòšije, *mn. ž. r.*
krivòvjerac: krivòvjêrca . . .; *gen. mn.* krivòvjerâcâ
krivovjeran
krivovjerje
krivovjernica
krivovjernički
krivovjerništvo
krivovjerski
krivovjerstvo
križić
Križišće (18): Križišćanin, križiški
križopuće
Križ-polje
krletka; *gen. mn.* krletkî
krmača
krmče: krmčeta
krmčić
krmeći
krmeljiv
krmljenje *prema* krmiti
krnj; *komp.* kŕnjî
krnjiti; *griješkom* *krniti
kročenje *prema* kročiti; *drugo je* kroćenje *prema* krotiti
kročiti
krojač
krojačica
kropionica; *griješkom* *kropiona
krosred *(prijedl.)*
krošto (*od* kroz što) *(adv.)*
krotak; *komp.* kročiji
krotilac: krotioca . . .; *gen. mn.* krotilaca
krovnjača
krpač
krpelj: krpelja
krpež: krpeža; *griješkom* *krpeš

Govori se i piše: *gdje, ovdje, ondje, svagdje.*

krsmati; *griješkom* *krzmati
*krstici: *krstitaka; *bolje* krsna čast
krstić
krstionica; *griješkom* *krstiona
kršćanin
kršćanka; *gen. mn.* kršćankī
kršćanstvo
Krško (*slov.*, *gen.* Krškoga): Krčanin, krčki
kršljav
krštavati
kršten *prema* krstiti
krštenje *prema* krstiti
krtičnjak
krućina
*kruglja, *griješkom mjesto* kugla
kruh
krumpir
krunjenje *prema* kruniti
Krûpa *(manastir):* Krupljanin, krupski
Krûpanj (*gen.* Krûpnja): Krupnjanin, krupanjski
krupičav
krupnoća
kruščica
kruščić, *dem. prema* krušac
Krušèdol
kruškovača
krut; *komp.* krući
kružić
krvničiti
krvnički
krvništvo
krvoločan
krvološtvo
krvopilac: krvopilca . . .; *gen. mn.* krvopilaca
krvoproliće
krvotočina
krvotočje
Kuba: Kubljanin, kupski; *griješkom* *Kubanac, *kubanski
kubičan
kuč: kuča
kučad: kučadi
Kučaj-planina
kúčak: kučka
kučast
kučati: kučam
kuče: kučeta, *dem. prema* kučka
kučetina, *augm. prema* kučka; *drugo je* kućetina
Kučevo
kučica, *dem. prema* kuka *i* kučka; *drugo je* kućica
kučići, *štenci; jed.* kuče
kučine, *mn. ž. r.*
kučji
kučka
kučki
kuća
kućanica
kućar
kućarica
kućenje
kućer
kućerak
kućerina
kućetina, *augm. prema* kuća; *drugo je* kučetina
kućevan
kućević
*kućevlasnik; *bolje* vlasnik kuće
kućica, *dem. prema* kuća; *drugo je* kučica
kućičiti
kućić, *čovjek od dobre kuće; drugo je* kučići
kućište
kućiti
kućni
kućnica
kućurina

Velikim se slovom piše: *Bog, Božji.*

kud(a)god, kud(a)gođ 226
kud(a) mu drago 210
kudijer
kud i kamo
kudilac: kudioca . . .; *gen. mn.* kudilaca
kùdjelja; *gen. mn.* kùdjêljâ
kùdjêljka
kuđenje *prema* kuditi
kugla; *griješkom* *kruglja
kuglana
kuglati se
kuhač
kuhača
kuharičin
kuhati
kuhinja
kuhinjski
kujundžija, *zlatar*
kukavičica
kukavičić
kukavičji
kukavički
Kukujevci
kukuljača
kukurijek
kukurijekati: kukuriječem
kukuruščić
kukuruz; *dijal.* *kukuruza, *kuruza
kulučiti
kuljen; *gen. mn.* kùljênâ
kùlješa; *gen. mn.* kùljêšâ
Kumanovo; *griješkom* *Kumanova
kumčad
kumče: kumčeta
kumičin
kumić
kundačić
kunić
Kupa: kupski; *griješkom* *Kupin
kupalac: kupaoca . . .; *gen. mn.* kupalaca
kupaonica; *griješkom* *kupaona
kupčev
Kupčina
kupilac: kupioca . . .; *gen. mn.* kupilaca
*kupjena, *dijal. mjesto* kupina
kupljenje *prema* kupiti
kupnja; *gen. mn.* kupnjî
Kuprez: Kupre̊anin, kupreski
kùpskî *prema* Kùpa *(voda)*
kûpskî *prema* Kûba *(ostrvo)*
Kurban-Barjam
kurjačić
kurjačina
kurjačji
kurjački
*kusočunj; *bolje* krnji stožac
kušač
kušaonica; *griješkom* *kušaona
kutić
kutijica *prema* kutija
Kutjevo
kutomjer
kuverta, *paluba*
kvačica
*kvačiti, *dijal. mjesto* spopadati
kvaterni
kvatre *(mn. ž. r.)*: kvatara *i* kvatrî
kvečati: kvečim
kvocati: kvočem (kvocam)
kvočka
kvrčati: kvrčim

L.

Lâb (*gen.* Läba), *voda u Srbiji:* lapski; *griješkom* *Labin

Lâba, *voda u Češkoj i u Njemačkoj:* lapski; *griješkom* *Labin

lačan, *gladan*
Laćarak (*gen.* Laćarka): Laćarčanin, laćarački
laćati (se)
laćman
*lad *i izvedene, dijal. mjesto* hlad . . .
lađa; *gen. mn.* lađâ *i* lađî
lagačak, *dem. prema* lak
lagahan
*lahak, *lahko . . ., *dijal. mjesto* lak, lako . . .
láhnuti, *odlahnuti, biti lakše; dijal.* *lánuti
lahor
lahoriti
lajik
lak, lako (*dijal.* *lahak, *lahko) *i sve izvedene; komp.* lakši *i* laglji
lakić
lakoća
lakomčina
lakomičina
lakovjeran
lakovjernost
lančan
lančanik
lančić
lani
*lánuti *mjesto* lahnuti
lànuti, *kao zalajati*
lanjski
Lapac (*gen.* Lapca): Lapčanin, lapački
Lapad: Lapađanin, lapadski
lasan: lasna; *komp.* lašnji *i* lasniji
lasičić
lasičji
lasnoća
lastavičji
Lästovo
Lastva: Lastavac, lastavski
Latinče: Latinčeta
lavež
lavić
lavlji
lažičica, *žličica*
lažljiv
lebditi
lečan: lečana *prema* ledac
lečanik
leća
lećajiv
lećak: lećka
leće *(jed. s. r.):* leća
lećenje *prema* letjeti
leći: ležem
leđa
Leđan
leđen, *(mjedena) umivaonica*
leglić, *leglo*
Leh: leški
*lelejati se, *dijal. mjesto* lelijati se
lelekati: lelečem (lelekam)
lelijati se
lem, *lijep, der Kitt*
*lemati *je po ekav., a* lijemati *po ijekav. govoru*
lemeš
*lenj *je po ekav., a* *lijenj *po ijekav. govoru; dijal. mjesto* lijen
leopard
*lèpak *je po ekav., a* ljepak *po ijekav. govoru*
Lepavina: Lepavine 18
lepeza: lepeze, *obično mjesto* lepèze *(jed. s. r.):* lepèzeta
lepina, lepinja; *dijal.* *ljepina
lepirić *i* leptirić
Lepoglava 18
leš, lešina; *griješkom* *lješ, *lješina; *o čovjeku bolje* mrtvac, mrtvo tijelo
Lešće, *dijal. mjesto* Lješće 18
leški *prema* Leh

Piše se: *dva puta*, ali: *dvaput, jedamput.*

lêt; *griješkom* *lijet
letač
letak: letka
leteći
letimičan
letjelac: letioca . . .; *gen. mn.* letjelaca
letjelica
letjeti: letim . . .; lećah . . .; letjeh . . .; letjev(ši); letio: letjela . . .
letnjak
leto, *u košnice vratašca ; drugo je* ljeto
Letovanić 18
ležački
ležećac: ležećca
ležećiv
ležećke
li; *kako valja pisati s riječima, vidi* 223
licemjer
licèmjerac: licèmjêrca . . .; *gen. mn.* licèmjerâcâ
licemjeran
licèmjêrčev
licemjerenje
licemjeriti
licemjerje
licemjerski
licemjerstvo
licumjer, *vidi* licemjer . . .
Lič
ličan: lična
ličar
ličilac: ličioca . . .; *gen. mn.* ličilaca
ličilo
ličina
ličinar
ličinaš
ličinka
ličiti
ličnost
ličnjak
lićimice, *pljoštimice*
lidžba; *gen. mn.* lidžbî
lih: liha
*lih *i* *li, *dijal. mjesto* sâmo
lihati se: liham se
lihnuti, *minuti*
lihoper
lihva; *gen. mn.* lihvî
liječak: liječka
liječenje
liječiti
liječnički
liječnik
liječništvo
lijegati: liježem
lijeha
lijek; *mn.* lijekovi
lijemati; *ekav.* *lemati
lijen; *komp.* ljeniji
lijenac
lijenčina
lijeniti se
lijenka; *mn.* lijenke, lijenkî, lijenkama . . .
lijenost
lijenština
*lijenj, *dijal. mjesto* lijen
lijep; *komp.* ljepši
lijep *prema* lijepiti
lijepiti
lijepost
lijer; *mn.* ljêrovi
*lijera, *dijal. mjesto* lira
lijes; *mn.* ljêsovi
lijèska; *mn.* lijeske, ljesâkâ, lijèskama . . .
liješće, *jed. s. r.*
*lijet, *griješkom mjesto* let
lijetati: lijećem
lijev: lijeva
Lijevač (*gen.* Lijevča): Lijevčanin, lijevački

Govori se i piše: *rđa, rvati, rzati, nauditi.*

lijevak: lijevka; *mn.* ljevkovi; *drugo je* ljèvâk
lijevanje
lijevati *i* ljevati; *običnije* lijevati, *i s prijedlozima, na pr.* izlijevati, na lijevati, slijevati, zalijevati
lijevča; *mn.* lïjevče, lïjevâčâ (lïjevčî), lïjevčama . . .
Lijevno, *vidi* Livno
Lika: Ličanin, lički
liljan
Līm (*gen.* Líma): limski; *griješkom* *Limov
limun
linčovati
lipaćur
lipić
Lipovača
lira
*liričar; *bolje* lirik
lisičica
lisičina
lisičine
lisičiti
lisičji
listak: liska
listić
listićav
lišajiv
lišce: lišca, *dem. prema* lice
lišće
liti: lijem . . .; liven (ljeven)
litrenjača
Litva: Litavac, litavski
Livno (18, *mjesto* Hlijevno): Livnjanin, livanski
loćika
loćkav, *uveo*
Logatec: Logatca 123 *(slov.)*
lokati: ločem; *drugo je* ljokati
lòkvânj: lokvánja
Lökve (*gen.* Lökâvâ): Lokvarac, lokvarski
lomača
lomljenje *prema* lomiti
lomljiv
lončan
lončar
lončić
lončina
londža; *gen. mn.* londžî
Lonja: lonjski; *griješkom* *Lonjin
loparić
lopoč: lopoča
loptalac: loptaoca . . .; *gen. mn.* loptalaca
lopuh
lovački
Lovas: Lovašanin, lovaski
Lovćen
lovdžija, *lovac*
lovljenje *prema* loviti
Lovran
lozinka; *gen. mn.* lozinkī
lozovača
ložač
ložilac: ložioca . . .; *gen. mn.* ložilaca
ložnjak
lub
lubenica
lubeničan
lubeničar
lubina
lubnjača
luckast
lûč: lúča
lûča
lučac: lučca
lučan: lučana, *što je zalučeno*
Lučani
luče: lučeta, *dem. prema* lutka
lučica, *dem. prema* luka

Govori se i piše: *ih, im.*

lučić, *dem. prema* lûk
Lučin dan: Lučina dana (dne)
Lučinje
lučiti
lučki
lučnjak
ludačak
ludačina
ludak: ludaka
Ludbreg 18
ludžba, *kemija*
luđak, *vidi* ludak
lukijerna, *svijetnjak*
lukovača
lupača
lupeština
lupež
lupina
lupiti
luterovac, *pristalica Lutherov*
lužički *prema* Lužice
lužnjača

Lj.

lje, *riječca za pojačanje*.
lječilište
ljekar
ljekarica
ljekarija,
ljekarina
ljekarnica
ljekarnički
ljekarstvo
ljekovit
*ljemeš, *dijal. mjesto* lemeš
ljenčariti
ljenica
ljeniv
ljenivac
ljenivica
ljepahan
ljèpak: ljèpka *prema* lijepiti; *dijal.* *lepak
Ljepava
ljepenka
ljepilo
ljepljiv
ljepo-; *tako se pišu sve složenice, kojima je prva pola prema* lijep: lijepa; *na pr.* Ljeposava, ljepošeta
ljepojka
ljeporječica
ljeporječiv
ljepòta
ljepotica
ljepšati
ljepušak: ljepuška
ljepušan
ljepušica
ljepuškast
ljesa; *gen. mn.* ljêsâ
ljesen *prema* lijes
ljesica
ljeskov
Ljeskovac
ljeskovača
ljesti: ljezem
ljestve *(mn. ž. r.)*: ljestava
ljestvica, *dem. prema* ljestve
*lješ(ina), *griješkom mjesto* leš(ina)
Lješ
lješica, *dem. prema* lijeha
Lješnica
lješnik
lješnjak
lještak
lještarka; *gen. mn.* lještarkî
ljetan

ljeti
ljetina
ljetište
ljetnik
ljetnikovac
ljetnji, *vidi* ljetan
ljeto; *gen. mn.* ljêtâ; *drugo je* leto
ljetopis
ljetorast
ljetošnji
ljetovati
ljetovište
ljèvâk: ljeváka
ljèvaka
ljevaonica; *griješkom* *ljevaona
ljevati, *vidi* lijevati
ljevčić, *dem. prema* lijevak
ljeven *prema* liti; *na pr.* ljeveno *željezo*
ljevica
ljevičar
ljevo-; *tako se pišu sve složenice, kojima je prva pola prema* lijevi; *na pr.* ljevoruk
Ljîg: Ljíga
ljiljak: ljiljka
ljiljan, *vidi* liljan
ljohav
ljokati: ljokam, *odbijati tele od krave; drugo je* lokati
ljubak; *komp.* ljupčiji
ljubazan *i* ljubezan
Ljubelj (*slov., gen.* Ljublja): Ljubljanin, ljubaljski
ljubežljiv
ljubičast
ljubičica
Ljubljana: Ljubljanac, ljubljanski
ljubljenje *prema* ljubiti
Ljubosav *i* Ljuboslav, *adj.* Ljubosavljev
Ljubosava
ljubovca; *gen. mn.* ljubovcî
Ljubuški (*gen.* Ljubuškoga): Ljubuščanin, ljubuški
ljućavina
ljućenje *prema* ljutiti (se)
ljudski
ljudstvo
ljuljanka; *gen. mn.* ljuljankî
ljuljati
ljupčac: ljupčaca
*ljupina, *vidi* lupina
ljuščica, *dem. prema* ljuska
ljuštenje
ljuštika *prema* ljuska
ljuštiti
ljut; *komp.* ljući
ljutič
Ljutomer *(slov.)*

M.

mač
mačad: mačadi
mačak
mače: mačeta
Mače *(mn. ž. r.)*: Mačanin, mačanski
mačevalac: mačevaoca . . .; *gen. mn.* mačevalaca; *griješkom* *mačilac
mačevati *i* mačovati
mačići; *jed.* mače
mačinac
mačji
mačka
mačovati *i* mačevati
Mâčva: Mačvanin, mačvanski
maća
Maćedonija *i* Makedonija (*griješkom* *Macedonija): Mać(k)edonac, mać(k)edonski

maćeha
maćuhica
maći (maknuti): maknem
madež: madeža
Madžar
mađije *(mn. ž. r.), čini*
magarčić
magarčina
magarčiti
magareći
magaričin
magazin
Magdalena
magla; *gen. mn.* maglî
Maglić
magljenje *prema* magliti
magnetičan
mah
mahač
mahala, *dio grada ili sela*
mahaljka; *gen. mn.* mahaljkî
mahana; *običnije* mana
maharadža
máhati: mâšêm
màhati: mȁhâm *(kudjelju, lan)*
mahijast
mahnit
mahnitati: mahnitam
mahnuti se; *dijal.* *manuti se
mahom
mahovina
mahrama; *običnije* marama
mahuna
maj, *svibanj*
majčica
majčin
majde *(adv.)*
majecak
maječak
Majevica
majina
majka; *gen. mn.* majaka *i* majkî
majković
majmunčad: majmunčadi
majmunče: majmunčeta
majstoričin
Makao (*grad; gen.* Makaa): Makaovac, makaoski
makao *(igra):* makaa
Makarska: Makaranin, makarski
makljen
makovača
malahan
malčice, *dem. prema* malko
malečak: malečka
Malinska: Malinac, malinski
malne
malocjen
maločas *(adv.), čas prije, netom*
maloća
maloljetan
malone *(adv.)*
maloprešnji
maloprešnjica
malo prije
malovječan
malovjek
malòvjeran: malòvjêrna
Malta: Malćanin (Maltez), maltski (malteski)
maljenica
maljic, *dem. prema* malj
mamičin
mamljenje *prema* mamiti
mamljiv
Mandžurska
Manđelos: Manđelošanin, manđeloski
*manuti se; *bolje* mahnuti se
manjičav
*manjkati; *bolje* nedostajati
máo: mala
*marač, *dijal. mjesto* mart

Sadašnji prilog: *moleći, slaveći, čitajući, vičući.*

Marija Bistrica: Marijobistričanin, marijobistrički
Marijan
Marijana
Marijica *prema* Marija
Marjan
Marojica *prema* Maroje
Maroko: Maročanin, maročki
mart, *ožujak*
marva; *gen. mn.* marvî
marvinče: marvinčeta
maslačak: maslačka
maslenjača
mastilac: mastioca . . .; *gen. mn.* mastilaca
mastionica
mašče: maščeta, *dem. prema* maska *(mazga)*
maščina, *augm. prema* mast
*mašća, *dijal. mjesto* mast
mašćenje *prema* mastiti
*matematičar; *bolje* matematik
materić
mati; *griješkom* *mater
matičnjak
Matijica *prema* Matija
maukati: maučem
mazalac: mazaoca . . .; *gen. mn.* mazalaca
mazga; *gen. mn.* mazgî
mažđe: mažđeta, *dem. prema* mazga
meča, *meki dio hljeba; drugo je* meća
mečati: mečim
meče: mečeta, *mlâde od medvjeda*
Mečenčani
mečet *i* mečit, *džamija*
mečiti
mȅčka, *medvjedica*
mȃčka, *muljalo*
meća, *napoj za blago; drugo je* meča
mećajica
mećava
mećavica
Medak (*gen.* Metka): Mečanin, medački
medarnica; *griješkom* *medarna
medenjača
medič
medljika
medvjed; *gen. mn.* mȅdvjêdâ
Medvjed-grad
medvjedić
medvjeđi
međa; *dijal.* *meja
međer, *dakle*
međnik
Međumurje: Međumurac, međumurski
Međurič 18; *griješkom* *Međurić
međutim *(adv.)* 235
megdan *i* mejdan
megdandžija *i* mejdandžija
Mehadija: Mehadijac, mehadijski
*mehak, *mehko . . ., *dijal. mjesto* mek, meko . . .
mehana, *krčma*
mehandžija, *krčmar*
*meja, *dijal. mjesto* međa
Mejiko (Mehiko): Mejičanin (Mehičanin), mejički (mehički)
mek, meko (*dijal.* *mehak, *mehko) *i sve izvedene; komp.* mekši *i* meklji
Meka: Mečanin, mečki
mekač
mekahan
mekoća
mekušac
melem
merdžan, *koralj*
mesliđen
mesnički
mesojeđe
*metafizičar; *bolje* metafizik
metati: mećem

Govori se i piše: *gostionica, učionica, pisarnica.*

*

meteh, *granica*
metež: meteža
metilj
Metković
Metlika
metljika
Metohija: Metohijac metohijski
metrički
mezimac, *vidi* mjezinac
mezimče: mezimčeta, *vidi* mjezinče
micati: mičem
mića
Mića
mićenica
mićenik
mićenje *prema* mititi
Mićo
Midžur
miholjača
Miholj dan: Miholja dana (dne)
mijeh; *mn.* mjẽhovi
mijena
mijeniti (se)
mijenjati
mijenje *prema* miti
mijesiti
miješanje *prema* miješati
miješati
miješenje *prema* mijesiti
miješnja; *gen. mn.* miješnjî
milče: milčeta
milijun
Milisav *i* Milislav, *adj.* Milisavljev
Milisava
miloća
*milosan: milosna, *griješkom mjesto* milostan: milosna . . .
Milosav *i* Miloslav, *adj.* Milosavljev
Milosava
milosrđe
milostan (*griješkom* *milosan): milosna
milošta
Miljacka *protiv* 99
Miljenko
miljenje *prema* miljeti
miljeti: milim . . .; miljah . . .; miljeh . . ; miljev(ši); milio, miljela . . ., *običnije nego* hmiljeti
mimogrece *(adv)*
mimogred *(adv.)*
minđuše, *naušnice*
mio: mila
Mirčeta
mirisati: mirišem
*mirišiti: *mirišim, *dijal. mje to* mirisati
mirišljiv
mirkovača
mirnoća
Miroč
mirodija
miroljubiv
Mirosav *i* Miroslav, *adj.* Mirosavljev
misaļan: misaona
misao: misli
*misaon, *griješkom mjesto* misalan
misirača
mislilac: mislioca . . .; *gen. mn.* mislilaca
misnički
misništvo
mišićni *prema* mišica
mišić
mišićni *prema* mišić
mišji
mišljenje *prema* misliti
*mišljeti, *dijal. mjesto* misliti
mišolovka; *gen. mn.* mišolovkî
mitnički
Mitrovica: Mitrovčanin, mitrovački
mjed: mjedi, *bakar, bronza; drugo je* mêd, *pa treba dobro razlikovati na pr. između* medenjaci *(kolači medeni) i* mjedenjaci *(prsteni od mjedi)*

mjedenica
mjedenjača
mjehovit
mjehur
mjehurić
mjemben
mjenica
mjeničan
mjenjač
mjenjačnica
mjëra; *gen. mn.* mjêrâ
mjéra, *hip. prema* mjerica
mjerač
mjeračina
mjerenje
mjerica
mjeričica
mjerila, *mn. s. r.*
mjerilac: mjerioca . . .; *gen. mn.* mjerilaca
mjerilo
mjeriti
mjernik
mjerodavan
mjerov
mjerstvo
mjesaći, *na pr. korito, u kojem se hljeb mijesi*
mjesec
mjesečan
mjesečarka
mjesečev
mjesečić
mjesečina
mjesečnik
mjesečnjak
mjesni
mjesnik
mjestance: mjestanca *i* mjestanceta
mjestašce: mjestašca
mjestičav
mjestimice
mjesto; *gen. mn.* mjêstâ
mjesto *(prijedl. i vezn.)*
mješaj
mješaja
mješajica
mješanac
mješanija
mješaonica
mješavina
mješče: mješčeta, *dem. prema* mijeh
mješčić, *dem. prema* mijeh
mješić, *dem. prema* mijeh
mješina
mješinar
mješinica, *dem. prema* mješina
mješnica
mješovit
mještanin
mještanka; *gen. mn.* mještankî
mjezinac
mjezinče: mjezinčeta
mjezinica
mlačan
mlačenje *prema* mlačiti
mlačica, *dem. prema* mlaka
mlačina
mlačiti
mlaćenica
mlaćenje *prema* mlatiti
mlâda, *nevjesta; dativ i lokativ* mladoj *i* mladi
mladac: mlaca; *gen. mn.* mladaca
mladenac, *vidi* mladjenac
mládež: mládeži, *mlada čeljad*
mlâdež: mlâdeža, *madež*
mladičin
mladić
mladićak
mlâdjenac: mlâdjênca . . .; *gen. mn.* mlâdjenâcâ

ć se piše prema *t*; metati: *mećem*.

mladjenački
mladunče: mladunčeta
mlad
mlađahan
mlađak
mlađan
mlađanićan
mlađenje *prema* mladiti (se)
mlak; *komp.* mlači
mlakajica
mlakoća
mlatac: mlaca; *gen. mn.* mlataca
Mlâva: mlavski; *griješkom* *Mlavin
Mleci: Mletákâ (*griješkom* *Mljeci): Mlečanin, mletački
Mlečić; *griješkom* *Mlječić
mlećak: mlećka, *slab, na pr. čoha*
Mlètičak: Mletička
mliječ: mliječi *i* mliječa
mliječac: mliječca
mliječan
mliječer: mliječera
mliječiti
mliječnica
mliječnjak
mlijeko
*mlogi, *dijal. mjesto* mnogi
mlječar
mlječara
mlječarica
mlječika
mlječina
mlječkavica
mljekar
mljekarica
mljekarstvo
mljeskati: mlještem
Mljet: Mljećanin, mljetski
mljeti: meljem . . .; mljah . . .; mljeh . . .; mljev(ši); mlio, mljela . . .; mljeven, *na pr.* mljeveno *žito*
mljevenje *prema* mljeti
*mljezinac, *dijal. mjesto* mjezinac
mnijenje
mniti: mnim
mnogo; *vidi pod* 204
mnogocjen
mnogoput, *ali* mnogo puta
mnogorječiv
mnogovječan
mnogovjek
mnogožičan
moba, *narodni običaj; gen. mn.* móbâ; *inače* molba
moča
močalina
močar: močari
močaran
močarina
močati: močam
močenica
močica, *dem. prema* motka
Močila
močilo
močina
močionica
močiti
močuga
močvara
moć; *instr. jedn.* moću, *griješkom* *moćju
moćan
moći: mogu, možeš . . .
moći, *relikvije*
Modriča
modričast
modričav
modriti, *činiti što modrim*
modrjeti: modrim . . .; modrah . . .; modrjeh . . .; modrjev(ši); modrio, modrjela . . ., *biti modar*
Mogorić

je se piše u kratkome slogu: *djeteta.*

moguć
mogućan
mogući
mogućnik
mogućnost
mogućstvo
Mohač
mojemuča
Mojslav; *griješkom* *Mislav
mokraća
Mokranjčica
molba; *gen. mn.* molbi; moba, *narodni običaj*
molilac: molioca . . .; *gen. mn.* molilaca
Molve: Molvljanin, molvljanski
moljenje *prema* moliti
momački
momaštvo
momčad: momčadi
momče: momčeta
momčić
Momčil
Momčilo
momčina
momčiti se
momčuljak
monah
monarhija
morač: morača
Morača
Mòrava: moravski; *griješkom* *Moravin
Moravče *(jed. s. r.)*: Moravčanin, moravački
morlački *prema* Morlak
mornar
mornarički
Moseć
Moskva: Moskov, moskovski
Moslavina: Moslavac, moslavački
mostić
Mošćenice, *mn. ž. r.*
mošćenje *prema* mostiti
*mošti, *starinski umjesto* moći
Motajica
motičica
motični
motovioce (*dem. prema* motovilo): motovioca; *gen. mn.* motovilaca
motrilac: motrioca . . .; *gen. mn.* motrilaca
mozak: mozga
mozgača
mozolj
možda, *ali* može biti da
moždani; *dijal.* *možđani
možebit *(adv.)*, *ali* može biti da
mračak, *dem. prema* mrak
mračan
mračiti
mračnjak
Mramorno more; *griješkom* *Mramorsko more
mravič, *biljka*
mravić, *dem. prema* mrav
mravlji
mrča, *mirta*
mrčalj
mrčan: mrčna
mrčati: mrčim
mrčava
mrčina
mrčiti
mrčkati
mrčo
mrđela
Mrđen
mrena
mreškati
mreža
mrežica
mrežotina
mrijest: mrijesti

ije se piše u dugome slogu: *dijete.*

mrijestiti se; *dijal.* *mriještiti se
mriješćenje *prema* mrijestiti se
*mriještiti se, *dijal. mjesto* mrijestiti se
mrijeti: mrem . . .; mr'o, mrla . . .
Mriježnica
mrk; *komp.* mrči
mrkač
mrkao: mrkla
Mrkopalj (*gen.* Mrkoplja): Mrkopaljac (*protiv* 242), mrkopaljski
mrmljati
mrnar; *običnije* mornar
mrndžati
Mrnjavčević
mršavljenje *prema* mršaviti
mrtvačina
mrtvački
mrtvačnica
mrtvičad: mrtvičadi
mrtviče: mrtvičeta
mrtvopúhalo
mrtvorođenče: mrtvorođenčeta
mrvčice *(adv.)*
mrvičak *(adv.)*
mrvičku *(adv.)*
mrzak: mrska; *komp.* mrži
mrzao: mrzla
mrzeć *(adj.)*
mrziti; *dijal.* *mrzjeti
Mrzla Vodica: Mrzlovodičanin, mrzlovodički
mrznovoljavčina
mrženje *prema* mrziti
mržnja; *gen. mn.* mržnjî
mučalac: mučaoca . . .; *gen. mn.* mučalaca
mučalica
mučaljiv
mučan
mučati
muče *(adv.)*
mučenica
mučenički
mučenik
mučeništvo
mučenje *prema* mučiti; *drugo je* mućenje
mučica, *dem. prema* muka
mučilac: mučioca . . .; *gen. mn.* mučilaca
mučilo; *obično mn.* mučila
mučiti
mučkati *(koga), činiti da muči; drugo je* mućkati
mučke *(adv.)*
mučki *(adv.)*
mučnica
mučnjak
Mučunj
muć, *vidi* šućmuć
Muć
mućak: mućka
mućenje *prema* mutiti; *drugo je* mučenje
mućkati, *kao drmati; drugo je* mučkati
mudričina
muha
muhadžir
Muhamed
muhamedovac, *pristalica Muhamedov; bolje od* *muhamedanac
muhamedovski
muhar
muhur, *pečat*
mujezin
mukajet
mukao: mukla
mukati: mučem
mumljati
muo: mula, *gat (na moru)*
Mura: murski; *griješkom* *Murin
murećep

Murihovo
murva; *gen. mn.* murvî
*mustać: *mustaća, *brk*
mušičav
muškić
mutavdžija, *strunar*
mutež: muteža
mutilac: mutioca . . .; *gen. mn.* mutilaca
Mutilić
mutlak
mutljiv
muzenje *prema* musti
mužača
mužić

N.

nabavljač
nabijač
nabijeliti
nabiračiti
nablizu *(adv.)*
nabočiti se
nabolje *(adv.)*
nabrčati: nabrčim
nabrčica
nabrčiti
nabrčko
Nabrežina *(slov.); griješkom* *Nabrezina
nabrzo *(adv.)*
nabućiti se
nabuhnuti
naceriti se
nacijediti
nacijepati
nacjeđivati
nacjeljivati se
načastiti se
načečiti se
načekati se
načelan: načelna
načelnički
načelnik
načelo
načešljati
načeti: načnem; *griješkom* *načmem
načetiti se
načetvoronožiti se
načičkati
*načimati: *načimam, *griješkom mjesto* nàčinjati: načinjem
način
načiniti
nàčinjati: nàčinjêm, *impf. prema perf.* načeti
načínjati: nàčînjâm, *impf. prema perf.* načiniti
načisto *(adv.)*
načkati: načkam, *natiskati*
načuditi se
načupati
načuti
načuvati
naći: nađem
naćuliti
naćve *(mn. ž. r.):* naćava
nadahnuće
nadaleko *(adv.)*
nadaleku *(adv.)*
nadalje *(adv.)*
nadcestar
nadčovječan
nadčovjek
nadćutan
nadesno *(adv.)*
*nadežda, *starinski mjesto* nad, nada
nadići (nadignuti): nadignem
nadijeliti
nadijevati

č ispred *t* postaje *š;* junačtvo: *junaštvo.*

nadjačati
nadjačavati
nadječati
nadjeljati
nadjeljavati
nadjenuti
nadjesti
nadjeti
nadjev; *gen. mn.* nádjêvâ
nadjevač
nàdjevak: nàdjêvka; *gen. mn.* nàdjevâkâ
nadjunačiti
nadletjeti se
nadmetati se; *griješkom* *nadmitati se
nadničar
nadničarka; *gen. mn.* nadničarkî
nadničiti
nadnijeti (se); nadnijeh . . .; nadnesavši; nadnio, nadnijela . . .; nadnesen (nadnijet)
nadno *(prijedl.)*
nadolijevati
nadoljeti: nadolim, *odoljeti*
nadomak *(prijedl.)*
nadomjestiti
nadòmještati
nadoplaćivati
nadostačiti
nadovijek *(adv.)*
nadovoljiti (se)
nadrijeti: nadrem . . .; nadrijeh . . .; nadr'o, nadrla . . .; nadrt
nadriknjiga
*nadripisar, *nadripjesnik, *bolje* nazovipisar, nazovipjesnik; *vidi* nazovi
nadrvati
nadskočiti
nadstreljivati
nadstrešnica
nadstrijeliti
nadugo *(adv.)*
naduhati
nadvlačiti se
nadvor(u) *(adv.)*
nadvući se: nadvučem se
nadzornički
nadzreti (se)
nadživjeti
nadžnjeti, nadžnjévati; *pravilnije* nàdžeti, nàdžinjati
nadžak
nadžak-baba
nađikati
nađubriti
nagao: nagla
nagluh
nagnijezditi
nagnuće
nagnjéćiti
nagnjesti
nagnjeviti se
nagnjio: nagnjila
nagolo *(adv.)*, *zgolja, sasvim*
nagoničar
nagore *(adv.)*
nagorjeti: nagorim
nagovijestiti
nagovješćivati
nagràisati, *bolje nego* *nagrajsati
naheriti
nahero *(adv.)*
nahija, *okoliš, kotar*
nahlada
nahladiti se
nahod
nahranče: nahrančeta
nahraniti
nahranka; *gen. mn.* nahrankî
nahrankinja
*nahuditi, *dijal. mjesto* nauditi
nahumoriti se
*nahustiti, *dijal. mjesto* naustiti

Zvučni pred bezvučnim postaje bezvučni; nadpis: *natpis.*

nahvalice; *dijal.* *navalice
nahvatati
naići: naiđem (naidem)
naijedati; *običnije* najedati; *vidi pod* ijed
naijediti (se); *običnije* najediti (se); *vidi pod* ijed
naimač
naimati; *griješkom* *najimati
naime *(adv.)*; *griješkom* *najme
naiskap *(adv.)*
naizmjence *(adv.)*
naizred *(adv.)*
naizust *(adv.)*
naj *u superlativu piše se zajedno s pridjevom, na pr.* najljepši, najjače
najahati: najašem
najamnički
najčešće
najedamput *(adv.)*
najedared *(adv.)*
najedati, *običnije mjesto* naijedati; *vidi pod* jed
najediti (se), *običnije mjesto* naijediti (se); *vidi pod* jed
najednako *(adv.)*
najedno(m) *(adv.)*
*najimati, *griješkom mjesto* naimati
najotragu *(adv.)*
najpače
najposlije
najpotlje
najprije
najradije; *griješkom* *najrađe
najvećma
najviše
najvoljeti
najzad
nakaniti (se), *odlučiti*
nakanjiti se, *namrštiti se*
nakinđuriti se
nakjuče
naknadljiv
naknađavati *i* naknađivati
nakon *i* nakom
nakostriješiti se
nakovanj: nakovnja
nakraj *(prijedl.)*
nakratko *(adv.)*
nakričiti
nakričivati
nakrivo *(adv.)*
nakrkače *(adv.)*
naksjutra
nakučiti
nakuhati
naléći: naléžêm *i* nalèći: nàležêm (nàlegnêm); *drugo je* naljeći
nalećke, *od* naleđke 80
naletjeti
naličan
naličiti
naličje
naličniji
nalijegati: naliježem
nalijemati
nalijep
nalijepiti
nalijetati
nalijevati *i* nalivati
nalijevo *(adv.)*
nalik *na koga*
naljeći: naljegnem, *naljesti*; *drugo je* naléći *i* nalèći
naljepljivati
naljesti: naljezem
naljev; *gen. mn.* náljêvâ
naljevak: nàljêvka; *gen. mn.* nàljevâkâ
nalježˇ: nalježa
nalježba
namaći (namaknuti): namaknem
namaći (namagnuti): namagnem

Bezvučni pred zvučnim postaje zvučni; sbor: *zbor.*

namah *(adv.)*
namahnuti (se)
namečiti se
nametati; *griješkom* *namitati
nametljiv
namijeniti
*namijerati, *griješkom mjesto* namjerati
namijesiti
*namiještati, *griješkom mjesto* namještati
namira *prema* namiriti; *drugo je* namjera
nâmisao: namisli
namjena; *gen. mn.* nâmjênâ
namjenjivati
namjer
namjera (*gen. mn.* námjêrâ) *prema* namjera(va)ti; *drugo je* namira
namjeran
namjérati; *griješkom* *namijerati
namjeravati
namjerce
namjeriti
namjernik
namjesnički
namjesnik
namjesništvo
namjesta *(adv.)*, *gdješto*
namjestan: namjesna
namjestiti
namjesto *(prijedl.)*
namještaj
namještalo
nàmještati; *griješkom* *namiještati
namještenik
namještenje
namlječak: namlječka
namljeti: nameljem
namočiti
namračiti se
namrčiti
*namrijeti, *griješkom mjesto* ostaviti, priskrbiti
namučiti
*nanašati, *dijal. mjesto* nanositi
nandu: nandua
nanijeti; nanijeh, nanese . . .; nanesav(ši); nanio, nanijela . . .; nanesen (nanijet)
nànizbrdo *(adv.)*
nanovo *(adv.)*
naoblačiti (se)
naočali *i* naočari, *mn. ž. r.*
naočarka; *gen. mn.* naočarkî
naoči *(prijedl.)*
naočice
naočiglece
nàočiglēd *(adv.)*
naočit
naočnik: naočnici, *naočari*
naočnjaci
naodaće *(adv.)*, *na prodaju*
naoklis *(adv.)*
naokolo *(adv.)*
naopačke
naopak; *komp.* naopačniji
napabirčiti
napadač
nàpamēt *(adv.)*
naparče *(adv.)*, *nasitno*
napeći: napečem
napijač
nàpijevka; *mn.* nàpijevke, nàpjevākâ, nàpijevkama
nápjev; *gen. mn.* nápjêvâ
napjevati se
naplaćivati
napletati
naplijeniti
napljačkati
napo *(adv.)*
nàpodnogu *(adv.)*

d, t se gube ispred *c, č*; sudac: *suca*, otac: *oče*.

napola(k)
napole *(adv.)*
napolice *(adv.)*
napoličar
napoličiti
napolje *(adv.)*
napolju *(adv.)*
napomol(u) *(adv.)*
napoprijeko *(adv.)*
napored(o) *(adv.)*
naporedu *(adv.)*
napose *(adv.)*
napouzdano *(adv.)*
naprazno *(adv.)*
naprčiti se, *rasrditi se, a prema tome i* naprčit
naprćiti *usne;* naprćiti se, *biti naprćenih usana*
naprečac *(adv.)*
napreći (napregnuti): napregnem
napredak
napredan
naprednjački
napredovati
naprema *(prijedl.)*
napremase *(adv.)*
naprezdan *(adv.)*
naprezruku *(adv.)*
naprijed(a)
naprijeko *(adv.)*
naprosto *(adv.)*
naprotiv
naprstak: naprska
naprščе: naprščeta
napršnjak
naprvo *(adv.)*
*napučiti, *napučen, *bolje* naseliti, nastaniti, naseljen, naselan
napúćiti se, *rasrditi se*
napućivati
napuhati
napupčiti
napupio: napupila
napuštati
naranča; *gen. mn.* naranči
naravno *(adv.)*
narazdaleko *(adv.)*
narijetko *(adv.)*
narikača
narječje; *gen. mn.* nárjēčjâ
naročan
naročit
narodan
narodnji, *vidi* narodan
Nart: Narćanin, nartski
naruč: naruči
naručaj
naručan
naručati se
naručiti
naručivati
naručje
narudžba; *gen. mn.* naručaba *i* narudžbî
narudžbina
nasađivati
nasamo *(adv.)*
nase *(adv)* 194
naselan: naseona
naseljavati *i* naseljivati
naseoba; *gen. mn.* naseobâ
naseobina
naseoski
nasićavati
nasigurno *(adv.)*
nasijèćati *je impf.*, *a* nàsjecati *perf.*
nasilnički
nasilnik
nasitno *(adv.)*
nàsjecati *je perf.*, *a* nasijèćati *impf.*
nasjeckati
nasjeći: nasiječem
nàsjedati

d, t se pišu ispred ***s***: *gradski, bratski.*

nasjediti se
nasjesti: nasjedem *i* nasjednem
naskočiti
naskoro *(adv.)*
naslađivati se
naslijediti
naslijeđe
naslonjač
naslućivati
nàsljedak: nàsljetka
nasljedan
nasljednica
nasljednik
nasljedovač
nasljedovanje
nasljedovati
nasljedstvo
nasljeđivati
nasmjehivati se
nasmjehnuti se
nasočiti se
naspjeti: naspijem
naspored
naspram(a)
nasred
nasrtač
nasrtati: nasrćem
nasrtljiv
nastavljač
nastavnički
nastojnik
nastrešnica
nastrići: nastrižem
nastrijeti: nastrem . . .; nastr'o, nastrla . . .
nasuho *(adv.)*
nasumce
nasumice
nasuprot
nasvjetovati
našašće
naširoko *(adv.)*
našte srca, *natašte*
natаći (nataknuti): nataknem
natajno *(adv.)*
natašte *(adv.)*
nateći: natečem
nategač
nategača
natenani *(adv.)*
natenanu *(adv.)*
naticati *prema* nataknuti, *a* natjecati (se) *prema* nateći (se)
natiho *(adv.)*
natikača
natirati; *drugo je* natjerati
natjecalac: natjecaoca . . .; *gen. mn.* natjecalaca
natjecati (se) *prema* nateći (se), *a* naticati *prema* nataknuti
natječaj; *griješkom* *natjecaj
natjerati
natjerivati
natkačiti
natkučiti se
natkučivati se
nato *(adv.)* 235
natočiti
natoliko *(adv.)*
natoprčiti se
natpijèvati, *impf. prema perf.* nàtpjevati
nàtpjevati, *perf. prema impf.* natpijèvati
natpričati
natpripovijedati
natrag *(adv.)*
natražnjački
natrčati
natrčavati
natrćiti se
natruo: natruhla
natući: natučem
nauckati

Komparativ: *jači, vrući, širi, viši, teži.*

naučan
naučenjak
naučiti
naučljiv
naučnik
naučnjak
nauhar *(adv.)*
nauditi; *dijal.* *nahuditi
naugod *(adv.)*
nauprt *(adv.)*
nausnica
naustice
nauvijek *(adv.)*
nauznačice
nauznak(o)
navađati *prema* navaditi; *drugo je* navoditi *prema* navesti
*navalice, *dijal. mjesto* nahvalice
navaljivač
*navažati, *griješkom mjesto* navoziti
naveče(r) *(adv.)*
navečerati se
navečje, *jed. s. r.*
naveliko *(adv.)*
navičaj
návidjeti
navijek *(adv.)*
navijestiti
naviještati
navikao: navikla
naviljak: naviljka
naviljčiti
navješiti
navješćivati
navještaj
navještenje
navlačak: navlačka
navlačiti
navoditi *prema* navesti; *drugo je* navađati *prema* navaditi
navodljiv
navođenje
navraćati
navrći (navrgnuti): navrgnem
navreti: navrim . . .; navreo, navrela . . .; *drugo je* navrijeti
navrh *(prijedl.)*
navrijeđiti
navrijeti: navrem . . .; navr'o, navrla . . .; *drugo je* navreti
navrtjeti
navrvjeti
navući: navučem
nazad(a) *(adv.)*
nazadačke *(adv.)*
nazadijevati
nazalud *(adv.)*
Nazaret: Nazarećanin, nazaretski; *griješkom* *Nazarenac, *nazarenski
nazbilj *(adv.)*
nazebao: nazebli, *imenica ž. r.*
naznačiti
naznačivati
nazočan
nazočnost
nazorce
nazorcie
nazorljiv
nazovi *sastavlja se s imenicama bez crtice ( ); na pr.* nazovibrat, nazovirod, nazoviprosvjeta
nazreti: nazrem . . .; nazreo, nazrela . . .
nazuvača
nažao *(adv.)*
naždrijeti se: naždrem se; naždr'o se, naždrla se . . .
nažigač
naživičiti
naživjeti se
nažnjeti: naž(a)njem; *pravilnije* nažeti: naž(a)njem
nažuljiti

Instrumental jednine: *noću, moću, smrću.*

Ne *sa vlastitim imenima u poknjiškim složenicama piše se velikim slovom; na pr.* Neslaveni *prema* Slaveni, Nehrvat *prema* Hrvat
nebojša; *gen. mn.* nebojšī
nebraća
nebrat
nebrodljiv
necijenjen]
Nečaja
nečastan: nečasna
nečastiv
nečedan
nečednost
nečesov, *dijal. mjesto* nekakav
nečiji
nečisnica
nečist: nečisti
nečistoća
nečišnjak
nečitak: nečitka
nečitljiv
nečovječan
nečovječnost
nečovjek
nečovještvo
nečujan
nečuo: nečula *(adj.)*
nečuven
neća *prema* ne ću
nećačica, *dem. prema* nećāka
nećak
nećaka
*nećakinja; *bolje* nećaka
nećati (se)
nećkati se
nećo *prema* ne ću
nećutljiv
nedaća
nedaleko *(adv.)*
nedavno *(adv.)*
nedjelo; *gen. mn.* nēdjēlā
nedjelja; *gen. mn.* nēdjēljā; *dijal.* *nedelja *i* *nedilja
nedjéljak, *dem. prema* nedjelja; *gen. mn.* nēdjeljākā
Nedjeljište (*kaj.* Nedelišče 18): Nedjeljišćanin, nedjeljiški
nedjeljiv
Nēdjēljka
Nēdjēljko
nedjeljni *prema* nedjelja
nedokučljiv
nedonošče: nedonoščeta
nedorastao: nedorasla; *griješkom* *nedorasao
nedosjetljiv
nedosljedan
nedostajati 218
nedostati 218
nedozreo: nedozrela
nedušljiv
negda, negdašnji, negdje; *dijalektički* *njegda . . . 208
negoli *(vezn.)*
nego što
Nēgotīn
negve *(mn. ž. r.), puto; dijal.* *njegve
nehaj
Nēhāj
nehajan
nehar
nehatan
nehotičan
nehtješa; *gen. mn.* nēhtjēšā
neimalac: neimaoca . . .; *gen. mn.* neimalaca
neimanje
neimar, *graditelj*
neimaština
ne imati 219
neiscrpljiv

ne se rastavlja od glagola: *ne vidim.*

neispitljiv
neizbježan
neizbježiv
neizdržljiv
neizgladljiv
neizlječiv
neizmjeran
neizmjerno
neizreciv
neizrečen
neizvjesnost
neizvjestan: neizvjesna
nejač: nejači
nejačak: nejačka
nejačica
nejasnoća
nekad, nekadašnji, nekakav, nekako, nekakov, nekamo, neki, neko, nekoliko, nekud; *dijal.* *ńjekad . . . 208
nekali *(vezn.)*
neki put
nekmoli *(vezn.)*
nekoć; *dijal.* *njekoć 208
*nekoji; *bolje* neki
nekolicina
nekršćanin
nekršćanski
Nelepić 18
nelijep
nemalo *(adv.)* 229
nemam . . ., nemajući, nemaj . . .
Nemanjić
Nemčić 18
nemio: nemila
nemirnoća
nemjeren
nemoć
nemoćan
nemoći: nemogu, *biti nemoćan* (218); *drugo je* ne moći
nemoćnik
nemoguć
nemogućan
nemoj, nemojmo, nemojte
nenavidjeti: nenavidim 218
nenazočan
neobičan
neoboriv
neodlučan
neodlučnost
neodoljiv
neograničen
neosjetljiv
neosviješten
nepažljiv
nepažljivost
nepčan
nepobjedan
nepobjedljiv
nepoćudan
nepodmitljiv
nepodnošljiv
nepogrešiv
nepokolebljiv
nepokorljiv
nepomičan
nepomirljiv
nepomjeran
nepomnja
nepomnjiv
nepopravljiv
nepopustljiv
neporeciv
neporečan
neporečiv
neporočan
neposredan
nepovjerenje
nepovjerljiv
nepovredljiv
nepravda; *gen. mn.* nepravdi
nepravičan

Složeni se prilozi pišu zajedno: *doduše.*

nepravičnost
neprebrodljiv
nepregledan
neprèlazan
neprijekoran
nepriličan
neprimjetan
neprobavljiv
neprocjenjiv
nepromjenit
nepromjenljiv
nepropadljiv
*nepuča, *nećaka, sinovica*
nepušač
neraspadljiv
nerazdjelan: nerazdjelna
nerazdjeljiv
nerazgovijetan
nerazmjer
nerazmjeran
nerazrešljiv
nerazumijevanje
nerazumljiv
nerešljiv
Neretva: Neretljanin, neretljanski
nesamo 229
nesavjesno
nesavjesnost
nesavjestan: nesavjesna
nesavladljiv
nesebičan
nesiguran
neslomljiv
nesmisao: nesmisla
nesmjelica
nesnošljiv
nesreća
nesrećan *i* nesretan
nesrećnica
nesrećnik
nestajati 218
nestati 218
nestrpljenje
nestrpljiv
nesumnjiv
nesvijesno
nesvijest: nesvijesti
nesvijestan: nesvijesna
nesvjestica
nešto, netko; *dijal.* *nješto, *njetko 208
Netretić
neučan
neumijeće
neumjeren
neumjerenost
*neumjestan; *vidi* *umjestan
neumještina
neumoljiv
neupotrebljiv
neuspjeh
neustrašiv *i* neustrašljiv
neustrpljiv
neutješljiv
neuvredljiv
nevaljalac: nevaljalca . . .; *gen. mn.* nevaljalaca
nevaljalstvo
nevaljalština
nevaljao: nevaljala
nevera, *oluja s mećavom; drugo je* nevjera
neveseo: nevesela
Nevèsinje, *jed. s. r.*
nevidio: nevidjela *(adj.)*
nevidjelica
nevidljiv
neviđen
nevjera
nevjerac: nèvjêrca
nevjeran: nevjerna
nèvjêrje
nevjernica

nevjernički
nevjernik
nevjernost
nevjerovanje
nevjerstvo
nevjesta; *gen. mn.* nëvjêstâ
nevjestački
nevjestica
nevješt
nevještina
*nevježa; *bolje* neznajša, neznalica
nevoljnički
nevrijedan
nevrijednik
nevrijednost
nevrijeme: nevremena
nezaboravljiv
nezamjenljiv
nezamjetljiv
neznabožački
neznajša; *gen. mn.* neznajšî
nezreo: nezrela
ni *sastavlja se sa zamjenicama i prilozima*: nitko, nigdje . . . 209, 230
ničesov, *dijal. mjesto* nikakav
ničice
ničiji
ničke
nićenje *prema* nititi
nići (niknuti): niknem
Nidže-planina
nigda
nigdje
*nihati, *griješkom mjesto* njihati
niječan
niječno
nijedan 213
nijek
nijekalac: nijekaoca . . .; *gen, mn.* nijekalaca
nijekati: niječem
nijem
nijemac
Nijemac; *gen. mn.* Nijemâcâ
Nijemci: Nijemčanin, njemački
Nijemče: Nijemčeta
nijemčiti
nijemjeti: nijemim . . .; nijemljah . . .; nijemjeh . . .; nijemjev(ši); nijemio, nijemjela . . .
nijemljenje *prema* nijemjeti
nijesam . . .
nijetiti
nikad(a)
nikakav
nikaki
nikako
nikakov
nikamo
nikao: nikli, *imenica ž. r.*
*niko, *vidi* nitko
nikogović
nikoji
nikoliko
Nikolj dan: Nikolja dana (dne)
Nikšić
nikud(a)
nimalo *(adv.)*
nipošto *(adv.)*
Nîš (*gen.* Niša): Ništevljanin, niški
nišandžija
ništa: ničega (ničesa)
ništo; *s prijedlozima:* ni za što . . .
niti *(vezn.)*
nitko: nikoga
nitković
nizak: niska; *komp.* niži
nizbrdo *(adv.)*
nizdoli *(adv.)*
Nizozemska: Nizozemac, nizozemski
no *sastavlja se sa zamjenicama i veznicima:* štono, kojino, kadno . . . 211, 225

Tuđe ***i-a*** u nas je ***ija:*** *dijalekt.*

*

no *(vezn.)*; *griješkom* *nu
noć; *instr. jed.* noću, *griješkom* *noćju
noćas
noćašnji
noćca; *gen. mn.* noćcî
noćište
noćiti
noćivati: noćujem
noćni
noćnik
noću *(adv.)*
noćurak
nosač
noseć *(adj.)*
nosić
nosilac: nosioca . . .; *gen. mn.* nosilaca
nošnja; *gen. mn.* nošnjî
Notranjska (*slov.* Notranjsko): Notranjac, notranjski
novačiti
novački
Nova Gradiška: Novogradiščanin, novogradiški
Nova Pazova: Novopazovac, novopazovski
novčan
novčanica
novčar
Novčica
novčić
novčine
novembar, *studeni*
Novi: Novljanin, novljanski (novski)
Novi grad: Novograđanin, novogradski
Povi Pazar: Novopazarac, novopazarski
Novi Sad: Novosađanin, novosadski
Novo Brdo *(gradić)*: Novobrđanin, novobrdski
novogrčki
novorođenče: novorođenčeta
novovjek *(adj.)*
Novska: Novljanin, novski
novòvjerac: novòvjērca; *gen. mn.* novòvjerâcâ
novovjerski
nožić
nu, *uzvik; ne valja upotrebljavati kao veznik mjesto* no
nude(r)
nuđati
nuđenje *prema* nuditi
nugao: nugla, *ugao*
nukalac: nukaoca . .; *gen. mn.* nukalaca
nukati *i* nutkati
nutarnji, *bolje od* *nutrnji
nuti *(uzvik)*
nuto *(uzvik)*
nuždan: nužna; *griješkom* *nužan

Nj.

*nj' *(s apostrofom) ne valja pisati* 355
*nječiji *je dijal. mjesto* nečiji 208
njedra *(mn. ž. r.)*: njedara
njega
*njegda, *njegdašnji, *njegdje, *dijal. mjesto* negda . . . 208
njegovati
*njegve, *dijal. mjesto* negve
Njeguš
*nj kad, *njekadašnji, *njekakav, *njekamo, *njeki, *njetko, *njekoliko, *dijal. mjesto* nekad . . . 208
*njekoć, *dijal. mjesto* nekoć
Njemačka
njemački
njemčati; *griješkom* *njemčáriti
Njemčina
njemica *prema* nijem

Njemica
njemota
njemušti *(jezik)*
njen, *njezin*
njetilo
nježan
njihan, njihna, njihno; *griješkom* *njin *njina, *njino
njihati; *griješkom* *nihati
njihov

O.

oba; *gen.* obaju; *dativ, loka iv, instr.* objema
obaći: obađem
obadva; *gen.* obadvaju; *dativ, lokativ, instr.* obadvjema
obadvije; *gen.* obadviju; *dativ, lokativ, instr.* obadvjema
obadvjeručke
obadvoje
obadvojica
obal (obao): obla
obamrijeti: obamrem; obamr'o, obamrla . . .
obastrijeti: obastrem; obastr'o, obastrla . . .; obastrt
obavijest
obavijestan: obavijesna
obavijestiti
obavjesnica
obavješćivati
obavještenje
obavreti: obavrim
obazreti se: obazrem se
obazriv, *oprezan*
obdan *(adv.)*
obdjelati
obdjelavati
obećiti *(oči)*
obećanje
obećati
obećavati
obescijeniti
obescjenjivati
obeseliti
obeščastiti
obeščašćenje *prema* obeščastiti
obezbijediti
obezbjeđenje
obezbjeđivati
obezočiti
obezubiti
običaj
običajan
običan
običavati
obići: obiđem
obići (obiknuti): obiknem
obijediti
obijeliti, *učiniti što bijelim*
obijeljeti, *postati bijel*
obijesnik
obijest
obijestan: obijesna
obil: obila *(adj.)*
obilan: obilna
obilježiti
obilježje
obirač
objačati
*objam; *bolje* obujam
objašnjenje *prema* objasniti
objavljenje *prema* objaviti
obje; *gen.* obiju; *dativ, lokativ, instr.* objema
ŏbjed; *gen. mn.* ŏbjēdā
ŏbjeda; *gen. mn.* ŏbjēdā

U komparativu je uvijek *je;* bijedan: *bjedniji.*

objednom *(adv.)*
objedovati
objeđivati
objelodaniti
objeručke
objesiti
objesti se: objedem se
obješenjak
objutru *(adv.)*
oblačak
oblačan
oblačić
oblačina
oblačiti
obletjeti
obličiti
obličivati
obličje
obličke *(adv.)*
oblić
oblijeniti se
oblijepiti
oblijetati: oblijećem
oblijevati *i* oblivati
oblučac
oblučje
obluće *prema* oblut(ak)
obljepljivati
obljetan
obljetnica
obnemoći: obnemognem
obnevidjeti
obnijemjeti
obnijeti; obnijeh, obnese . . .; obnesavši; obnio, obnijela . . .; obnesen (obnijet)
obnoć *(adv.)*
obnoćiti se
obnovljenje *prema* obnoviti
obogaćivati
obojčić
oboljeti
*oboružati, *bolje* (na)oružati
obračun
obračunati
obračunavati
obraćati
obraćenik
obrađivač
obrađivati
obramnjača
obraščić
obrečenje
obreći: obrečem (obreknem)
obređivati
obresti se: obretem se
obreti: obretem
obreti se: obrim se
obrezač
obrezati
obrezivač
obrezivati
obrežak
obrđati
obričiti
obrijedak
obrisač
obročan
obrtnički
obruč
obručić
obručiti
obrvati
obučavati
obučiti
obuća
obući: obučem
obudovjeti: obudovim . . .; obudovjeh . . .; obudovjev(ši); obudovio, obudovjela . . .
obuhvatiti; *griješkom* *obufatiti
obùmjera; *gen. mn.* obùmjêrâ

Genitiv množine: *sviju*, ali: *svih*.

obumrijeti: obumrem . . .; obumrijeh . . .; obumr'o, obumrla . . .
obuvača
obuvaći, *na pr. remen*
obuzročiti
ȍcâl: ocála
ocalan: ocalna
ocijediti, *kao iscijediti; drugo je* odcijediti
ocijeniti
ocijepiti, *svršiti cijepanje; drugo je* odcijepiti
ocilo, *ognjilo*
ocjedan
ocjedina
ocjedine
ocjedit
ocjeđivati *prema* ocijediti
ocjena; *gen. mn.* ȍcjênâ
ocjenjivač
ocjenjivati
ocoubilac: ocoubilca
ocoubistvo
ocrniti, *učiniti crnim*
ocrnjeti, *postati crn*
ocvasti, *svršiti cvjetanje*
ocvijeliti
ocvjetati
očaditi
očađaviti
očaj
očajanje
očajati
očajavati
očajnica
očajnički
očajnik
očale, očali, *mn. ž. r.*
očamati
očarati
očaravati
očari, *mn. ž. r.*
očatiti, *očitati*
očce: očca, *dem. prema* oko
očehnuti; *dijal.* *očenuti
očekivati
očeličiti
očemeriti se
Očenaš, *molitva*
očenaši *(mn. m. r.), čislo, kičmenica*
očepiti, *nogom stati komu na nogu; drugo je* odčepiti
očepljivati *prema* očepiti
očerupati
očesati
*očešati, *griješkom mjesto* očesati
očešljati
očetkati
očev
*očevi, *griješkom mjesto* ocevi
očević
očevid
očevidac: očevica
očevidan
očevina
oči
očice *(adv.)*
Očići
očigledan
očiglece *(adv.)*
očijukati
očiliti
očimiti
očimkati
očin
očinci: očinaka
očinski
očinstvo
očinji
očistilište
očistiti
očišćati

Govori se i piše: *lak(o), mek(o).*

očišćavati
očištenje
očit
očitati, *svršiti čitanje*
očito
očitovanje
očitovati
očnik
očnjak
očovječiti se
očuh
očupati
očuvati
očvarak
očvrsnuti
ćelaviti
ćoraviti
ćućivati
ćut
ćutati, *prećutjeti*
ćutjeti
ćutkivati
odadrijeti: odadrem . . .; odadr'o, odadrla . . .
odahnuti
odaja, *soba; dijal.* *hodaja
odajačiti
odalačiti
odalečiti
odalje
odaljiti
odande
odanle
odaprijeti: odaprem . . .; odapr'o, odaprla . . .
odastrijeti: odastrem . . .; odastr'o, odastrla . . .
odasvud
odatle
odavde
odavle
odavna *(adv.)*
odavno *(adv.)*
odavrijeti: odavrem . . .; odavr'o, odavrla . . .
odbjeći (odbjegnuti): odjegnem
odbjeg
odbljesak
odbočiti se
odcijediti; *drugo je* ocijediti
odcijepiti; *drugo je* ocijepiti
odcjeđivati
odcjepljivati
odčas *(adv.)*
odčepiti, *izvaditi čep; drugo je* očepiti
odčepljavati *prema* odčepiti
odčiniti, *izbaviti od* čini
odćušnuti
odebeljeti
odervečiti se
Odesa: Odešanin, odeski
*odežda, *starinski mjesto* odjeća
odgoja, *bolje nego* odgoj
odgrijevati
odijeliti
odijelo
odijevanje
odijevati
odio: òdjela; *gen. mn.* ŏdjêlâ
odiskona *(adv.)*
odista *(adv.)*
odjačati; *običnije* objačati
odjako *(adv.)*
odjeća; *gen. mn.* ŏdjêćâ
odjedamput *(adv.)*
odjedared *(adv.)*
odjednom *(adv.)*
odjek
odjel, *vidi* odio
odjelan: odjelna
odjelit
òdjeljak: òdjêljka; *gen. mn.* òdjeljâkâ

odjeljati
odjeljenje *prema* odijeliti
odjeljivati
odjenuti
odjeti: odijem, odjenem (odjedem)
odjeven
odjeveriti
odláhnuti; *dijal.* *odlánuti
odlani *(adv.)*
odleći se (odlegnuti se): odleže (odlegne) se
odletjeti
odličan
odličje
odličnik
odlijegati
odlijepiti
odlijetati
odlijevati *i* odlivati
odlučak
odlučan
odlučiti
odlučivati
odljepljivati
òdljevak: òdljêvka; *gen. mn.* òdljevâkâ
odmaći (odmaknuti): odmaknem
odmah; *dijal.* *odma
odmetačina
odmetati; *griješkom* *odmitati
odmetnički
odmijeniti
odmjena; *gen. mn.* ödmjênâ
odmjenjivati
odmjéranje
odmjérati
odmjeravati
odmjeriti
odmoć
odmoći: odmognem
*odnašati, *griješkom mjesto* odnositi
odnekle
odnekud(a)
odnijeti; odnijeh, odnese...; odnesavši; odnio, odnijela...; odnesen (odnijet)
odno *(prijedl.)*
odocniti
odojčad: odojčadi
odojče: odojčeta
odolijevati
odoljen; *gen. mn.* odòljênâ
odoljeti: odolim...; odoljeh...; odoljev(ši); odolio, odoljela...
odomaćiti se
odonda
odonud(a)
odovdu
odovud(a)
odozdo
odozgo
Odra: Odranin, odranski
odrađivati
odreći: odrečem (odreknem)
određivati
odreknuće
odrešenje
odrešit
òdrešito
odrešivati
odriješiti
odrijeti: odrem...; odr'o, odrla...; odrt
odsad(a)
odsade
odsele
odsijecati: odsijecam
odsijevati
odsječak: odsječka
odsjeći: odsiječem
odsjedati; *griješkom* *odsijedati
odsjednuti
odsjek; *gen. mn.* ödsjêkâ, *prema* odsjeći; *drugo je* osjek

odsjesti
odsjev
odskočiti
odskočke *(adv.)*
odskora
odskoro
odsprijed(a)
odstrag(a)
*odsuće; *bolje* nenazočnost
odsvagda
odsvakle
odsvakud(a)
odsvud(a)
odšetati
odučavati
odučiti
odud, *vidi* odovud
oduha
oduprijeti: oduprem . . .; odupr'o, oduprla . . .
oduševljenje
*odvađati, *griješkom mjesto* odvoditi
odvajkada *(adv.)*
*odvažati, *griješkom mjesto* odvoziti
odveć(e)
odvijek(a) *(adv.)*
*odvjetak; *bolje* potomak
odvjetnica
odvjetnički
odvjetnik
odvjetništvo
odvlačiti
odvraćati
odvrh *(prijedl.)*
odvrvjeti
odvući: odvučem
odzada
odzamande *(adv.)*
odžačar, *dimnjačar*
odžak, *dimnjak*
ogladnjeti
oglavičiti se
Oglej *(slov.)*
ogluhnuti
ognjen
ognjevit
ognjic, *dem. prema* oganj
ogoliti, *učiniti što golim*
ogoljeti: ogolim . . .; ogoljeh . . .; ogoljev(ši); ogolio, ogoljela . . ., *biti golu*
ogorčavati
ogorčiti
ogorčivati
ogorjelica
ogorjelina
ogorjelište
ogorjeti
ograđivati
ogràisati, *bolje nego* *ograjsati
ograničen
ograničiti
ograničivati
ogrebača
ogrebati
ogrijati
ogriješiti
ogrijevati
ògrjev; *gen. mn.* ögrjêvâ
ogrončati se
ogrnjač
ogrozničaviti
ogrtač
Ogùlīn: Ogulina
ohladiti, *učiniti hladnim*
ohladnjeti, *postati hladnu*
ohol: ohola
oholstvo
ohrabriti
Ohrid
Ohridsko jezero
ohronuti *prema* hrom
oivičiti

Govori se i piše: *gdje, ovdje, ondje, svagdje.*

ojačati: ojačam
ojaričati se: ojaričam se
ojédati
okačenjak
okačiti
okajmačiti
okančina
Okić
Okić-grad
okleno *(adv.)*
oklijevalac: oklijevaoca . . .; *gen. mn.* oklijevalaca
oklijevalo
oklijevati
oklopnički
oklopnjača
oko: okola
okokućad
okolišiti; *griješkom* *okolišati
okolni
okončati
okopnjeti
okorio: okorjela
o orjeti (se)
okračati, *postati kratak*
okraćati, *postati kraći*
okrajčiti
okrčiti
okrečiti
okrepa
okrepljivati
okresine
okrijek
okrijepiti
okročiti
okrućati
okrugao: okrugla
okrutnički
oktobar, *listopad*
okuč: okuči
Okučani
okućiti se
*ola(h)kotiti, *dijal. mjesto* olakšati
oličavati
oličiti
olijeniti se
olijepiti
Olimp: Olimpljanin, olimpski
oltar
oljepljivati
oljetiti se
omaći (omaknuti): omaknem
omah, *vidi* odmah
omaha; *dijal.* *omaja
omahivati
omaječak *(adj.)*
ômče: ômči *(mn. ž. r.), zamke*
omečiti
omeđak: omećka
omesiti *(načiniti mesa), ubiti; drugo je* omijesiti
ometati: ometam; *griješkom* *omitati
omijeniti
omijesiti; *drugo je* omesiti
omiliti *(što kome), učiniti milim*
omiljeti: omilim . . .; omiljeh . . .; omiljev(ši); omilio, omiljela . . ., *mio postati*
Omiš: Omišanin, omiški
Omišalj (*gen.* Omišlja): Omišljanin, omišaljski
omjera; *gen. mn.* ömjêrâ
omjeriti
òmjêrka
omlednjeti: omlednim . . .; omlednjeh . . .; omlednjev(ši); omlednio, omlednjela . . ., *omršaviti*
omlitaviti
omogućiti
Omolje, *vidi* Homolje
omrčiti
omrći (omrknuti): omrknem

Velikim se slovom piše: *Bog, Božji.*

omrijestiti se
omršaviti
omučiti se
*omuć(ak), *dijal. mjesto* homuć(ak)
omućine
omušičaviti se
onamote
ončas *(adv.)*
ondan *(adv.)*
ondje; *dijal.* *onđe
ondješnji
onemoćati
onemogućiti
onesvijestiti (se)
onesvjesnuti (se)
onijemjeti
onolikački
onomadne
onomlani
onomlanjski
onostranski
onovčiti se
onovečeri *(adv.)*
opačina
opačiti se
opadač
opahati: opaham (opašem)
opajéditi se
opamećivati
opak; *komp.* opačiji
opančar
opančić
opatički *prema* opatica
opaučiti
opčarati
opčaravati
opčiniti
opčinjavati
općen(i)
općenit
opći
općilo
općina
Općina
općinstvo
općiti
opeći: opečem
opepeliti
operjajiti se
ophođa
opijelo
opijèvati *je impf. prema perf.* òpjevati
opirnjača
opjeniti
òpjevati *je perf. prema impf.* opijèvati
opkoračavati
opkoračiti
opkročiti
oplačina
oplaćivati *prema* oplata
oplećak
oplijeniti
oplijeviti
*oplitati, *griješkom mjesto* opletati
opljačkati
òpljen; *gen. mn.* ŏpljênâ
oplješiviti
opljeti: oplijevem
oporučan
oporučitelj
oporučiti
oporučivati
òpotrebiti
opovijedati, *impf. prema perf.* opovjediti
opovjediti: opovjedim, *obznaniti*
*Opovo, *dijal. mjesto* Hopovo
opraštati
opraznjeti: opraznim . . .; opraznjeh . . .; opraznjev(ši); opraznio, opraznjela . . .
òprčiti se, *osjeći se; drugo je* oprćiti
oprčito
oprćiti *usne; drugo je* oprčiti se

*opredijeliti, *griješkom mjesto* odrediti
*opredjeljenje, *vidi* *opredijeliti
*opredjeljivati, *vidi* *opredijeliti
oprečan, *vidi* opreka
opregača *i* opregljača
opreka; *bolje* protivština, protivnost, suprotnost
oprhnuti
oprijeti (se): oprem (se); oprijeh (se) . . .; opr'o, oprla (se) . . .
oproštenje
Oprtalj: Oprtlja
opsijecati: opsijecam
opsjeći: opsiječem
ôpsjedânje
opsjedati
opsjek; *gen. mn.* ôpsjêkâ
opsjena
opsjenar
opsjeniti
opsjesti
opskočiti
opsočiti
*opšti *i izvedene, starinski mjesto* opći . . .
*opština, *starinski mjesto* općina
opteći: optečem
opterećenje
opterećivati
*optičar; *bolje* optik
optjecati: optječem
optjerati
optjerivati
optočiti
optračiti
optrčati
optrčavati
opučati: opučam
opučiti
opunomoćenik
opunomoćiti
opustiti, *učiniti pustim, opustošiti*
opustjeti, *biti pustu*
opuštenje
orač
oračica, *koja ore* (*prema* orač); *drugo je* oraćica
orački
oraći, *na pr.* oraća *zemlja*
oraćica, *zamjena pridjevu* oraći, *na pr.* oraćica *zemlja, kao* oraća *zemja; drugo je* oračica
orah
orahovača; *dijal.* *orehnjača
Orahovica: Orahovčanin, orahovački
orao: orla
oraščić, *dem. prema* orah
Orebić
orićak: orićka
Oriovac
Orjen
Orlc: Orljanin, orljanski
orlić
orlušić
Orljava: orljavski; *griješkom* *Orljavin
ormarčić
ormarić
Ormuž *(slov.)*
Oroslavje *(kaj.):* Oroslavac, oroslavski
ortačiti (se)
ortački
oruđe, *sprave*
oružje, *die Waffen, arma*
oružnički
oružnjeti: oružnim . . .; oružnjeh . . .; oružnjev(ši); oružnio, oružnjela . . ., *biti ružnu*
osamnaest; *dijal.* *osamnajst
osebičiti
oseći (oseknuti): oseknem, *opasti (o vodi)*
oseka, *protivno od* plima
oseknuti se, *kao* useknuti (se)

Piše se: *dva puta*, ali: *dvaput*, *jedamput*.

osigurati; *griješkom* *osjegurati
osijedjelica. *vidi* usidjelica
osijedjeti
Ösijek (*gen.* Ösijeka, *lokativ* Osijèku): Osječanin, osječki
òsijevci: òsjevâkâ, òsijevcima . . .
osiliti
osirotjeti: osirotim . . .; osirotjeh . . .; osirotjev(ši); osirotio, osirotjela . . .
osječak: osječka
Osječenica
Osječenik
osječina
osjećaj
osjećajnost
osjećanje
osjećati
osjeći (se): osiječem (se), *okositi se*
*osjegurati, *griješkom mjesto* osigurati
òsjek; *gen. mn.* ŏsjêkâ, *prema* osjeći (se); *drugo je* odsjek
osjeknuti se, *osjeći se*
osjekom
osjen
osjeniti
osjet; *gen. mn.* ŏsjêtâ
osjetilo
osjetiti
osjetljiv
osjevine
oskudijevati
oskupjeti: oskupim . . .; oskupjeh . . .; oskupjev(ši); oskupio, oskupjela . . .
oslačati: oslačam
oslačica
oslačiti se
oslić
oslijepiti, *učiniti slijepim*
oslijepjeti, *biti slijepu*
osljepljivati
Osmača
osmačka
osmijeh
osmijevati se
osmjehivati se
osmjehnuti se
osmjeliti se
osmočiti se
osniježiti
osnivač
osočan
Osojsko jezero *(slov.)*
osorljiv
ospičav
osprijed *(adv.)*
osrednji
ostanak; *na pr. srećan ti put, a meni dobar* ostanak; *drugo je* ostatak
ostar, *vidi* oštar
ostario: ostarjela
ostariti, *učiniti što starim*; *drugo je* ostarjeti
ostarjelost
ostarjeti, *biti staru; drugo je* ostariti
ostatak, *što ostane od čega; drugo je* ostanak
ostidjeti se
ostrag(u)
ostriga; *griješkom* *oštriga
ostudjeti se
osuđenički
osuđenik
osumnjičiti
osvajač
osvećivati
osvetljiv
osvetnički
osvijestan: osvijesna
osvijestiti (se)
osviješten
*osvijet, *dijal. mjesto* osvit
osvijetliti

Govori se i piše: *rđa, rvati, rzati, nauditi.*

*osvjedočenje, *griješkom mjesto* uvjerenje
*osvjedočiti, *griješkom mjesto* uvjeriti
osvjesnuti se
osvještenje
osvjetlati
osvjetljavati *i* osvjetljivati
osvjetljenje *prema* osvijetliti
Ošlje: Ošljanin, ošljanski
oštar: oštra
oštećivati
oštrice, *jed. s. r.*
oštroća
oštrokonđa
otača(n)stvo
otački
otada
otade(r)
otadžbenik
otadžbina
otančati: otančam
otančavati
otančiti
otavić
oteći: otečem
oterećenje
oteščati
othraniti
othranjivati
otići: otidem (otiđem), odem
otijesniti
otimač
otimačina
otirač
otjecati *prema* oteći; *griješkom* *oticati
otječica
otjerati
otješnjati
otkad(a)
otkako
otkati: očem (otkam)
otkleno
otključati
otključavati
otkopčati
otkopčavati
otkračunati
otkriće
otkučati: otkučam
otkučiti
otkučivati
otkud(a)
otkudgod
otle(n)
otmičar
*otmjen; *bolje* odličan
Otočac (*gen.* Otočca): Otočanin, otočki
otočanin *prema* otok
otočić
otočiti
otočje
otočki *prema* otok
otoič, otoičke, otolič, *čas prije*
otpečaćavati
otpečatiti
otpijevanje *prema* otpijevati
otpijevati *je impf., a* otpjevati *perf.*
otpirač
otpjevanje *prema* otpjevati
otpjevati *je perf. prema impf.* otpijevati
otplaćivati
otpočeti: otpočnem; *griješkom* *otpočmem
otpočinak
otpočinuti
otpočivati
otporučiti
otporučivati
*otpovijed; *bolje* odreka
*otpovijedati, *otpovjediti; *bolje* odreći se *(na pr. stana)*
otpređe

Govori se i piše: *ih, im.*

otprije
otprijed
otprvo *(adv.)*
otpučati: otpučam
otpučavati
otpučiti
otpuštati
otput *(adv.)*
otragu
otrčati
otrebine
otrebljavati
Otres: Otrešanin, otreski
otrijebiti
otrijèskati se
otrijezniti (se)
otrpjeti
otučak: otučka
otući: otučem
otud(a)
otuđiti se
otupiti, *učiniti što tupim*
otupjeti: otupim . . .; otupjeh . . .; otupjev(ši); otupio, otupjela . . ., *po stati tup*
otvarati *i* otvorati
ovamote
ovca
ovčar
ovčara
ovčarnica
ovčas *(adv.)*
ovčevina
ovčica
ovčinjak
ovčji
ovdašnji
ovdje; *dijal.* *ovđe
ovdješnji
*ovejan . . . *je ekav.; ijekav. je* ovijan . . . 17
ovjenčati
*ovjeroviti; *bolje* odobriti, potkrijepiti, uglaviti
ovlašćivati
ovlašten
ovlaštenje *prema* ovlastiti
ovnić
ovneći
ovolički, *dem. prema* ovoliki
ovolihni, *dem. prema* ovoliki
ovolikački
ovostranski
ovrijeći: ovršem . . .; ovrhao, ovrhla . . .
ozadi(i)
Ozalj (*gen.* Ozlja): Ozljanin, ozaljski
ozdo
ozdola
ozdravljenje
ozebao: ozebla
ozebličina
ozeleniti, *učiniti što zelenim*
ozelenjeti, *biti zelenu*
ozimačan
ozimče: ozimčeta
ozgo(r)
ozgora
ozlijediti
ozlojediti
ozljeda; *gen. mn.* ozljēdâ
ozljeđivati
označiti
Ozren
ozreti se: ozrem se
oždrijebiti
ožeći: ožežem
ožednjati: ožednjam
ožednjeti
ožičar
oživiti, *povratiti koga u život*
oživjeti, *u život se povratiti*
ožućiti

Govori se i piše: *branič, gonič, vodič.*

P.

pabirčiti
pačati se
pače: pačeta *prema* patka
pače; *isp.* *dapače
Pačetin
pačetina
pačići; *jed.* pače
pačiti
pačji
paćenje *prema* patiti
padavičav
Padova: Padovac, padovski
pahati
pahuljica
pahuljičav
pakao: pakla
Paklenjača
pakošćenje *prema* pakostiti
Pȃkrac (*gen.* Pȃkraca): Pakračanin, pakrački
palac: palca *(prst)*, paoca *(spica u točka)*
palača
palanka: palančanin, palanački
palčić
palež: paleža
paličica
paličnjak
palikuća
palionica
pálma; *gen. mn.* palama *i* palmî
palučak: palučka
paljenje *prema* paliti
paljetak: paljetka
paljetkovati
pamćenje *prema* pamtiti
pamtivijek
pamučan
pamučika
panađur, *sajam*
*pancijer, *dijal. mjesto* pancir
panča, *pandža*
Pančevo
pandža; *gen. mn.* pandžî
pano *(vezn.)*
pantljika, *trak*
paočanica
paočiti
papčar
papirić
papratnjača
papuča
Pȃraćin
paradžik, *motovilo pređe*
parba; *gen. mn.* parbî
parče: parčeta, *komad*
paričati, *spremati*
parionica
paripče: paripčeta
Pariz: Parižanin, pariski
parničar
paroh *i* parok
parojčiti se
paroščić
pasaći, *na pr.* pasaća *zemlja, gdje se pase, ili* pasaći *remen, kojim se paše*
pasha
pasić
*pastijer, *dijal. mjesto* pastir
pastirče: pastirčeta
pastirka; *gen. mn.* pastirkî
pastorče: pastorčeta
pastuh
paščad: paščadi
pašče: paščeta
Pašman
pašnjača
pašovati

paštenje
paštiti se
patlidžan
patnja; *gen. mn.* patnji
paučina
paučiti se
paučljiv
paunčad: paunčadi
paunče: paunčeta
pavečera
pavlićanin
Pazarište: Pazarišćanin, pazariški
pazikuća
pazuho
pažljiv
pažnja; *gen. mn.* pažnji
pčela; *dijal.* *čela
pčelac: pčelca
pčelar
pčelinjak
pčelinji
Pčinja
peča
pečaćenje *prema* pečatiti
pečak: pečaka
pečal: pečali
pečaliti
pečat
pečatiti
pečenica
pečenka; *gen. mn.* pečenki
pečenjak
pečenje
pěčiti, *pecnuti*
péčiti (se), *maziti se*
Pečuh: Pečujac, pečujski
pečurka
peć; *instr. jed.* pećU, *griješkom* *pećju
Peć: Pećanin, pećki
pećar
pećati
peći: pečem
pećina
Pećinci
pećka
Pećno: Pećnjanin, pećanski
pećnjak
pehar
Pejica
pekarnica; *griješkom* *pekarna
pelivan, *običnije od* pehlivan
Pelješac (*gen.* Pelješca): Pelješčanin, pelješki
pendžer, *prozor*
penjača
pepeliti
pepelnica
pepeo: pepela
perajica *prema* peraja
Perast: Peraštanin, peraski
perčin
perionica
perjanički
Perna: Pernjanin, peranski
Peru (*gen.* Perua): Peruvac, peruski
Perućica
Pèrušić
Perzija: Perzijac, perzijski
pesnica; *griješkom* *pjesnica
pesničati se
pest; *instr. jed.* pešću; *griješkom* *pjest
pestić
*pestinja, *vidi* *pjestinja
Peščenica 18 (*mjesto* Pješčanica)
pešćaj *prema* pest
petača
petljanija
petnaest; *dijal.* *petnajst
petput; *ali* pet puta(i)
Petrijevci
petrovača
Petrova gora: Petrogorac, petrogorski

Sadašnji prilog: *moleći staveći, čitajući, vičući.*

Petrovina: Petrovac, petrovski
Petrovsko: Petrovac, petrovski
pȉća: pȉćē, *hrana*
Pićan (*gen.* Pićna): Pićnjanin, pićanski
píće: pića, *pilo*
pijača
pijaći, *na pr.* pijaća *voda*
pijančevati *i* pijančovati
pijančiti
pijehati, *izdisati*
pijehnuti, *izdahnuti*
pijehnja, *hropnja*
pijelo
pijenje *prema* piti
pijesak
pijetao: pijetla; *gen. mn.* pȉjetâlâ *ili* pjetlóvâ
*pijev, *griješkom mjesto* pjëv
pijevac: pijevca; *gen. mn.* pȉjevâcâ
pileći
*pilećina, *dijal. mjesto* piletina
piličji
pilični, *na pr. nema ni* piličnoga, *nijednoga*
pilićar
pilići; *jed.* pile: pileta
piliti, *na pr. pilom; drugo je* piljiti
piljenje *prema* piliti *i* piljiti
piljiti, *požudno gledati; drugo je* piliti
piplić
pipničar
pirinač: pirinča
pisački
pisaći, *na pr.* pisaći *papir*
pisaljka; *gen. mn.* pisaljkî
pisarčić
pisarnica; *griješkom* *pisarna
Pisarovina: Pisarovac, pisarovski
piskor; *dijal.* *piškor
piščev *prema* pisac
*pišljiv, *dijal. mjesto* pušljiv
pitagorinac, *pristalica Pitagorin; grijškom* *Pitagorejac; *adj.* pitagorinski, *griješkom* *pitagorejski
pitanče: pitančeta
Pitomača
pitomački *prema* pitomac
Piva: Pivljanin, pivski
pivničar
pivnički
pjega; *gen. mn.* pjêgâ
pjegav
pjena; *gen. mn.* pjénâ
pjenez, *novac*
pjenica
pjeniti (se)
pjenuša
pjenušiti se
pjesan: pjesni
pjeskarnica
pjeskorovka
pjeskovit
pjeskulja
pjeskuša
pjesma
pjesmarica
pjesna, *pjesma*
*pjesnica, *griješkom mjesto* pesnica
pjesnički
pjesnik
pjesništvo
*pjest, *griješkom mjesto* pest
*pjestinja, *dijal. mjesto* dadilja
*pjestovati, *dijal. mjesto* njegovati
pješac: pješca
pješačiti
pješački
pješadija
pješak
pješčan
pješčanik; *griješkom* *pješčenik
pješčara

Govori se i piše: *gostionica, učionica, pisarnica.*

*

pješčina
pješe
pješice
pješke
pjeti: pojem . .; pjeh . .; pjeo, pjela . .
pjetlić, *dem. prema* pijetao
pjȇv; *mn.* pjȇvovi; *griješkom* *pijev
pjevač
pjevačica
pjevak: pjevka
pjevalac: pjevaoca . . .; *gen. mn.* pjevalaca
pjevalište
pjevanka; *gen. mn.* pjevankî
pjevati
pjevčić, *dem. prema* pijevac
pjevica
pjevidrug
pjevnuti
pjevušiti
plač
plačidrug
plačka, *kao plakanje u poslovici:* Igračka plačka; *drugo je* pljačka
plačko
plačljiv
plaća
plaćati
plaćenički
plaćenik
plaćnik
plah
plaho
plamćenje *prema* plamtjeti
plamečak
plamenčić
plamenjača
plamičak
plamtjeti: plamtim . . .; plamćah . . .; plamtjeh . . .; plamtjev(ši); plamtio, plamtjela . . .
Plaški (*gen.* Plaškoga): Plaščanin, plaški
plašće: plašća *pr. ma* plast
plašćenje *prema* plastiti
plašiv *i* plašljiv
plašnjača *prema* plast
plavetnjeti: plavetnim . . .; plavetnjah . . .; plavetnjeh . . .; plavetnjev(ši); plavetnio, plavetnjela . . ., *biti plavetnu*
pláviti, *činiti plavim*
plávjeti: plavim . . .; plavljah . . .; plavjeh . . .; plavjev(ši); plavio, plavjela . . ., *biti plavu*
plavka; *gen. mn.* plavkî
plavojka; *gen. mn.* plavojkî
plazajica
plȇć: plȇći, *kao strana na pr. kakve planine*
plèća *(mn. s. r.):* pléćâ
plećaš
plećat
pleće *(jed. s. r.):* pleća
plȇći, *mn. ž. r.*
plećka
plemče: plemčeta
plemić
plesač
plesačica
plesaonica; *griješkom* *plesaona
Plešce: Pleščanin, pleščanski
pletići, *na pr.* pletića *igla*
pletivača
pličina
plijen; *mn.* pljenovi
plijeniti
plijenor
plijesan: plijesni
plijeviti
plijevor
plitak; *komp.* plići
plitkoća

č se piše prema **c** i **k**; micati: *mičem*, plakati: *plačem*.

Plitvička jezera
Pliva: Plivljanin, plivski
plivač
plivačica
plivaći, *na pr. pojas*
plivaonica; *griješkom* *plivaona
ploča
Ploče, *mn. ž. r.*
pločnik
plođenje *prema* ploditi
ploha
plosan: plosna
ploska
plosnat
ploščica, *dem. prema* ploska
ploština
plotić
plovidba; *gen. mn.* plovidbî
plovučac
pluća *(jed. ž. r.)*: pluće
plućnica
plućnjak
Plzenj (*gen.* Plznja): Plznjanin, plzanjski
pljačka, *plijen; gen. mn.* pljačkî; *drugo je* plačka
pljačkati
pljenidba; *gen. mn.* pljenidbî
pljenitelj
pljenuti, *pljesnuti*
pljesak: pljeska
pljeskati: pljeskam (plještem)
pljesnav, *pljesniv*
pljesniv; *griješkom* *pljesnjiv
pljesniviti se
pljesnuti
plješiv
Plješivica
plješiviti
pljeti: pljevem . . .; pljeven
pljetva
pljeva; *gen. mn.* pljêvā

Pljëvlja *(mn. s. r.)*: Pljevljanin, pljevaljski
*pljoska, *dijal. mjesto* ploska
pljoštimice
pljuvača
pljuvačka; *gen. mn.* pljuvačkî
pljuvačnica
pljuvačka, *vidi* pljuvačka
pljuvaonica
pô, *polovina*
pobaučke *(adv.)*
pobijediti
pobijeliti, *učiniti što bijelim*
pobijeljeti, *postati bijel*
pobilježiti
pobjeći: pobjegnem
pobjeda; *gen. mn.* pŏbjēdâ
pobjedan
pobjedilac: pobjedioca . . .; *gen. mn.* pobjedilaca
pobjeditelj
pobjedljiv
pobjednički
pobjednik
pobjeđivati
pobjeg; *gen. mn.* pŏbjēgâ
pobjegljiv
pobjegnuti
Pobjenik
pobjesniti *i* pobjesnjeti
pobiijedjeti
poblizu *(adv.)*
pobliže *(ad.)*
pobočan
pobočina
pobočke
pobočnik
pobolijevati
*pobolšati; *vidi* *poboljšati
pobolje *(adv.)*
poboljeti se

ć se piše prema *t*; metati: *mećem*.

*poboljšati; *bolje* popraviti *(prelazno)*, krenuti na bolje *(refleksivno)*
pobrđe
pobrežje
pobrzo *(adv.)*
pobrže *(adv.)*
pobuđivati
pocelica, *vidi* pocjelica
Pocerje: Pocerac, pocerski
pocijepati
pocjelica
pocjepkati
pocrniti, *učiniti što crnim*
pocrnjeti, *postati crn*
pocrveniti, *učiniti što crvenim*
pocrvenjeti, *postati crven*
počaditi
počađaviti
*počam(ši), *griješkom mjesto* počev(ši)
počasiti
počasnica, *pjesma, što se pjeva u čast; drugo je* počašnica
počast
počastan: počasna
počastiti
počašnica, *pjesma, što se pjeva uz čašu; drugo je* počasnica
počekati
počelo
počem *(vez.)*
počeonik
počesto
počešljati
početak
početan
početi: počnem; *griješkom* *počmem
početnica
početnički
početnik
početvorke
početvoronože *(adv.)*
*počimati: *počimam, *griješkom mjesto* počinjati: počinjem
počinak
početi
počinuti
počinjač
počinjati: počinjem; *griješkom* *počimati: *počimam
počistiti
počišćač
počišćati
*počitanje; *bolje* poštovanje
Počitelj
*počitovati; *bolje* poštovati
počivak
počivalište
počivalo
počivaljka; *gen. mn.* počivaljkî
počivati
počupati
poćelica, *vidi* pocjelica
poći: pođem
poćudan
poćutiti
podadrijeti: podadrem . . .; podadr'o, podadrla . . .
podaleko *(adv.)*
podalje *(adv.)*
podanički
podastrijeti: podastrem . . .; podastr'o, podastrla . . .
podatljiv
podavno *(adv.)*
podaždjeti
podbadač
podbijač
pòdbio: podbjela; *gen. mn.* pödbjêlâ
podbjel, *vidi* podbio
podbočiti (se)
Podborje: Podborac, podborski
podbuhnuti

je se piše u kratkome slogu: *djeteta*.

*podcijeniti, *podcjenjivati, *griješkom mjesto* obescijeniti, obescjenjivati
podcikivati
podciknuti
podcrtati
podčasnik
*podčiniti; *bolje* podložiti
podčinovnik
*podčinjen(ik); *bolje* podložen(ik), podanik
Podgorač
podgorje: podgorac, podgorski
podgrađe
podgrijevati
podgrijevci: pòdgrjevâkâ, pòdgrijevcima . . .
podičiti
podignuće
podijeliti
podijetiti se
podijevati (se)
podjačati
podjamčiti se
podjednako *(adv.)*
pȍdjela; *gen. mn.* pȍdjêla
podjeljenje *prema* podijeliti
podjeljivati
podjenuti *i* podjesti: podjenem
Podlapača
podleći: podležem (podlegnem)
podletjeti
podlijevati *i* podlivati
podmetati; *griješkom* *podmitati *i* *podmećati
podmićivati
podmijesiti
podmitljiv
podmjehuriti se
podmjeravati
podmješivati
podmukao: podmukla
*podnašati, *griješkom mjesto* podnositi
podne 238
podneblje
podnijeti; podnijeh, podnese . . .; podnesav(ši); podnio, podnijela . . .; podnesen (podnijet)
podnipošto
podno *(prijedl.)*
podnošljiv
podnu *(prijedl.)*
podobro *(adv.)*
podočan
podočnjak
podosta *(adv.)*
*podozrénje; *bolje* sumnja
podravački *prema* Podravac
Podravina: Podravac, podravski
Podravlje (*prema* Drava): Podravac, podravski
podrijeti: podrem . . .; podr'o, podrla . . .; podrt
podrijetlo
Podrimlje (*prema* Drina): Podrimac, podrimski
Podrinje (*prema* Drina): Podrinac, podrinski
Podrožčica *(slov.)*
područan
područje
područnik
podsijecati
podsjećati
podsjeći: podsiječem
pòdsjedânje
pòdsjedati; *griješkom* *podsijedati
podsjesti
podsjetiti
podsmijeh
podsmijevati se
podsmjehnuti se
podsmjevač

*podstrekavati, *podstreknuti; *bolje* podbadati, nagoniti, podjarivati, podbosti . . .
podstrešje
*podučiti, *podučavati . . ., *griješkom mjesto* poučiti, poučavati
podugačak
poduhvaćati
Podùnâvlje (*prema* Dunav): Podunavac, podunavski
podupirač
poduprijeti: poduprem . . .; poduprijeh . . .; podupr'o, poduprla . . .
poduvrijeti: poduvrem . . .; poduvrijeh . . .; poduvr'o, poduvrla . . .
*poduzeće; *bolje* pothvat
poduže *(adv.)*
podveče(r) *(adv.)*
podvezača
podvlačak
podvlačiti
podvlačka
podvostručiti
podvrći (podvrgnuti): podvrgnem
podvući: podvučem
podžeći: podžežem
pođenje *prema* poditi
pogača
pogađač
pogađati
pogančina
pogibao: pogibli, *bolje nego* pogibelj
pogibeljan
pogluhnuti
pognječiti
pogodba; *gen. mn.* pogodbî
pogonič
pogòrjelac: pogòrioca . . .; *gen. mn.* pogòrjelâcâ
pogorjelica
pogorjelina
pogorjeti
pogotovu *(adv.)*
pograničan
pogrešan
pogrešiv
pogrešivati
pogreška; *gen. mn.* pogrešaka *i* pogreškî
pogrijati
pogriješiti
pogrijevati
pògrijevci: pògrjevâkâ, pògrijevcima . . .
pogrubjeti
pogubljenje *prema* pogubiti
pohajdučiti (se)
poharati
poharčiti
pohasiti se
pohitjeti
pohladan
pohlepa
pohođenje *prema* pohoditi
pohotljiv
pohraniti
*pohrđati, *dijal. mjesto* po'rđati
pohrišćaniti
pohrptina
pohrskati: pohrskam
*pohrvati (se), *dijal. mjesto* po'rvati (se)
pohumlje
pohvala
pohvaliti
pohvatati
poimati; *ne prilikuje* *pojimati
poimiti, *kao spremiti se, zgotoviti se; drugo je* pojmiti *prema* pojam
poisprekrštati
poispremetati; *griješkom* *proispremitati
poizdaleka *(adv.)*
poizdalje *(adv.)*
poizmaći (poizmaknuti): poizmaknem

poizrazbolijevati se
pojač
pojačati
pojahati
pojedinačan
pojedljiv
pojeftiniti *i* pojevtiniti
pojmiti (*prema* pojam), *kao umom shvatiti; drugo je* poimiti
pokajnički
pokarljiv
pokatkad *(adv.)*
pokičeljati se
pokipjeti
poklaće
poklečke
poklič *(ž. r.)*: pokliči
poklići (pokliknuti): pokliknem
poklonički
poknjiški *(adj. i adv.)*
pokoji: pokojega
pokoji put
pokojničin
pokolčiti
pokolebati
pokolebljiv
pokoljence *(adv.)*
pokoljenik
pokoljenje
pokornički
pokraćenica
pokraćivati
pokrađa
pokraj *(prijedl.)*
pokrepa
pokrepljivati
pokretač
pokrijepiti
pokrivač
pokrovčić
pokrštenica
pokrštenik
pokučast
pokučiti
pokučivati
pokućar
pokuće, *pokućtvo*
pokuć(s)tvo
pokudljiv
Pokuplje (*prema* Kupa): Pokupljanin, pokupski
pol: poli, *pô*
Polablje (*prema* Laba): Polabljanin, polapski
polača, *vidi* palača
*polag, *pokraj; drugo je* polak
polagano
*polahko, *dijal. mjesto* polako
polak, *pola; drugo je* *polag
polako; *dijal.* *pôlahko
poleđina
poleći: poležem (polegnem)
poletjeti
policijski *prema* policija, *bolje od* *policajni
poličica
polić
polijegati: poliježemo
polijetati: polijećem
polijevati *i* polivati
pòlijevka; *mn.* pòlijevke, pòljevâkâ, pòlijevkama . . .
Polimlje (*prema* Lim): Polimac, polimski
*političar; *bolje* politik
politički
polnoćka, *vidi* ponoćka
polovače: polovačeta
polovičan
polučak: polučaka
polučiti
poludjeti: poludim . . .; poludjeh . . .; poludjev(ši); poludio, poludjela . . .

č ispred *t* postaje *š*; junačtvo: *junaštvo*.

*poluzvaničan; *bolje* poluslužben
*poljački *prema* Poljak; *bolje* poljski
pòljeno; *gen. mn.* pŏljênâ
poljep *prema* polijepiti; *gen. mn.* pŏljêpâ
poljepšati
poljepšavati
poljevač
poljevačica
poljevačina
poljevaći, *na pr. ubrus*
poljòdjelac: poljòdjêlca . . .; *gen. mn.* polòdjelâcâ
poljòdjêlka
poljodjelstvo
poljoprivreda
pomadžariti
pomagač
pomahnitati
pomaknuće
pomalo *(adv.)*
pometač
pometnuće
pomičan
pomijenjati
pomiješati
*pomiještati, *griješkom mjesto* pomještati
pomiljeti, *običnije od* pohmiljeti
pomirljiv
pomisao: pomisli
pomjediti
pomjeranje
pomjérati
pomjeriti
pomjestan: pomjesna
pomjestiti
pomještati; *griješkom* *pomiještati
pomlačiti
pomlađivati
pomnja; *gen. mn.* pomnjî
pomnjiv
pomočiti
pomoć
pomoćan
pomoći: pomožem (pomognem)
pomoćnik
pomodrjeti
Pomòrâvlje (*prema* Morava): Pomoravac, pomoravski
pomorje: pomorac, pomorski
pomračiti, *učiniti što mračnim*
pomrčati, *postati mračnu*
pomrčina
pomrčiti, *učiniti što mrkim*
pomrijeti: pomremo
pomrzao: pomrzli, *imenica ž. r.*
pomučan
ponačiniti se
ponad *(prijedl.)*
*ponajpače; *bolje* ponajviše
ponajprije
ponajviše
ponamještati
ponaosob *(adv.)*
ponaprijed
ponèdjeljak: ponèdjêljka, *gen. mn.* ponèdjeljâkâ; *dijal.* *ponedeljak *i* *ponediljak
ponehari *(adv.)*
ponekad *(adv.)*
poneki: ponekoga
*ponesrećiti, *griješkom mjesto* postradati
ponešto *(adv.)*
ponići (poniknuti): poniknem
ponijemčiti
ponijeti (se); ponijeh, ponese . . .; ponesav(ši); ponio, ponijela . . .; ponesen (ponijet)
ponikao: ponikli, *imenica ž. r.*
Ponikve: Ponikvarac, ponikvarski
Ponilje (*prema* Nil): Ponilac, ponilski
poniže *(adv.)*

Zvučni pred bezvučnim postaje bezvučni; nadpis: *natpis.*

*ponoć, *griješkom mjesto* ponoće
ponoće *(jed. sr. r.)*: ponoća
ponoći *(adv.)* 239
ponoćka
ponošljiv
ponovo *(adv.)*
ponjegovati
*ponjemčivati; *bolje* nijemčiti
poočim
poodavno *(adv.)*
poodsijecati
poopć.ti
popadač
popapučiti
popečak: popečka
popeći: popečem
popić
popijèvati, *impf. prema perf.* pòpjevati
pòpijevka; *mn.* pòpijevke, pòpjevākā, pòpijevkama . . .
pòpjevati, *perf. prema impf.* popijèvati
popjevkivati
poplaćati
poplavetnjeti
poplavjeti
popletati; *dijal.* *poplitati
poplijeniti
poploćiti
popljeskati: popljeskam (poplješ̄tem)
popljesniviti
popodne 238
popola *(adv)*
poposjediti
Popovača
popraćati
poprečan
poprečke
poprečnica
poprečno
poprećivati, *impf. prema* poprijetiti
poprijeko
poprijeti: poprem, *potisnuti*
poprijetiti
*poprište; *bolje* područje
popudbina
popustljiv
poput *(prijedl.)*
popuzljiv *i* popužljiv
poradi
poradšta *(adv.)*
Porajnje (*prema* Rajna): porajnski
porazbolijevati se
po'rđati; *dijal.* *pohrđati
Poreč
poreći: porečem (poreknem)
poredom *(adv.)*
poređati; *griješkom* *poredati
poređenje
*poreklo, *vidi* podrijetlo
poremećenje
porez: poreski
poreza: poreski
poriječati se: poriječam se
porijèvati, *impf. prema perf.* porèvati
porinuće
porječje; *gen. mn.* pŏrjēčjā
porječkati se
poročan
porodičan
porodički
porođaj
porotnički
poručati
poručiti
poručivati
poručnik
porudžbina
porumeniti, *učiniti što rumenim*
porumenjeti, *postati rumem*
poružnjeti: poružnim . . ; poružnjeh . . .; poružnjev(ši); poružnio, poružnjela . . .

Bezvučni pred zvučnim postaje zvučni; sbor: *zbor*.

po'rvati (se): *dijal.* *pohrvati (se)
posad *(adv.)*
posahnuti
posalac: posaoca . . .; *gen. mn.* posalaca
*posan, *griješkom mjesto* postan
posavački *prema* Posavac
Posavina: Posavac, posavski
posavjetovati
Posavlje (*prema* Sava): Posavac, posavski
poseći (posegnuti): posegnem
posele *(adv.)*
posezati; *dijal.* *posizati
posijecati
*posijedati, *griješkom mjesto* pòsjedati
posijedjeti, *postati sijed*
pȍsijek, *pokolj; drugo je* pòsjek
posijelo
posinački
posipač
posirotjeti: posirotim . . .; posirotjeh . . .; posirotjev(ši); posirotio, posirotjela . . .
posjahivati
posjeći: posiječem
*posjeć(iv)ati; *bolje* pohađati
posjed, *sijelo; gen. mn.* pȍsjêdâ
posjedanje
posjedati, *perf. i impf.; griješkom* *posijedati
posjèditi
posjednica
posjednik
posjednuti
posjedovati
pòsjek, *zimina*; *drugo je* pȍsijek
posjeka
posjeklica
posjesti: posjedem (posjednem)
*pòsjet, *posjeta, *posjetiti; *bolje* pohod, pohoditi
posjev; *gen. mn.* pȍsjêvâ
poskočica
poskočice *(adv.)*
poskočiti
poskočnica
poskupiti, *učiniti što skupim, skupljim*
poskupjeti: poskupim . . .; poskupjeh . . .; poskupjev(ši); poskupio, poskupjela . . ., *skupo, skuplje postati*
poslanički
poslije
poslijed, *poslije*
poslijepjeti
poslijepodne *i* poslije podne 238
poslovač
poslovičan
poslovički
poslovođa
posluh
poslušljiv
posljedak: posljetka
posljedica
posljedičan
posljednik
posljednji
*posmatrač, *posmatrati; *bolje* promatrač, promatrati
posmijeh
posmiješan
posmijevati se
posmjehivati se
posmjehnuti se
posmrče: posmrčeta
Posočje (*prema* Soča): Posočanin, posočki
pospjeh
pospješan
pospješiti
pospješivati
posrebrniti; *griješkom* *posrebreniti; *vidi pod* srebrn

posred
posrednik
posredovati
posrnuće
posrtati: posrćem
postan: posna; *griješkom* *posan
*postelj, *dijal. mjesto* postelja
postići postignuti): postignem
postidjeti se
postignuće
posto: postola
postrijeljati
posuđe
posuđivati
posumračiti se
posvađati se
posve *(adv.)*
posvećenje *prema* posvetiti
posvećivati
posvijetliti
posvjedočavati
posvjedočiti
posvjet; *gen. mn.* pȍsvjêtâ
posvjetljenje *prema* posvijetliti
po svoj prilici
*pošast, *dijal. mjesto* kuga
pošijačiti
pošiljač
pošivač
pošokčiti
poštedjeti
poštipač
*poštivati, *griješkom mjesto* poštovati
pošto *(vezn.)*
pošto poto
poštovač
poštovalac: poštovaoca . . .; *gen. mn.* poštovalaca
potaći (potaknuti): potaknem
potade *(adv.)*
potamniti, *učiniti što tamnim*
potamnjeti, *postati taman*
potanko *(adv.)*
potanje *(adv.)*
poteći: potečem
potegača
potenčiti se
potepuh
*poteškoća, *griješkom mjesto* teškoća
pothraniti
pothvaćati se
pothvat
poticati *prema* potaći, *a* potjecati *prema* poteći
potihano *(adv.)*
potiho *(adv.)*
potiljak: potiljka
Potisje (*prema* Tisa): Potišanin, potiski
potjecati *prema* poteći, *a* poticati *prema* potaći
potjera; *gen. mn.* pȍtjêrâ
potjerati
potjerivati
potjernik
potješiti
potkivač
potklobučiti se
potkoljenčiti
potkraćivati
potkraj *(prijedl.)*
potkrepa
potkrepljivati
potkrijepiti
potkućnica
potkupljiv
potlačiti
potle *i* potlje
*potlehušica; *bolje* pozemljušica, pozemljuha
potmuo: potmula
potnjičav
potoč *(ž. r.)*: potoči

d, t se pišu ispred ***s***: *gradski, bratski.*

potočak, *dem. prema* potok
potočar
potočara
potočić
potočina
potočit
potočiti
potočni
potočnica
potom *(adv.)*
potonuće
potopljenje *prema* potopiti
potpasač
potpeći se: potpečem se
potpećivati, *impf. prema perf.* potpetiti *(na pr. cipele)*
potpirača
potplaćivati
potplećati
potplećavati
potpomoć
potpomoći: potpomožem (potpomognem)
potporača
potporučnik
potpoučiti se
potpredsjednik
potrčati
potreba
potreban
potreboća
potrebovati
potrepština
potreptjeti
potrijem
potrijèmak
potrostručiti
potrošač
potrpjeti (se)
potrupačke *(adv.)*
potući: potučem
potukač
poturčenik *i* poturčenjak
poturčiti
potutkač
potvarati *i* potvorati
potvrđenje *prema* potvrditi
potvrđivati
poučak
poučan
poučavati
poučica
poučiti
poučljiv
Pounje (*prema* Una): Pounjanin, pounski
poutjecati: poutječemo
pouzdanički
*povađati, *griješkom mjesto* povoditi
Povardarje (*prema* Vardar): Povardarac, povardarski
povazdan *(adv.)*
povečerati
povećalo
povećati
povećavati
poveće *(adv.)*
poveći
povenuti; *griješkom* *povehnuti
povezača
*poviđeti, *dijal. mjesto* povjediti
povijedati, *impf. prema perf.* povjediti
povijest
povijestan: povijesna
poviše *(adv.)*
povjediti *mjesto pravilnoga* povjedjeti
povjeravati
povjerenik
povjereništvo
povjerenstvo
povjerenje
povjerilac: povjerioca . . .; *gen. mn.* povjerilaca

Komparativ: *jači, vrući, širi, viši, teži.*

povjeritelj
povjeriti
povjerljiv
povjerljivost
povjerovati
povjesmo
povjesnica
*povjesničar; *bolje* povjesnik
povjesnički
povjesnik
povješati
povjetarac
povjetarce: povjetarca
povlačiti
povlađivati
povodičan
povodljiv
povorka; *gen. mn.* povorki
povraćaj
povraćati (se)
povraćenje *prema* povratiti
povratič
povratljiv
povrće
povrći (povrgnuti): povrgnem
povreda
povredljiv
povređenje *prema* povrijediti
povređivati
povrh *(prijedl.)*
povrijediti
povrijeslo
povrvjeti
povući: povučem
pozadijevati
pozadrijemati
pozadugo *(adv.)*
pozagorijevati
pozaimati; *griješkom* *pozajimati; *perf.* pozajmiti
pozavidjeti
pozeleniti, *učiniti što zelenim*
pozelenjeti, *postati zelen*
pozivač
pozlaćenje *prema* pozlatiti
pozlaćivati
pozlijediti
pozljeda; *gen. mn.* pȍzljêdâ
pozljeđivati
poznavalac: poznavaoca . . .; *gen. mn.* poznavalaca
Pozvizd: Pozviždanin, pozviški
požarnički
poždrljiv
poželjeti
poživiti *koga, podržati ga živa*
poživjeti, *živjeti*
požnjak
požnjeti: požanjem
požudjeti
požutiti, *učiniti što žutim*
požutjeti, *postati žut*
pracijep, *procijep*
Praća
Pračno: Pračnjanin, pračanski
praća
praćakati se
praćaknuti se
praćati se
praćenje *prema* pratiti
praćka
praćkati se
praćnuti se
pradjed
*pragmatičar; *bolje* pragmatik
prah
prahača
prahati
Prahovo
prakljača, *vidi* pratljača
praktičan
praktičnost

Instrumental jednine: *noću, moću, smrću.*

pramče: pramčeta, *dem. prema* pram
pramičak
praonica; *gryješkom* *praona
*prapor, *vidi* prpor
praporčić
prapradjed
praseći
*prasećina, *dijal. mjesto* prasetina
praskoč
praščevina
praščići; *jed.* prase: praseta
prašidba; *gen. mn.* prašidbî
prašilac: prašioca . . .; *gen. mn.* prašilaca
praštati
pratilac: pratioca . . .; *gen. mn.* pratilaca
pratljača
pratnja; *gen. mn.* pratnjî
pravednički
pravičan
pravičnost
pravječan
*pravjekovan; *bolje* pravječan
pravnički
*pravorek; *bolje* presuda
pravosuđe
pravòvjerac: pravòvjêrca . . .; *gen. mn.* pravòvjerâcâ
pravovjeran
pravovjerje
pravovjernica
pravovjernik
prazničan
praznoća
praznovjeran
praznovjerica
praznovjerje
prčak: prčka, *nabusit čovjek; drugo je* prćak
Prčanj: Prčanja
prčevina
prčkati
prćak: prćka *(adj.)*, *sipak*
prćast
prćênje *prema* prćiti se
pŕćênje *prema* prtiti
prćeusnast
prćija, *miraz*
prćiti *usne*
prebirač
prebjeći (prebjegnuti): prebjegnem
prebjeg; *gen. mn.* prĕbjêgâ
prebjegavati
prebjegnuti
prebježati
preblijedjeti
prebljeđivati
prèbol: prebola
prebolijevati
preboljeti
prèbor
prebrodljiv
preci: predaka
precijediti
precijeniti
precjeđivati
precjena; *gen. mn.* prĕcjênâ
precjenjivati
precvjetati
prečaga
prečanin
prečastan: prečasna
prečice *(adv.)*
prečiniti
prečinjati
prečistiti
prečišćati
prečišćavati
prečitati
prečitavati
*préći *ekav.; ijekav.* prijeći

ne se rastavlja od glagola: *ne vidim.*

prećutjeti
predak: pretka
predavaonica; *griješkom* *predavaona
*predbježno; *bolje* zasad, za neko vrijeme . . .
predgovor
predgrađe
predijevati
predionica; *griješkom* *prediona
*predjel *(riječ ruska); bolje* kraj, okolina, okoliš, dio
*predjelni; *bolje* okolni, okolišni
predjenuti
predjesti
predjeti
*prédlog *je ekav.; ijekav. je* prijedlog, *a/i* predložiti . . .
predložak
predložiti
predmet
*predmnijevati; *bolje* misliti, držati
*predmnjeva; *bolje* misao
prednjačiti
prednjački
predočiti
predodžba; *gen. mn.* predočaba *i* predodžbî
predoljeti; *običnije* odoljeti
pred podne *i* pretpodne 238
predrasuda
predrijeti: predrem . . .; predr'o, predrla . . .
predručak
predrugojačiti
predsjedatelj
prèdsjedati; *griješkom* *predsijedati
predsjednički
predsjednik
predsoblje
predstavnik
*predsuda; *bolje* predrasuda
*predšasnik; *bolje* prethodnik
*predusresti; *bolje* spriječiti, ukloniti, zabraniti
*preduzeće; *bolje* pothvat
*preduzimač; *bolje* pothvatnik
predvečerje, *vrijeme* pred večer; *griješkom u značenju* uoči
predvidjeti
predvostručiti
predziđe
pređa
pređašnji
pređe, *prije*
pregača
pregalac: pregaoca . . .; *gen. mn.* pregalaca
prȅgîb
pregibao: pregibli, *imenica ž. r.*
prȅglava
prȅglêd
pregledan
pregljača
pregnuće
pregorijevati
pregorjeti
pregovarati
pregovor
prȅgrada
Prȅgrada
prègradak: pregratka
pregrađivati
pregrmjeti
prȅgrîšt: pregršti
prèhodan
prèhodnica
prèhodnîk
prehramben
prehrana
prehraniti
prehranjivati
*preimućstvo; *bolje* izvrština

Složeni se prilozi pišu zajedno: *doduše.*

preinačiti
preinačivati
prejahati
prejahivati
prejédati se
prȅkada
prȅkadnja
prekaliti
prȅkîd
prekipjeti
prekjuče
preklani
preklečić, *dem. prema* prijeklet
preko *je prijedlog; na pr. otišao je* preko *svijeta; drugo je* prijeko
preko-, *prva pola u složenicama; na pr.* prekomorac, prekoruđe
prekodan *(adv.)*
Prekodrinje (*prema* Drina): Prekodrinac, prekodrinski
prekojuče
Prekomurje (*prema* Mura): Prekomurac, prekomurski
prekomjeran
prekonačiti
prekonoć *(adv.)*
prekoračiti
prekoračivati
prekosjutra
prekosred *(prijedl.)*
prekraćivati
prȅkrȇt
prekročiti
prekrštavati
prekrvnik
preksinoć
preksjutra
prekuhati
prekupac
prelac: prelca . . .; *gen. mn.* prelaca
prelašćivati, *impf. prema* prelastiti
*prélaz *je ekav.; ijekav. je* prijèlaz, *ali* prelaziti . . .
prelazak
prȅlazan
prelaziti
prelažljiv
prelčev *prema* prelac
preletjeti
prelijetati: prelijećem
prelijevalica
prelijevati *i* prelivati
Prelog (18, *dijal. mjesto* Prijelog)
Preloščica
preložnica
preljeći: preljegnem
preljesti: preljezem
preljetiti
preljub
preljuba
preljubočinac
preljubočinstvo
premac
premaljeće
premaljetan
premda
prȅmȇt *(da se premećemo, pa tko na koga u premet nasrne); drugo je* prijèmet
premetač
premetačina
premetati; *griješkom* *premitati
premijeniti
premjena; *gen. mn.* prȅmjēnâ
premjenjivati
prȅmjȇr
premjeriti
premjestiti.
premještaj
prèmještati; *griješkom* *prȅmiještati
premljeti: premeljem
premoći: premognem

Uz *nj k* i *s* ne piše se apostrof.

premrežiti
premučati
prenaređivati
*prenašati, *griješkom mjesto* prenositi
prenemoći: prenemognem
prenijeti; preni:eh, prenese . . . prenesav(ši); prenio, prenijela . . .; prenesen (prenijet)
prenoćište
prenoćiti
*prénos *je ekav., ijekav. je* prijènos, *ali* prenositi . . .
prenosilac: prenosioca . . .; *gen. mn.* prenosilaca
preoblačiti (se)
Preobraženje
preobući: preobučem
preodijevati
preodjenuti
preodjesti
preodjeti
preosvećeni
prepečenica
prëpeka
prepeličar
prepeličji
prepijèvati, *impf. prema perf.* prèpjevati
prepirač
prepirka
*prépis *je ekav., ijekav. je* prijèpis, *ali* prepisati .
prepisivač
prepisivalac: prepisivaoca . . .; *gen. mn.* prepisivalaca
prèpjecati, *impf. prema perf.* prepeći
prèpjevati, *perf. prema impf.* prepijèvati
preplaćivati
prepletati; *griješkom* *preplitati
prepočeti: prepočnem
prepočinjati
*prëpona; *bolje* prepréka, smetnja
*prepor, *preporan *je ekav., ijekav. je* prijepor, prijeporan, *ali* prepirati se
preporod
preporučan: preporučna
preporučiti
preporučivati: preporučujem
preporuka
preprečivati
prëpreka
prepriječiti
preprodavalac: preprodavaoca . . .; *gen. mn.* preprodavalaca
prepući (prepuknuti): prepuknem
prereći (se): prerečem (se)
prërêz
*prérov *je ekav., ijekav. je* prijèrov, *ali* prerovati . . .
preručiti
preručivati
*présad *je ekav., ijekav. je* prijèsad, *ali* presaditi . . .
prësada
presađivati
presahnuti
presenećenje
presezati; *griješkom* *presizati
presijecati
presijevati
presjeći: presiječem
presjedanje
prèsjedati; *griješkom* *presijedati
presjediti
presjednuti
prësjeka; *gen. mn.* prësjêkâ
presjesti: presjedem (presjednem)
preskočiti
prèslačci: preslačaka
presličica
presmičav, *dug i mršav*
presnoća
Prespa: Prespljanin, prespljanski

Tuđe ***i-a*** u nas je ***ija***: *dijalekt.*

*

prẽsî̀t: presrti
prestarjeti
prestići (prestignuti): prestignem
*presto, *prestol, *prestolje, *prestolnica ... *ekav., ijekav. je* prijesto ...
*prestolonasljednik; *bolje* nasljednik (prijestola)
prestrići: prestržem
prestrijeliti
prèstupak
prèstupan *prema* prijestup
prestupnički
prèstupnîk
prẽsuda
presudan
presuđivati
presvijetao: presvijetla
presv̀ačiti
presvlaka
presvući: presvučem
*preša, *prešan; *bolje* hitnja, hitan
prèšao, prèšla ... *prema* prijèći
prešav(ši) *prema* prijeći
prešućivati
prešutjeti
prẽtêč: preteča
preteča; *griješkom* *pretječa
preteći: pretečem
preterećenje
preterećivati
prèthodnîk
preti: prem ...
preticati *prema* pretaći, *a* pretjecati *prema* preteći
pretičak: pretička
pretilina
pretio: pretila; *komp.* pretlji
prẽtjecati *prema* preteći, *a* preticati *prema* pretaći
pretjerati
pretjerivati
pretkućnica
pretočiti
*prétop *je ekav., ijekav. je* prijètop, *ali* pretopiti ...
pretpodne *i* pred podne 238
pretposljednji
prẽtraga
pretrčati
pretrčavati
prẽtrês
prẽtî̀g: pretrga
pretrpjeti
pretući: pretučem
pretvarati *i* pretvorati
*prétvor *je ekav., ijekav. je* prijètvor, *ali* pretvoriti ...
prètvorica
*prevađati ..., *griješkom mjesto* prevoditi ...
*prévara *je ekav., ijekav. je* prijèvara, *ali* prevariti ...
prevarljiv
*prevažati ..., *griješkom mjesto* prevoziti ...
preveć
*prevejan(ac) *je ekav., ijekav. je* previjan(ac) 17
previdjeti
prevječan
prevjera
prevjeravati
prevjeriti
prevjernik
prevjesiti
prevješati
prevlačiti
prẽvlaka
prevlast
prevlastiti
*prévod *je ekav., ijekav. je* prijèvod, *ali* prevoditi ...

prevodičan
prevodilac: prevodioca . . .; *gen. mn.* prevodilaca
prevodljiv
prevođenje *prema* prevoditi
*prévoz *je ekav., ijekav. je* prijèvoz, *ali* prevoziti . . .
prevozač
prevozilac: prevozioca . . .; *gen. mn.* prevozilaca
prevraćati
prȅvrât
prevrći (prevrgnuti): prevrgnem
prevreti: prevrim
prevrijeti: prevrem
prevrtljiv
prevući: prevučem
prezdan *(adv.)*
prȅzîd
prezime
prȅzîr
prezirati
prezirno
prezoriti, *vidi* prezreti: prezrim
prezreo: prezrela
prezreti: prezrem *prema* prezirati
prezreti: prezrim *prema* zreti
preživač
preživalac: preživaoca . . .; *gen. mn.* preživalaca
prhak, *buhav(an), sipak*
prhati
prhli
prhljuša
prhnuti
prhut: prhuti; *običnije* perut
prianjati; *dijal.* *prijanjati
pribjeći (pribjegnuti): pribjegnem
pribjegar
pribjegavati
pribjegnuti
pribježište
priboj *prema* pribiti; *drugo je* prijeboj
Priboj
pribrežan
pricijepiti
pricjepljivati
priča
pričati
priček
pričekati
pričekivati
pričesnik
pričest
pričestan: pričesna
pričestiti
pričešće *prema* pričestiti
pričešćenje
pričešćivati
pričeti: pričnem
pričiniti se
pričinjati se
pričinjavati se
pričuti
pričuvati
pričvrstiti
prićesak *prema* ćesa *(kesa)*
prići: priđem
pričutjeti se
pridići (pridignuti): pridignem
pridijeliti
pridijevati
pridjenuti
pridjesti
pridjeti
pridjev; *gen. mn.* prídjêvâ
prìdjevak: prìdjêvka; *gen. mn.* pridjevâkâ
pridonijeti
prignječiti
prigorje: prigorac, prigorski
prigorjeti

U komparativu je uvijek ***je;*** bijedan: *bjedniji.*

prigrijati
prigrijevati
priđe, *prije*
prihod
prihvaćati
prihvatiti; *dijal.* *prifatiti
prijateljevati *i* prijateljovati
prijateljičin
prije
prijeboj *prema* prebiti; *drugo je* priboj
priječac: priječca
priječan: priječna
priječati *(na pr. opanke), poprijeko vezati*
priječati se *na koga, gledati poprijeko*
priječiti
priječnica
priječnik, *bolje nego* *promjer
priječnjak
prijećenje *prema* prijetiti, *prijetnja*
prijeći: prȉjeđêm . . .; prèšâv(ši); prèšao . . .
prijed, *prije*
*prijedjel, *vidi* *predjel
prijedlog, *ali* predložiti . . .
prijedor, *ali* predrijeti . . .
Prijedor
prijeglas, *ali* preglasiti . . .
*prijegled, *griješkom mjesto* prĕglêd
prijegon, *ali* pregoniti . . .
prijegor, *ali* pregorjeti . . .
prijehod, *ali* prehoditi . . .
prijehranak, *ali* prehraniti . . .
prȉjek *i* prȉjekî; *komp.* prȅčî
prijeklet
prȉjeko *je prilog, na pr. otišao je* prijeko *(na pr. iz Hrvatske u Bosnu ili iz Bosne u Hrvatsku); drugo je* preko
prijekop, *ali* prekopati . . .
prijekor, *ali* prekoriti . . .
prijekoran; *prikorań *je ikav.*
prijekrst, *ali* prekrstiti . . .
prijelaz, *ali* prelazak, prelaziti . . .; *drugo je (i po ijekav.)* prilaz *(pristup) prema* prilaziti
prijelog, *ali* preložiti . . .
Prijelog
prijelom, *ali* prelomiti . . .
*prijem, *griješkom mjesto* prijam: prijma
prijemet, *vino, koje se toči ispod leda; drugo je* prĕmêt
prijenos, *ali* prenositi . . .
*prijenuti, *dijal. mjesto* prionuti
prijepek, *ali* prepeći . . .
prijepis, *ali* prepisati . . .
prijeplet, *ali* preplesti . . .
prijepodne *i* prije podne 238
Prijepolje
prijepor, *ali* prepirati se
prijeporan
prijȅrov, *ali* prerovati . . .
prijesad, *ali* presaditi . . .
prijesadnica
prijesan, *sirov; komp.* presniji; *drugo je (i po ijekav.)* prisan
prijesjed
prijesjek, *ali* prĕsjeka, presjeći . . .
prijesnac
prijesto: prijestola
prijestolni
prijestolnica
prijestolnički
*prijestolonasljednik, *griješkom mjesto* *prestolonasljednik, *koje vidi*
prijestolje
prijestup, *prestupna godina, ali* prestupak, prestupiti, prestupan . . .
*prijetak, *dijal.; bolje* prijam: prijma
prijetiti
prijetjer, *ali* pretjerati . . .
prijetnja; *gen. mn.* prijetnjî
prijetop, *ali* pretopiti . . .
prijetran

Genitiv množine: *sviju*, ali: *svih.*

prijetvor, *ali* pretvoriti . . .
prijetvorba
prijevara, *ali* prevariti . . .
prijevaran
prijevez, *ali* prevezati . . .
prijevjes, *ali* prevjesiti . . .
prijevod, *ali* prevoditi . . .
prijevodan
prijevoj, *ali* previjati . . .
prijevornica, *ali* prevreti . . .
prijevoz, *ali* prevoziti . . .
prijevozan
*prijonuti, *griješkom mjesto* prionuti
prikazivač
prikićivati *prema* prikititi
*priključiti se; *bolje* pristati, pridružiti se . . .
*prikoran *je ikav., ijekav.* prijekoran
prikraćivati
prikrčiti
prikrčivati
prikričiti
prikričivati
prikučiti (se)
prikučivati (se)
prilaz *prema* prilaziti; *drugo je* prijelaz *prema* prelaziti
prileći: priležem (prilegnem)
priletjeti
priličan
priličiti
prilijegati: prilježem
prilijepiti
prilijetati: prilijećem
prilijevati *i* prilivati
prilj, *pokraćeno od* prijatelj 357
priljepak: priljepka
*priljepčiv, *griješkom mjesto* priljepljiv
priljepljiv
priljepljivati
primaći (primaknuti): primaknem
primalac: primaoca . . .; *gen. mn.* primalaca
primamljiv
primamljivač
primečiti
primetača
primetati; *griješkom* *primitati
primijeniti
primiješati
primijetiti; *bolje* napomenuti, reći, kazati
Primišlje *(jed. s. r.):* Primišljanin, primišaljski
primjećivati, *vidi* primijetiti
primjedba (*gen. mn.* primjetaba *i* primedbî); *bolje* napomena, bilješka
primjena; *gen. mn.* prîmjênâ
primjenjivati
primjenljiv
primjer; *gen. mn.* prímjêrâ
primjerak: primjêrka; *gen. mn.* primjerâkâ
*primjeren; *bolje* zaslužen, privrijeđen
*primjerice, *griješkom mjesto* na primjer
primjesa; *gen. mn.* prîmjêsâ
primorčica
primorje: primorac, primorski
primrći (primrknuti): primrknem
*prinašati, *dijal. mjesto* prinositi
prinijeti; prinijeh, prinese . . .; prinesav(ši); prinio, prinijela . . .; prinesen (prinijet)
priodjenuti
priodjesti
priodjeti
prionuti
priopćiti
priopćivati
pripašnjača
pripeći: pripečem
pripijèvati, *impf. prema perf.* prìpjevati

Govori se i piše: *lak(o)*, *mek(o)*.

pripijevka; *mn.* pripijevke, pripjevâkâ, pripijevkama . . .
pripis, *što se pripiše; drugo je* prijepis
prípjev; *gen. mn.* prípjêvâ
pripjevak: pripjêvka; *gen. mn.* pripjevâkâ
pripjevati *perf.*; pripijèvati *impf.*
pripomoći: pripomognem (pripomožem)
pripovijedalac: pripovijedaoca . . .; *gen. mn.* pripovijedalaca
pripovijedalo
pripovijedan
pripovijedati
pripovijest
pripòvijetka; *gen. mn.* pripòvijedâkâ *i* pripòvijetkī
pripovjedač
pripovjedački
pripovjediti; *vidi kod* povjediti
priprečivati *prema* pripriječiti
priprećivati *prema* pripri jetiti
pripri jeti: priprem . . .; pripr'o, pripri la . . .
pripri jetiti
pripući (pripuknuti): pripuknem
pripuz: pripuski
prirastao: prirasla; *griješkom* *prirasao
prireñivač
prireñivati
prirječje; *gen. mn.* prírjêčjâ
priručan
prisan *(u sva tri govora), na pr.* prisni *(glavni) prijatelji; drugo je* prijesan
priseći (prisegnuti): prisegnem
prisijevati
*prisizati, *dijal. mjesto* prisezati
prisjećati se
prisjedati; *griješkom* *prisijèdati
prisjednik
prisjetiti se
priskočiti
prismočiti
prismrdjeti
prispijevati
prispjeti: prispijem
prisresti: prisretem (prisretnem)
pristao: pristala
pristići (pristignuti): pristignem
pristupačan
*prisuće; *bolje* nazočnost
prisusjediti
prisvijetliti
prisvjetljivati
prišt
prištedjeti
prištić
pritaći (pritaknuti): pritaknem
priteći: pritečem
priticati *je prema* pritaći, *a* pritjecati *prema* priteći
pritijesniti
pritjecati *je prema* priteći, *a* priticati *prema* pritaći
pritjerati
pritjerivati
pritješnjavati *i* pritješnjivati
pritočica
pritrčati
pritrpjeti
pritući: pritučem
pritvarati *i* pritvorati
pritvrñivati
priučiti (se)
privezač
privići se (priviknuti se): priviknem se
prividjeti
priviñati
priviñenje *prema* prividjeti
privjenčati
privjesak
privjesiti
privlačan

Piše se: *umr'o, satr'o, su'ržica.*

privlačiti
privlačljiv
privođenje *prema* privoditi
privoljeti
privreda
privredan
privređivati
privremen
privrijediti
privući: privučem
Prizren
prizreti (se); prizrio, prizrela . . .
prizrijevati
prižeći: prižežem
prižgati: prižgam; *dijal.* *prižgem . . .
prkoždžija, *prkosica*
prljiti; *griješkom* *prliti
probavljiv
probesjediti
probilijeska
probirač
probisvijet
probitačan
probitačnost
probježivati
problijeđjeti
proboljeti
procijediti
procijeniti
prȍcijep; *mn.* procijepi *i* procjepovi
procjeđivati
procjemba; *gen. mn.* procjembî
procjena; *gen. mn.* prȍcjênâ
procjenitelj
procjenjivati
procvatjeti
procviljeti
procvjetati
pročačkati
pročastiti se
pročelnik
pročelje
pročešljati
pročistiti
pročišćavati
pročitati
pročitavati
pročupati
pročuti
proći: prođem
proću
proćukati se
prodavač
prodavačica
prodol: prodola
prodrijemati
prodrijeti: prodrem; prodr'o, prodrla . . .
prođa
profućkati
prognjeviti
progorjeti
progrmjeti
proha
prohodati (se)
prohtjeti se: prohtjednem se
prohtjev; *gen. mn.* prȍhtjêvâ
prohučati
projećati
prokisao: prokisla *(adj.)*
Prokljan
Prokljansko jezero
prokletstvo
prokopnjeti
prokrčiti
Prokuplje: Prokupljanin, prokupski
proletjeti
prolijetati
prolijevati *i* prolivati
*proljećan, *dijal. mjesto* proljetan
proljeće; *gen. mn.* prȍljȇćâ
proljepšati se
proljetan

Riječi se rastavljaju po slogovima: *do-bro.*

proljetos
proljetošnji
proljev; *gen. mn.* prȍljêvâ
promaći (promaknuti): promaknem
promaha
promaknuće
promećuran
prometati; *griješkom* *promitati
promijeniti
promiješati
promisao *(m. r.):* promisla
promjena; *gen. mn.* prȍmjênâ
promjenit
promjenljiv
promjenjivati
*promjer; *bolje* priječnik
promljeti: promeljem
promući (promuknuti): promuknem
promućkati
pronaći: pronađem
pronevjeriti
pronići (proniknuti): proniknem
pronijeti; pronijeh, pronese . . .; pronesav(ši); pronio, pronijela . . .; pronesen (pronijet)
propeće
propijȅvati, *impf. prema perf.* pròpjevati
pròpjevati, *perf. prema impf.* propijȅvati
propovijed
propovijedalac: propovijedaoca . . .; *gen. mn.* propovijedalaca
propovijedaonica
propovijedati, *impf.*
propovjediti, *perf.*
propovjednički
propovjednik
propraćati
propući (propuknuti): propuknem
propućkati, *profućkati*
propuhati
propupčati
propuštati
proračun
proračunati
proračuniti
prorašće *prema* prorasti
proreći: prorečem
prorijediti
prorjeđivati
proročanstvo
proročica
proročište
proročki
proroštvo
prosački
Prosara, *planina; griješkom* *Prozara
prosidba; *gen. mn.* prosidbî
prosijecati
prȍsijek, *kuka, kojom se prosijeca; drugo je* pròsjek
prosilac: prosioca . . .; *gen. mn.* prosilaca
prosinački
prosjačina
prosjačiti
prosjački
prosjajivati
prosjak; *dijal.* *prosijak
*prosječan, *prosječno; *bolje* osječan, osječno
prosjeći: prosiječem
prosjed
pròsjek (*gen. mn.* prȍsjêkâ), *prosječen put; drugo je* prȍsijek
prȍsjeka; *gen. mn.* prȍsjêkâ
*prosjekom; *bolje* osjekom
prosjesti se
prosjev; *gen. mn.* prȍsjêvâ
*proslijediti, *griješkom mjesto* nastaviti
prosočiti

Govori se i piše: *gdje, ovdje, ondje, svagdje.*

prostački
prostirač
prostirača
prostreljivati
prostrijeliti
prostrijeti: prostrem . . .; prostr'o, prostrla
prosuće
prosvijetiti
prosvijetliti
prosvijetljen; *komp.* prosvjetljeniji
prosvjećenje
prosvjećivati
*prosvjed, *prosvjedovati; *bolje* protest, protestirati
prosvjeta
prosvjetan
prosvjetitelj
prosvjetljavati *i* prosvjetljivati
prosvjetljenje
*prošasti; *bolje* prošavši, prošli
prošće *prema* proštac
prošnja; *gen. mn.* prošnjî
proštenje
proteći: protečem
*proticati, *griješkom mjesto* protjecati
protisli, *mn. ž. r.*
protivnički
*protivuriječiti; *bolje* pobijati, protiviti se
protivurječan
protivurječje
protjecati *prema* proteći; *proticati *je ikav.*
protjeranica
protjeranik
protjerati
protjerivati
protoč: protoči
protočiti
protosinđel
protrčati
protu- *griješkom u poknjiškim s oženicama kao* *proturječje, *protudokaz, *protupapa... *mjesto* protivu-, *napr.* protivurječje, protivudokaz, protivupapa . . .
protući: protučem
protuha
protumačiti
*protusloviti *i izvedene; bolje* protiviti se, pobijati
proučavati
proučiti
*provađati, *griješkom mjesto* provoditi
provaljivač
*proveja(va)ti *je ekav., ijekav. je* provija(va)ti 17
provenuti
providjeti (se)
provjekovati
provjeriti
provješati
provlačiti
provodadžija
provodič
provođač
provrći (provrgnuti): provrgnem
provreti: provrim
provrijediti se
provrijedniti se
provrijeti: provrem
provrtjeti
provrvjeti
provući: provučem
prozorčić
prozračiti
prozreti: prozrem . . .; prozreo, prozrela . . .
prozrijevati
proždrijeti: proždrem . . .; proždr'o, proždrla . . .
proždrljiv

proživjeti
prožvatati: prožvaćem
prpor, *sipka žuta zemja; griješkom* *prapor
prsobonik
prstić
pršljiv
prtenjača
prućati se
pruće *prema* prut
prućiti se
pruđe *prema* prud
prugao: prugla
prvača
prvačiti
prvenac
prvenački
prvenče: prvenčeta
prvenstvo
Prvić
prvobratučed
prvobratučeda
prvoč, *prije*
prvostolni
prvovjenčani
pržionica; *griješkom* *pržiona
pseći
pseto: pseta (pseteta)
psić
psovač
Psunj
pšenica; *dijal.* *šenica
pšeničan
pšeničište
pšeničnjak
ptica; *dijal.* *tica
ptičar
ptiče: ptičeta
ptičetina
ptičica
ptičji
ptičurina
ptić *prema* ptica, *ali* ptičica, ptičji . . .
Ptuj *(slov.):* Ptujanin, ptujski
pûč: puči, *jama, gdje se drži voda; drugo je* puć
pučanin
pučanstvo
púčênje *prema* púčiti, *cijepati; drugo je* pućenje
pučina
púčiti, *cijepati; drugo je* pućiti se
pûčka, *pučanka; drugo je* pućka
pučki
pûč, *uzvik; drugo je* puč
púćak: pućka, *puran*
pućenje *prema* pućiti se *i* putiti; *drugo je* pučenje
pući (puknuti): puknem
púćiti se, *nadimati se*
pûćka, *pura; drugo je* pučka
pućkac!
pućkati
puh
puhač, *koji puše*
puhać, *puh*
puhara
puhati: pušem *i* puham
Pula (*gen.* Pule; *griješkom* *Pulj): Puljanin, pulski
punačak
punahan
Punat (*gen.* Punta): Punćanin, punatski
puničin
punoća
punoljetan
punomoć
punomoćnik
pupčan
pupčast
pupčiti
*pustaija, *dijal. mjesto* pustahija

Uz *K* (kruna), *D* (dinar), *p* (para), *m* (metar) ne piše se točka.

pustimičke *(adv.)*
pustinički *prema* pustinik
pustinjački *prema* pustinjak
pustjeti: pustim . . .; pušćah . . .; pustjeh . . .; pustjev(ši); pustio, pustjela . . ., *postajati pustim*
pušač
puščan
puščica, *dem. prema* puška
puščina, *augm. prema* puška
Pušća (*gen.* Pušće): Pušćanin, pušćanski
pušljiv; *dijal.* *pišljiv
puštati
put; *kad se s riječju piše zajedno a kad odjelito od nje, vidi pod* 214; taj put, ovaj put, svaki put . . .
putić
*putijer, *dijal. mjesto* putir
putnički
putnjičav
puzećke
puzećki
puževlji
pužić

R.

Rab: Rabljanin, rapski
rabljenje *prema* rabiti
Rača
račar
rače: račeta *prema* raca
račenje *prema* račiti se; *drugo je* ćenje
račica
račić *prema* rak
račići *prema* raca; *jed.* rače
račilo
Račinci
račiti se
račji
Rački: Račkoga
račnjak
račun
računar
računati
račundžija, *računar*
računica
računiti
račvast
račve: račava
raćenje *prema* ratiti *(ratovati); drugo je* račenje
rad; *komp.* radij, radije (*griješkom* *rađe), *superlativ* najradije (*griješkom* *najrađe)
Ràdič, *ime muško*
Rádić, *prezime po* Rádi *(ocu ili materi)*
radij: radija, *komp. od* rad
radije *(adv.); griješkom* *rađe
radionica; *griješkom* *radiona
Radisav *i* Radislav, *adj.* Radisavljev
radljiv
Radmil
radnički
radnja; *gen. mn.* radnjî
Radojica
Radosav *i* Radoslav, *adj.* Radosavljev
radoznao: radoznala
radšta *(adv.)*
Raduč
Radul
rađati
*rađe, *griješkom mjesto* radije
rađevina
Rađevina: Rađevac, rađevski
*rahal, *rahlost, *dijal. mjesto* šupljikav, šupljikavost
rajčica

Piše se: *dva puta*, ali: *dvaput, jedamput.*

Rajevo selo: Rajoselac, rajoselski
Rajica
Ràjič, *ime muško*
Rájić, *prezime po* Ráji
Rajna: rajnski; *griješkom* *ranjski
rakčin
rakijica *prema* rakija
ral *(m. i ž. r.):* rala *i* rali
ranilac: ranioca . . .; *gen. mn.* ranilaca
ranljiv
raonik
Raosav, *adj.* Raosavljev
*rapav, *dijal. mjesto* hrapav
rasahnuti se
rascar; *griješkom* *ekscar
rascijepanost
rascijepati
rascijepiti
rascjep; *gen. mn.* ràscjêpâ
rascjepkati
rascjepljivati
rascvatjeti
rascvijeliti
rascvjeljivati
rascvjetati se
rascvrijeti se
raselački
rashladiti
rashlađivati
rashod
rasijati
rasijecati
Rasina, *voda u Srbiji*
Rasinja, *selo u Hrvatskoj*
rasipač
rasipnički
rasjeći: rasiječem
rasjelina
rasjesti se
raskačkati
raskol
ráskoljênka
raskopčati
raskopčavati
raskoračiti se
raskralj; *griješkom* *ekskralj
raskrčiti
raskrčivati
raskrečiti
raskrečivati
raskrhati
raskršće
raskrštati
raskrštavati
raskučiti, *rastegnuti što je kukasto (kučasto)*
raskučivati
raskuća, *raspikuća*
raskućiti, *prosuti kuću*
raskućivati
raskuhati
raskuhavati
raso: rasola
rasohe, *mn. ž. r.*
raspačati
raspačavati
rasparčati, *raskomadati*
raspečaćavati
raspečatiti
raspečiti
raspeće
raspijèvati *je imp. prema perf.* ràspjevati
raspikuća
ràspjevati *je perf. prema impf.* raspijèvati
rasplamtjeti se
rasplet
raspletati: rasplećem; *dijal.* *rasplitati
raspljeskati: raspljeskām (rasplještem)
raspop
rasprćati, *impf. prema perf.* rasprtiti

Govori se i piše: *rđa, rvati, rzati, nauditi.*

raspreći (raspregnuti): raspregnem
raspričati se
rasprostrijeti: rasprostrem . . .; rasprostr'o, rasprostrla . . .
raspučati
raspučavati
raspučiti
raspuće
raspući se (raspuknuti se): raspuknem se
raspuštati
rasrčiti se
rast *prema* rasti
*rast, *dijal. mjesto* hrast, *drvo*
rastao: rasla . . .; *griješkom* *rasao
rasteći: rastečem
rastegljiv
rastenje *prema* rasti
rasterećenje
rastićiti se
rastjecati *je prema* rasteći, *a* rasticati *bi bilo prema* rastaći
rastjerati
rastjerivati
rastočište
rastočiti
rastopljiv
rastrebljivati
rastrežnjivati
rastrići: rastržem
rastrijebiti
rastrijeskati
rastrijezniti (se)
rastrkati (se); *dijal.* *raštrkati (se)
rastrožba *prema* rastrošiti
rastruhliti se
rastruhnuti se
rastući: rastučem
rasudljiv
rasuđenje *prema* rasuditi
rasuđivati
rasvijetliti
rasvjeta; *gen. mn.* rásvjêtâ
rasvjetan
raščehnuti; *dijal.* *raščenuti
raščepiti se
raščešljati
Raščica *prema* Raška
raščiniti
raščinjavati
raščistiti
raščišćavati
raščlaniti
raščovjek
raščupati
raščupavati
raščvariti se
rašće
*rašćenje *prema* rasti, *griješkom mjesto* rastenje
rašćeretati se
Raška: Rašanin, raški
*rašta, *vidi* radšta
*raštrkati (se), *dijal. mjesto* rastrkati (se)
ravan: ravni, *imenica ž. r.*
Ravìjôjla
Ravna gora, *ime gori*
Ravna Gora *(ime mje tu):* Ravnogorac, ravnogorski
ravnobreg *(adj.)*
*ravnovjesje; *bolje* umjera, ravnoteža
razabirati: razab ram; *griješkom* *razabirem . . .
razabrati: razaberem
razarač
razastrijeti: razastrem . . .; razastr'o, razastrla . . .; razastrt
razbijač
razbijeliti
razbirati: razbiram; *griješkom* *razbirem . . .
razbjeći se (razbjegnuti se): razbjegnem se

razbjesniti se
razbojnički
razboljeti se
razdijeliti
rázdio: rázdjela . . .; *gen. mn.* rázdjêlâ; *običnije nego* razdjel
razdjelan: razdjelna
rázdjeljak: rázdjêljka; *gen. mn.* rázdjeljâkâ
razdjeljenje *prema* razdijeliti
razdjeljiv
razdjeljivanje
razdjeljivati
razdrešivati, *vidi* razrešivati
razdrijemati
razdriješiti, *vidi* razriješiti
razdrijeti: razdrem . . .; razdr'o, razdrla . . .; razdrt
razduhati
razgnječiti
razgnjeviti
razgorijevati se
razgorio: razgorjela *(adj.)*
razgorjeti se
razgovijetan; *komp.* razgovjetniji
razgovijetno
razgovijetnost
razgovorljiv
razgrađivati
razgraničiti
razgrijati
razgrijevati
razgruhati
razići se: raziđem (razidem) se
razjédati
razjéditi
razjednačiti
razjednačivati
razjesti (se)
razlèći se: ràzležê (ràzlegnê) se
razléći se: razléžê se
razletjeti se
različak
različan
različit
različnost
razlijegati se: razliježem se
razlijetati se: razlijećem se
razlijevati *i* razlivati
razlučiti
razlučivati
razmačica
razmahivati (se)
razmahnitati (se)
razmetati; *griješkom* *razmitati
razmijeniti
razmijesiti
razmimoići se: razmimoidem (razmimoiđem) se
rȁzmjena; *gen. mn.* rȁzmjênâ
razmjenjivati
razmjer; *gen. mn.* rázmjêrâ
rázmjerak: rázmjêrka; *gen. mn.* rázmjerâkâ
razmjeran
razmjerati
razmjeravati
razmjerica *(u računstvu); drugo je* razmirica, *boj, svađa*
razmjeriti
razmjerje
razmješivati
razmještaj
ràzmještati; *griješkom* *razmiještati
razmočiti
razmućivati
*raznašati, *griješkom mjesto* raznositi
raznijeti; raznijeh, raznese . . .; raznesav(ši); raznio, raznijela . . .; raznesen (raznijet)
raznosač
raznosačica

Govori se i piše: *branič, gonič, vodič.*

razočarati (se)
razodijevati
razodjenuti
razortačiti (se)
razračiti se
razrédіti, *odrediti, razvrstati; drugo je* razrijediti
razređivati, *impf. prema perf.* razrediti; *drugo je* razrjeđivati
razrešenje *prema* razriješiti
razrešivati *prema* razriješiti
razrešljiv
razrijediti, *učiniti što rijetkim; drugo je* razrediti
razriješiti
razrjeđivati, *impf. prema perf.* razrijediti; *drugo je* razred vati
razrogačiti
razumijevati, *impf. prema perf.* razumjeti
razúmiti: ràzûmîm . . ., *činiti da tko razumije*
razùmjeti: razumijem . . ., *kao umom shvatiti, razbirati*
razumljiv
razumrijeti se
razvađač *prema* razvađati
razvađanje *prema* razvađati
razvađati *prema* ràzvaditi, *pomiriti*
*razvađati, *griješkom mjesto* razvoditi
razvidjeti
razvijevati; *običnije* razvijavati
razvjenčati
razvjenčavati
razvlačiti
razvođenje *prema* razvoditi
razvojačiti
razvrći (razvrgnuti): razvrgnem
razvrijediti (se)
razvući: razvučem
ražeći
ražvatati: ražvaćem
*rbat, *dijal. mjesto* hrbat
rđa; *dijal.* *hrđa
rđav
rečeć, *rječit*
rečenica
reč ničan
Rečica
*reć bi, *griješkom mjesto* rekao bih
reći: rečem (reknem)
rediti *prema* red; *drugo je* rijediti
redovnički
ređati *i složene; griješkom* *redati . . .
ređenje *prema* rediti; *drugo je* rijeđenje
*regbi, *griješkom mjesto* rekao bih
reha
rehav
rehulja
*rekuć, *na pr.* tako rekuć, *griješkom mjesto* tako reći, rekavši
Reljković; *griješkom* *Relković
remećenje *prema* remetiti
repa
repača
repić
repuh
Resava
resiti; *griješkom* *rijesiti
reskoća
rešetka; *gen. mn.* rešetaka *i* rešetkî
rezač
rezati
rezidba; *gen. mn.* rezidbî
ribarnica
ribež: ribeža
ribič, *koji ribu hvata; ime ptici*
ribić, *mala riba ili mišić*
riblji
ričet
rid; *komp.* rîđî
riđan

Futur: *dobit ću, plest ćemo; ići ću, doći ćemo.*

*riđovka, *dijal. mjesto* hridovka
riječ
riječanje
riječati se
riječca; *gen. mn.* riječcî
riječni, *što pripada riječi*
*rijeći: rečem, *dijal. mjesto* reći
rijedak; *komp.* rjeđi
rijediti *prema* rijedak; *drugo je* rediti
rijeđenje *prema* rijediti; *drugo je* ređenje
rijek
rijeka
Rijeka: Riječanin, riječki
rijeslo
*riješenje, *griješkom mjesto* rješenje
riješiti (se)
rijeti, *dijal. mjesto* reći
rijetkost
rijez; *mn.* rezovi
rim-papa
rioce (*dem. od* rilo): rioca; *gen. mn.* rilaca
Ripač
risač
Risan: Rišnjanin, risanski
risaonica; *griješkom* *risaona
rizničar
rječetina, *augm. prema* riječ
rječica, *dem. prema* rijeka
rječina, *augm. prema* rijeka
rječit
rječitost
rječkati se, *dem. prema* riječati se
rječnik
rješavati
rješénje
rješidba; *gen. mn.* rješidbî
rjetkoća
rjetkosija
*rkać, *dijal. mjesto* hrkać
Rmanj, *vidi* Hrmanj
roblje
Roč
ročenje *prema* ročiti; *drugo je* roćenje
ročište
ročiti
roćenje *prema* rotiti se; *drugo je* ročenje
roditeljka; *gen. mn.* roditeljkî
rodljiv
rođačica
rođačiti se
rođački
rođak
rođenje *prema* roditi (se)
rogač
Rogatec (*slov., gen.* Rogatca): Rogačanin, rogatački
rohav
*romantičar; *bolje* romantik
ronilac: ronioca . . .; *gen. mn.* ronilaca
ronjenje *prema* roniti
ropčad: ropčadi
ropče: ropčeta
rositi
roščić, *dem. prema* rog
Rôvci (*gen.* Rôvācâ): Rovčanin, rovačkî
Rovišće (18): Rovišćanin, roviški
rozga; *gen. mn.* rozgî
rožnjača
*rpa, *dijal. mjesto* hrpa
*rskati, *dijal. mjesto* hrskati
*rstati, *dijal. mjesto* hrstati
rt, *šiljak; drugo je* hrt
rubača
rublje
ručak
ručan: ručna
ručanica
ručati
ručavati

Sadašnji prilog: *moleći, slaveći, čitajući, vičući.*

ručetina
ručica
ručina
ručiti (se)
ručkonoša
ručnik
ručurina
rudača
ruditi, *činiti što rudim (crvenkastim)*
rudjeti: rudim . . .; ruđah . . .; rudjeh . . .; rudjev(ši); rudio, rudjela . . ., *biti rudu*
rudnički *prema* rudnik
ruđenje *prema* rudjeti *i* ruditi
rugač
ruho
rukačica
rukodaće
rukodavalac: rukodavaoca . . .; *gen. mn.* rukodavalaca
rukopomoć
rukovet
Rùma: Rumljanin, rumski
rumeniti, *činiti što rumenim*
rumenjeti: rumenim . . .; rumenjah . . .; rumenjeh . . .; rumenjev(ši); rumenio, rumenjela . . ., *biti rumenu*
Rumunjska: Rumunj, rumunjski
rupčaga
rupčić *prema* rubac
rupčina
rupičav
Rusija; *griješkom* *Ruska
rusomača
*rušt, *dijal. mjesto* hrušt
Ruštuk, *bolje od* *Ruščuk
ružičan: ružična
ružičast
ružičnjak
rvač
rvalište
rvati (se): rvem (se); *dijal.* *hrvati (se)
rzati: ržem; *dijal.* *hrzati
rž: *običnije* raž; *dijal.* *hrž

S.

s' *bilježi se pogrešno mjesto* s 355
sabirač
sač: sača
sačekati
sačekivati
sačeliti se
sačma; *gen. mn.* sačama *i* sačmî
sačuti
sačuvati
saće
saći: sađem
saćura
sadijevati
sadjeljati
sadjesti
sadjeti
sàdno *(prijedl.)*
sadrijeti: sadrem; sadr'o, sadrla . . .
sađenje *prema* saditi
sagnjiti
sagorijevati
sagorjeti
sagrađivati
sagrešaj
sagrešenje
sagrešivati
sagriješiti
sahat *i* sat
sahnuti; *dijal.* *sanuti
sahrana
sahraniti
sahranjivati

Govori se i piše: *gostionica, učionica, pisarnica.*

*

sakaćenje *prema* sakatiti
sakraj *(prijedl.)*
saksijica *prema* saksija, *pëka*
sakupljač
saletjeti
salijetati: salijećem
salijevati *i* salivati
samardžija, *sedlar*
Samarija: Samarijac (*griješkom* *Samaritanac), samarijski (*griješkom* *samaritanski)
samdrugi
samljeti: sameljem
samoća
samoćovati
samohran
samokres
*samoopredijeljenje, *griješkom mjesto* *samoopredjeljenje; *bolje* samoodređenje
samosilan: samosiona
samosvijesno
samosvijest
samosvijestan: samosvijesna
samotreći
samoubistvo
samouče: samoučeta
samoučki
samovlašće
samrijeti: samrem
samtreći
Sana: sanski; *griješkom* *Sanin
sandučić
sandžak
sandžije, *protisli*
sanijeti; sanijeh, sanese . . .; sanesav ši); sanio, sanijela . . .; sanesen (sanijet)
sanljiv
sanjač
sanjalački
saopćiti
*saopštiti, *saopćiti*
sapetljača
sapinjač
sapinjača
sapreti: saprem . . .; sapreo, saprela . .
sapundžija, *svjećar*
sarač, *sedlar*
Sàrajevo: Sarajevac (*Sarajlija), sarajevski
sasahnuti
sasijècati, *impf. prema perf.* sasjecati
sàsjecati, *perf. prema impf.* sasijecati
sasjeći: sasiječem
sasred *(prijedl.)*
sastavljač
sastrag *(adv.)*
sasvijem *i* sasvim; *ali* sa svim tim
sat *i* sahat
satić
*satiričar; *bolje* satirik
satjerati
satjerivati
satnički
satrijeti: satrem . . .; satr'o, satrla . . .
saučešće
Sâva, *ime; adj.* Sävin
Sáva, *rijeka; adj.* sâvskî; *griješkom* *Sávin
saveznički
savijača
savjesno
savjest
savjestan: savjesna
sávjet; *gen. mn.* sávjêtâ
savjetnik
savjetovati
sav kolik, sva kolika, sve koliko . . .: svega kolikoga . . .
*savremen, *vidi* suvremen
*savremenik, *vidi* suvremenik

savrh *(prijedl.)*
savrijeti se: savrem se . . .; savr'o se, savrla se . . .
sazad *(adv.)*
sazoriti, *vidi* sazreti
sazreti: sazrim
sažeći: sažežem
*scijeniti, *dijal. mjesto* misliti, držati . . .
sebeznao: sebeznala
sebičan
sebičiti
sebičnost
sedalce: sedalca, *dem. prema* sedlo
sedamnaest; *dijal.* *sedamnajst
sedmičan
sehir, *čudo*
sëka, *oseka*
Selca *(mn. s. r.)*: Selčanin, selački
selski; *običnije* seoski
seljački
seljanče: seljančeta
seljančica
seljanka; *gen. mn.* seljankî
seljenje *prema* seliti
Semberija: Semberac, semberski
seoba; *gen. mn.* seòbâ
seoce (*dem. prema* selo): seoca; *gen. mn.* selaca
seoski
septembar, *rujan*
serdar; *griješkom* *srdar
Serez: Sereža̋nin, sereski
sestričić
sestričina
sestrična
sestrić
sevdah
Severin
Sevnica *(slov.)*
sezati; *dijal.* *sizati
sežanj: sežnja
shema: shematski
shlapiti
shlaptati se
shvaćati
shvatiti
shvatljiv
Sibirija: Sibirac, sibirski
Sicilija: Sicilac, sicilski
sičan, *mišomor; drugo je* sićan
sičija, *sušica*
sić
sićan, *hip. prema* sitan; *drugo je* sičan
sićenje *prema* sititi
sići: siđem (sidem)
sićušan
*siđeti, *dijal. mjesto* sjediti
siguran; *griješkom* *sjeguran
sigurati
sigurnost
sijač
Sijam; *griješkom* *Siam
sijati
siječanj
sijed; *komp.* sjeđi
*sijedati, *griješkom mjesto* sjẽdati
sijediti, *činiti koga sijedim*
sijedjeti: sijedim; sijeđah . . .; sijedjeh . . .; sijedjev(ši); sijedio, sijedjela . . ., *bivati sijedu*
sijedost
sijeđenje *prema* sijediti *i* sijedjeti
sijek, *opsjek*
sijeliti, *ići po sijelima*
sijelo
sijeno
sijer: sijera; *mn.* sjerovi
sijerak: sijerka
sîjeri *(mn. ž. r.)*: sijèrî
sijèvak
sijevati
sijevnuti

ć se piše prema *t;* metati: *mećem.*

silan: silna
siledžija, *nasilnik*
silnički
sinčić
sindžir, *lanac, verige*
sinijica *prema* sinija
sinoćan: sinoćna
sinoć(ke)
sinovče: sinovčeta
sinovičin
sipljajiv
sipljiv
Sirač
*sirak, *dijal. mjesto* sijerak
sirčić
sirće: sirćeta, *ocat*
siročad: siročadi
siroče: siročeta
siročići
siromah; *dijal.* *siromak
siromaština
sirotinjski *prema* sirotinja; sirotinski *bi bilo prema* sirota
sirovača
Sisak: Siščanin, sisački
sisanče: sisančeta
Sisol
*sistematičar; *bolje* sistematik
sišče: siščeta
sitnarije; *griješkom* *sitnjarije
sitničar
sitničarija
sitničav
sitniž: sitniža; *griješkom* *sitniš
sivčev
Siverić
*sizati, *dijal. mjesto* sezati
sjecalica
sjecalo
sjȅcati, *dem. prema* sjeći
sjecavac
sjecište
sjeckati, *dem. prema* sjecati
sjȇča; *gen. mn.* sjȇčâ
sječenje *prema* sjeći (sječen)
sječimice *(adv.)*
sječina
sječivo
sječka
sjećanje
sjećati (se)
sjȅći: sijȅčêm, sijȅčêš, sijȅčê, sijȅčêmo, sijȅčête, sijȅkû; sijȅcijāh *i* sijȅčāh . . .; sjȅkoh, sȋječe, sjȅkosmo . . .; sijȅci . . .; sijȅkûći; sjȅkâv(ši); sjȅkao, sjȅkla . . .; sjȅčen . . .
sjedalo
sjȅdânje; *griješkom* *sijedanje
sjȅdati; *griješkom* *sijedati
sjedba; *gen. mn.* sjedbî
sjedilac: sjedioca . . .; *gen. mn.* sjedilaca; *vidi* sjediti
sjedilački
sjedine
sjedište
sjediti *mjesto pravilnoga* sjedjeti
sjednica
sjednik
sjednuti, *vidi* sjesti
sjedoglav
sjedokos
sjȅđa; *gen. mn.* sjȇđâ
sjeđenje *prema* sjediti
*sjeguran, *griješkom mjesto* siguran
sjȅk
sjekač
sjekavac
sjekavica
sjekira *i izvedene*
sjeknuti
sjekotić *ili* sjekutić, *zub*
*sjem, *dijal. mjesto* osim

sjeme *i sve izvedene*
sjemenka; *gen. mn.* sjemenaka *i* sjemenkî
sjemenjača
sjen; *gen. mn.* sjênâ
sjena; *gen. mn.* sjênâ
sjenara
sjenica
Sjeničak: Sjenička
sjeničar
sjeničarka; *gen. mn.* sjeničarkî
sjeničji
sjenik
sjenina, *augm. prema* sijeno
sjenit
sjeniti se
sjênka; *gen. mn.* sjenkî
sjenokos
sjenokoša
sjenovit
sjenjaj
sjêra; *gen. mn.* sjêrâ
sjerčan: sjerčana *prema* sijerak
sjerčanica
sjesti: sjedem (sjednem) . . .; sjedoh . . .; sjedi (sjedni) . . .; sjedav(ši); sio (sjeo), sjela . . .
sjȅta; *gen. mn.* sjêtâ
sjetan
sjetiti (se)
sjetkariti, *dem. prema* sjediti
sjetno
sjetovati, *bitu sjetnu*
sjetva; *gen. mn.* sjetava *i* sjetvî
sjevača
sjèvâljka; *gen. mn.* sjevaljkî
sjever *i sve izvedene*
sjeverljiv
sjeveroistočan
sjeveroistok
sjeverozapad
sjeverozapadan
sjutra
sjutradan
sjutraveče
Skadar (*gen.* Skadra): Skadranin, skadarski
skakač
skakutati: skakućem
skazaljka; *gen. mn.* skazaljkî
skeledžija
skerlet; *griješkom* *skrlet
skičati: skičim
skitač
skitalac: skitaoca . . .; *gen. mn.* skitalaca
skitalački
skitnja; *gen. mn.* skitnjî
sklać
skladnoća
sklizač
skloniti (se): *griješkom* *sklonuti (se)
skočac: skočca
Skočaj
skočanjiti se
skočci: skočaka
skoče: skočeta, *dem. prema* skot
skočiti
skončati
skončavati
Skoplje *(jed. s. r.)*: Skopljanin, skopski
skopčati
skopčavati
skorjeti se
skorojević
skoroteča
Skotska (*griješkom* *Škotska): Skoćanin, skotski
skotski *prema* skot
skraćati se
skraćenje *prema* skratiti
skraćivati

Skrad: Skrađanin, skradski
skraj *(prijedl.)*
skrajni *i* skrajnji
skrbiti
skrbnički
skretaljka; *gen. mn.* skretaljkī
skretničar
skrhati (se)
skrštati
skrstavati
skrućivati
skučiti
skuhati
skup; *komp.* skuplji
skupljač
skupocjen
skupoća
skvičati: skvičim
skvrčati: skvrčim
skvrčiti
slab; *komp.* slabiji
slabačak
slabić
slabićak
slabočina
slaboća
slabomoćan
slačica
slačina
sladak; *komp.* slađi
sladičar
slađahan
slađenje *prema* sladiti
slagač
slamčica
slamnjača
slanoća
slapćina
slastičar
slastičarnica; *griješkom* *slastičarna
slatkoća
slatkojeđa
Slaveni, Slavenin, slavenski, *kad se misli cijela plemenska zajednica, na pr. stari* Slaveni, praslavenski *jezik*
Slavetić
slavic *i* slavić
Slàvonija: Slavonac, slavonski
slavuj; *dijal.* *slavulj
sleći: sležem (slegnem)
sleđ
Sleska (*griješkom* *Šleska): Sležanin, sleski
slet
sletjeti
slezena *(jed.)*: slezene; *dijal.* *slezina
*slezovača, *vidi* sljezovača
sličan
sličica
sličiti
sličnost
slijed: slijeda; *mn.* sljědovi
slijediti, *samo prelazno (koga ili što); ne valja na pr. nastavak* *slijedi
slijeđenje *prema* slijediti
slijep
slijepac
slijepi miš
slijepiti *prema* lijepiti
slijepiti, *činiti koga slijepim*
slijepjeti: slijepim . . .; slijepljah . . .; slijepjeh . . .; slijepjev(ši); slijepio, slijepjela . . ., *bivati slijepu*
slijepljenje *prema* slijepiti *i* slijepjeti
slijepo oko
slijetati: slijećem
slijeva *(adv.)*
slijevati *i* slivati
slikaričin
sloboština
slovački *prema* Slovak
Slovak; *griješkom* *Šlovak

*slovenački *nepotrebno mjesto* slovenski (*prema* Slovenac)
Slovenin, slovenski, *za osobito pleme slavensko, na pr. panonski* Sloveni
Slovenska, *zemlja Slovenaca*
*Slovjenin, *slovjenski, *neobično mjesto* Slovenin, slovenski
slučaj
slučajan
slučajno
slučavati se
slučiti se
slućenje *prema* slutiti
sluh
slušač
slušalac: slušaoca . . .; *gen. mn.* slušalaca
slušče: sluščeta
slutiti
slutnja; *gen. mn.* slutnjî
služavka; *gen. mn.* služavkî
služba; *gen. mn.* službî
služinčad: služinčadi
služinče: služinčeta
sljedba; *gen. mn.* sljedbî
sljedbenik
sljȅdnîk
sljedovati, *slijediti*
sljeme
sljepački
sljepar
sljeparija
sljepčovođa
sljepica
sljepić
sljepljivati, *impf. prema perf.* slijepiti
sljepočica
sljepoća
sljepota
sljesti: sljezem
sljez
sljezovača
sljezovina
smahivati
smahnuti
smaknuće
smečiti
smeće
smeđ; *griješkom* *smjeđ
smètati; *griješkom* *smitati
smetnja; *gen. mn.* smetnjî
smijati se
smijeh
smijeniti
*smijeran, *griješkom mjesto* smjeran
*smijerati, *griješkom mjesto* smjerati
smiješak
smiješan; *komp.* smješniji
smiješati
smiješiti se
*smiješćati, *griješkom mjesto* smještati
smiljeti
Smirna: Smirnjanin, smiranski
smisao *(m. r.)*: smisla
*smjeđ, *griješkom mjesto* smeđ
smjehurica
smjelan: smiona
smjelost
smjȅr
smjȅran; *griješkom* *smijeran
smjȅrânje
smjȅrati; *griješkom* *smijerati
smjȅreno, *smjerno*
smjernica
smjȅrno; *griješkom* *smijerno
smjȅrnôst; *griješkom* *smijernost
smjȅsa; *gen. mn.* smjêsâ
smjesta *(adv.)*
smjestiti
smješkati se
smješljiv
smještati; *griješkom* *smiještati

smjeti: smijem (smjednem); smjeh, (smjedoh) . . .; smio, smjela . . .
smlačiti
smlednjeti: smljednim . . .; smlednjeh . . .; smlednjev(ši); smlednio, smlednjela . . ., *omršati*
smljeti: smeljem
smočan: smočna
smočiti
smočnica
smoći: smognem
smoljenje *prema* smoliti
smračiti se
smradljiv
smrč, *smreka*
smrča, *smreka*
smrčak: smrčka
smrći se (smrknuti se): smrknem se
smrdeć *(adj.)*
smrdjeti: smrdim . . .; smrđah . . .; smrdjeh . . .; smrdjev(ši); smrdio, smrdjela . . .
smrdljiv
smrđenje *prema* smrdjeti
smrečak: smrečaka
smrëka
smrekić
smrekovača
smrmljati
smrndžati
smrzao: smrzla *(adj.)*
smrzao: smrzli, *imenica ž. r.*
smučavati se
smučiti se
smućen
smućkati
smuđ
smuđenje *prema* smuditi
smumljati
smutnja; *gen. mn.* smutnjî
snabdijevati *prema* snabdjeti
snabdjeti: snabdim . . .; snabdjeh . . .; snabdjev(ši); snabdio, snabdjela . . .; snabdjeven . . .; *bolje* oskrbiti
snaći: snađem
snaha
snajprva *(adv.)*
*snašati, *griješkom mjesto* snositi
snebivljiv
sneruke *(adv.)*
snijeg; *mn.* snjëgovi
snijet; *gen.* snijeta *(m. r.)*, snijeti *(ž. r.)*
snijeti: snesem . . .; snijeh, snese . . .; snesav(ši); snio, snijela . . .; snesen (snijet)
*snijevati, *dijal. mjesto* snivati
snijèžiti
sniježnica
sniže *(prijedl.)*
snopić
snoplje
snošljiv
snovača
snjegopadan
*snjeti, *dijal. mjesto* sniti
snjetljiv *prema* snijet
snježan
snježanica
snježanik
snježnik
Snježnik
so: soli
Soča: sočki; *griješkom* *Sočin
sočan: sočna
sočica, *dem. prema* so
sočiti
sočivica
sočivo
sodžbina
Sofija *(grad)*: Sofijac, sofijski
sofra; *gen. mn.* sofrî
soha

Zvučni pred bezvučnim postaje bezvučni; nadpis: *natpis.*

soihljebnik
*sojenica, *dijal. mjesto* sošnica
soko: sokola
Soko-banja
sokolak: sokolka
sokolić
somić
somlji
Sopje (*dijal. mjesto* Soplje): Sopljanin, sopski
Sopoćani
sović
spadljiv
spahija
spahinica
spaho, *djever*
spanać, *spinat*
Sparta: Sparćanin, spartski
Spasovo
Spasov dan
spavaći, *na pr.* spavaća *haljina*
spavaćiv
spavaonica; *griješkom* *spavaona
spečaliti
Spič
*spijev, *griješkom mjesto* spjev
spila *ili* spilja; *dijal.* *špilja
spjeniti
spješati: spješam
*spješiti, *dijal. mjesto* hitjeti, žuriti
spjĕv; *grijeskom* *spijev
spjevati
spjevavati
splačine
splet *prema* splesti
spletati: splećem; *griješkom* *splitati
spletke: spletaka
Split 18
*spočitavati, *spočitnuti, *dijal. mjesto* prekoravati, prekoriti
spol: spola
spolan: spolna; *drugo je* spoljni
spolja *(aav.)*
spoljni, *spoljašnji; drugo je* spolni *prema* spol
sporiječiti se
sporječkati se, *dem. prema* sporiječiti se
spraćati, *impf. prema perf.* spratiti
spŕčiti
sprčkati
sprdnja; *gen. mn.* sprdnji
Spreča
sprečavati
sprečica
spred *(prijedl.)*
spreko *(prijedl.)*
spriječiti
sprijed(a) *(adv.)*
sproću
sprva *(adv.)*
sprvice *(adv.)*
spučati
spučavati
spučiti
Spuž: Spužanin, spuški
spužva; *gen. mn.* spužvî
srabljiv
sračunati
sračunavati
srameć
sramežljiv
sramoćenje *prema* sramotiti
srazmjeran
Srb *(mjesto)*: Srbljanin, srpski
Srbija: Srbin (Srbijanac), srpski (srbijanski)
sŕč: sŕča, *hrast*
sŕč: sŕči, *srčika u drvetu*
srčak: srčka
srčan: srčana
srčan: srčna, *srdit*
srčanica

Bezvučni pred zvučnim postaje zvučni; sbor: *zbor*.

srčanik
srčanost
srčika
srčiti
srčko
srdačan: srdačna
*srdar, *griješkom mjesto* serdar
sr̀djela; *gen. mn.* sȑdjȇlâ
srdžba; *gen. mn.* srdžbî; *griješkom* *srđba
Srđ
srebrn; *dijal.* *srebren *ili* *sreberni; srebren *bi bio pasivni particip prema* srebriti
srebrnik
srebrnjak
sreća *i sve izvedene*
srećan *i* sretan
srećka
Srećko
sred *(prijedl.)*
sredica
sredina
Središte: Središćanin, središki
srednji; *drugo je* srijedni
sredo-; *tako se pišu sve složenice, na pr.* sredozemni, sredoposni
sredokraća
srȅdoviječan, *čovjek srednjih godina*
sredòvječan, *što pripada srednjemu vijeku (u povijesti)*
Sredozemno more
sredstvo
sređivati
sremački *prema* Srijemac
Sremica
Sremkinja
sreski *prema* srez
sresti . . .; sreo *i* srio: srela . . .
sretalac: sretaoca . . .; *gen. mn.* sretalaca
sretan *i* srećan
sretati: sretam
srez: sreski
srijeda
srijedni, *što pripada srijedi; drugo je* srednji
srijeđ: srijeđa
Srijem: Srijemac, srijemski
srijemuž
srijemuža
sȑiješ: srijèša
srkati: srčem
srnče: srnčeta
srndać
srneći
sročan
sročit
sročiti
srodstvo
Srpčad: Srpčadi
Srpče: Srpčeta
srpski *prema* Srbin *i* Srbija
stabljičica
stabljika
stabljika
staći (staknuti): staknem
Stafilić
stajaći, *na pr.* stajaća *haljina, svećа*
stajaćica, *mjesto pridjeva* stajaći: stajaćica *voda, zvijezda*
stajati: stojim; *griješkom* *stojati
stakalce: stakalca
staklarnica; *griješkom* *staklarna
stalac: stalca
Stalać: Stalaća
stalan: stalna
staležˇ: staleža; *griješkom* *staleš *ili* *stališ
staničje
Stanisav *i* Stanislav, *adj.* Stanisavljev
Stanisava
*stanovište; *bolje* stajalište

staračac: staračca
starački
staralac: staraoca . . .; *gen. mn.* staralaca
Stara Pazova: Staropazovac, staropazovski
Stara Planina
starčev
starčić
starčina
starež: stareži
staričin
starić, *dem. prema* star, *mjera*
Stari grad: Starograđanin, starogradski
Stari Vlah: Starovlašanin, starovlaški
starješica
starješina
starješinski
starješinstvo
starješovati
starjéstvo
starjeti: starim . . .; starah . . .; starjeh . . .; starjev(ši); starío, starjela . . ., *biti staru*
starosjèdilac: starosjèdioca . . .; *gen. mn.* starosjèdilâcâ; *vidi* sjediti
starosjedilački
starôsjelac: starôsioca . . .; *gen. mn.* starôsjelâcâ
starosjelački
starôvječan, *što pripada staromu vijeku (u povijesti)*
starovjek, *starovječan*
starôvjerac: starôvjêrca; *gen. mn.* starôvjerâcâ
starovjeran
starovjerka
starovjerski
starovremešan
stečaj
stečevina
stečnik
stećak: st ćka
steći: stečem
Stenjevec (*kaj.*, *gen.* Stenjevca): Stenjevčanin, stenjevački
steona *(krava)*
stežljiv
sticati: stičem *prema* staći (staknuti), *a* stjecati: stječem *prema* steći
stići (stignuti): stignem
stidjeti se: stidim se . . .; stiđah se . . .; stidjeh se . . .; stidjev(ši) se; stidio se, stidjela se . . .
stidljiv
stidnoća
stiđenje *prema* stidjeti se
stijeg; *mn.* stjêgovi
stijèna; *dativ, lokativ i instr. mn.* stijènama *i* stjènama
stijenka
stij-nj
stijenjak: stijenjka, *stijènje (prema* stijenj); *drugo je* stjenjak
stîjenje *prema* stijena
stijènje *prema* stijenj
stijesniti
stim *(adv.)*
stjecati: stječem *prema* steći, *a* sticati: stičem *prema* staći (staknuti)
stjegonoša
stjenica
stjeničav
Stjeničnjak
stjenjak: stjenjaka, *stîjenje*
Stjépa, *hip. prema* Stjepanija
Stjepan
Stjepanj dan: Stjepanja dana (dne)
Stjepanje
Stjépo, *hip. prema* Stjepan
Stjepoje
stjerati

d, t se pišu ispred *s: gradski, bratski.*

stjerivati
sto: stola
Stoborje: Stoborac, stoborski
Stobreč
stočan: stočna
stočar
stočić, *dem. prema* stolac
stoga *(vezn.)*
*stojati, *griješkom mjesto* stajati
stojećke
Stojica
Stojić
Stojisav *i* Stojislav, *adj.* Stojisavljev
Stojisava
stokućanin
stolac: stoca . . .; *gen. mn.* stolaca
Stòlac (*gen.* Stóca): Stočanin, stolački
stoličica
stolni
stolnjak
stoljeće; *gen. mn.* stȍljȇćâ
stoljetan
Stonski Rat, *Pelješac*
stotinjača
strać
straćara
straćiti
stradalac: stradaoca . . .; *gen. mn.* stradalaca
stradalnik
straga *(adv.)*
strah
strahić, *strašivica*
Strahinčica
strahoća
stramputica
stramputičiti
*stran, *dija . mjesto* strana
stranački
strančar
strančarski
strančica, *dem. prema* strana
strančiti se
Strandža
stranjski
strašiv *i* strašljiv
stravičan
stražarče: stražarčeta
stražarnica; *griješkom* *stražarna
strčati (se)
strčiti
streha
strelica, *dem. prema* strijela
strelimice
strelimke
strelomet
strelovit
streljač
streljački
strepiti
stričak
stričan
stričević
stričić
stričkovac
strići: strižem . . ., strigu; strizijah (strižah) . . .; strizi . . .; strigući
strijeka
strijȅla; *dativ, lokativ i instr. mn.* strijȅlama *i* strȅlama
strijelac: strijelca
strijeljati
strijež: striježa; *mn.* striježevi
striježić
strizibuba
Strizivojna
strmogleđa
strog; *komp.* stroži
strojiti; *dijal.* *štrojiti
strpjeti (se)
strpljiv
stŕšljēn; *gen. mn.* stŕšljēnâ

Komparativ: *jači, vrući, širi, viši, teži.*

stručak
stručan: stručna
stručić
stručnjak
strugač
Strumdža, *Strumica*
strunjača
strunjičar
stući: stučem
studenčev
studeni: studenoga, studenomu . . .; *griješkom* *studena . . ., *ime mjesecu*
studjeti (studi *vrijeme, studeno je*); studjah . . .; studjeh . . .; studjev(ši); studio, studjela . . .
stuhać
Stupničanica
Sturlić
stvaralac: stvaraoca . . .; *gen. mn.* stvaralaca
stvaralački
stvarca; *gen. mn.* stvarcî
subjel
subjelast
subliže
sučelice *(adv.)*
sučeliti se
sučeljavati se
sučev
*sućanstvo; *bolje* bistvo
Sućurac (*gen.* Sućurca): Sućurčanin, sućurački
sudački
sudić
sudnički
sudski
suđaja
suđe
suđenje *prema* suditi
sugluh
suh; *komp.* suši. *griješkom* *suvlji
suhača
suhačak
suhad: suhadi
suhaja
suharak
suhatka
suhoća
suhojedica
suhomeđina
suhoparan
*suhržica, *dijal. mjesto* su'ržica
*sujevjeran; *bolje* praznovjeran
*sujevjerje, *sujevjernost, *sujevjerstvo; *bolje* praznovjerica
sukati: sučem
sumahnit
sumeđa
sùmjesa; *gen. mn.* sûmjêsâ
sumnjičav
sumnjičiti
sumporača
sumračak
sumračavati se
sumračina
sumračiti se
sumračje
sunasljednik
sunčan: sunčana
sunčanica
sunčanik
sunčarica
sunčati se
sunčev
sunđer, *spužva*
suočavati
suočiti
suparničin
suproć(u)
suprotenje *prema* suprotiti se
Surčin
su'ržica; *dijal.* *suhržica

Instrumental jednine: *noću, moću, smrću.*

Susak (*gen.* Suska), *ostrvo:* Suščanin, susački
susjed; *gen. mn.* sûsjēdâ
susjeda; *gen. mn.* sûsjēdâ
Susjed-grad
susjedni
susjedstvo
susnježica
susreća *prema* susretati
susresti: susretem (susretnem)
Sustjepan
Sušak (*gen.* Sušaka): Sušačanin, sušački
sušičav
suština, *bistvo*
Sutinsko (*gen.* Sutinskoga): Sutinac, sutinski
sutjeska
Sutjeska: Sutješčanin, sutjeski
Sutla: sutljanski; *griješkom* *Sutlin
sutra, *vidi* sjutra
sutradan, *vidi* sjutradan
sutraveče, *vidi* sjutraveče
suvjerica
suvremen, *bolje nego* *savremen
suvremenik, *bolje nego* *savremenik
suždreban
sužnjičar
svačesov
svačiji
svaća
svadba; *gen. mn.* svadbî
svadljiv
svađa
svagdje; *dijal.* *svagđe
svakoji, *svaki*
svanuće
svastičić
svastičin
svašta: svačega . . .
svatri: *gen.* svatriju, *dativ, lokativ, instr.* svatrima
svatski
svečan
svečanik
svečanost
svečar
svečera *(adv.)*
svečev
svećenički
svećenik
svećenstvo
svećenje *prema* svetiti
svedeć, *pohlepan*
svedni *(adv.)*
sveđ(er)
svejednako *(adv.)*
svejedno *(adv.)*
svekrvičin
svemoćan
svemoguć
svemogućnost
svemoguć(s)tvo
*sveopći, *griješkom mjesto* opći, općen
sveščić
*sveštenik, *starinski mjesto* svećenik
svetačac: svetačca
svetački
Sveta gora *(slov.)*: Svetogorac, svetogorski
Sveta Kri *(slov.):* Svete Krvi
Sveta Nedjelja: Svetonedjeljac, svetonedjeljski
Sveta zemlja, *Palestina*
Sveti Ivan Zelina: Svetoivanac, svetoivanski
Sveti Juraj (*gen.* Svetoga Jurja): Svetojurac, svetojurajski
Sveti Martin pod Okićem: Svetomartinac, svetomartinski
svetinja *prema* svet; *drugo je* svjetina *prema* svijet
Sveto brdo

Sveto Pismo
Svetovit
svetri: *gen.* svetriju, *dativ, lokativ, instr.* svetrima
svetroje: *gen.* svetroga, *dativ, lokativ, instr.* svetroma (svetrome)
sveučilište
sveudilj(no) *(adv.)*
svežnjić
svidjeti se: svidim se...; svidjeh se...; svidjev(ši) se; svidio se, svidjela se...
svijeća
Svijećnica
svijećnjak
svijesno
svijest
svijestan: svijesna; *komp.* svjesniji
svijestiti (se)
sviješćenje *prema* svijestiti
svijet; *mn.* svjëtovi; *drugo je* svjet
svijetao: svijetla; *komp.* svjetliji
svijetiti
svijetliti
svijetlo, *svjetlost; griješkom* *svjetlo
svijetlo *u priložnoj službi ne piše se zajedno s pridjevima (prilozima)* 204
Svijetlo Marinje
svijetljenje *prema* svijetliti
svijetnjak
svikati: svičem
svilac: svilca
svilača
svilajica
svilčev *prema* svilac
svilengaća
Svilojević
Svinec: Svinca *(slov.)*
Svinška planina *(slov.)*
svinjarče: svinjarčeta
svinjaričin
svinjče: svinjčeta
svinjeći
*svinjećina, *griješkom mjesto* svinjetina
*svioni, *dijal. mjesto* svilen
svírac: svírca, *gajdaš*
svìrâč: sviráča, *frulaš*
sviraljka; *gen. mn.* sviraljkî
sviračev *prema* svirač
svirčev *prema* svirac
sviriti
svitati: svićem
svjećalo
svjećar
svjećarica
svjećica, *dem. prema* svijeća
svjećonoša
svjedočanstvo
svjedočiti
svjedodžba; *gen. mn.* svjedočaba ili svjedodžbî
svjedok
svjerovati
svjesiti
svješati
svještati
svještavati
svještilo
svjêt (*gen. mn.* svjêtâ), *savjet; drugo je* svijet
*svjetal: *svjetla, *griješkom mjesto* svijetao: svijetla
svjetiljka
svjetina, *augm. prema* svijet; *drugo je* svetinja *prema* svet
svjetionica
svjetionik
svjetlac
svjetlarica
svjetlati (se)
svjetlica
svjetlika
svjetlilja

Složeni se prilozi pišu zajedno: *doduše.*

*svjetlo, *griješkom mjesto* svijetlo
svjetlo-; *tako se pišu složenice, kojima je prva pola prema* svijetlo; *na pr.* svjetlomrcati
svjetlost
svjetlucati se
svjetnik
svjetovati
svjetovni
svjetovnjak
svjetski
svjež *i sve izvedene*
svlačionica; *griješkom* *svlačiona
svlačiti
svođenje *prema* svoditi
svojačiti
svojta; *gen. mn.* svojtī
svojtljiv
svrabljiv
svračak: svračka
svračić
svračine
svračji
svraćati
svrbjeti: svrbim . . .; svrbljah . . .; svrbjeh . . .; svrbjev(ši); svrbio, svrbjela . . .
svrći (svrgnuti): svrgnem
svrdao: svrdla
svrdlić
svrgnuće
svrh(u) *(prijedl.)*
svrućiti se
svući: svučem

Š.

Šabac (*gen.* Šapca): Šapčanin, šabački
šačica, *dem. prema* šaka
šakački
šakić
šalac: šalca
šalidžija, *šaljivac*
šaljiv
šaljivčina
Šamac (*gen.* Šamca): Šamčanin, šamački
šamijica *prema* šamija
šanćić, *dem. prema* šanac
*Šangaj, *griješkom mjesto* Šang-haj
šaptač
šaptalac: šaptaoca . . .; *gen. mn.* šaptalaca
šaptati: šapćem
šaputati: šapućem
šarančić
šarčev
šarčić
šarčina
Šarengrad
ščekati
ščekivati
ščeliti se
ščeljavati se
ščepariti
ščepati
ščinjati se
ščučunjiti se
ščunjiti se
šćapiti
Šćedrovo
šćerdati, *izgubiti*
Šćitarjevo 18
šćućuriti se
šeća, *šetnja*
šećer *i* šeker
šeh, *poglavica*
šeher, *grad*
*šenica, *dijal. mjesto* pšenica

Uz ***nj***, ***k*** i ***s*** ne piše se apostrof.

šeprtlja; *gen. mn.* šeprtljî
šesnaest; *dijal.* *šesnajst
šeširdžija, *klobučar*
šešir̂ić
šetalac: šetaoca . . .; *gen. mn.* šetalaca
šetaonica
šetati: šećem (šetam)
šezdeset
*šežanj, *dijal. mjesto* sežanj
Šibenik: Šibenčanin, šibenički (šibenski)
šićar, *dobit*
šićariti
šijački *prema* Šijak
šiljčić
šiljeg; *gen. mn.* šîljêgâ
šîljêž: šilježi
*šimera, *griješkom mjesto* himera
šipčanica *prema* šipak
šipčica, *dem. prema* šipka
šipka; *gen. mn.* šibaka *i* šipkî
širok; *komp.* širi
Široki Brijeg, *manastir u Hercegovini*
Široki brijeg, *brijeg u Zagrebu*
šivaći, *na pr.* šivaća *igla*
škakljiv
škarići
škodljiv
školjčica
školjić, *otočić*
škopčevina
*Škotska, *vidi* Skotska
škrčev *prema* škrtac: škrca
škrgutati: škrgućem
škriljavac
*Šleska, *vidi* Sleska
*Šlovak, *griješkom mjesto* Slovak
šljem
šljiva
šljivić
šljučar
šljučji
šljuka; *griješkom* *šluka
šokački
Šokče: Šokčeta
šokčiti
Šolta: Šolćanin, šoltski
Šopronj
*Šparta, *griješkom mjesto* Sparta
*špijun, *uhoda*
*špilja, *dijal. mjesto* spila *ili* spilja
štagod *i* štagođ 210
štapić
štaviše *(adv.)*
štećenje *prema* štetiti
štedionica; *griješkom* *štediona
štedionički
štedjeti: štedim . . .; štođah . . .; štedjeh . . .; štedjev(ši); štedio, štedjela . . .; štođen
štedljiv
štednja; *gen. mn.* štednjî
štođenje *prema* štedjeti
Štefanje: Štefanac, štefanski
štehtati: štešćem
štetočinac
štetočinja
štičenje *prema* štičiti
štićenik
štićenje *prema* štititi
štijenje *prema* štiti, *čitanje*
štilac: štioca . . .; *gen. mn.* štilaca
štitić
što: čega (česa) . . .
-što: gdješto, kadšto . . .; *ali* kao što, nego što
štočiji
štogdje
štogod(ijer), štogođ 210
štokad
štokoji
što li?
štono

Tuđe ***i-a*** u nas je ***ija***: *dijalekt.*

*

štošta: štočega . . .
štotko: štokoga . . .
štovalac: štovaoca . . .; *gen. mn.* štovalaca
štoviše *(adv.)*
*štrojiti, *dijal. mjesto* strojiti
štropotati: štropoćem
štučji
štuka
šućenje *prema* šutjeti
šućmuć
šûćûr
šućurica
Šujica
šukumbaba
šukundjed
šuljajiv
Šumadija: Šumadinac, šumadinski
šumaričin
šupljički
šuričić
šušljajica
šušljétati: šùšljêtâm
šutjeti: šutim . . .; šućah . . .; šutjeh . . .; šutjev(ši); šutio, šutjela . . .
šutljiv
Švajcarska, švajcarski, *bolje nego* *Švica(rska), *švicarski
Švarča: Švarčanin, švarački
švŕća
švrćo

T.

taborovac *prema* Tabor; *griješkom* *Taborićanin
tačan, *vidi* točan
tačka, *pritka*
tačka, *punkt; vidi* točka
táčke *(mn. ž. r.)*: tačákâ *i* táčkî
taći (taknuti): taknem
Tadijica *prema* Tadija
tadli *(adv.)*
tajanstven
tajna; *gen. mn.* tajnî
tajnički
takmačiti se
također
talac: taoca . . .; *gen. mn.* talaca
talasić
*talijer, *dijal. mjesto* talir
tambura; *griješkom* *tanbura
tamničar
tamnički
tamnični
tamno *u priložnoj službi ne piše se zajedno s pridjevima (prilozima)* 204
tamniti, *činiti što tamnim*
tamnjeti: tamnim . . .; tamnjah . . .; tamnjeh . . .; tamnjev(ši); tamnio, tamnjela . . .; *biti tamnu*
tanahan
tanak; *komp.* tanji
tančac: tančaca, *dem. prema* tanac
tančina
tančiti, *navraćati*
tanèće: tanèćeta
tankoćá
tankoćutan
tanjir
tanjirić
taostvo
tarčug
tatić
tavan: tavna, *bolje* taman
tavanić
tazbina
-te *sastavlja se s priložnim riječima*: dete, ovamote, nate . . .
Teba: Tebljanin, tepski

tecikuća
teča, *hip. prema* tetak
tečaj
tečajnica
tečan: tečna
tečenje
tečevina
tečić
tečićna
tečnost
teći: tečem
tedžbina, *tečevina*
teferič
tefter
tegleći
*tehničar; *bolje* tehnik
teklič
tekući, *na pr.* tekuća *voda*
tekućica, *na pr. voda* tekućica, *t. j. tekuća*
*tekućina; *bolje* kapljevina
telac: telca; *mn.* teoci: telaca
telčić
telećak: telećaka
telećar
teleći
*telećina, *dijal. mjesto* teletina
teličica
telići, *vidi* teoci
teluće: teluća
Temišvár: Temišvára
tempal: templa
teno *(vezn.)*
teoci: telaca; *jed.* tele *i* telac
teočar
*teoretičar; *bolje* teoretik
tepče: tepčeta
tepsijica *prema* tepsija, *plitica*
terazijice *prema* terazije
terećenje *prema* teretiti
teritorijski *prema* teritorij, *bolje od* *teritorijalan
tesač
Teslić
testijica *prema* testija, *vrč*
teškoća
tetkić
tetrebić *prema* tetrijeb
tetrijeb; *mn.* tetrebovi
težače: težačeta
težačiti
težački
težak; *komp.* teži
-ti *sastavlja se s riječima:* iliti, kakonoti, kaonoti, niti, nuti 227
*tica, *dijal. mjesto* ptica . . .
ticati: tičem
tićiti se
tih; *komp.* tiši
tihoća
tihohođa
tijek
tijelce: tijelca
tijelo; *mn.* tijela *i* tjelesa
Tijelovo; *adj.* tjelovski
tijenje *prema* titi: tijem, *debljati*
tijesak; *mn.* tjëskovi
tijesan; *komp.* tješnji *i* tjesniji
tijesniti
tijesno
tijesto
tiještiti, *na pr. grožđe; drugo je* tištati: tištim
tikvić
Tisa: tiski; *griješkom* *Tisin
tisić
tisuća
tisućnik
Tiva: Tivljanin, tivski
tjedan; *bolje* nedjelja, sedmica
tjelesa, *mn. prema* tijelo
tjelesan
tjelesina

tjelesni
tjelesnost
tjelešce: tjelešca
*tjelovježba; *bolje* gimnastika
tjelovski *prema* Tijelovo
tjeme *i izvedene*
tjemenica
tjemenjača
tjêna; *gen. mn.* tjênâ
tjeralac: tjeraoca . . .; *gen. mn.* tjeralaca
tjerálica
tjerati
tjerba
tjeskoba
tjeskoban
tjeskoća
tjeskota
tjeskotan
tjesnac
tjesnoća
tjesnogrudan
tjestav
tjestavan
tjestavina
*tjestenina; *bolje* tjestavina
tješilac: tješioca . . .; *gen. mn.* tješilaca
tješitelj
tješiti
tješnjak *prema* tijesan
tještan *prema* tijesto
tkač, *tkalac*
tkalac: tkalca
tkalački
tkalčev
tkaničica
tkaonica; *griješkom* *tkaona
tkati: čem (tkam) . . . tku (tkaju)
tko: koga; *griješkom* *ko
-tko *sastavlja se s riječima:* gdjetko, štotko
tkogod, tkogođ: kogagod . . . 210
tlačiti
tlakomjer
tlapnja; *gen. mn.* tlapnjî
tobdžija, *topnik*
tobolac: toboca
tobolčar
tobolčić
tobože
točak: točka
točan
točenje
točilac: točioca . . .; *gen. mn.* točilaca
točilo
točiti
točka
točno
togović
tolič, *čas prije*
tolihni
tolikački
Tolisa: Tolišanin, toliski
Tomin Gaj: Tomogajac, tomogajski
topal (topao): topla
Topčider
topić
topionica
toplomjer
topljenica
topljiv
topnjača
Topusko (*od* Topl-sko, *isp.* Topl-ice), *gen.* Topuskoga: Topuščanin, topuski
torbičar
torbičina
torić
tornjić
torpednjača
tovjelica
tovljenje *prema* toviti
tračak
tračnice

Genitiv množine: *svîju*, ali: *svih.*

traćenje *prema* tratiti
*tragičar; *bolje* tragik
Trakija: Tračanin, trački
Trakošćan
tratinčica
travčica
travka; *gen. mn.* travkī
Trbiž *(slov.)*
Trbovlje *(slov.)*: Trbovac, trbovski
trbuh
trbuščić
trčak: trčka
trčalica
trčati
trčkarati
trčkariti
trčkati
trčke *(adv.)*
trćiti se
trćka, *ptica*
trebati
Trebèvić
Trebež
trebežina, *krčevina*
trebežnik, *krčilac*
Trebinje *(jed. s. r.)*: Trebinjac, trebinjski
Trebižat
trebnik
trebovati
trećača *(groznica)*
trećak: trećaka
trećebratučed
trećebratučeda
treći
trećina
trećom
trenuće
trepača
trepčan
trepčanica
trepćenje *prema* treptjeti
trepetati: trepećem
treptjeti: treptim . . .; trepćah . . .; treptjeh . . .; treptjev(ši); treptio, treptjela . . .
treset
tresilac: tresioca . . .; *gen. mn.* tresilaca
trěska *prema* trijeskati; *drugo je* trijeska
Treskavica
treskoline
treskovit
treslovina *prema* trijeslo
trěšnja
treznoća
trgalac: trgaoca . . .; *gen. mn.* trgalaca
trgovački
trgovčev
trgovčić
Trgovište: Trgovišćanin, trgoviški
trgovka; *gen. mn.* trgovkī
*trh, *dijal. mjesto* breme
tričan: trična *prema* trice
tričarija
tričav *prema* trice
trijeba, *samo u rijeku: nije mi* trijebe, *t. j. ne treba*
trijebilac: trijebioca . . .; *gen. mn.* trijebilaca
trijebiti
trijebljenje *prema* trijebiti
trijem; *mn.* trijemovi
trijemak
trijes; *mn.* tresovi
trijesak; *mn.* treskovi
trijeska, *iver; drugo je* trěska
trijeskati
trijesla
trijeslo
triješće
trijezan; *komp.* trezniji
trijezniti se

Govori se i piše: *lak(o)*, *mek(o)*.

trijeznost
trikrat, *triput*
Trilj
trinaest; *dijal.* *trinajst
Tripunj dan: Tripunja dana (dne)
triput, *ali* tri puta
trired, *triput*
trista, *ali* tri stotine; *griješkom* *tri sto
tŕkati: tŕčêm
trnovača
tročlan
trogoče: trogočeta
troha, *mrva, trina*
Troja: Trojanin, trojski
trojačiti
trojica
Trojičin dan
Trojstvo: Trojstvanac, trojstvanski
trokuće
troljeće
troljetan
troljetnica
tromeđa
tromjesečan
tropol: tropola *(adj.)*
tropolac: tropolca
troponi, *od tri pole*
trošač
trošilac: trošioca ...; *gen. mn.* trošilaca
trovjeran
trožičan
Trpanj (*gen.* Trpnja): Trpnjanin, trpanjski
trpež: trpeža
trpjeti: trpim...; trpljah...; trpjeh...; trpjev(ši); trpio, trpjela ...
trpkoća
Trsat: Trsaćanin, trsatski
trska; *gen. mn.* trsaka *i* trskî
trskovača
Trst: Tršćanin, tršćanski
trščak *prema* trska
Tršće
Tršić
trti: trem (tarem); tr'o, trla ...
trubač
trubljača
trućati, *bacati*
trućiti, *baciti*
trudahan
trudnoća
truđenje *prema* truditi
truhlež: truhleža
truhli: truhla
truhlina
truhliti
truhlost
truhljenje *prema* truhliti
truhnuti
trulja
truljar
trunčica, *dem. prema* trunka
truo: truhla
trupačke *(adv.)*
trupački *(adv.)*
Tržac (*gen.* Trška): Trščanin, tržački
Tržić (*slov.* Tržič)
tucački
tuč: tuča
tuča, *grad*
tučak: tučka
tučan: tučna
tuče: tučeta *prema* tuka
tučenje *prema* tući: tučem
tučevina *prema* tuka
Tučin (Tucin) dan
tučiti se
tučnica
tučnjava
tučvati se
tući: tučem
tudijer

Piše se: *umr'o, sutr'o, su'ržica.*

tuđ
tuđinka; *gen. mn.* tuđinkî
Tuhelj (*kaj.*, *gen.* Tuhlja): Tuhljanin, tuhaljski
tuhnuti
tul: tula
tulac: tulca
tulajica
tulčić
tumač
tumačiti
Tundža
tunijeskati se
tup; *komp.* tuplji
tupoća
Turčin
turčinak : turčinka
turčiti
Turopolje: Turopoljac, turopoljski
turovet: turoveti
turpijica *prema* turpija
tutlić
tutnjiti
Tuzla: Tuzlanin, tuzlanski
tužba; *gen. mn.* tužbî
tužljiv
tvorački
tvorić
tvorničar
tvornički
tvrd; *komp.* tvrđi
tvrdičin
tvrdoća
tvrdostjen
tvrđa
tvrđenje *prema* tvrditi

U.

*uapsiti, *vidi* uhapsiti
Ub: Ubljanin, upski
ubav, *običnije nego* hubav
*ubavijest, *ubavijestiti, *griješkom mjesto* obavijest, obavijestiti
*ubavješćivati, *griješkom mjesto* obavještćivati
ubica, *ubojica*
ubiće
*ubijediti; *bolje* uvjeriti
ubijeliti
ubilac: ubilca
ubilački
ubistvo, *ubojstvo*
ubitačan
ubivalac: ubivaoca . . .; *gen. mn.* ubivalaca
ubjeći (ubjegnuti): ubjegnem
*ubjedljiv; *bolje* uvjerljiv
*ubjeđenje; *bolje* uvjerenje
ubjel: ubjela, *alabastar*
ublijedjeti
ublizu *(adv.)*
ubojnički
uboljeti
ubožnički
ubradač
ubruščić, *dem. prema* ubrus
ubrzo *(adv.)*
ucijediti
ucijeniti
ucijepiti
u cik (od) zore
ucjeđivati
ucjena; *gen. mn.* ûcjênâ
ucjenjivati
uckati; *dijal.* *huckati
ucvatjeti
ucvijeliti
ucvjetati

Riječi se rastavljaju po slogovima: *do-bro.*

uča, *hip. prema* učitelj
učan: učna
učašiti
učeličiti se
učen
učenica
učenički
učenik
učenost
učesnik
učestan: učesna
učestati
učestvovati; *bolje* sudjelovati
učešće
učevan
učilište
učilo
učin, *čin*
učiniti
učionica; *griješkom* *učiona
učitelj
učiteljevati *i* učiteljovati
učiteljičin
Učka: Učanin, učki
učmanuti, *uvenuti*
učo, *hip. prema* učitelj
učtiv
učtivost
učuvati
učvrstiti
ući: uđem
ućuditi se
ućutati
ućutjeti
ućutkati
ud: uda; *griješkom* *udo
udadba; *gen. mn.* udadbî
udaljiti
udavača
udičar
udijeliti
udijevati
udilj *(adv.)*
*udio (*udjel): *udjela; *bolje* dio
uditi; *dijal.* *huditi
ùdjelak: ùdjêlka . . .; *gen. mn.* ùdjeljâkā
udjeljivati
udjenuti
udjesti
udjeti
udno *(prijedl.)*
udomaćiti se
udovački *prema* udovac
udovičin
udovički *prema* udovica
udovištvo
*udovoljiti; *griješkom* *udovoliti; *bolje* zadovoljiti *(koga ili što)*
udrijeti: udrem; udr'o, udrla . . .
udugo *(adv.)*
udurečiti se
udvarač
udvoje *(adv.)*
udvoričin
uđenje *prema* uditi
ufanje, ufati se; *griješkom* *uhvanje, *uhvati se
*ufatiti, *griješkom mjesto* uhvatiti
ugađač
ugađati
ugal, *vidi* ugao; *drugo je* ugalj
ugalan: ugaona
ugalj: uglja
ugao: ugla
ugarčić, *dem. prema* ugarak
ugič
uglačati
Ugljan; *griješkom* *Uljan
ugljen; *gen. mn.* ùgljênā
ugljenčić
Uglješa
ùgljêvlje

Govori se i piše: *gdje, ovdje, ondje, svagdje.*

ugljičak
ugljičan *prema* ugljik
ugnijezditi se
ugnusiti
ugnječiti
ugnjesti
ugodljiv
ugođaj
ugorjeti se
Ugričić
ugrijati
ugrijevati
uhapsiti, *zatvoriti*
uhar *(adv.)*
uharačiti
uharno
uhat
uhljebiti
uho: uha (*griješkom* *uveta)
uhoda
uhođenje *prema* uhoditi
uholaža
ùholjêz
uhraniti
*uhvanje, *uhvati, *griješkom mjesto* ufanje, ufati
uhvatiti; *griješkom* *ufatiti
uimati, *impf. prema perf.* ujmiti
uime *(prijedl.)*
ujamčiti
ujati: 1. ujam *(odmarati se)*; 2. ujim *(o vodi i vjetru)*; *isp.* hujati
ujčev
ujedamput *(adv.)*
ujédati
ujedljiv
ujednačiti
ujedno *(adv.)*
ujna; *gen. mn.* ujnî
ujutro(u) *(adv.)*
ukićati, *impf. prema perf.* ukititi
ukletva: *gen. mn.* ukletvî
ukliještiti
ukljeva; *gen. mn.* ùkljêvâ
ukočiti (se)
*ukoliko *(adv.)*; *bolje* koliko
ukoljenčiti
ukopnjeti
ukoričiti
ukorijeniti se
ukorijepiti se
ukoštac *(adv.)*
ukovitlac *(adv.)*
ukraćivati
ukraj *(prijedl.)*
Ukrajina: Ukrajinac, ukrajinski
ukratko *(adv.)*
ukrepljivati
ukrhati
ukrijepiti
ukroćavati, *impf. prema perf.* ukrotiti
ukrštati
ukrštavati
ukršten
ukrupno *(adv.)*
ukućanin
ukućanka; *gen. mn.* ukućankî
ukuhati
Ulcinj *i* Ulćin
ulèći se: ùlêknêm se, *uleknuti se*
ulèći se: ùležêm (ùlegnêm) se *prema* leći
uléći se: uléžêm se, *ugnijezditi se*
uletjeti
uličan
uličar, *bolje nego* *uličnjak
uličica
uličiti (se)
*uličnjak; *bolje* uličar
ulijegati: uliježem
ulijeniti se
ulijepiti
ulijevati *i* ulivati

Velikim se slovom piše: *Bog, Božji.*

uloćkati se
ulučiti
uludo *(adv.)*
*Uljan, *griješkom mjesto* Ugljan
uljeći: uljegnem, *ući; drugo je* uleći (se)
uljenica
ùljênka
ùljepak: ùljêpka; *gen. mn.* ùljepâkâ
uljepšati (se)
uljepšavati (se)
uljesti: uljezem
ulješura
uljetnica
úljevi: úljêvâ
ùljez (*gen. mn.* ùljêzâ): uljeski
uljuđivati
umaći (umaknuti): umaknem
umah *(adv.)*
umahati
umalo *(adv.)*
umetati; *griješkom* *umitati
umijeće
umijesiti
umiješan
umiješati
*umiještati, *griješkom mjesto* umještati
umiljeti
ùmiti: ùmîm, *misliti; drugo je* umjeti
umivaonica; *griješkom* *umivaona
umjenje
umjera
umjeravati
umjeren
umjerenost
umjeriti
*umjestan, *rđavo mjesto:* zgodan, što je na mjestu
umjestiti
umjesto *(adv.)*
umješivati
umještati; *griješkom* *umiještati
umještina
umještvo
umjetan
ùmjeti: ùmijêm . . .; umjeh . . .; umjev(ši); umio, umjela . . .; *drugo je* ùmiti: ùmîm
umjetnica
umjetnički
umjetnik
umjetnost
umlačiti
umljeti: umeljem
umnogo *(adv.)*
umočiti
umračiti se
umračivati se
umrće, *smrt*
umrijeti: umrem . . .; umr'o, umrla . . .
umrtljavati *prema* umrtviti
umučati
umučkati
umučkavati
umući (umuknuti): umuknem
unakrst *(adv.)*
unaokolo
unapredak *(adv.)*
unapređivati
unaprijed *(adv.)*
unaprijediti
*unašati, *griješkom mjesto* unositi
unatoč *(adv. i prijedl. s dativom)*
unatrage *(adv.)*
unatrč *(adv.)*
unaviljčiti
unazad *(adv.)*
unča
unedogled *(adv.)*
unesrećavati
unesrećiti
unići: uniđem
unijaćenje *prema* unijatiti

unijeti; unijeh, unese . . .; unesaγ(ši); unio, unijela . . .; unesen (unijet)
unizi *(adv.)*
unoćati se
unovčiti
unučad: unučadi
unuče: unučeta
unučići; *jed.* unuče
unutar *i* unutra *(adv., ne prijedl.)*
uobičajiti se
uobličiti se
uoči *(prijedl. s gen.)*
uočljiv
uočiti
uopće(no) *(adv.)*
uopćiti
*uopšte, *starinski mjesto* uopće
uortačiti (se), *udružiti (se)*
upaljiv
upao: upala
upaočiti, *prema* palac: paoca
upeći: upečem
uplaćivati
upletati: uplećem; *dijal.* *uplitati
upletnjak
uploćiti se
upljačkati
upljéhati
upljesniviti se
upoćak: upoćka
upolovačiti
upopriječiti
uporabljiv
upored(o) *(adv.)*
upotljiv
upotrebljavati: upotrebljavam
upotrebljiv
upotrijebiti
uprav *(adv.)*
upravljač
upravo *(adv.)*
uprijeko *(adv.)*
uprijekrst *(adv.)*
uprijeti: uprem . . .; upr'o, uprla . . .
*upriličiti; *bolje* prirediti
*uprkos, *griješkom mjesto* usprkos
upropašćivati
upropaštenje *prema* upropastiti
uprtnjača
upuće
upućivati
upuštati
uput *(adv.)*
uračunati
uračunavati
urazdaleko *(adv.)*
urazumiti
ureći: urečem
uredništvo
uređivati
urlikalac: urlikaoca . . .; *gen. mn.* urlikalaca
urlikati: urličem
uročiti
uročnica
uročnik
urokljiv
usačmiti se
usahnuti
usavjetovati se
usebičiti
usekač
usekati se: usečem se
usèknuti (se), *ubrisati (se); drugo je* usjeknuti
ushićen, *oduševljen*
ushićenje, *oduševljenje*
ushitati (se)
ushtjeti: ushtjednem
usićiti se
usidjelica, *obično mjesto* usjedilica
usijati

Piše se: *dva puta*, ali: *dvaput*, *jedamput*.

*usijèdati, *griješkom mjesto* ùsjedati
usirćetiti se
usitno *(adv.)*
ùsjecati: ùsjecâm, *dem. prema* usjeći
usjeći: usiječem
usjed: usjeda
usjedati; *griješkom* *usijedati
usjedba; *gen. mn.* usjedbî
ûsjeka; *gen. mn.* ûsjêkâ
ùsjeknuti, *na pr. oganj, ukresati; drugo je* usèknuti
Usjekovanje
usjelina
usjemeniti se
usjesti: usjedem (usjednem)
usjetiti se
ùsjev; *gen. mn.* ûsjêvâ
usjevan: usjevna
uskipjeti
uskličnik
uskočiti
Uskočka gora
uskočki
uskočkinja
uskočnica
uskoća
uskos, *usprkos*
Uskrs
uskrsnuće
uskršnji *prema* Uskrs
*uslijed; *bolje* poradi, s, zbog
usmrćivati
usmrdjeti (se)
usna; *gen. mn.* usana *i* usnî
uspijevati
uspinjača
uspjeh; *gen. mn.* ûspjêhâ
uspješan
uspješno
uspjeti: uspijem . . .; uspjeh . . .; uspio, uspjela . . .
usplahiriti (se)
usplahnuti (se)
usporedo *(adv.)*
uspravo *(adv.)*
usprkos *(prijedl. s dativom)*
usput *(adv.)*
usrećavati
usrećiti
usred *(prijedl.)*
*usredotočiti; *bolje* skupiti
*usredsrijediti; *bolje* skupiti
ustalac: ustaoca . . .; *gen. mn.* ustalaca
ustiti; *dijal.* *hustiti
usto *(adv.)* 235
ustrajati, *perf.; griješkom impf.*
ustrčati
ustrčavati
ustrijeliti
ustrpjeti se
ustručavati se
usuđivati se
usuprot *(prijedl. s dativom)*
usvijestiti se
usvjetovati se
ušančiti (se)
ušće
ušćuliti se
ušećeriti se
uširoko *(adv.)*
ušiv *i* ušljiv
uštedjeti
uštedivati
uštipčić
ušutjeti
utal: utla, *šupalj*
utaman *(adv.)*
utamničiti
*utanačiti, *dijal. mjesto* uglaviti
utančati: utančam
utećі: utečem
utez

Govori se i piše: *rđa, rvati, rzati, nauditi.*

uticati: utičem *prema* utaći (utaknuti), *a* utjecati *prema* uteći
utisućiti se
utjecaj
utjecati: utječem *prema* uteći, *a* uticati *prema* utaći (utaknuti)
ûtjeha; *gen. mn.* ûtjēhâ
*utjeloviti; *bolje* pridružiti, udružiti, ujediniti, sastaviti
utjeloviti, *inkarnirati*
utjerati
utjerivati
utješan
utješavati
utješitelj
utješiti
utješljiv
utješno
utkati: učem (utkam)
utočište
utočiti
uto(m) *(adv.)*
*utoliko *(adv.); bolje* toliko
utoliti
utoma *(adv.)*
utrčati
utrčavati
utrijeti: utrem; utr'o, utrla . . ., *dijal. mjesto* utrti
utrnuće
utrostručiti
utrti: utrem; utr'o, utrla . . .
utrđivati
utući: utučem
ututanj *(adv.)*
utvrđenje *prema* utvrditi
utvrđivati
*uvađati, *griješkom mjesto* uvoditi
*uvažati, *griješkom mjesto* uvoziti
uveče(r) *(adv.)*
uvelak: uveoka . . .; *gen. mn.* uvelaka
uveličati
uveličavati
uvelike *(adv.)*
uvenuti; *griješkom* *uvehnuti
*uvidjeti; *bolje* vidjeti, razabrati, razumjeti, shvatiti
*uviđati, *vidi* *uvidjeti
uvijač
uvijača
uvijek *(adv.)*
uvjenčati
uvjeravati
uvjeren
uvjerenje
uvjerica
uvjeriti
uvjernik
uvjerovati se
uvještiti (se)
ûvjet; *gen. mn.* ûvjêtâ
uvjetan
uvjetno
uvježbati; *griješkom* *uvjedžbati
uvlačaj
uvlačiti
*uvo, *dijal. mjesto* uho
uvođenje *prema* uvoditi
uvračati, *vračajući (čarajući) pogoditi*
ûvraćati (se), *impf. prema perf.* uvratiti se
uvreda; *gen. mn.* ûvrêdâ
uvreditelj
uvređenik
uvremeniti se
uvreti; uvrim
uvrh *(prijedl.)*
uvrijediti
uvrijeti se: uvrem se; uvr'o se, uvrla se . . .
uvriježiti se
uvrtač

Govori se i piše: *ih, im.*

uvrtjeti
uvući: uvučem
uzačak
uzaimač
uzaimanje
uzaimati, *impf. prema perf.* uzajmiti
uzajedno *(adv.)*
uzajmice
uzajmičan
uzajmiti
uzak; *komp.* uži
uzalud *(adv.)*
uzaman *(adv.)*
uzamance
uzao: uzla
uzasebice
uzastopce
Uzašašće Isusovo
uzato *(adv.)*
uzavreti: uzavrim
uzbijesiti se
uzbrdo *(adv.)*
uzbučati
uzdah
uzdići (uzdignuti): uzdignem
uzdrhtati (se)
uzdržljiv
uzduh
uzduž *(adv. i prijedl.)*
uzeće
uzenđija, *stremen*
uzgor(a) *(adv.)*
uzgori *(adv.)*
uzgred *(adv.)*
uzletjeti
uzlić
uzlijetati: uzlijećem
uzmetati; *griješkom* *uzmitati
uzmiješati
uzmlačiti
uzmlačivati
uzmučiti (se)
uzmućivati
uzmuhati se
uznički
uznijeti; uznijeh, uznese . . .; uznesav(ši); uznio, uznijela . . .; uznesen (uznijet)
uznošljiv
uzobijestiti se
uzreti: uzrem
uzročan
uzročiti
uzročnik
uzveličati
uzveličavati
uzvičan
uzvičnik
uzvjerati se
uzvođenje *prema* uzvoditi
uzvraćati
uzvrtjeti se
užeći: užežem
uželjeti se
užgati: užgam . . .; *dijal.* *užgem . . .
Užice *(jed. s. r.)*: Užičanin, užički
uživalac: uživaoca . . .; *gen. mn.* uživalaca
užlijebiti
užutjeti, *postati žut*

V.

vađenje *prema* vaditi
vajda; *gen. mn.* vajdî; *griješkom* *hvajda
val: vala
valuće *prema* valutak
valjada
Vâljevo

vapiti: vapijem...; *griješkom* *vapim...
vapnenačan *prema* vapnenac
Varàždîn: Varaždína
varićak: varićaka
varjača
varmeć(s)ki
varmeđa
varničav
varošanče: varošančeta
varošče: varoščeta
varoščica
vascijeli: vascijeloga
vasiljena
vasiljeni
vasiljenski
vasioni
vas kolik, *vidi* sav kolik
vašardžija, *sajmar*
vatra; *gen. mn.* vatara *i* vatrî
vatrenjača
vavijek; *običnije* uvijek
vavijest
vazdan *(adv.)*
večati: večim
veče
večer
večera
večerati
večeravati *i* večerivati
večernja; *gen. mn.* večernjî
večernjača
večernjica
već(e)
Većeslav, *adj.* Većesavljev
veći, *komp. prema* velik
većina
većma
*vedro, *dijal. mjesto* vjedro
*vehnuti, *griješkom mjesto* venuti
vele 204
Velèbit
Veles: Velešanin, veleski
veličajan
Veličanka
veličanstven
veličanstvo *i* Veličanstvo 190
veličati
veličav
veličina
velik; *komp.* veći
velikačak
Velikovec (*slov.*, *gen.* Velikovca): Velikovčanin, velikovački
veljača
venuće
venuti; *griješkom* *vehnuti
veo: vela
verati (se)
veresija; *griješkom* *vjeresija
verifikacijski *prema* verifikacija, *bolje od* *verifikacioni
vesaoce (*dem. prema* veslo): vesaoca; *gen. mn.* vesalaca
veseo: vesela
veslač
Vetrinj *(slov.)*
vezač
vezidba; *gen. mn.* vezidbî
vezilac: vezioca . . .; *gen. mn.* vezilaca
vičan
Vića *i* Vićo, *hip. prema* Vićentije (*i* Vilip, Filip)
vidjelac: vidioca . . .; *gen. mn.* vidjelaca
vidjelica
vidjelo; *gen. mn.* vïdjêlâ
vidjeti: vidim (viđu); viđah . . .; vidjeh...; vidjev(ši); vidio, vidjela...; viđen
vidljiv
Vidosava
viđati

viđenje *prema* vidjeti
vihar: vihara
vihor, *vihar*
vijača
vijati
viječan, *koji dugo traje, trajan (komp.* vječniji); *drugo je* vječan
viječnost *prema* viječan; *drugo je* vječnost
vijeća
vijećanje
vijećati
vijeće
vijećnica
vijećnik
*vijedro, *dijal. mjesto* vjedro
vijek; *mn.* vjekovi
vijènac; *gen. mn.* vȉjenâcâ
vijeno, *miraz*
vijenje *prema* viti (se)
vijest
vijetati: vijetam, *obećati*
vijoglav
vijoriti se
vikač
vilajet, *zemlja*
viličiti
Vilić-selo
Vilindar, *u nar. pjesmi mjesto* Hilandar
vime; *griješkom* *vjeme
Vinkovci: Vinkovčanin, vinkovački
vinodjelje
vinogradski
vinotočje
Virje: Virovac, virovski
Vir-pazar
Vis: Višanin, viski
visiti (se), *dizati (se) uvis*
vȉsjeti: visim .. ; višah ...; visjeh ...; visjev(ši); visio, visjela . . .
Visla: Vislanin, vislanski
Visočanstvo 190
Visočica
*visočiji, *dijal. mjesto* viši
*visočina, *griješkom mjesto* visina
visok; *komp.* viši; više
Visokô (*gen.* Visokoga): Visočanin, visočki
Visuć
višeput, *ali* više puta (puti)
vitak; *komp.* vitkiji
vitao: vitla
vitičast
vitlati
Vizant, *vidi* Bizant
vječan, *vjekovit; drugo je* viječan
vječit
vječnost
vjedogonja
vjedovit
vjedrica
vjedričica
vjèdro
*vjedžba, *griješkom mjesto* vježba
vjȅđa; *gen. mn.* vjêđâ
Vjekoslav, *adj.* Vjekosavljev
vjekovati
vjekovit
vjekovječan, *vječan*
*vjeme, *griješkom mjesto* vime
vjenčac: vjenčaca
vjenčan
vjenčanica
vjenčati
vjenčavati
vjenčić
vjȅra; *gen. mn.* vjêrâ
vjȅran: vjȅrna; *dijal.* *vijeran
vjerenica
vjereničin
vjerenik
*vjeresija, *griješkom mjesto* veresija

Sadašnji prilog: *moleći, slaveći, čitajući, vičući.*

vjeridba; *gen. mn.* vjeridbî
vjeriti
vjerivati
vjérnôst; *dijal.* *vijernost
*vjerodostojan; *bolje* dostojan (vrijedan) vjere, pouzdan
*vjeroispovijed, *vjeroispovijedanje, *vjeroispovijest; *bolje* ispovijed, ispovijest vjere
vjerojatan; *griješkom* *vjerojetan *i* *vjerovatan
*vjeronauk; *bolje* nauk vjere
vjerovanje
Vjerovanje, *molitva*
vjerovati
vjerovnik
*vjerozakon; *bolje* zakon, vjera
vjerski
vjesnik
vješač
vješati *i sve izvedene*
vješt *i sve izvedene*
vjéštac: vjéšca
vještački
vještica
vjetar *i sve izvedene*
vjetrenjača
vjetrenjak
vjetric *i* vjetrić
vjetriti
vjetrni
vjetrogonja
vjetromet
vjetrovit
vjeverica
vjeveričić
vjeveričji
vježba; *gen. mn.* vježbî
vježbalac: vježbaoca . . .; *gen. mn.* vježbalaca
vježbaonica; *griješkom* *vježbaona
vlačale, *mn. ž. r.*
vlačiti
vlačuga
vlaće *prema* vlat
vladalac: vladaoca . . .; *gen. mn.* vladalaca
vladalački
vladaočev
vladaričin
vladičanstvo
vladičin
vladičiti (se)
vladinac, *pristalica* vladin; *griješkom* *vladinovac
Vladisav *i* Vladislav, *adj.* Vladisavljev
Vladisava
Vlah
Vlaho
Vlajisav *i* Vlajislav, *adj.* Vlajisavljev
vlakovođa
vlasništvo
vlasteoka; *dijal.* *vlastelinka
vlasteoski, *običnije nego* vlastelski; *dijal.* *vlastelinski
vlasteostvo, *običnije nego* vlastelstvo; *dijal.* *vlastelinstvo
Vlašče: Vlaščeta
Vlašić, *planina*
Vlašići, *zvijezde*
vo: vola
vočić, *dem. prema* vo
voćar
voće
Voćin
voćka
voćkati *(t. j. vođ-kati)*, *voditi kojekuda*
voćnjak
vodencvijet
vodeničan: vodenična
vodeničar
vodenjača

Govori se i piše: *gostionica, učionica, pisarnica.*

*

vodič
vodičan *prema* vodik
vodičar
*vodijer, *dijal. mjesto* vodir
vodilac: vodioca . . .; *g n. mn.* vodilaca
Vodnjan
Vodokršće
vodomjer
Vodoteč
vodotočje
vođ
Vođinci
vođstvo *protiv* 80
vojarnica; *griješkom* *vojarna
vojevati
Vojica
Vojin
Vojisav *i* Vojislav, *adj.* Vojisavljev
Vojisava
vojnički
Vojnić
vojništvo
vojska; *gen. mn.* vojskî
vojskovođa
Vojvodina: Vojvođanin, vojvođanski
vojvodski
vojvodstvo
volak: voka . . .; *gen. mn.* volaka
Volga: volški; *griješkom* *Volgin
Volosko (*gen.* Voloskoga): Vološčanin, voloski
voljenje *prema* voljeti
voljeti: volim . . .; voljah . . .; voljeh . . .; voljev(ši); volio, voljela . . .
vošćenje *prema* voštiti
voštanica
vozač
vozidba; *gen. mn.* vozidbî
voziłac: vozioca . . . *gen. mn.* vozilaca
Vozuća
vožnja; *gen. mn.* vožnjî
vrabac
vrač
vračanje *prema* vračati; *drugo je* vraćanje
vračar
Vračar
vračarica
vračati: vračam *prema* vrač; *drugo je* vraćati
vraća *prema* vraćati; *na pr. bez plaće i bez* vraće
vraćalac: vraćaoca . . .; *gen. mn.* vraćalaca
vraćanje *prema* vraćati; *drugo je* vračanje
vraćati *prema* vratiti; *drugo je* vračati
vradžbina
vragolstvo
vranče: vrančeta
vrančev
vrančić
vranić
Vranograč
Vrapče *(jed. s. r.):* Vrapčanin, vrabački
vrapčić
vrapčji
vrataoca *(mn. s. r), dem. prema* vrata (vratlo); *gen. mn.* vratalaca
vratič, *biljka*
vratić, *dem. prema* vrat
vrbotoč
Vrbovec (*kaj., gen.* Vrbovca): Vrbovčanin, vrbovački
Vrbovsko (*gen.* Vrbovskoga): Vrbovac, vrbovski
Vrbsko jezero *(slov.)*
vrč
vrčati: vrčîm, *vrnčati*
vr̀čati: vr̀čâm, *perjati*
vrčica
vrčmati

vrćenje *prema* vrtjeti
vŕći: vrgnem
vŕći: vršem, *vrijeći*
vrćkati, *dem. prema* vrtjeti
*vrebac, *dijal. mjesto* vrabac
vrebač
vreća
vrednica
vrednik
vrednoća
vrednota
vrelo
vremen
vremenit
vremenski
vremešan
vrénje *prema* vreti
vreo: vrela . . .
vreoce (*dem. prema* vrelo): vreoca; *gen. mn.* vrelaca
vresina, *augm. prema* vrijes
vreti: vrim . . . vru; vrući; vreo (vrio), vrela . . .
vreva
Vrgin Most: Vrgomošćanin, vrgomoski
Vrgorac (*protiv* 71): Vrgorčanin, vrgoraćki
vrh
Vrhnika *(slov.)*
Vrhovina, *kraj kod Banje Luke*
Vrhovine *(mn. ž. r.), stanica na ličkoj željeznici*
vrijeći: vršem . . . vrhu; vrhući; vrsijah (vršah) . . .; vrhoh . . .; vrhao, vrhla . . .; vršen . . .
vrijedan; *komp.* vredniji
vrijediti
vrijednost
vrijednja
vrijeđati
vrijeme: vremena
vrijes: vrijesa; *mn.* vresovi
vrijesac: vrijesca, *vrijes*
vrijesak: vrijeska; *mn.* vreskovi, *vrijes*
vrijeslo
vrijeti se: vrem se . . .; vrah se . . .; vrijeh se . . .; vrv(ši) se; vr'o se, vrla se . . .
vriježa
vriježiti se
vrkoč
vrkoćiti se
vrlac: vr'oca; *gen. mn.* vrlaca
vrličina
vrloća
vrnčati: vrnčam
Vrnjačka banja *prema* Vrnja
vr'o (vrli): vrla, vrlo
*vrpca, *dijal. mjesto* vrvca
Vrpolje *protiv* 71
vrsnoća
*vrst: *vrsti, *dijal. mjesto* vrsta: vrste (*gen. mn.* vrstâ *i* vrstî)
Vršac (*gen.* Vršca): Vrščanin, vršački
vrščić, *dem. prema* vrh *i* vrg
vršidba; *gen. mn.* vršidbî
vršilac: vršioca . . .; *gen. mn.* vršilaca
vrtača
vrtao: vrtla, *vrt*
vrtić
vrtjeti: vrtim . . .; vrćah . . .; vrtjeh . . .; vrtjev(ši); vrtio, vrtjela . . .
vrtlar *i izvedene; griješkom* *vrtljar . . .
vruć; *komp.* vrûći
vrućac: vrućca
vrućica
vrućina
vrvca (*dijal.* *vrpca); *gen. mn.* vrvcî
vrvljenje *prema* vrvjeti
vrvjeti: vrvim . . .; vrvljah . . .; vrvjeh . . .; vrvjev(ši); vrvio, vrvjela . . .
vučac: vučca

ć se piše prema *t*; metati: *mećem.*

vučad: vučadi
vuče: vučeta, *dem. prema* vuk
vučenje *prema* vući: vučem
vučetina
vučica
vučić
vučija
vučijica *prema* vučija
vučina, *augm. prema* vuk
Vučitrn
vučjak
Vučjak
vučji
vučke *(adv.)*
vučki *(adv.)*
vući: vučem
vugnuće
Vujica
Vukmanić
Vukosav *i* Vukoslav, *adj.* Vukosavljev
Vukosava
Vukòvâr: Vukovára, vukòvârskî
Vukovina: Vukovac, vukovski
Vukovje (*dijal. mjesto* Vukovlje): Vukovac, vukovski
*vunta, *dijal. mjesto* funta

Z.

zabadač
zabadava *(adv.)*
zabahtati: zabašćem
zabiglisati
zabijediti
zabijeliti, *učiniti što bijelim*
zabijeljeti, *početi bijeljeti*
zabilješka; *gen. mn.* zabilježaka *i* zabilješkî
zabilježiti
zabjeći (zabjegnuti): zabjegnem
zabjeloglaviti se
zablehnut; *dijal.* *zablenut
zablehnuti se; *dijal.* *zablenuti se
zabliještiti
zaboljeti
zaboravljiv
zabražđivati *prema* zabrazditi
zabrbljati (se)
zabrđe
zabrežje
zacijediti
zacijelo *(adv.)*
zacijeljeti
zacijeniti
zacijepiti
zacjeđivati
zacjeljivati
zacjenjivati
zacrljeniti, *učiniti što crljenim*
zacrljenjeti, *postati crljen*
zacrveniti, *učiniti što crvenim*
zacrvenjeti, *postati crven*
zacuriti
zacviljeti
začamiti
začarati
začaravati
*začastan: *začasna, *griješkom mjesto* počastan
začavliti
začeće
začeliti
začelje
začeljivati
začepak
začepiti
začepljavati
začeprkati
začestiti

je se piše u kratkome slogu: *djeteta.*

začetak
začeti: začnem; *griješkom* *začmem
začetnik
začimba; *gen. mn.* začimbî
začin
začina
začiniti
začinjati
Začretje *(kaj.)*: Začrećanin, začretski
*začudan; *bolje* začudo
začuditi se
začuti
zaći: zađem
zaćopati
zaćopiti
zadaća
zadaćnica
zadah
zadaha
zadahnuti
Zadar: Zadranin, zadarski
zadaždjeti
zadihati se
zadijeliti se
zadijevati
zadjeljati
zadjenuti
zadjesti
zadjeti
zadjetinjiti
zádjeva; *gen. mn.* zádjêvâ
zadjevica
zadjevojčiti se
zadocniti
zadocnjenje *prema* zadocniti
zadosta *(adv.)*
zadovijek *(adv.)*
zadovoljenje *prema* zadovoljiti
zadovoljiti; *griješkom* *zadovoliti
zadrhtati: zadršćem
zadrijemati
zadrijeti: zadrem...; zadr'o, zadrla...
zadugo *(adv.)*
zaduh
zaduha
zaduhati se
Zadûnâvlje (*prema* Dunav): Zadunavac, zadunavski
zadušljiv
zadužbina
Zadvarje: Zadvarac, zadvarski
*zafaliti, *dijal. mjesto* zahvaliti
*zafatiti, *dijal. mjesto* zahvatiti
zagaćivati *prema* zagatiti
zagalaćiti, *zagaliti*
Zagarač: Zagarča
zagledač
zaglibiti se, *zapasti u glib*
zaglibjeti: zaglibim, *napuniti se gliba*
zagluh
zagluhnuti
zagojaćivati
zagonačke(i) *(adv.)*
zagonetka; *gen. mn.* zagonetaka *i* zagonetkî
zagorčiti
zagorčivati
zagorijel: zagorijeli
zagorijevati
zagorio: zagorjela
Zagorje: Zagorac, zagorski
zagorjelica
zagorjeti
zagrađe
zagrađivati: zagrađujem
zagrčiti
zagrdjeti
Zagreb: Zagrepčanin, zagrebački
zagrijati se
zagrižljiv
zagrmjeti
zagruhati

ije se piše u dugome slogu: *dijete.*

zagudjeti
zagušljiv
zahirjeti
zahitati: zahitam
zahititi
zahladiti, *postati hlad*
zahladnjeti, *postati hladno*
zahlađivati
*zahman, *griješkom mjesto* zaman
zahod
zahođenje *prema* zahoditi
zahrkati: zahrčem
zahtijevati
zahtjeti: zahtijem (zahtjednem)
záhtjev; *gen. mn.* záhtjêva
zahučati: zahučim
zahukati: zahučem
Zahumlje: Zahumac, zahumski
*zahvaćati; *bolje* zahvatati
zahvalan: zahvalna
zahvaliti; *dijal.* *zafaliti . . .
zahvatati: zahvatam; *dijal.* *zafatati
zahvatiti; *dijal.* *zafatiti
zaimati; *dijal.* *zajimati
zaintačiti
zaira, *običnije nego* zahira, *hrana*
zaiskati: zaištem
za ispokoj duše
zaista *(adv.)*
zaisto *(adv.)*
zajamčiti
Zaječar
zaječati
zajédati
zajedničan
zajedničar
zajednički
zajedno *(adv.)*
*zajemčiti, *griješkom mjesto* zajamčiti
Zajezda: Zaježđanin, zajeski (96)
*zajimati, *dijal. mjesto* zaimati
zakačiti
zakačka
zakasniti
zakašnjenje
zaklačiti
zaklanjač
zakletva; *gen. mn.* zakletvî
zaklínčiti
zaklinjač
zaključan
zaključak
zaključati
zaključavati
zaključiti
zaključivati
zakonačiti
zakopčati
zakopčavati
zakoračiti
zakoračivati
zakovrčiti
zakračunati
zakraćivati
zakrčiti
zakrčivati
zakrič: zakriči
zakričati
zakrknuće
zakrljéštiti
zakročiti
zakrštati
zakrštavati
zakučast
zakučat
zakučati: zakučam
zakučiti, *zapeti, zakinuti; drugo je* zàkućiti
zakučivati *prema* zakučiti
zàkućiti *kome kuću, priskrbiti mu je; drugo je* zakučiti
zakuhati

zakuhavati
zakukurijekati
zakupnički
zakvačiti
*zakvačiti se, *dijal. mjesto* zavaditi se, spopasti se
zalac: zalca
zalagaonica; *griješkom* *zalagaona
zaléći: zaléžêm, *zakotiti;* zalèći: zàležêm (zàlegnêm), *dostati; drugo je* zaljeći
zaleđe
zaletjeti (se)
zalih
zaliječiti
zalijegati
zalijepiti
zalijetati: zalijećem
zalijevati *i* zalivati
zaliv *i* zaljev
zalizak: zaliska; *gen. mn.* zalizaka
zalúčiti, *odbiti, odlučiti*
zàlučiti, *pomiješati u jelo luka*
zalud *(adv.)*
zaluditi, *činiti koga ludim*
zaludjeti: zaludim . . .; zaludjeh . . .; zaludjev(ši); zaludio, zaludjela . . ., *biti kao lud*
zaludu *(adv.)*
zaluđivati
zaljeći: zalježem *i* zaljegnem, *zaljesti; drugo je* zaleći
zaljepljivati
zaljesti: zaljezem
zaljetiti
zaljev *i* zaliv
zäljeva; *gen. mn.* zäljêvâ
zamahnitati
zamahnuti
zamalo *(adv.)*
zamamljiv
zaman; *griješkom* *zahman
zamašćivati
zamčica
zametati: zamećem; *griješkom* *zamitati
zamijeniti
zamijesiti
zamijetiti; *bolje* opaziti
zamisao: zamisli
zamjedba; *gen. mn.* zamjetaba *i* zamjedbî; *bolje* opažanje
zamjećivati
zämjena; *gen. mn.* zämjênâ
zamjenica
zamjenički
zamjenik
zamjenit
zamjenjivati
zámjera; *gen. mn.* zámjêrâ
zàmjerak: zàmjêrka; *gen. mn.* zàmjerâkâ
*zamjeran; *bolje* osobit, velik, golem
zamjérânje
zamjérati; *griješkom* *zamijerati
zamjeravati (se)
zamjeriti (se)
zamjestiti; *običnije* namjestiti
zamješivati
zàmještati; *griješkom* *zamiještati
zamlaćivati
zamliječiti
zamljećivati
zamnogo *(adv.)*
zamočiti
zamorje: zamorac, zamorski
zamračiti
zamračivati
zamrčiti
zamrežiti
zamrijeti: zamrem . . .; zamr'o, zamrla . . .
zamrmljati
zamučati

č ispred *t* postaje *š;* junačtvo: *junaštvo.*

zamučiti
zanago *(adv.)*
*zanašati, *griješkom mjesto* zanositi
zanećati
zanećivati
zanemoći: zanemognem
zanesen
zanijekati: zaniječem
zanijemjeti
zanijeti; zanijeh, zanese . . .; zanesav(ši); zanio, zanijela . . .; zanesen (zanijet)
zanimljiv
zanoćiti
zanovijet: zanovijeti
zanovijetalac: zanovijetaoca . . .; *gen. mn.* zanovijetalaca
zanovijetalo
zanovijetati: zanovijetam
zanovjetaš
zanjemčati
zanjihati
zao: zla; *komp.* gori
zaodijevati
zaodjenuti
zaodjesti
zaodjeti
zaonda *(adv.)*
zaosob *(adv.), kao jedan za drugim*
zaovičin
zapaćati, *impf. prema perf.* zapatiti
zapaha
zapaljiv
zapašnjača
zapaštati, *impf. prema perf.* zapostiti
zapćenje *prema* zaptiti
zapečaćavati
zapečatiti
zapećak
zapeći se: zapečem se
zapešćaj
zapešće
zapijevalja
zapijèvati, *impf. prema perf.* zàpjevati
zàpijevka; *mn.* zàpijevke, zàpjêvâkâ, zàpijevkama . . .
zapinjač
zapinjača
zapirač
zapjeniti (se)
zapjenušiti se
zàpjevati, *perf. prema impf.* zapijèvati
zaplamtjeti
zaplavjeti
zapleće
zapletati: zaplećem; *griješkom* *zaplitati
zaplijeniti
zapljačkati
zapljéhati, *udariti*
zâpljena; *gen. mn.* zäpljênâ
zapljenjivati
zapljeskati: zapljeskam (zaplještem)
započetak
započeti: započnem; *griješkom* *započmem . . .
započinjati; *griješkom* *započimati . . .
zapodijevati, *impf. prema perf.* zapodjenuti
zapodjenuti
zapodjesti
zapodjeti
zapoljinac, *pristalica Zapoljin; griješkom* *Zapoljevac
zaponjač
*zaposjedati, *vidi* zaposjesti
*zaposjesti; *bolje* osvojiti, zauzeti, zapremiti
zaposlijed *(adv.)*
zapovijed
zapovijedati
zapovijest
zapovjediti

Zvučni pred bezvučnim postaje bezvučni; nadpis: *natpis.*

zapovjedni
zapovjednik
zapovjedništvo
zapraćati
zapravo *(adv.)*
zaprčiti *(nos)*
zaprečivati *prema* zapriječiti
zapreći (zapregnuti): zapregnem
zaprećivati *prema* zaprijetiti
zapreka
zaprekovati
Zaprešić
zapriječiti
zaprijeti: zaprem; zapr'o, zaprla . . .
zaprijetiti
zapriličiti
zapruđe
zapučak: zapučka
zapučati
zapučiti
zapuhača
zapuno *(adv.)*
zapustjeti, *postati pusto*
zapušač
zarad(i) *(prijedl.)*
zaradšta *(adv.)*
zarađivati
zaran(a) *(adv.)*
za'rđati; *dijal.* *zahrđati
zareći se: zarečem se
zaređivati
zaručan
zaručiti
zaručivati
zaručnica
zaručnik
zarudjeti
zarumeniti se
za'rzati; *dijal.* *zahrzati
zasad(a) *(adv.)*
zasađivati
zase *(adv.)*
zasebe *(adv.)*
zaselak: zaselka
zasijati
zasijecati
zasijevati
zasipač
zasjeći: zasiječem
zȁsjeda; *gen. mn.* zȁsjēdâ
zasjedač
zasjedanje; *griješkom* *zasijedanje
zasjedati; *griješkom* *zasijedati
zasjednik
zasjednuti
zȁsjeka; *gen. mn.* zȁsjēkâ
zȁsjena; *gen. mn.* zȁsjênâ
zásjenac: zásjênca; *gen. mn.* zásjenâcā
zásjenak: zásjênka; *gen. mn.* zásjenâkā
zasjeniti
zasjenjivati
zasjesti: zasjedem (zasjednem)
zaskočiti
zaslađivati
Zaslavlje: Zaslavac, zaslavski
zaslijepiti *kome oči, učiniti ga slijepim*
zaslijepjeti, *postati slijep*
zasmijati se
zasmočak: zasmočka
zasmočiti
zasmrdjeti
zastalno *(adv.)*
zastarjelost
zastarjeti
zastavnički
zastidjeti (se)
zastirač
zastrijeliti
zastrijeti: zastrem . . .; zastr'o, zastrla . . .
zastudjeti
zastupnički
zasučak: zasučka

Bezvučni pred zvučnim postaje zvučni; sbor: *zbor*.

zasvagda *(adv.)*
zasvijetliti
zasvjedočavati
zasvjedočiti
zasvrbjeti
zašačiti
zašećeriti
zaštedjeti
zaštićivati
zašto *(vezn. i adv.)* 235
zašutjeti
zataći (zataknuti): zataknem
zateći: zatečem
zateščati
zatežljiv
zaticati *je prema* zataći, *a* zatjecati *prema* zateći
zatiljak: zatiljka
zatim *(adv.)* 235
zatijem *(adv.)* 235
zatirač
Zatisje (*prema* Tisa): Zatišanin, zatiški
zatjecati *je prema* zateći, *a* zaticati *prema* zataći
zatjerati
zatjerivati
zato *(adv.)* 235
zatoč: zatoča, *opklada*
zatočenje
zatočiti
zatočnički
zatočnik
zatonić
zatrčati se
zatrčavati se
zatrebati
zatreptjeti
zatrti: zatrem . . .; zatr'o, zatrla . . .
zatrudnjeti; zatrudnjeh . . .; zatrudnjev(ši); zatrudnjela
zatrudivati
zatući: zatučem
zatvarati *i* zatvorati
zaufano *(adv.)*
zauhar *(adv.)*
zaunapredak *(adv.)*
*zauvar, *dijal. mjesto* zauhar
zauvijek *(adv.)*
zauzeće
*zavađati, *griješkom mjesto* zavoditi
zavarčiti
zavičaj
zavidjeti: zavidim . . .; zavidah . . .; zavidjeh . . .; zavidjev(ši); zavidio, zavidjela . . .
Zavidovići
zaviđenje *prema* zavidjeti
zavijač
zavijača
zavijèvati *prema* zavijati
zaviličiti
zavirač
zavisjeti *od koga*
závjera; *gen. mn.* závjêrā
zàvjerak: zàvjêrka; *gen. mn.* zàvjerâkā
zavjeravati se
zavjeriti se
závjes; *gen. mn.* závjêsā
závjesa; *gen. mn.* závjêsā
zavjesiti
zavješati (se)
závjet; *gen. mn.* závjêtā
zavjetan
zavjetina
zavjetovalac: zavjetovaoca . . .; *gen. mn.* zavjetovalaca
zavjetovanik
zavjetovati
zavjetrina
zavlačiti
zavladičiti
zavođenje *prema* zavoditi

*zavoljeti; *bolje* zamilovati
zavraćati
zavrći (zavrgnuti): zavrgnem
zavrćivati, *impf. prema perf.* zavrtjeti
zavrćkola
zavreti: zavrem...; zavreo, zavrela...
zavrijeti: zavrem...; zavr'o, zavrla..., *kao zatvoriti*
Završje: Završanin, završki
zavrtjeti
zavrzača
zavući: zavučem
zazbilj *(adv.)*
zazeljenjeti, *početi zelenjeti*
zazorljiv
zazreti: zazrem
zazrijevati
zazvečati
zažeći: zažežem
zaželjeti
zažutiti, *činiti što žutim*
zažutjeti, *postati žutu*
zbjeći se (zbjegnuti se): zbjegnem se
zbjȅg
zbježati se
zbog
zbogom *(adv.)*
zbornički
zborovođa
Zdenčina
zdesna *(adv.)*
zdjȅla; *gen. mn.* zdjȇlā
zdjesti: zdjenem (zdjedem)
zdjetan: zdjetna
Zdravomarija, *molitva*
zdvora *(adv.)*
zebu: zebua
zečak: zečka
zečevina
zečić
zečji
zeitin, *ulje*
zelembać
zelenić
zelenićak: zelenićka
zeleniti, *činiti što zelenim*
zelenjeti: zelenim...; zelenjah...; zȅlenjeh...; zelenjev(ši); zelenio, zelenjela..., *biti zelenu*
zemička *i* zemljička
zemljòdjelac: zemljòdjȇlca...; *gen. mn.* zemljòdjelācā
zemljòdjȇlka
Zȅmûn: Zȅmûna, *lokativ* Zemúnu
Zenica
zerdav
Zeta: Zećanin, zetski
zgađati
zgaravica; *griješkom* *žgaravica
zgnječiti
zgorjeti
zgrčiti
zgrijati
zgriješiti
zgrijevati
zgrtati: zgrćem
zgruhati (se)
zgučiti
zguštavati
Zidani Most *(slov.)*
zijeh
zijehalica
zijehati
zijehavica
zijehnuti
zijev, *mn.* zjevovi; *običnije od* zijeh
zijevalica, *običnije od* zijehalica
zijevati, *običnije od* zijehati
zijevnuti, *običnije od* zijehnuti
Zilja *(slov.)*
zimnjača
zimogriźljiv

zjenica
zlaćan
zlaćenje *prema* zlatiti
zlamenje, *vidi* znamenje
zlaradičke
zlatarka; *gen. mn.* zlatarkî
zličina
zlić
zliće, *zlo*
zlijed: zlijedi
zlijediti
zlijeđenje *prema* zlijediti
zlikovački
zlo *(adv.); komp.* gore
zločest
zločestvo
*zločin, *griješkom mjesto* zločinstvo
zločinac
zločinstvo
zloća
zloćud *(adj.)*
zloćudan
zloćudnost
zloduh
zlopaćenje *prema* zlopatiti
zlosreća, *zlosrećnik*
zlosrećnik
zmajić
zmijče: zmijčeta
zmijić
značaj
značajan
značajka; *gen. mn.* značajkî
značenje
značiti
znalac: znalca
*znaličan *i izvedene; bolje* radoznao...
znamenje
zoriti, *vidi* zreti
zornjača
zračan
zračica
*zračiti, *na pr. sobu; bolje* promahivati
zrelina
zrelost
zrenik
zreo: zrela
zreti: zrem (zrim)...; zreo, zrela...
zrijevati, *običnije složen, na pr.* dozrijevati
Zrin: Zrinjanin, zrinski
Zrinović
Zrinski: Zrinskoga *prema* Zrin
Zrmanja: zrmanjski; *griješkom* *Zrmanjin
zubača
zubić
zubunčina
zubunić
zučati: zučim
zujača
zulumćar
zurenje *prema* zuriti
zuriti
*zvaničan; *bolje* službeni
zvečac: zvečca
Zvečaj
zvečak: zvečka
zvečan
zvečati
Zvečevo
zvečka
zveketati: zvekećem
zvijer: zvijeri; *u mn. i muškoga roda:* zvjerovi
zvijèra: zvjèreta
zvȉjerin *prema* zvijer
zvȉjerje
zvijèzda; *dativ, lokativ i instr. mn.* zvijèzdama *i* zvjèzdama
zviježđe
zviždati: zviždim

Komparativ: *jači, vrući, širi, viši, teži.*

*zvjedljiv *i izvedene, dijal. mjesto* radoznao . . .
zvjêrâd: zvjeradi *prema* zvijere
zvjêrati
zvjêrav
zvjèrinac
zvjerinjak
zvjerinje
zvjêrka; *gen. mn.* zvjeraka *i* zvjerkî
zvjerokradica
zvjerski
zvjerstvo
zvjezdan: zvjezdana, *biljka*
zvjezdan, *na pr.* zvjezdano *nebo*
Zvjezdana
zvjezdar
zvjezdast
zvjèzdica
zvjezdo-; *tako se pišu sve složenice, kojima je prva pola prema* zvijezda; *na pr.* zvjezdolik
zvjezdovit
zvježdan
zvocati: zvocam
*zvon, *griješkom mjesto* zvono
zvonačac: zvonačca
zvonce: zvonca (zvonceta)
zvončac: zvončca
zvončić
zvonič, *biljka*
*zvonić, *griješkom mjesto* zvonce
zvoniti
zvono; *griješkom* *zvon
zvonjenje *prema* zvoniti
zvrcati: zvrcam
zvrčak: zvrčka
zvrčaoka
zvrčati: zvrčim
zvrčina
zvrčka
zvučan
zvučiti

Ž.

žabić
Žabljak
žablji
Žabno: Žabnjanin, žabnjanski
žabokrečina
žabokrijek
žal: žala
žalac: žalca
žalba; *gen. mn.* žalbî
žalibože *(adv.)*
žalošćenje *prema* žalostiti
žaljenje *prema* žaliti
žao; *komp.* žalije
žaobina
žaoce: žaoca, *dem. prema* žal(ac); *gen. mn.* žalaca
žaoka; *gen. mn.* žalaka
žarač
ždral: ždrala
ždrebad: ždrebadi *prema* ždrijebe
ždreban: ždrebna
ždrèbati, *ždrijebom odlučiti; griješkom* *ždrijebati
ždrebeći
ždrebence: ždrebenceta, *dem. prema* ždrijebe
ždrebešce: ždrebešceta, *dem. prema* ždrijebe
ždrebica
ždrepčanik
ždrepčić, *dem. prema* ždrijebac
ždrijeb; *mn.* ždrebovi
ždrijebac; *gen. mn.* ždrîjebâcâ
*ždrijebati, *griješkom mjesto* ždrebati

Instrumental jednine: *noću, moću, smrću.*

ždrijebe: ždrëbeta; *mn.* ždrebad
ždrijebiti (se)
ždrijelo
ždrijeti: ždrêm; ždrâh . . .; ždrijeh . . .; ždrući; ždrv(ši); ždr'o, ždrla . . .; ždrt
žećca *prema* žeđ 80
žeći: žežem
žednjeti: žednim . . .; žednjah . . .; žednjeh . . .; žednjev(ši); žednio, žednjela . . .
žeđ: žeđi
žeđa
žeđahan
žeđati
želučan *prema* želudac
željeti: želim . . .; željah . . .; željeh . . .; željev(ši); želio, željela . . .
željenje *prema* željeti
želješce: želješceta
željeznica
željezničar
željeznički
željezo
žemba; *gen. mn.* žembî
ženidba; *gen. mn.* ženidbî
ženka; *gen. mn.* ženkî
ženskić
*žep, *dijal. mjesto* džep
Žepče: Žepčanin, žepački
žestok; *komp.* žešći, *dijal.* *žestočiji
žešćenje *prema* žestiti
žetelac: žeteoca . . .; *gen. mn.* žetelaca
žetelački
žetva; *gen. mn.* žetava *i* žetvî
*žgaravica, *griješkom mjesto* zgaravica
Žiča
žičina *prema* židak
žiće
židak; *komp.* žiđi
žitkoća
Žitomišljić
živače: živačeta
živahan
živčan
živičiti
živić
živinče: živinčeta
živjeti: živim . . .; življah . . .; živjeh . . .; živjev(ši); živio, živjela . . .
življenje *prema* živjeti
Živogošće: Živogošćanin, živogoški
životinja
životinjski
žličarka; *gen. mn.* žličarkî
žličica
žličnjak
žlijeb; *mn.* žljëbovi
žlijebiti
žlijezda; *gen. mn.* žlijezdî
žljebast
žljebić
žljebina
žljebovit
žljezdan
žljezdica
žmuo: žmula, *čaša*
žmurećke
*žnjeti: *žnjem, *dijal. mjesto* žetî
žuč
žučica *prema* žuk
žućak: žućaka
žućanica
žućenje *prema* žutiti *i* žutjeti
žućkarast
žućkast
Žùdio: Žùdjela; *gen. mn.* Žùdjêlā
žudjeti: žudim . . .; žuđah . . .; žudjeh . . .; žudjev(ši); žudio, žudjela . . .
žuđenje *prema* žudjeti
*žuhak, *dijal. mjesto* žuk
žuk; *komp.* žuči
žuljajiv

žuljiti; *griješkom* *žuliti
žunjić
Župa: Župljanin, župski
župljanka; *gen. mn.* župljanki
župnički
žurba; *gen. mn.* žurbî
žut; *komp.* žući
žutelj
žutičav
žutiti, *činiti što žutim; drugo je* žutjeti
žutjenica
žutjeti: žutim...; žućah...; žutjeh...; žutjev(ši); žutio, žutjela..., *biti žutu; drugo je* žutiti
žvakati: žvačem
žvaoce (*dem. prema* žvalo): žvaoca; *gen. mn.* žvalaca
žvatalac: žvataoca...; *gen. mn.* žvatalaca
žvatati: žvaćem.

Složeni se prilozi pišu zajedno: *doduše.*

KLJUČ.

ΚΓΠΟ

Brojevi pokazuju članke u ovoj knjizi.

a nepostojano 242—243;
— u riječima iz grčkoga i latinskoga jezika 141;
— na kraju tuđih riječi 111, 150;
— mjesto slavenskoga i kajkavskoga nepostojanoga *e* 243.

-a, -α, završetak za množinu grčkih i latinskih imena, dobiva lik jednine 151.

-ac, nastavak, 261—268.

-ač, nastavak, 27.

-ača, nastavak, 28.

-ač(a)k, nastavak, 29.

-ač(a)n, nastavak, 30.

-ačina, nastavak, 31.

-aći, nastavak, 50.

-ae, latinski završetak mjesnih imena, mijenja se u *-a* 151.

-αι grčkih riječi piše se prema latinskom izgovoru *(e)* 126;
— grčki završetak mjesnih imena, mijenja se u *-a* 151.

Akcenti, vidi *Naglasci.*

-αος, grčki završetak, mijenja se u *-aj* 149.

Apostrof 354;
— naznačuje samoglasno *r* 19;
— kad ga ne valja bilježiti 355.

-as (gen. -adis, -antis), **-ας** (gen. -αδος, -αντος), latinski i grčki završeci, mijenjaju se u *-ad(a), -ant* 152;
— -ας (gen. -ου), *-as* (gen. -ae), grč. i latinski završeci, odbacuju *s* 144.

au, αυ grčkih i latinskih riječi ostaje 127;
— mijenja se u *av* 127.

-aus, latinski završetak, mijenja se u *-aj* 149.

b ispred bezvučnih suglasnika prelazi u *p* 80.

Bezvučni suglasnici 79;
— ispred zvučnih mijenjaju se u zvučne 81.

Brojevi složeni 213—215.

c prema lat. *ti* 129;
— prema grč. κ u općim imenima 131.

ch latinsko piše se *h* 133.

Cifre, znaci brojevima, kako se ispisuju riječima 213.

Crtica 352;
— u sastavljenim imenicama 198 do 200;
— u sastavljenim pridjevima 204;
— u dvočlanim imenima 171—172, 252.

č u oblicima 22—24;
— u izvedenim riječima (prema *k, c, ć*) 25;
— ispred zvučnih suglasnika prelazi u *dž* 81; ispred *t* u *š* 86; ispred *c* u *š* 87;
— rusko, slovensko i bugarsko na kraju ličnih vlastitih imena mijenja se u *ć* 116.

-čad, nastavak, 32.

-če, nastavak, 33.

Čestice, vidi *Veznici.*

-čica, nastavak, 35.

-čić, nastavak, 36.

ć u oblicima 44—46;
— u izvedenim riječima (prema *t* i *č*) 47;
— prema *k* u grčkim i turskim riječima 48.

-ći, nastavak, 51.

d ispred bezvučnih suglasnika prelazi u *t* 80;
— ispred *c*, *č* i *ć* ispada 91;
— ispred *c*, *č* i *ć* ostaje 92—93;
— ispada ispred *š* 95;
— ostaje ispred *s* 99;
— ostaje ispred *š* 95;
— ispada između dva suglasnika 96.
da uz veznike 224;
— kad se ispred njega ne meće zarez 303.
de(r) uz imperativ 217.
dj prema ekavskom *de* i ikavskom *di* 64;
— u složenim riječima 64;
— u tuđim poknjiškim riječima 64.
Dva samoglasnika ostaju u tuđim riječima 127;
— među njih se umeće *j* 127.
Dva suglasnika, ako su jednaki, jedan ispada 89, 112, 128;
— ako su parni, izjednačuju se i jedan ispada 90;
— na kraju tuđih riječi 140.
Dvočlana imena 171—188, 252.
Dvotočje ispred upravnoga govora 311;
— ispred objasnidbene rečenice bez veznika 312;
— u polovini perioda 313;
— ispred rečenice, kojom se što izbraja 314;
— ispred navođenja 315.
dž 1;
— piše se *ǵ* 1;
— u složenim riječima 1.
đ 59;
— ispred bezvučnih suglasnika prelazi u *ć* 80;
— ispred *e* u glagolskim oblicima 60—62, u izvedenim riječima 63, u tuđim riječima 65.
e nepostojano slavensko i kajkavsko 123, 242.
-e, nastavak, 279;
— završetak tuđih riječi, mijenja se u *-a* 111, 118, 150.
e-a na kraju tuđih riječi, umeće se *j* 127.
-eč(ak), nastavak, 38.
-ećі, nastavak, 52.
-ει grčkih riječi prema latinskom izgovoru *(i)* 126.
-ειον, grčki završetak, mijenja se u *-ej* 148.
-ειος, grčki završetak, mijenja se u *-ej* 148.
-ens (gen. -entis), latinski završetak, mijenja se u *-ent* 153.
-es, -ες, -ης, lat. i grčki završeci, odbacuju se 143.
eu tuđih riječi postaje *ev* 127.
-eum, latinski završetak, mijenja se u *-ej* 148.
-eus, -ευς, latinski i grčki završeci, mijenjaju se u *-ej* 148.
-ević, nastavak, 58.
ex-, ἐξ- u složenicama ostaje bez promjene 138.
g ispred bezvučnih suglasnika prelazi u *k* 80.
Glagoli složeni 216—220.
Glasovi tuđih riječi 125—138.
god uz zamjenice 210;
— uz veznike 226.
h u završecima oblikâ 66—67;
— piše se pogrešno 68—74;
— prema grčkome spiritu asp. i latinskome *h* 133;
— prema grčkome χ i latinskom *ch* 133—134;
— ne piše se prema grčkome ῥ, ϑ i latinskom *rh*, *th* 134.
i mjesto *je* ispred *o* ili *j* 17.
i, čestica, uz zamjenice 207;
— uz priloge 231;
— veznik, kad se ispred njega ne meće zarez 302.

-i (-y), završetak tuđih vlastitih imena, 122, 297.
i-a u tuđim riječima, umeće se *j* 112, 127.
-ica, nastavak, 104.
-ič, nastavak, u općim imenima 40;
— u vlastitim imenima 41.
-ič(a)k, nastavak, 42.
-ić, nastavak, 53—56, 104.
i-e u tuđim riječima, umeće se *j* 112, 127.
-ija, završetak geografičkih imena, 246.
ije prema ekavskome (kajkavskom) *ē* i ikavskome (čakavskom) *ī* 2—3
ili, veznik, kad se ispred njega ne meće zarez 302.
Imenice složene 195—200.
-in, nastavak, 105.
-ina, završetak geografičkih imena, 245.
-io- piše se bez *j* 107.
-io (gen. -ionis), latinski završetak, mijenja se u *-ija* 155.
-ιον, završetak grčkih općih i geografičkih imena, mijenja se u *-ij* 146;
— u ličnim vlastitim imenima mijenja se u *-ije* 147.
-ιος, završetak grčkih općih i geografičkih imena, mijenja se u *-ij* 146;
— u ličnim vlastitim imenima mijenja se u *-ije* 147.
-is (gen. -idis, -inis), **-ις** (gen. -ιδος, -ινος), latinski i grčki završeci, mijenjaju se u *-id(a)*, *-ina* 154;
— -ις, završetak grčkih vlastitih imena, koja su složena s -πολις, odbacuje se 145.
Ispadanje suglasnikâ 89—99.
-ium, završetak latinskih općih i geografičkih imena, mijenja se u *-ij* 146;
— u ličnim vlastitim imenima mijenja se u *-ije* 147.
-ius, završetak latinskih općih i geografičkih imena, mijenja se u *-ij* 146;
— u ličnim vlastitim imenima mijenja se u *-ije* 147.
j iza *r* 15—16;
— piše se između samoglasnika i *i* 104;
— umeće se između *i-a*, *i-e*, *e-i* tuđih riječi 112; između *e-a* u završetku tuđih riječi 127;
— piše se ispred nastavaka *-ski*, *-in* 105;
— ne valja pisati u završetku za komparativ i superlativ 108, ispred završetka *-ću* u instrumentalu jednine 111;
— iza *b*, *m*, *p*, *v* postaje *lj* 100; ostaje *j* 101—103.
-janin, nastavak, 269—275.
je prema ekavskom *ē* i ikavskom *ī* 4—7;
— prema ekavskom *e* i ikavskom *i* 8—14;
— mjesto *i* ispred *o* 17;
— završetak geografičkih imena 244.
Jednačina, pravopisni znak, 359.
Jednočlana imena 165—170, 252.
jj ostaje u superlativu 89.
k ispred zvučnih suglasnika prelazi u *g* 81;
— *k* ili *ć* u turskim i grčkim riječima 49;
— prema κ grčkih vlastitih imena 131;
— po latinskom izgovoru mjesto *h* 133.
-ka, nastavak, 276—278.
kao, veznik, kad se ispred njega ne meće zarez 302.
krat uz brojeve 214.
l mijenja se u *o* 75;
— mjesto *o* 76—77.
li, čestica, uz veznike 223.
lj 1;
— piše se *l'* 1.

n ispred *b, p* prelazi u *m* 88.
Naglasci, znaci za njih 350.
Navodnici u tuđem govoru 327;
— ispred tuđih riječi i iza njih 331;
— ispred pojedinih riječi i iza njih 332;
— prosti navodnici „ “ 333;
— mjesto navodnikâ stanka 330.
ne uz imenice 197;
— uz pridjeve 203;
— uz zamjenice 208;
— uz glagole 218—220;
— uz priloge 229;
— piše se odijeljeno od glagolâ 220.
nego(li), veznik, kad se ispred njega ne meće zarez 302.
ni uz zamjenice 209;
— uz priloge 230;
— veznik (i *niti*), kad se ispred njega ne meće zarez 302.
no uz zamjenice 211;
— uz veznike 225.
nj 1;
— piše se *ń* 1.
nj, zamjenica, uz prijedloge 212.
o postalo od *l* 75;
— dodaje se na kraju tuđih riječi 142—143.
-o (gen. -onis), završetak latinskih riječi, mijenja se u *-on(a)* 155;
— *-o* (gen. -us), -ω, završeci lat. i grčkih vlastitih ženskih imena, mijenjaju se u *-a* 150.
-oća, nastavak, 57.
o: grčkih riječi prema latinskom izgovoru *(e)* 139.
-ov, završetak grčkih riječi, odbacuje se 139, 140.
-on (gen. -onis, -ontis), ***-ων*** (gen. -ωνος, -ωντος), završeci latinskih i grčkih riječi, mijenjaju se u *-ont* 155—156.
Opća imena iz tuđih živih jezika 111 do 113;
— kako se sklanjaju 119—122.
-ος, završetak grčkih riječi, odbacuje se 139—142.
-ović, nastavak, 58.
pa, veznik, kad se ispred njega ne meće zarez 302.
po uz zamjenice 206.
Početno slovo *veliko*: na početku članka i natpisa 159;
— poslije točke 160;
— poslije dvotočja 161;
— poslije upitnika 162;
— poslije uzvičnika 163;
— u vlastitim imenima 165—181;
— u pridjevima od vlastitih imena 182—186;
— u riječima za znak poštovanja 189—190;
— u stihovima 164;
— *malo:* u vlastitih imena općega značenja 166;
— u pridjevâ od vlastitih imena 187 do 188.
Prezimena iz ekavskih i ikavskih područja 18;
— s općim značenjem 166.
Pridjevi od vlastitih imena pišu se malim početnim slovom 187—188;
— pišu se velikim početnim slovom 182—186;
— složeni 201—204.
Prijedlozi složeni 221.
Prilozi složeni 228—229.
Priložne sveze 237.
put uz brojeve 214.
r, samoglasnik, 19;
— samoglasnik s apostrofom 19;
— pogrešno mjesto *er* 18;
— prema grčkome ῥ i latinskome *rh* 134.

ispravljene

Rastavljanje riječi prostih 340—346;
— složenih 347—349.
Razgoci, opće napomene, 280—282.
red uz brojeve 215.
rh latinskih riječi piše se *r* 134.
s ispred zvučnih suglasnika prelazi u *z* 81;
— ispred nepčanih suglasnika prelazi u *š* 82—83;
— ispred *lje, nje* ostaje nepromijenjeno 84—85;
— na kraju prijedloga u složenim riječima ostaje nepromijenjeno 85;
— u latinskim riječima između dva samoglasnika, iza *n* i *r* mijenja se u *z* 135;
— u grčkim općim imenima između dva samoglasnika mijenja se u *z* 136;
— u tuđim složenim riječima 136;
— ostaje između dva samoglasnika grčkih vlastitih imena 137;
— ostaje na kraju tuđih riječi 137;
— ne valja pretvarati u *š* 137, 257.
Samoglasnici tuđih riječi 112, 125.
-ski, nastavak, 105, 248—251;
— završetak slavenskih vlastitih imena 117, 124;
— završetak geografičkih imena 247.
Slova 1.
Složenice, opće napomene, 191—194;
— pravila za pojedine vrste riječi 195—239;
— kako se rastavljaju 347—349.
Sljubljivanje suglasnika 79—88;
— u tuđim riječima 138.
Spiritus asper grčkih riječi piše se *h* 132.
Stanka, gdje se prekida govor 317;
— u pripovijedanju odvaja govore pojedinih lica 322;
— ispred nečega neočekivana 319;
— ispred uklopljene rečenice i za njom 321;
— na prekretu 320;
— mjesto *do* 325;
— stanka ili točke 318;
— kad je ne treba bilježiti 323—324;
— mjesto navodnikâ 330.
Suglasnici tuđih riječi 112, 125;
— suglasnik + *s*, završetak grčkih i latinskih riječi, piše se prema osnovi 158.
š ispred zvučnih suglasnika prelazi u *ž* 81.
šč, mjesto njega *št* 26.
št mjesto *šč* 26.
t ispred zvučnih suglasnika prelazi u *d* 81;
— ispada ispred *c, č, ć* 91, ispred *š* 95, između dva suglasnika 96;
— ostaje ispred *ć* u futuru 94, ispred *s* 99, između dva suglasnika 97—98;
— τ vlastitih grčkih imena ostaje *t* 129;
— ispred *i* latinskih riječi mijenja se u c 129.
te, veznik, kad se ispred njega ne piše zarez 302.
th, ϑ latinskih i grčkih riječi piše se *t* 134.
ti uz veznike 227.
Točka iza rednih brojeva 356;
— iza pokraćenih riječi 357;
— na svršetku rečenične cjeline 283;
— na svršetku natpisa 284.
Točka i zarez odvajaju omanje rečenične cjeline 307;
— odvajaju prvu polovinu perioda od druge 308;
— rastavljaju u nabrajanju pojedine vrste riječi 309.
Tuđe riječi iz živih jezika 111—124;
— iz klasičkih jezika 125—156;
— koje zadržavaju oblik 113;
— koje mijenjaju oblik 112;

— glasovi 125—138;
— završeci 139—158;
— kako se rastavljaju 349.
-um, završetak latinskih riječi, odbacuje se 139—142;
— kad ostaje 142.
Upitnik na svršetku upravnoga pitanja 286;
— ne bilježi se iza neupravnoga pitanja 287;
— upitnik ili uzvičnik 292;
— upitnik i uzvičnik 293.
-us, završetak latinskih riječi, odbacuje se 139–142;
— kad ostaje 142.
Uzvičnik iza uzvičnih riječi 289;
— iza uzvičnih rečenica 290;
— iza vokativa 291;
— uzvičnik ili upitnik 292;
— uzvičnik i upitnik 293;
— dva uzvičnika 293.
Veznici složeni 222—227;
— ispred kojih se ne piše zarez 302 do 303.
Vlastita imena *jednočlana* 165—170;
— pišu se velikim početnim slovom 165—170;
— *dvočlana* 171—181;
— složena od dvije imenice 171—173;
— složena od pridjeva i imenice 174 do 177;
— složena od prijedloga i imenice 178—179;
— iz tuđih jezika 114—118;
— kako se sklanjaju 119—124.
z ispred bezvučnih suglasnika prelazi u *s* 80;
— ispred nepčanih suglasnika prelazi u *ž* 82—83;
— nepromijenjeno ostaje ispred *lje, nje* 84;
— na kraju prijedloga u složenim riječima 85;
— piše se prema *s* između dva samoglasnika latinskih riječi 135, i grčkih općih imena 136.
Zagrada u riječima 353;
— u rečenicama 335;
— uglata 336.
Zamjenice složene 205—212.
Zarez rastavlja usporednu rečenicu od glavne 295;
— zavisnu od glavne 296;
— dijelove u rečeničnom nizu 297;
— rečenične dijelove istę vrste bez veznika 298;
— uklopljene rečenice od ostalih rečeničnih dijelova 299;
— apoziciju 300;
— vokativ 300;
— kad se ne piše 301—305.
Završeci tuđih riječi 139—158;
— koji se odbacuju 139—145;
— koji se mijenjaju 146—151;
— koji se grade prema osnovi 152 do 158.
Znak za genitiv množine 351.
Zvjezdica (*) 360.
Zvučni suglasnici 79;
— kako se mijenjaju ispred bezvučnih 80.
ž ispred bezvučnih suglasnika prelazi u *š* 80.

Gdje je što.

Pravila.

Strana

Prvi dio.

I. **Glasovi** 3
Ije—je 4
R 9
Č—ć 10
Đ—dj 19
H 20
L—o 21
II. **Skupovi suglasnika** 22
Sljubljivanje suglasnika 22
Ispadanje suglasnika 28
Suglasnik j 32
III. **Tuđe riječi** 35
Iz živih jezika 35
Opća imena 35
Vlastita imena 36
Sklanjanje 37
Iz klasičkih jezika 39
Glasovi 39
Završeci 43

Drugi dio.

I. **Početna slova** 51
Prva riječ u rečenici 51
Vlastita imena 52
Jednočlana imena 52
Dvočlana imena 54
Pridjevi 58
Riječi za znak poštovanja 60

*

Strana

II. **Složenice** 60
Opće napomene 60
Imenice 61
Pridjevi 62
Zamjenice 63
Brojevi 64
Glagoli 65
Prijedlozi 67
Veznici 67
Prilozi 68
III. **Izvođenje geografičkih imena** 71
Opće napomene 71
Nastavak -ac 78
Nastavak -janin 83
Nastavak -ka 88

Treći dio.

I. **Razgoci** 91
Opće napomene 91
Točka 93
Upitnik 93
Uzvičnik 94
Zarez 95
Točka i zarez 98
Dvotočje 100
Stanka 101
Navodnici 103
Zagrada 105
II. **Rastavljanje riječî** 105
Proste riječi 105
Složene riječi 108
III. **Pravopisni znaci** 108

Rječnik 113

Ključ 291

Popravci: str. 8_{14} rijèdak. — 12_{5} -ač(a)k. — 43^{12} ne. — 75^{14} *Zagrebac. — 76_{15} Karlovarac. — 78_{15} Belforac. — 78_{14} Bernarac. — 78_{8} Greenwich. — 93^{13} 159. — 108_{10} ". — 277 lijevo $_{15}$ račkí.

R 2015/45957